Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 11 aprilie 2019
(OR. en)

XT 21028/19

Dosar interinstituțional:
2019/0097 (NLE)

BXT 45

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice

ACORD
PRIVIND RETRAGEREA REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD DIN UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI DIN COMUNITATEA EUROPEANĂ A ENERGIEI ATOMICE

PREAMBUL

UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI COMUNITATEA EUROPEANĂ A ENERGIEI ATOMICE

ȘI

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,

ÎNTRUCÂT, la data de 29 martie 2017, ca urmare a rezultatului unui referendum desfășurat în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord („Regatul Unit”) și a deciziei sale suverane de a părăsi Uniunea Europeană, Regatul Unit și-a notificat intenția de a se retrage din Uniunea Europeană („Uniunea”) și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice („Euratom”) în conformitate cu articolul 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE”), care se aplică Euratom în temeiul articolului 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice („Tratatul Euratom”),

DORIND să stabilească condițiile de retragere a Regatului Unit din Uniune și Euratom, ținând seama de cadrul relațiilor lor viitoare,

LUÂND ACT de orientările din 29 aprilie și 15 decembrie 2017 și din 23 martie 2018 furnizate de Consiliul European, din perspectiva cărora Uniunea urmează să încheie acordul de stabilire a condițiilor pentru retragerea Regatului Unit din Uniune și din Euratom,

REAMINTIND că, în conformitate cu articolul 50 din TUE, coroborat cu articolul 106a din Tratatul Euratom și sub rezerva condițiilor prevăzute de prezentul acord, dreptul Uniunii și al Euratom încetează în totalitate să se aplice Regatului Unit începând cu data intrării în vigoare a prezentului acord,

SUBLINIIND faptul că obiectivul prezentului acord este de a asigura retragerea ordonată a Regatului Unit din Uniune și Euratom,

RECUNOSCÂND că este necesar să se prevadă o protecție reciprocă pentru cetățenii Uniunii și resortisanții Regatului Unit, precum și pentru membrii de familie ai acestora, în cazul în care aceștia și-au exercitat drepturile la libera circulație înainte de o dată stabilită în prezentul acord, și să se asigure că drepturile care le revin în temeiul prezentului acord sunt executorii și se bazează pe principiul nediscriminării; recunoscând, de asemenea, că ar trebui protejate drepturile care rezultă din perioadele în care persoanele respective au beneficiat de asigurarea de securitate socială,

HOTĂRÂTE să asigure o retragere ordonată prin diverse dispoziții de separare, cu scopul de a preveni perturbările și de a oferi securitate juridică cetățenilor și operatorilor economici, precum și autorităților judiciare și administrative din Uniune și din Regatul Unit, fără a exclude posibilitatea ca dispozițiile de separare relevante să fie înlocuite de acordul (acordurile) privind relațiile viitoare,

ÎNTRUCÂT atât Uniunea, cât și Regatul Unit au interesul de a stabili o perioadă de tranziție sau de punere în aplicare în decursul căreia – în pofida tuturor consecințelor retragerii Regatului Unit din Uniune în ceea ce privește participarea Regatului Unit la instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii, în special a încheierii, la data intrării în vigoare a prezentului acord, a mandatelor tuturor membrilor instituțiilor, organismelor și agențiilor Uniunii care au fost desemnați, numiți sau aleși ca urmare a calității Regatului Unit de stat membru al Uniunii – dreptul Uniunii, inclusiv acordurile internaționale, ar trebui să se aplice Regatului Unit și în Regatul Unit și, ca regulă generală, cu același efect în ceea ce privește statele membre, pentru a evita perturbările în cursul perioadei în care va (vor) fi negociat (negociate) acordul (acordurile) privind relațiile viitoare,

RECUNOSCÂND că, deși dreptul Uniunii se va aplica Regatului Unit și în Regatul Unit în cursul perioadei de tranziție, având în vedere particularitățile Regatului Unit în calitate de stat care s-a retras din Uniune, va fi important ca Regatul Unit să poată lua măsuri pentru a pregăti și a încheia noi acorduri internaționale în nume propriu, inclusiv în domenii care țin de competența exclusivă a Uniunii, cu condiția ca astfel de acorduri să nu intre în vigoare sau să nu se aplice în perioada respectivă, cu excepția cazului în care Uniunea autorizează acest lucru,

REAMINTIND că Uniunea și Regatul Unit au convenit să își onoreze angajamentele reciproce asumate în perioada în care Regatul Unit a fost membru al Uniunii printr-un decont financiar unic,

ÎNTRUCÂT este esențial, pentru a garanta interpretarea și executarea corectă a prezentului acord și respectarea obligațiilor asumate în temeiul acestuia, să se stabilească dispoziții care să asigure guvernanța generală, în special norme obligatorii de soluționare a litigiilor și de asigurare a respectării care să respecte pe deplin autonomia ordinii juridice a Uniunii și a celei a Regatului Unit, precum și statutul de țară terță al Regatului Unit,

RECUNOSCÂND că, în vederea unei retrageri ordonate a Regatului Unit din Uniune, este, de asemenea, necesar să se convină, prin protocoale distincte la prezentul acord, asupra unor aranjamente durabile care să abordeze situațiile foarte specifice legate de Irlanda/Irlanda de Nord și de zonele de suveranitate în Cipru,

RECUNOSCÂND, de asemenea, că o retragere ordonată a Regatului Unit din Uniune necesită totodată stabilirea, într-un protocol distinct la prezentul acord, a unor dispoziții speciale privind Gibraltarul, aplicabile în special în cursul perioadei de tranziție,

SUBLINIIND faptul că prezentul acord se bazează pe un echilibru global între beneficiile, drepturile și obligațiile care revin Uniunii și Regatului Unit,

CONSTATÂND că, în paralel cu prezentul acord, părțile au elaborat o Declarație politică de stabilire a cadrului viitoarelor relații între Uniunea Europeană și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

ÎNTRUCÂT este necesar ca atât Regatul Unit, cât și Uniunea să ia toate măsurile necesare pentru a începe cât mai curând posibil de la data intrării în vigoare a prezentului acord negocierile oficiale cu privire la unul sau mai multe acorduri care să reglementeze relațiile lor viitoare, pentru a se asigura că, în măsura posibilului, aceste acorduri se aplică de la încheierea perioadei de tranziție,

CONVIN CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIȚII COMUNE

ARTICOLUL 1

Obiectiv

Prezentul acord prevede condițiile de retragere a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord („Regatul Unit”) din Uniunea Europeană („Uniunea”) și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice („Euratom”).

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentului acord, se aplică următoarele definiții:

(a) „dreptul Uniunii” înseamnă:

(i) Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE”), Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”) și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice („Tratatul Euratom”), astfel cum au fost modificate sau completate, precum și tratatele de aderare și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, denumite împreună „tratatele”;

(ii) principiile generale ale dreptului Uniunii;

(iii) actele adoptate de instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii;

(iv) acordurile internaționale la care Uniunea este parte și acordurile internaționale încheiate de statele membre acționând în numele Uniunii;

(v) acordurile dintre statele membre, pe care le-au încheiat în calitate de state membre ale Uniunii;

(vi) actele reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului European sau al Consiliului Uniunii Europene („Consiliul”);

(vii) declarațiile făcute în cadrul conferințelor interguvernamentale care au adoptat tratatele;

(b) „state membre” înseamnă Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda și Regatul Suediei;

(c) „cetățean al Uniunii” înseamnă persoanele care au cetățenia unui stat membru;

(d) „resortisant al Regatului Unit” înseamnă un resortisant al Regatului Unit, astfel cum este definit în Noua Declarație a Guvernului Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din 31 decembrie 1982 privind definirea noțiunii „resortisanți”[1], precum și în Declarația nr. 63 anexată la Actul Final al conferinței interguvernamentale care a adoptat Tratatul de la Lisabona[2];

(e) „perioadă de tranziție” înseamnă perioada prevăzută la articolul 126;

(f) „zi” înseamnă o zi calendaristică, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în prezentul acord sau în dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul acord.

ARTICOLUL 3

Domeniul de aplicare teritorial

(1) În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord sau în dreptul Uniunii pus în aplicare prin prezentul acord, orice trimitere din prezentul acord la Regatul Unit sau la teritoriul său se interpretează ca fiind o trimitere la:

(a) Regatul Unit;

[1] JO C 23, 28.1.1983, p. 1.
[2] JO C 306, 17.12.2007, p. 270.

(b) Gibraltar, în măsura în care dreptul Uniunii i se aplica înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord;

(c) Insulele Anglo-Normande și Insula Man, în măsura în care dreptul Uniunii li se aplica înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord;

(d) zonele de suveranitate Akrotiri și Dhekelia în Cipru, în măsura necesară pentru a asigura punerea în aplicare a regimului prevăzut în Protocolul privind zonele de suveranitate ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în Cipru, anexat la Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace;

(e) țările și teritoriile de peste mări enumerate în anexa II la TFUE care au relații speciale cu Regatul Unit[1], în cazul în care dispozițiile prezentului acord se referă la regimul special pentru asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniune.

[1] Anguilla, Bermuda, Teritoriul Britanic din Antarctica, Teritoriul Britanic din Oceanul Indian, Insulele Virgine Britanice, Insulele Cayman, Insulele Falkland, Montserrat, Pitcairn, Sfânta Elena, Ascension și Tristan da Cunha, Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud, precum și Insulele Turks și Caicos.

(2) În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord sau în dreptul Uniunii pus în aplicare prin prezentul acord, orice trimitere din prezentul acord la statele membre sau la teritoriul acestora se interpretează ca incluzând teritoriile statelor membre cărora li se aplică tratatele, astfel cum se prevede la articolul 355 din TFUE.

ARTICOLUL 4

Metode și principii referitoare la efectele, punerea în aplicare și executarea prezentului acord

(1) Dispozițiile din prezentul acord și dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul acord produc, în privința și pe teritoriul Regatului Unit, aceleași efecte juridice pe care le produc în Uniune și în statele sale membre.

În consecință, persoanele juridice sau fizice pot, în special, invoca în mod direct dispozițiile cuprinse sau la care se face trimitere în prezentul acord și care îndeplinesc condițiile pentru a avea efect direct în temeiul dreptului Uniunii.

(2) Regatul Unit asigură respectarea alineatului (1), inclusiv în ceea ce privește competențele necesare autorităților sale judiciare și administrative pentru a nu aplica dispoziții interne contradictorii sau incompatibile, prin intermediul legislației primare naționale.

(3) Dispozițiile prezentului acord care fac trimitere la dreptul Uniunii sau la noțiuni sau dispoziții din cadrul acestuia se interpretează și se aplică în conformitate cu metodele și principiile generale ale dreptului Uniunii.

(4) Dispozițiile prezentului acord care fac trimitere la dreptul Uniunii sau la noțiuni sau dispoziții din cadrul acestuia se interpretează, în cadrul punerii în aplicare și executării lor, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată înainte de încheierea perioadei de tranziție.

(5) La interpretarea și executarea prezentului acord, autoritățile judiciare și administrative ale Regatului Unit țin seama în măsura cuvenită de jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată după încheierea perioadei de tranziție.

ARTICOLUL 5

Buna-credință

În deplin respect reciproc și cu bună-credință, Uniunea și Regatul Unit își acordă asistență reciprocă pentru îndeplinirea sarcinilor care rezultă din prezentul acord.

Uniunea și Regatul Unit iau toate măsurile corespunzătoare, generale sau speciale, pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care rezultă din prezentul acord și se abțin de la orice măsuri care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor prezentului acord.

Prezentul articol nu aduce atingere aplicării dreptului Uniunii în temeiul prezentului acord, în special principiului cooperării loiale.

ARTICOLUL 6

Trimiterile la dreptul Uniunii

(1) Cu excepția părților a patra și a cincea, în absența unor dispoziții contrare în prezentul acord, toate trimiterile din prezentul acord la dreptul Uniunii se interpretează ca trimiteri la dreptul Uniunii, inclusiv astfel cum a fost modificat sau înlocuit și cum era aplicabil în ultima zi a perioadei de tranziție.

(2) În cazul în care, în prezentul acord, se face trimitere la acte ale Uniunii sau la dispoziții ale acestora, trimiterea respectivă se interpretează, după caz, ca fiind o trimitere la dreptul Uniunii sau la dispozițiile acestuia care, deși au fost înlocuite sau abrogate de actul menționat, continuă să se aplice în conformitate cu actul în cauză.

(3) În sensul prezentului acord, trimiterile la dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul acord se interpretează ca incluzând trimiterile la actele relevante ale Uniunii care completează sau pun în aplicare dispozițiile respective.

ARTICOLUL 7

Trimiterile la Uniune și la statele membre

(1) În sensul prezentului acord, toate trimiterile la statele membre și la autoritățile competente ale statelor membre cuprinse în dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul acord se interpretează ca incluzând Regatul Unit și autoritățile sale competente, mai puțin în ceea ce privește:

(a) desemnarea, numirea sau alegerea membrilor instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și participarea la procesul decizional și participarea la reuniunile instituțiilor;

(b) participarea la procesul decizional și la guvernanța organismelor, oficiilor și agențiilor Uniunii;

(c) participarea la reuniunile comitetelor menționate la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[1], ale grupurilor de experți ale Comisiei sau ale altor entități similare ori la reuniunile grupurilor de experți sau ale unor entități similare ale organismelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în prezentul acord.

(2) În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord, orice trimitere la Uniune se interpretează ca incluzând Euratom.

ARTICOLUL 8

Accesul la rețele, sisteme de informații și baze de date

În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord, la încheierea perioadei de tranziție Regatul Unit încetează să aibă dreptul de a accesa rețelele, sistemele de informații și bazele de date constituite în temeiul dreptului Uniunii. Regatul Unit ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că nu accesează nicio rețea, niciun sistem de informații sau nicio bază de date la care nu mai are drept de acces.

[1] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

PARTEA A DOUA

DREPTURILE CETĂȚENILOR

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 9

Definiții

În sensul prezentei părți și fără a aduce atingere titlului III, se aplică următoarele definiții:

(a) „membri de familie” înseamnă următoarele persoane, indiferent de cetățenia lor, care se încadrează în domeniul de aplicare personal prevăzut la articolul 10 din prezentul acord:

(i) membrii de familie ai cetățenilor Uniunii sau membrii de familie ai resortisanților Regatului Unit, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1];

[1] Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

(ii) alte persoane decât cele definite la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE, a căror prezență este necesară pentru cetățenii Uniunii sau pentru resortisanții Regatului Unit pentru ca aceştia să nu fie privați de un drept de ședere acordat în temeiul prezentei părți;

(b) „lucrători frontalieri” înseamnă cetățenii Uniunii sau resortisanții Regatului Unit care desfășoară o activitate economică în conformitate cu articolul 45 sau 49 din TFUE în unul sau mai multe state în care nu își au reședința;

(c) „stat-gazdă” înseamnă:

(i) în ceea ce îi privește pe cetățenii Uniunii și pe membrii de familie ai acestora – Regatul Unit, în cazul în care aceştia şi-au exercitat dreptul de ședere în Regatul Unit în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și continuă să își aibă reședința în Regatul Unit și după încheierea perioadei de tranziție;

(ii) în ceea ce îi privește pe resortisanții Regatului Unit și pe membrii de familie ai acestora – statul membru în care aceştia şi-au exercitat dreptul de ședere în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și în care continuă să își aibă reședința și după încheierea perioadei de tranziție;

(d) „statul de desfășurare a activității profesionale” înseamnă:

(i) în ceea ce îi privește pe cetățenii Uniunii – Regatul Unit, în cazul în care aceștia au desfășurat în Regatul Unit o activitate economică ca lucrători frontalieri înainte de încheierea perioadei de tranziție și în care continuă să facă acest lucru și după încheierea perioadei de tranziție;

(ii) în ceea ce îi privește pe resortisanții Regatului Unit – statul membru în care aceștia au desfășurat o activitate economică ca lucrători frontalieri înainte de încheierea perioadei de tranziție și în care continuă să facă acest lucru și după încheierea perioadei de tranziție;

(e) „încredințare” înseamnă încredințare în sensul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului[1], inclusiv încredințarea dobândită prin hotărâre judecătorească, în temeiul legii sau printr-un acord în vigoare.

[1] Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

ARTICOLUL 10

Domeniul de aplicare personal

(1) Fără a aduce atingere titlului III, prezenta parte se aplică următoarelor persoane:

(a) cetățenilor Uniunii care și-au exercitat dreptul de ședere în Regatul Unit în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și continuă să își aibă reședința în Regatul Unit și după încheierea perioadei de tranziție;

(b) resortisanților Regatului Unit care și-au exercitat dreptul de ședere într-un stat membru în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și continuă să își aibă reședința în acel stat membru și după încheierea perioadei de tranziție;

(c) cetățenilor Uniunii care și-au exercitat dreptul de lucrători frontalieri în Regatul Unit în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și continuă să facă acest lucru și după încheierea perioadei de tranziție;

(d) resortisanților Regatului Unit care și-au exercitat dreptul de lucrători frontalieri într-un stat membru în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și continuă să facă acest lucru și după încheierea perioadei de tranziție;

(e) membrilor de familie ai persoanelor menționate la literele (a)-(d), cu condiția ca aceștia să îndeplinească una dintre următoarele condiții:

(i) și-au avut reședința în statul-gazdă în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și continuă să își aibă reședința în statul-gazdă și după încheierea perioadei de tranziție;

(ii) au fost direct înrudite cu o persoană menționată la literele (a)-(d) și și-au avut reședința în afara statului-gazdă înainte de încheierea perioadei de tranziție și îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2004/38/CE în momentul în care solicită dreptul de ședere în temeiul prezentei părți pentru a se alătura persoanei menționate la literele (a)-(d) de la prezentul alineat;

(iii) sunt fiii naturali (fiicele naturale), născuți (născute) după încheierea perioadei de tranziție, ai (ale) uneia dintre persoanele menționate la literele (a)-(d) sau adoptați (adoptate) legal de o astfel de persoană după încheierea perioadei de tranziție, în statul-gazdă sau în alt stat, și îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 2 punctul 2 litera (c) din Directiva 2004/38/CE în momentul în care solicită dreptul de ședere în temeiul prezentei părți pentru a se alătura persoanei menționate la literele (a)-(d) de la prezentul alineat, precum și una dintre următoarele condiții:

– ambii părinți sunt persoane menționate la literele (a)-(d);

– unul dintre părinți este o persoană menționată la literele (a)-(d), iar celălalt este resortisant al statului-gazdă; sau

– unul dintre părinți este o persoană menționată la literele (a)-(d) și are drepturi exclusive sau comune privind încredințarea copilului, în conformitate cu normele aplicabile de drept al familiei ale unui stat membru sau ale Regatului Unit, inclusiv cu normele de drept internațional privat aplicabile în temeiul cărora încredințarea stabilită în temeiul legii unui stat terț este recunoscută în statul membru sau în Regatul Unit, în special în ceea ce privește interesul superior al copilului și fără a aduce atingere funcționării normale a normelor de drept internațional privat aplicabile[1];

(f) membrilor de familie care și-au avut reședința în statul-gazdă în conformitate cu articolele 12 și 13, cu articolul 16 alineatul (2) și cu articolele 17 și 18 din Directiva 2004/38/CE înainte de încheierea perioadei de tranziție și continuă să își aibă reședința în statul-gazdă și după încheierea perioadei de tranziție.

(2) Persoanele care intră sub incidența articolului 3 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2004/38/CE a căror ședere a fost facilitată de statul-gazdă în conformitate cu legislația sa națională înainte de încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din directiva menționată își păstrează dreptul de ședere în statul-gazdă în conformitate cu prezenta parte, cu condiția ca acestea să continue să își aibă reședința în statul-gazdă după încheierea perioadei de tranziție.

[1] Noțiunea de „încredințare” trebuie interpretată în conformitate cu articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003. Prin urmare, aceasta acoperă încredințarea dobândită prin hotărâre judecătorească, în temeiul legii sau printr-un acord în vigoare.

(3) Alineatul (2) se aplică, de asemenea, persoanelor care intră sub incidența articolului 3 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2004/38/CE care au solicitat facilitarea intrării și șederii înainte de încheierea perioadei de tranziție și a căror ședere este facilitată de statul-gazdă în conformitate cu legislația națională după încheierea perioadei de tranziție.

(4) Fără a aduce atingere vreunui drept de ședere pe care persoanele în cauză îl pot avea în nume propriu, statul-gazdă, în conformitate cu legislația sa națională și în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/38/CE, facilitează intrarea și șederea partenerului cu care persoana menționată la alineatul (1) literele (a)-(d) de la prezentul articol are o relație durabilă, atestată corespunzător, în cazul în care partenerul respectiv și-a avut reședința în afara statului-gazdă înainte de încheierea perioadei de tranziție, cu condiția ca relația să fi fost durabilă înainte de încheierea perioadei de tranziție și să continue în momentul în care partenerul solicită dreptul de ședere în temeiul prezentei părți.

(5) În cazurile menționate la alineatele (3) și (4), statul-gazdă efectuează o examinare amănunțită a situației personale a persoanelor în cauză și justifică eventualul refuz al intrării sau șederii acestor persoane.

ARTICOLUL 11

Continuitatea şederii

Continuitatea şederii în sensul articolelor 9 şi 10 nu este afectată de absenţe, astfel cum se menţionează la articolul 15 alineatul (2).

Dreptul de şedere permanentă dobândit în temeiul Directivei 2004/38/CE înainte de încheierea perioadei de tranziţie nu se consideră pierdut prin absenţa din statul-gazdă pentru o perioadă precizată la articolul 15 alineatul (3).

ARTICOLUL 12

Nediscriminarea

În domeniul de aplicare al prezentei părţi şi fără a aduce atingere dispoziţiilor speciale pe care le include, se interzice, în statul-gazdă şi în statul de desfăşurare a activităţii profesionale, discriminarea pe motiv de cetăţenie sau naţionalitate în sensul articolului 18 primul paragraf din TFUE a persoanelor menţionate la articolul 10 din prezentul acord.

TITLUL II

DREPTURI ȘI OBLIGAȚII

CAPITOLUL 1

DREPTURI LEGATE DE ȘEDERE, DOCUMENTE DE ȘEDERE

ARTICOLUL 13

Drepturi de ședere

(1) Cetățenii Uniunii și resortisanții Regatului Unit au drept de ședere în statul-gazdă în conformitate cu limitările și condițiile prevăzute la articolele 21, 45 sau 49 din TFUE și la articolul 6 alineatul (1), la articolul 7 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c), la articolul 7 alineatul (3), la articolul 14, la articolul 16 alineatul (1) sau la articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE.

(2) Membrii de familie care sunt fie cetățeni ai Uniunii, fie resortisanți ai Regatului Unit au drept de ședere în statul-gazdă astfel cum se prevede la articolul 21 din TFUE și la articolul 6 alineatul (1), la articolul 7 alineatul (1) litera (d), la articolul 12 alineatul (1) sau (3), la articolul 13 alineatul (1), la articolul 14, la articolul 16 alineatul (1) sau la articolul 17 alineatele (3) și (4) din Directiva 2004/38/CE, sub rezerva limitărilor și a condițiilor prevăzute în dispozițiile respective.

(3) Membrii de familie care nu sunt nici cetățeni ai Uniunii, nici resortisanți ai Regatului Unit au drept de ședere în statul-gazdă în temeiul articolului 21 din TFUE și astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (2), la articolul 7 alineatul (2), la articolul 12 alineatul (2) sau (3), la articolul 13 alineatul (2), la articolul 14, la articolul 16 alineatul (2), la articolul 17 alineatul (3) sau (4) ori la articolul 18 din Directiva 2004/38/CE, sub rezerva limitărilor și a condițiilor prevăzute în dispozițiile respective.

(4) Statul-gazdă nu poate impune alte limitări sau condiții decât cele prevăzute în prezentul titlu pentru dobândirea, păstrarea sau pierderea drepturilor de ședere de către persoanele menționate la alineatele (1), (2) și (3). Nu se prevede, în aplicarea limitărilor și a condițiilor prevăzute în prezentul titlu, nicio altă marjă de discreție decât cea în favoarea persoanei în cauză.

ARTICOLUL 14

Dreptul de ieșire și de intrare

(1) Cetățenii Uniunii și resortisanții Regatului Unit, membrii de familie ai acestora și alte persoane care își au reședința pe teritoriul statului-gazdă în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul titlu au dreptul de a părăsi statul-gazdă și dreptul de a intra în statul-gazdă, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2004/38/CE, cu un pașaport valabil sau cu o carte de identitate națională, în cazul cetățenilor Uniunii și al resortisanților Regatului Unit, și cu un pașaport valabil în cazul membrilor de familie ai acestora și al altor persoane care nu sunt cetățeni ai Uniunii sau resortisanți ai Regatului Unit.

La cinci ani după încheierea perioadei de tranziție, statul-gazdă poate decide să nu mai accepte cărți de identitate naționale în scopul intrării sau al ieșirii de pe teritoriul său dacă astfel de cărți de identitate nu includ un cip care respectă standardele aplicabile ale Organizației Aviației Civile Internaționale privind identificarea biometrică.

(2) Titularii unui document valabil eliberat în conformitate cu articolul 18 sau 26 nu au nevoie de viză de ieșire, de viză de intrare sau de o altă formalitate echivalentă.

(3) În cazul în care, după încheierea perioadei de tranziție, statul-gazdă le impune membrilor de familie care se alătură cetățeanului Uniunii sau resortisantului Regatului Unit să dețină o viză de intrare, statul-gazdă le acordă acestor persoane toate facilitățile pentru obținerea vizelor necesare. Aceste vize se eliberează gratuit, în cel mai scurt termen și pe baza unei proceduri accelerate.

ARTICOLUL 15

Dreptul de ședere permanentă

(1) Cetățenii Uniunii, resortisanții Regatului Unit și membrii de familie ai acestora care și-au avut reședința legală în statul-gazdă în conformitate cu dreptul Uniunii pentru o perioadă continuă de cinci ani sau pentru perioada precizată la articolul 17 din Directiva 2004/38/CE au drept de ședere permanentă în statul-gazdă în condițiile prevăzute la articolele 16, 17 și 18 din Directiva 2004/38/CE. Perioadele de ședere legală sau de muncă derulate în conformitate cu dreptul Uniunii înainte și după încheierea perioadei de tranziție se includ în calculul perioadei de vechime necesare pentru dobândirea dreptului de ședere permanentă.

(2) Continuitatea șederii în scopul dobândirii dreptului de ședere permanentă se stabilește în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) și cu articolul 21 din Directiva 2004/38/CE.

(3) Odată dobândit, dreptul de ședere permanentă se pierde numai în cazul unei absențe din statul-gazdă pentru o perioadă care depășește cinci ani consecutivi.

ARTICOLUL 16

Acumularea perioadelor

Cetățenii Uniunii, resortisanții Regatului Unit și membrii de familie ai acestora care, înainte de încheierea perioadei de tranziție, și-au avut reședința legală în statul-gazdă în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 7 din Directiva 2004/38/CE pentru o perioadă de mai puțin de cinci ani au dreptul de a dobândi dreptul de ședere permanentă în condițiile prevăzute la articolul 15 din prezentul acord, odată ce au acumulat perioadele de ședere necesare. Perioadele de ședere legală sau de muncă derulate în conformitate cu dreptul Uniunii înainte și după încheierea perioadei de tranziție se includ în calculul perioadei de vechime necesare pentru dobândirea dreptului de ședere permanentă.

ARTICOLUL 17

Statut și modificări

(1) Dreptul cetățenilor Uniunii, al resortisanților Regatului Unit și al membrilor de familie ai acestora de a invoca în mod direct prezenta parte nu este afectat atunci când statutul acestora se schimbă, de exemplu de la student la lucrător, lucrător independent sau persoană inactivă din punct de vedere economic. Persoanele care, la încheierea perioadei de tranziție, beneficiază de drept de ședere în calitate de membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii sau ai unor resortisanți ai Regatului Unit nu pot să devină persoane dintre cele menționate la articolul 10 alineatul (1) literele (a)-(d).

(2) Drepturile prevăzute în prezentul titlu pentru membrii de familie care se află în întreținerea cetățenilor Uniunii sau a resortisanților Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție sunt menținute inclusiv după ce acestea încetează a mai fi în întreținere.

ARTICOLUL 18

Eliberarea documentelor de ședere

(1) Statul-gazdă poate impune cetățenilor Uniunii sau resortisanților Regatului Unit, membrilor de familie ai acestora și altor persoane care își au reședința pe teritoriul său în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul titlu să solicite un nou statut de rezident care să le confere drepturile prevăzute în prezentul titlu și un document care să ateste acest statut, care poate fi sub formă digitală.

Solicitarea statutului de rezident face obiectul următoarelor condiții:

(a) scopul procedurii de solicitare a statutului de rezident este de a verifica dacă solicitantul îndeplinește condițiile pentru a beneficia de drepturile de ședere prevăzute în prezentul titlu. În caz afirmativ, solicitantul are dreptul de a primi statutul de rezident și documentul care atestă acest statut;

(b) în cazul persoanelor care își au reședința în statul-gazdă înainte de încheierea perioadei de tranziție, termenul de depunere a cererii nu poate fi mai mic de șase luni de la încheierea perioadei de tranziție.

În cazul persoanelor care au dreptul să își înceapă șederea în statul-gazdă după încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu prezentul titlu, cererea se depune în termen de trei luni de la data sosirii lor sau până la expirarea termenului menționat la primul paragraf, luându-se în calcul data cea mai târzie.

Se eliberează imediat un certificat care atestă solicitarea statutului de rezident;

(c) termenul pentru depunerea cererii menționate la litera (b) se prelungește automat cu un an în cazul în care Uniunea a notificat Regatului Unit sau în care Regatul Unit a notificat Uniunii probleme tehnice care împiedică statul-gazdă să înregistreze cererea sau să emită certificatul care atestă cererea menționată la litera (b). Statul-gazdă publică notificarea respectivă și furnizează persoanelor în cauză, în timp util, informații publice adecvate;

(d) în cazul în care persoanele în cauză nu respectă termenul de depunere a cererii menționat la litera (b), autoritățile competente evaluează toate circumstanțele și motivele pentru nerespectarea termenului și permit persoanelor în cauză să depună o cerere într-un termen rezonabil dacă există motive întemeiate pentru nerespectarea termenului;

(e) statul-gazdă se asigură că procedurile administrative pentru depunerea cererilor sunt neproblematice, transparente și simple și că se evită sarcinile administrative inutile;

(f) formularele de cerere trebuie să fie scurte, simple, ușor de utilizat și adaptate la contextul prezentului acord; cererile depuse de familii în același timp sunt examinate împreună;

(g) documentul care atestă statutul se eliberează gratuit sau contra unei taxe care nu este mai mare decât cea impusă cetățenilor sau resortisanților statului-gazdă pentru eliberarea unor documente similare;

(h) persoanele care, înainte de încheierea perioadei de tranziție, dețin un permis de ședere permanentă valabil eliberat în temeiul articolului 19 sau 20 din Directiva 2004/38/CE sau care dețin un document de imigrare național valabil care le conferă dreptul de ședere permanentă în statul-gazdă au dreptul să schimbe acest document, la cerere și în termenul menționat la litera (b) de la prezentul alineat, cu un nou document de ședere, după verificarea identității, a cazierului și o verificare de securitate în conformitate cu litera (p) de la prezentul alineat, precum și după confirmarea faptului că au în continuare reședința în statul membru respectiv; aceste noi documente de ședere se eliberează cu titlu gratuit;

(i) identitatea solicitanților se verifică prin prezentarea unui pașaport sau a unei cărți de identitate naționale valabile în cazul cetățenilor Uniunii și al resortisanților Regatului Unit și prin prezentarea unui pașaport valabil în cazul membrilor de familie ai acestora și al altor persoane care nu sunt cetățeni ai Uniunii sau resortisanți ai Regatului Unit; acceptarea acestor documente de identitate nu este condiționată de alte criterii decât valabilitatea documentului. În cazul în care documentul de identitate este reținut de autoritățile competente ale statului-gazdă pe perioada analizării cererii, statul-gazdă returnează fără întârziere, la cerere, documentul respectiv înainte de luarea deciziei privind cererea;

(j) documentele justificative, altele decât actele de identitate, cum ar fi documentele de stare civilă, pot fi prezentate sub formă de copii. Originalele documentelor justificative pot fi cerute numai în cazuri specifice în care există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor justificative prezentate;

(k) statul-gazdă poate cere cetățenilor Uniunii și resortisanților Regatului Unit să prezinte, în plus față de documentele de identitate menționate la litera (i) de la prezentul alineat, doar următoarele documente justificative, astfel cum sunt menționate la articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2004/38/CE:

(i) în cazul în care aceștia își au reședința în statul-gazdă în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/38/CE în calitate de lucrători sau de lucrători independenți, o confirmare de angajare din partea angajatorului sau un certificat de angajare ori o dovadă că aceștia desfășoară activități independente;

(ii) în cazul în care aceștia își au reședința în statul-gazdă în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/38/CE în calitate de persoane inactive din punct de vedere economic, dovada că dețin resurse suficiente pentru ei înșiși și pentru membrii lor de familie pentru a nu deveni o povară pentru sistemul de asistență socială al statului-gazdă în timpul perioadei de ședere, precum și dovada că beneficiază de o asigurare medicală completă în statul-gazdă; sau

(iii) în cazul în care aceştia îşi au reşedinţa în statul-gazdă în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2004/38/CE în calitate de studenţi, dovada înscrierii la o instituţie acreditată sau finanţată de statul-gazdă în baza legislaţiei sau a practicilor sale administrative, dovada asigurării medicale complete, precum şi o declaraţie sau mijloace echivalente de probă că deţin resurse suficiente pentru ei înşişi şi pentru membrii lor de familie pentru a nu deveni o povară pentru sistemul de asistenţă socială al statului-gazdă în timpul perioadei de şedere. Statul-gazdă nu poate cere ca aceste declaraţii să precizeze valoarea resurselor.

Referitor la condiţia privind resursele suficiente, se aplică articolul 8 alineatul (4) din Directiva 2004/38/CE;

(l) statul-gazdă poate cere membrilor de familie care intră sub incidenţa articolului 10 alineatul (1) litera (e) punctul (i), a articolului 10 alineatul (2) sau (3) din prezentul acord şi care îşi au reşedinţa în statul-gazdă în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (d) sau cu articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE să prezinte, pe lângă documentele de identitate menţionate la litera (i) de la prezentul alineat, doar următoarele documente justificative menţionate la articolul 8 alineatul (5) sau la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE:

(i) un document care să ateste existenţa unei relaţii de familie sau a unui parteneriat înregistrat;

(ii) certificatul de înregistrare sau, în absenţa unui sistem de înregistrare, orice altă dovadă că cetăţeanul Uniunii sau resortisantul Regatului Unit împreună cu care aceştia îşi au reşedinţa locuieşte efectiv în statul-gazdă;

(iii) pentru descendenții în linie directă cu vârsta sub 21 de ani sau care se află în întreținere și pentru ascendenții în linie directă care se află în întreținere și pentru cei ai soțului/soției sau ai partenerului înregistrat, documente care să dovedească îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 2 punctul 2 litera (c) sau (d) din Directiva 2004/38/CE;

(iv) pentru persoanele menționate la articolul 10 alineatul (2) sau (3) din prezentul acord, un document eliberat de autoritatea competentă din statul-gazdă în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE.

Referitor la condiția impusă membrilor de familie care sunt ei înșiși cetățeni ai Uniunii sau resortisanți ai Regatului Unit de a deține resurse suficiente, se aplică articolul 8 alineatul (4) din Directiva 2004/38/CE;

(m) statul-gazdă poate cere membrilor de familie care intră sub incidența articolului 10 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) sau a articolului 10 alineatul (4) din prezentul acord să prezinte, pe lângă documentele de identitate menționate la litera (i) de la prezentul alineat, doar următoarele documente justificative menționate la articolul 8 alineatul (5) și la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE:

(i) un document care să ateste existența unei relații de familie sau a unui parteneriat înregistrat;

(ii) certificatul de înregistrare sau, în absența unui sistem de înregistrare, orice altă dovadă a șederii în statul-gazdă a cetățeanului Uniunii sau a resortisantului Regatului Unit căruia li se alătură în statul-gazdă;

(iii) pentru soți/soții sau partenerii înregistrați, un document care să ateste existența unei relații de familie sau a unui parteneriat înregistrat înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(iv) pentru descendenții în linie directă cu vârsta sub 21 de ani sau care se află în întreținere și ascendenții în linie directă care se află în întreținere și pentru cei ai soțului/soției sau ai partenerului înregistrat, documente care să dovedească înrudirea cu cetățenii Uniunii sau cu resortisanții Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 2 punctul 2 litera (c) sau (d) din Directiva 2004/38/CE referitoare la vârstă sau la faptul că se află în întreținere;

(v) pentru persoanele menționate la articolul 10 alineatul (4) din prezentul acord, dovada existenței unei relații durabile cu cetățenii Uniunii sau cu resortisanții Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și a continuării acesteia după încheierea perioadei de tranziție;

(n) pentru alte cazuri decât cele prevăzute la literele (k), (l) și (m), statul-gazdă nu cere solicitanților să prezinte documente justificative care depășesc ceea ce este strict necesar și proporțional pentru a dovedi îndeplinirea condițiilor privind dreptul de ședere în temeiul prezentului titlu;

(o) autoritățile competente ale statului-gazdă ajută solicitanții să își dovedească eligibilitatea și să evite eventuale erori sau omisiuni în cererile lor; autoritățile le oferă solicitanților posibilitatea de a furniza dovezi suplimentare și de a corecta eventualele deficiențe, erori sau omisiuni;

(p) verificarea cazierului și o verificare de securitate pot fi efectuate în mod sistematic în privința solicitanților, cu scopul exclusiv de a verifica dacă pot fi aplicate restricțiile prevăzute la articolul 20 din prezentul acord. În acest scop, la data depunerii cererii, solicitanților li se poate cere să declare condamnările penale anterioare care apar în cazierul lor judiciar în conformitate cu legislația statului în care s-a pronunțat condamnarea. În cazul în care consideră că acest lucru este esențial, statul-gazdă poate să aplice procedura prevăzută la articolul 27 alineatul (3) din Directiva 2004/38/CE în ceea ce privește consultarea altor state cu privire la cazierele judiciare anterioare;

(q) noul document de ședere include o declarație în care se atestă faptul că a fost eliberat în conformitate cu prezentul acord;

(r) solicitantul trebuie să aibă acces la căi de atac judiciare și, după caz, administrative în statul-gazdă împotriva oricărei decizii prin care i se refuză acordarea statutului de rezident. Căile de atac permit examinarea legalității deciziei, precum și a faptelor și a împrejurărilor pe care se bazează decizia propusă. Respectivele căi de atac garantează faptul că decizia nu este disproporționată.

(2) În cursul perioadei menționate la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol și al eventualei sale prelungiri cu un an prevăzută la litera (c) de la alineatul menționat, se consideră că toate drepturile prevăzute în prezenta parte se aplică cetățenilor Uniunii sau resortisanților Regatului Unit, membrilor de familie ai acestora și altor persoane care își au reședința în statul-gazdă, în conformitate cu condițiile și sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolul 20.

(3) Până la adoptarea unei decizii finale de către autoritățile competente cu privire la cererile menționate la alineatul (1) și în așteptarea unei hotărâri definitive pronunțate în cazul unei căi de atac judiciare împotriva respingerii unei astfel de cereri de către autoritățile administrative competente, se consideră că solicitantului i se aplică toate drepturile prevăzute în prezenta parte, inclusiv articolul 21 privind garanțiile și dreptul la o cale de atac, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 20 alineatul (4).

(4) În cazul în care un stat-gazdă a hotărât să nu impună cetățenilor Uniunii sau resortisanților Regatului Unit, membrilor de familie ai acestora și altor persoane care își au reședința pe teritoriul său în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul titlu solicitarea noului statut de rezident menționat la alineatul (1) drept condiție pentru șederea legală, persoanele eligibile pentru acordarea dreptului de ședere în temeiul prezentului titlu au dreptul să obțină, în conformitate cu condițiile prevăzute în Directiva 2004/38/CE, un document de ședere care poate fi în formă digitală și care include o declarație în care se atestă faptul că a fost eliberat în conformitate cu prezentul acord.

ARTICOLUL 19

Eliberarea documentelor de ședere în timpul perioadei de tranziție

(1) În cursul perioadei de tranziție, un stat-gazdă poate permite ca cererile de solicitare a statutului de rezident sau a unui document de ședere, astfel cum sunt menționate la articolul 18 alineatele (1) și (4), să fie depuse în mod voluntar de la data intrării în vigoare a prezentului acord.

(2) Deciziile de a accepta sau de a refuza astfel de cereri se iau în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (4). Deciziile adoptate în temeiul articolului 18 alineatul (1) nu au efect până după încheierea perioadei de tranziție.

(3) În cazul în care o cerere depusă în temeiul articolului 18 alineatul (1) este acceptată înainte de încheierea perioadei de tranziție, statul-gazdă nu poate retrage decizia de acordare a statutului de rezident înainte de încheierea perioadei de tranziție invocând orice alte motive decât cele prevăzute în capitolul VI și la articolul 35 din Directiva 2004/38/CE.

(4) În cazul în care o cerere este refuzată înainte de încheierea perioadei de tranziție, solicitantul poate depune din nou o cerere în orice moment înainte de expirarea perioadei prevăzute la articolul 18 alineatul (1) litera (b).

(5) Fără a aduce atingere alineatului (4), căile de atac prevăzute la articolul 18 alineatul (1) litera (r) sunt disponibile începând cu data oricărei decizii prin care se refuză o cerere menționată la alineatul (2) de la prezentul articol.

ARTICOLUL 20

Restricții privind drepturile de ședere și de intrare

(1) Conduita cetățenilor Uniunii sau a resortisanților Regatului Unit, a membrilor de familie ai acestora și a altor persoane care își exercită drepturile în temeiul prezentului titlu, în cazul în care această conduită a avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție, este analizată în conformitate cu capitolul VI din Directiva 2004/38/CE.

(2) Conduita cetățenilor Uniunii sau a resortisanților Regatului Unit, a membrilor de familie ai acestora și a altor persoane care își exercită drepturile în temeiul prezentului titlu, în cazul în care această conduită a avut loc după încheierea perioadei de tranziție, poate constitui un motiv pentru restrângerea dreptului de ședere de către statul-gazdă sau a dreptului de intrare în statul de desfășurare a activității profesionale, în conformitate cu legislația națională.

(3) Statul-gazdă sau statul de desfășurare a activității profesionale poate adopta măsurile necesare pentru a refuza, a anula sau a retrage orice drept conferit prin prezentul titlu în caz de abuz de drept sau fraudă, astfel cum se prevede la articolul 35 din Directiva 2004/38/CE. Astfel de măsuri fac obiectul garanțiilor procedurale prevăzute la articolul 21 din prezentul acord.

(4) Statul-gazdă sau statul de desfășurare a activității profesionale îi poate îndepărta de pe teritoriul său pe solicitanții care au depus cereri frauduloase sau abuzive, în conformitate cu condițiile prevăzute de Directiva 2004/38/CE, în special articolele 31 și 35, chiar înainte ca o hotărâre judecătorească definitivă să fi fost pronunțată în cazul unei căi de atac judiciare împotriva respingerii unei astfel de cereri.

ARTICOLUL 21

Garanții și dreptul la o cale de atac

Garanțiile prevăzute la articolul 15 și în capitolul VI din Directiva 2004/38/CE se aplică în ceea ce privește deciziile statului-gazdă care restrâng drepturile de ședere ale persoanelor menționate la articolul 10 din prezentul acord.

ARTICOLUL 22

Drepturi conexe

În conformitate cu articolul 23 din Directiva 2004/38/CE, indiferent de cetățenie, membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii sau ai unui resortisant al Regatului Unit care au drept de ședere sau drept de ședere permanentă în statul-gazdă sau în statul de desfășurare a activității profesionale au dreptul să desfășoare o activitate salariată sau independentă în statul respectiv.

ARTICOLUL 23

Egalitatea de tratament

(1) În conformitate cu articolul 24 din Directiva 2004/38/CE, sub rezerva dispozițiilor speciale prevăzute în prezentul titlu și la titlurile I și IV din prezenta parte, toți cetățenii Uniunii sau resortisanții Regatului Unit care își au reședința pe teritoriul statului-gazdă în baza prezentului acord se bucură de egalitate de tratament cu resortisanții statului respectiv în domeniul de aplicare al prezentei părți. Beneficiază de acest drept și membrii de familie ai cetățenilor Uniunii sau ai resortisanților Regatului Unit care au drept de ședere sau drept de ședere permanentă.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), statul-gazdă nu este obligat să acorde dreptul la prestații de asistență socială în timpul perioadelor de ședere în baza articolului 6 sau a articolului 14 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2004/38/CE și nici nu este obligat ca, înainte de dobândirea dreptului de ședere permanentă în conformitate cu articolul 15 din prezentul acord, să acorde ajutoare pentru studii, inclusiv pentru formare profesională, constând în burse de studiu sau împrumuturi pentru studenți, unor persoane altele decât lucrători, lucrători independenți, persoane care își mențin acest statut și membri de familie ai acestora.

CAPITOLUL 2

DREPTURILE LUCRĂTORILOR ȘI ALE LUCRĂTORILOR INDEPENDENȚI

ARTICOLUL 24

Drepturile lucrătorilor

(1) Sub rezerva limitărilor prevăzute la articolul 45 alineatele (3) și (4) din TFUE, lucrătorii în statul-gazdă și lucrătorii frontalieri în statul sau statele de desfășurare a activității profesionale se bucură de drepturile garantate de articolul 45 din TFUE și de drepturile conferite prin Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[1]. Aceste drepturi includ:

(a) dreptul de a nu fi discriminat pe motiv de cetățenie sau naționalitate în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și alte condiții de muncă și de ocupare a forței de muncă;

(b) dreptul de a iniția și de a desfășura o activitate în conformitate cu normele aplicabile resortisanților statului-gazdă sau ai statului de desfășurare a activității profesionale;

(c) dreptul la asistența acordată de oficiile de ocupare a forței de muncă din statul-gazdă sau din statul de desfășurare a activității profesionale, în aceleași condiții ca cele oferite propriilor resortisanți;

[1] Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, 27.5.2011, p. 1).

(d) dreptul la egalitate de tratament în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă și de muncă, în special în ceea ce privește remunerarea, concedierea și, în caz de șomaj, reintegrarea profesională sau reangajarea;

(e) dreptul la avantaje sociale și fiscale;

(f) drepturi colective;

(g) drepturile și beneficiile acordate lucrătorilor naționali în materie de locuințe;

(h) dreptul ca propriii copii să fie admiși în cadrul cursurilor de învățământ general, de ucenicie și de formare profesională în aceleași condiții ca și resortisanții statului-gazdă sau ai statului de desfășurare a activității profesionale, în cazul în care acești copii își au reședința pe teritoriul pe care lucrează lucrătorul.

(2) În cazul în care un descendent direct al unui lucrător care nu își mai are reședința în statul-gazdă este școlarizat în statul respectiv, părintele care asigură îngrijirea efectivă a descendentului în cauză are dreptul de ședere în statul respectiv până când descendentul ajunge la vârsta majoratului și după această dată, în cazul în care descendentul continuă să aibă nevoie de prezența și de îngrijirea părintelui care asigură îngrijirea efectivă pentru a-și continua și finaliza școlarizarea.

(3) Lucrătorii frontalieri salariați se bucură de dreptul de intrare și de ieșire din statul de desfășurare a activității profesionale în conformitate cu articolul 14 din prezentul acord și își păstrează drepturile de care au beneficiat ca lucrători în statul respectiv, cu condiția să îndeplinească una din condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (3) literele (a), (b), (c) și (d) din Directiva 2004/38/CE, chiar dacă nu își mută reședința în statul de desfășurare a activității profesionale.

ARTICOLUL 25

Drepturile lucrătorilor independenți

(1) Sub rezerva limitărilor prevăzute la articolele 51 și 52 din TFUE, lucrătorii independenți beneficiază în statul-gazdă, iar lucrătorii frontalieri independenți beneficiază în statul-gazdă sau în statul de desfășurare a activității profesionale de drepturile garantate de articolele 49 și 55 din TFUE. Aceste drepturi includ:

(a) dreptul de a începe și de a desfășura activități ca lucrător independent și de a înființa și gestiona întreprinderi în condițiile stabilite de statul-gazdă pentru propriii resortisanți, astfel cum se prevede la articolul 49 din TFUE;

(b) drepturile prevăzute la articolul 24 alineatul (1) literele (c)-(h) din prezentul acord.

(2) Articolul 24 alineatul (2) se aplică descendenților în linie directă ai lucrătorilor independenți.

(3) Articolul 24 alineatul (3) se aplică lucrătorilor frontalieri independenți.

ARTICOLUL 26

Eliberarea unui document care să specifice drepturile lucrătorilor frontalieri

Statul de desfășurare a activității profesionale poate impune cetățenilor Uniunii și resortisanților Regatului Unit care au drepturi ca lucrători frontalieri în temeiul prezentului titlu să solicite un document care să certifice faptul că dețin astfel de drepturi în temeiul prezentului titlu. Acești cetățeni ai Uniunii și resortisanți ai Regatului Unit au dreptul să li se elibereze un astfel de document.

CAPITOLUL 3

CALIFICĂRI PROFESIONALE

ARTICOLUL 27

Calificările profesionale recunoscute

(1) Recunoașterea de către statul-gazdă sau de către statul de desfășurare a activității profesionale, înainte de încheierea perioadei de tranziție, a calificărilor profesionale, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 litera (b) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1], ale cetățenilor Uniunii sau ale resortisanților Regatului Unit, precum și ale membrilor de familie ai acestora, își păstrează efectele în statul respectiv, inclusiv dreptul de a-și exercita profesia în aceleași condiții ca și resortisanții statului respectiv, în cazul în care o astfel de recunoaștere s-a efectuat în conformitate cu oricare dintre următoarele dispoziții:

(a) titlul III din Directiva 2005/36/CE în ceea ce privește recunoașterea calificărilor profesionale în contextul exercitării libertății de stabilire, dacă o astfel de recunoaștere s-a încadrat în sistemul general de recunoaștere a calificărilor, în sistemul de recunoaștere a experienței profesionale sau în sistemul de recunoaștere pe baza coordonării condițiilor minime de formare;

[1] Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

(b) articolul 10 alineatele (1) și (3) din Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1] în ceea ce privește admiterea în profesia de avocat în statul-gazdă sau în statul de desfășurare a activității profesionale;

(c) articolul 14 din Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului[2] în ceea ce privește autorizarea auditorilor statutari din alt stat membru;

(d) Directiva 74/556/CEE a Consiliului[3] în ceea ce privește acceptarea dovezilor referitoare la cunoștințele și aptitudinile necesare pentru inițierea sau desfășurarea de activități de către lucrătorii independenți și intermediari în domeniul comerțului și distribuției de produse toxice sau de activități de utilizare profesională a produselor toxice.

---

1 Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea (JO L 77, 14.3.1998, p. 36).

2 Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

3 Directiva 74/556/CEE a Consiliului din 4 iunie 1974 de stabilire a normelor de aplicare privind măsurile tranzitorii din domeniul activităților de comerț și de distribuție a produselor toxice și activităților de utilizare profesională a acestor produse, inclusiv activitățile de intermediari (JO L 307, 18.11.1974, p. 1).

(2) Recunoașterea calificărilor profesionale în sensul alineatului (1) litera (a) de la prezentul articol include:

(a) recunoașterea calificărilor profesionale care au beneficiat de articolul 3 punctul 3 din Directiva 2005/36/CE;

(b) deciziile de acordare a unui acces parțial la o activitate profesională în conformitate cu articolul 4f din Directiva 2005/36/CE;

(c) recunoașterea calificărilor profesionale în scopul stabilirii, în temeiul articolului 4d din Directiva 2005/36/CE.

ARTICOLUL 28

Proceduri aflate în desfășurare pentru recunoașterea calificărilor profesionale

În ceea ce privește examinarea de către o autoritate competentă din statul-gazdă sau din statul de desfășurare a activității profesionale a cererilor de recunoaștere a calificărilor profesionale depuse înainte de încheierea perioadei de tranziție de către cetățeni ai Uniunii sau resortisanți ai Regatului Unit și în ceea ce privește decizia referitoare la aceste cereri se aplică articolul 4, articolul 4d în ceea ce privește recunoașterea calificărilor profesionale în scopul stabilirii, articolul 4f și titlul III din Directiva 2005/36/CE, articolul 10 alineatele (1), (3) și (4) din Directiva 98/5/CE, articolul 14 din Directiva 2006/43/CE și Directiva 74/556/CEE.

Se aplică, de asemenea, articolele 4a, 4b și 4e din Directiva 2005/36/CE în măsura relevantă pentru finalizarea procedurilor de recunoaștere a calificărilor profesionale în scopul stabilirii în temeiul articolului 4d din directiva respectivă.

ARTICOLUL 29

Cooperarea administrativă privind recunoașterea calificărilor profesionale

(1) În ceea ce privește cererile în curs menționate la articolul 28, Regatul Unit și statele membre cooperează pentru a facilita aplicarea articolului 28. Cooperarea poate cuprinde schimbul de informații, inclusiv informații privind măsurile disciplinare sau sancțiunile penale adoptate sau orice alte circumstanțe grave și specifice care pot avea consecințe asupra desfășurării activităților care intră sub incidența directivelor menționate la articolul 28.

(2) Prin derogare de la articolul 8, pentru o perioadă care nu depășește nouă luni de la încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit are dreptul să utilizeze Sistemul de informare al pieței interne în ceea ce privește cererile menționate la articolul 28, în măsura în care acestea se referă la proceduri de recunoaștere a calificărilor profesionale în scopul stabilirii în temeiul articolului 4d din Directiva 2005/36/CE.

TITLUL III

COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ

ARTICOLUL 30

Persoanele care beneficiază de acoperire

(1) Prezentul titlu se aplică următoarelor persoane:

(a) cetățenilor Uniunii cărora li se aplică legislația Regatului Unit la încheierea perioadei de tranziție, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora;

(b) resortisanților Regatului Unit cărora li se aplică legislația unui stat membru la încheierea perioadei de tranziție, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora;

(c) cetățenilor Uniunii care își au reședința în Regatul Unit și cărora li se aplică legislația unui stat membru la încheierea perioadei de tranziție, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora;

(d) resortisanților Regatului Unit care își au reședința într-un stat membru și cărora li se aplică legislația Regatului Unit la încheierea perioadei de tranziție, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora;

(e) persoanelor care nu intră sub incidența literelor (a)-(d), dar sunt:

(i) cetățeni ai Uniunii care desfășoară o activitate salariată sau independentă în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție și cărora, în baza titlului II din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului[1], li se aplică legislația unui stat membru, precum și membrii de familie și urmașii acestora; sau

(ii) resortisanți ai Regatului Unit care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-unul sau mai multe state membre la încheierea perioadei de tranziție și cărora, în baza titlului II din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, li se aplică legislația Regatului Unit, precum și membrii de familie și urmașii acestora;

(f) apatrizilor și refugiaților care își au reședința într-un stat membru sau în Regatul Unit, care se află într-una dintre situațiile descrise la literele (a)-(e), precum și membrilor de familie și urmașilor acestora;

[1] Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

(g) resortisanților țărilor terțe, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora, care se află într-una din situațiile descrise la literele (a)-(e), dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului[1].

(2) Persoanele menționate la alineatul (1) beneficiază de acoperire atât timp cât continuă, fără întrerupere, să se afle într-una dintre situațiile prevăzute la alineatul respectiv, care implică în același timp atât un stat membru, cât și Regatul Unit.

(3) Prezentul titlu se aplică, de asemenea, persoanelor care nu intră sau care nu mai intră sub incidența alineatului (1) literele (a)-(e) de la prezentul articol, dar care intră sub incidența articolului 10 din prezentul acord, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora.

(4) Persoanele menționate la alineatul (3) beneficiază de acoperire atât timp cât continuă să aibă drept de ședere în statul gazdă în temeiul articolului 13 din prezentul acord sau dreptul la muncă în statul de desfășurare a activității profesionale în temeiul articolului 24 sau 25 din prezentul acord.

(5) Atunci când prezentul articol face trimitere la membrii de familie și urmași, aceste persoane intră sub incidența prezentului titlu numai în măsura în care le revin drepturi și obligații în această calitate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004.

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 124, 20.5.2003, p. 1).

ARTICOLUL 31

Norme privind coordonarea în materie de securitate socială

(1) Normele și obiectivele prevăzute la articolul 48 din TFUE, în Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și în Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[1] se aplică persoanelor care intră sub incidența prezentului titlu.

Uniunea și Regatul Unit țin seama în mod corespunzător de deciziile și recomandările Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială de pe lângă Comisia Europeană, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 883/2004 („Comisia administrativă”), enumerate în partea I din anexa I la prezentul acord.

(2) Prin derogare de la articolul 9 din prezentul acord, în sensul prezentului titlu se aplică definițiile de la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004.

[1] Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

(3) În ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care îndeplinesc condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 859/2003, precum și pe membrii de familie sau pe urmașii acestora care intră sub incidența prezentului titlu, trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și la Regulamentul (CE) nr. 987/2009 din prezentul titlu se interpretează ca trimiteri la Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului[1] și, respectiv, la Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului[2]. Trimiterile la dispozițiile specifice din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se interpretează ca trimiteri la dispozițiile corespunzătoare din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

---

[1] Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, 5.7.1971, p. 2).

[2] Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității (JO L 74, 27.3.1972, p. 1).

ARTICOLUL 32

Situații speciale care beneficiază de acoperire

(1) În situațiile enumerate în continuare în limitele stabilite la prezentul articol, în măsura în care se referă la persoane care nu intră, sau care nu mai intră, sub incidența articolului 30, se aplică următoarele norme:

(a) următoarele persoane intră sub incidența prezentului titlu pentru a putea beneficia și cumula perioadele de asigurare, de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de ședere, inclusiv drepturile și obligațiile care rezultă din aceste perioade în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004:

(i) cetățenii Uniunii, precum și apatrizii și refugiații care își au reședința într-un stat membru și resortisanții țărilor terțe care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 859/2003, cărora li se aplica legislația Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, precum și membrii de familie și urmașii acestora;

(ii) resortisanții Regatului Unit, precum și apatrizii și refugiații care își au reședința în Regatul Unit și resortisanții țărilor terțe care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 859/2003, cărora li se aplica legislația unui stat membru înainte de încheierea perioadei de tranziție, precum și membrii de familie și urmașii acestora;

în scopul cumulării perioadelor, se iau în considerare perioadele finalizate atât înainte, cât și după încheierea perioadei de tranziție, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004;

(b) normele prevăzute la articolele 20 și 27 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se aplică în continuare persoanelor care, înainte de încheierea perioadei de tranziție, au solicitat autorizarea să primească un tratament medical planificat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004, până la încheierea tratamentului. Procedurile de rambursare corespunzătoare se aplică chiar și după încheierea tratamentului. Aceste persoane și persoanele care le însoțesc au dreptul de a intra și de a ieși din statul în care se efectuează tratamentul medical în conformitate cu articolul 14, *mutatis mutandis*;

(c) normele prevăzute la articolele 19 și 27 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se aplică în continuare persoanelor care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și care se află la încheierea perioadei de tranziție într-un stat membru sau în Regatul Unit, până la încheierea ședерii lor. Procedurile de rambursare corespunzătoare se aplică, de asemenea, chiar și după încheierea ședерii sau a tratamentului;

(d) atât timp cât sunt îndeplinite condițiile, normele prevăzute la articolele 67, 68 și 69 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se aplică în continuare în ceea ce privește acordarea prestațiilor familiale la care există dreptul la încheierea perioadei de tranziție pentru următoarele persoane:

(i) cetățenii Uniunii, apatrizii și refugiații care își au reședința într-un stat membru, precum și resortisanții țărilor terțe care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 859/2003 și își au reședința într-un stat membru, cărora li se aplică legislația unui stat membru și au membri de familie care au reședința în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție;

(ii) resortisanții Regatului Unit, apatrizii și refugiații care își au reședința în Regatul Unit, precum și resortisanții țărilor terțe care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 859/2003 și își au reședința în Regatul Unit, cărora li se aplică legislația Regatului Unit și au membri de familie care au reședința într-un stat membru la încheierea perioadei de tranziție;

(e) în situațiile prevăzute la litera (d) punctele (i) și (ii) de la prezentul alineat, pentru persoanele care, la încheierea perioadei de tranziție, au drepturi în calitate de membri de familie în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004, cum ar fi drepturi derivate pentru prestații în natură în caz de boală, regulamentul menționat și dispozițiile corespunzătoare din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 continuă să se aplice atât timp cât sunt îndeplinite condițiile respective.

(2) Dispozițiile de la titlul III capitolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 în ceea ce privește prestațiile de boală se aplică persoanelor care beneficiază de prestații în temeiul alineatului (1) litera (a) de la prezentul articol.

Prezentul alineat se aplică *mutatis mutandis* în ceea ce privește prestațiile familiale acordate în temeiul articolelor 67, 68 și 69 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004.

ARTICOLUL 33

Resortisanții Islandei, Liechtensteinului, Norvegiei și Elveției

(1) Dispozițiile prezentului titlu aplicabile cetățenilor Uniunii se aplică resortisanților Islandei, Principatului Liechtenstein, Regatului Norvegiei și Confederației Elvețiene, cu condiția ca:

(a) Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei și Confederația Elvețiană, după caz, să fi încheiat și să aplice acorduri corespunzătoare cu Regatul Unit care se aplică cetățenilor Uniunii; și

(b) Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei și Confederația Elvețiană, după caz, să fi încheiat și să aplice acorduri corespunzătoare cu Uniunea care se aplică resortisanților Regatului Unit.

(2) După ce este notificat de Regatul Unit și Uniunea Europeană cu privire la data intrării în vigoare a acordurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, Comitetul mixt înființat prin articolul 164 („Comitetul mixt”) stabilește data de la care dispozițiile prezentului titlu se aplică resortisanților Islandei, Principatului Liechtenstein, Regatului Norvegiei și Confederației Elvețiene, după caz.

ARTICOLUL 34

Cooperarea administrativă

(1) Prin derogare de la articolul 7 și de la articolul 128 alineatul (1), de la data intrării în vigoare a prezentului acord, Regatul Unit are statut de observator în cadrul Comisiei administrative. În cazul în care punctele de pe ordinea de zi care au legătură cu prezentul titlu se referă la Regatul Unit, acesta poate trimite un reprezentant care să fie prezent, cu rol consultativ, la reuniunile Comisiei administrative și la reuniunile organismelor menționate la articolele 73 și 74 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 în care sunt discutate aceste puncte.

(2) Prin derogare de la articolul 8, Regatul Unit participă la Schimbul electronic de informații privind securitatea socială (EESSI) și suportă costurile aferente.

ARTICOLUL 35

Rambursare, recuperare și compensare

Dispozițiile din Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 referitoare la rambursare, recuperare și compensare continuă să se aplice în ceea ce privește evenimentele care, în măsura în care privesc persoane care nu intră sub incidența articolului 30:

(a) au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție; sau

(b) au loc după încheierea perioadei de tranziție și privesc persoane care, în momentul producerii evenimentului, intrau sub incidența articolului 30 sau 32.

ARTICOLUL 36

Evoluția dreptului și adaptări ale actelor Uniunii

(1) În cazul în care Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 sunt modificate sau înlocuite după încheierea perioadei de tranziție, trimiterile din prezentul acord la aceste regulamente se interpretează ca trimiteri la regulamentele respective modificate sau înlocuite, în conformitate cu actele enumerate în partea II din anexa I la prezentul acord.

Comitetul mixt revizuiește partea II din anexa I la prezentul acord și o aliniază la orice act care modifică sau înlocuiește Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 de îndată ce Uniunea adoptă un astfel de act. În acest scop, cât mai curând posibil după adoptare, Uniunea informează Regatul Unit în cadrul Comitetului mixt cu privire la actele care modifică sau înlocuiesc regulamentele respective.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) al doilea paragraf, Comitetul mixt evaluează efectele unui act care modifică sau înlocuiește Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 în cazul în care actul respectiv:

(a) modifică sau înlocuiește aspectele reglementate de articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004; sau

(b) transformă o prestație în numerar într-o prestație care poate fi exportată, în cazul în care acea prestație în numerar nu putea fi exportată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 la încheierea perioadei de tranziție, sau transformă o prestație în numerar într-o prestație care nu poate fi exportată, în cazul în care acea prestație în numerar putea fi exportată la încheierea perioadei de tranziție; sau

(c) transformă o prestație în numerar într-o prestație care poate fi exportată pe durată nelimitată, în cazul în care prestația în numerar putea fi exportată doar pe durată limitată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 la încheierea perioadei de tranziție, sau transformă o prestație în numerar într-o prestație care poate fi exportată pe durată limitată, în cazul în care acea prestație în numerar putea fi exportată pe durată nelimitată, în temeiul regulamentului menționat, la încheierea perioadei de tranziție.

În evaluarea sa, Comitetul mixt examinează cu bună-credință amploarea modificărilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, importanța menținerii bunei funcționări a Regulamentelor (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 între Uniune și Regatul Unit, precum și importanța existenței unui stat competent în ceea ce privește persoanele fizice care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 883/2004.

În cazul în care Comitetul mixt decide astfel în termen de șase luni de la primirea informațiilor furnizate de Uniune în temeiul alineatului (1), partea II din anexa I la prezentul acord nu este aliniată la actul menționat la primul paragraf de la prezentul alineat.

În sensul prezentului alineat:

(a) „care poate fi exportată” înseamnă plătibilă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 unei persoane sau în legătură cu o persoană care își are reședința într-un stat membru sau în Regatul Unit, în cazul în care instituția responsabilă pentru acordarea prestației nu este situată acolo; „care nu poate fi exportată” se interpretează în consecință; și

(b) „care poate fi exportată pe durată nelimitată” înseamnă o prestație care poate fi exportată atât timp cât condițiile care generează drepturile sunt îndeplinite.

(3) În sensul prezentului acord, Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 se interpretează ca incluzând adaptările enumerate în partea III din anexa I la prezentul acord. În cel mai scurt termen posibil după adoptarea oricăror modificări ale dispozițiilor interne relevante pentru partea III din anexa I la prezentul acord, Regatul Unit informează Uniunea cu privire la aceste modificări în cadrul Comitetului mixt.

(4) În sensul prezentului acord, deciziile și recomandările Comisiei administrative se interpretează ca incluzând deciziile și recomandările enumerate în partea I din anexa I. Comitetul mixt modifică partea I din anexa I pentru a reflecta orice nouă decizie sau recomandare adoptată de Comisia administrativă. În acest scop, în cel mai scurt termen posibil după adoptarea deciziilor și recomandărilor Comisiei administrative, Uniunea informează Regatul Unit cu privire la aceste modificări în cadrul Comitetului mixt. Comitetul mixt efectuează aceste modificări la propunerea Uniunii sau a Regatului Unit.

TITLUL IV

ALTE DISPOZIȚII

ARTICOLUL 37

Publicitate

Statele membre și Regatul Unit difuzează informații privind drepturile și obligațiile persoanelor care intră sub incidența prezentei părți, în special prin campanii de sensibilizare realizate, după caz, în mass-media națională și locală și prin alte mijloace de comunicare.

ARTICOLUL 38

Dispoziții mai favorabile

(1) Prezenta parte nu aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative aplicabile într-un stat-gazdă sau în statul de desfășurare a activității profesionale care ar fi mai favorabile persoanelor în cauză. Prezentul alineat nu se aplică titlului III.

(2) Articolul 12 și articolul 23 alineatul (1) nu aduc atingere zonei comune de călătorie dintre Regatul Unit și Irlanda în ceea ce privește tratamentul mai favorabil care poate rezulta din aceste dispoziții pentru persoanele în cauză.

ARTICOLUL 39

Protecția pe tot parcursul vieții

Persoanele care intră sub incidența prezentei părți beneficiază de drepturile prevăzute în titlurile relevante din prezenta parte pe durata vieții lor, cu excepția cazului în care nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute în titlurile respective.

PARTEA A TREIA

DISPOZIȚII PRIVIND SEPARAREA

TITLUL I

MĂRFURILE INTRODUSE PE PIAȚĂ

ARTICOLUL 40

Definiții

În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:

(a) „punere la dispoziție pe piață” înseamnă furnizarea unei mărfi pentru distribuție, consum sau utilizare pe piață în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit;

(b) „introducere pe piață” înseamnă prima punere la dispoziție a unei mărfi pe piață în Uniune sau în Regatul Unit;

(c) „furnizarea unei mărfi pentru distribuție, consum sau utilizare” înseamnă că o marfă existentă și identificabilă în mod individual, după etapa de fabricație, face obiectul unui acord scris sau verbal încheiat între două sau mai multe persoane juridice sau fizice pentru transferul dreptului de proprietate, al oricărui alt drept real sau al posesiei cu privire la marfa în cauză sau aceasta face obiectul unei oferte adresate unei/unor persoane juridice sau fizice pentru încheierea unui astfel de acord;

(d) „punere în funcțiune” înseamnă prima utilizare a unei mărfi în Uniune sau în Regatul Unit de către utilizatorul final în scopul pentru care a fost destinată sau, în cazul echipamentelor maritime, montarea la bord;

(e) „supravegherea pieței” înseamnă activitățile desfășurate și măsurile luate de autoritățile de supraveghere a pieței pentru a se asigura că mărfurile respectă cerințele aplicabile și că nu pun în pericol sănătatea, siguranța sau alte aspecte referitoare la protecția intereselor publice;

(f) „autoritate de supraveghere a pieței” înseamnă o autoritate a unui stat membru sau a Regatului Unit care este responsabilă cu supravegherea pieței pe teritoriul său;

(g) „condiții pentru comercializarea mărfurilor” înseamnă cerințele privind caracteristicile mărfurilor, cum ar fi nivelurile de calitate, performanță, siguranță sau dimensiunile, inclusiv cerințele privind compoziția acestor mărfuri sau privind terminologia, simbolurile, testarea și metodele de testare, ambalarea, marcarea, etichetarea și procedurile de evaluare a conformității utilizate în legătură cu aceste mărfuri; sintagma acoperă, de asemenea, cerințele privind metodele și procesele de producție, în cazul în care acestea au un efect asupra caracteristicilor produsului;

(h) „organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism care desfășoară activități de evaluare a conformității, inclusiv etalonarea, testarea, certificarea și inspecția;

(i) „organism notificat” înseamnă un organism de evaluare a conformității autorizat să îndeplinească sarcini de evaluare a conformității ca parte terță în temeiul legislației Uniunii care armonizează condițiile pentru comercializarea mărfurilor;

(j) „produse de origine animală” înseamnă produse de origine animală, subproduse de origine animală și produse derivate, astfel cum sunt menționate la articolul 4 punctele 29, 30 și 31 din Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și, respectiv, furaje de origine animală, alimente și furaje care conțin produse de origine animală.

[1] Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”) (JO L 84, 31.3.2016, p. 1).

ARTICOLUL 41

Menținerea circulației mărfurilor introduse pe piață

(1) Mărfurile care au fost introduse legal pe piață în Uniune sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție:

(a) pot fi puse la dispoziție în continuare pe piața Uniunii sau a Regatului Unit și pot circula între aceste două piețe până când ajung la utilizatorul final;

(b) în cazul în care se prevede astfel în dispozițiile aplicabile ale dreptului Uniunii, pot fi puse în funcțiune în Uniune sau în Regatul Unit.

(2) În ceea ce privește mărfurile menționate la alineatul (1), se aplică cerințele prevăzute la articolele 34 și 35 din TFUE și dreptul relevant al Uniunii care reglementează comercializarea mărfurilor, inclusiv condițiile de comercializare a mărfurilor aplicabile mărfurilor în cauză.

(3) Alineatul (1) se aplică tuturor mărfurilor existente și identificabile în mod individual în sensul titlului II partea a treia din TFUE, cu excepția circulației între piața Uniunii și piața Regatului Unit sau viceversa, a următoarelor produse:

(a) animale vii și material germinativ;

(b) produse de origine animală.

(4) În ceea ce privește circulația animalelor vii sau a materialului germinativ între un stat membru și Regatul Unit sau viceversa, se aplică dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa II, cu condiția ca data plecării să fi fost anterioară încheierii perioadei de tranziție.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere posibilității ca Regatul Unit, un stat membru sau Uniunea să adopte măsuri pentru a interzice sau a restrânge punerea la dispoziție pe piață a unei mărfi menționate la alineatul (1) sau a unei categorii de astfel de mărfuri, în cazul și în măsura în care dreptul Uniunii permite acest lucru.

(6) Dispozițiile prezentului titlu nu aduc atingere normelor aplicabile referitoare la modalitățile de vânzare, proprietatea intelectuală, regimurile vamale, tarifele și taxele.

ARTICOLUL 42

Dovada introducerii pe piață

În cazul în care un operator economic invocă articolul 41 alineatul (1) cu privire la o anumită marfă, operatorului respectiv îi revine sarcina de a demonstra, pe baza unor documente relevante, că marfa a fost introdusă pe piață în Uniune sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție.

ARTICOLUL 43

Supravegherea pieței

(1) Autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre și autoritățile de supraveghere a pieței din Regatul Unit își transmit fără întârziere informațiile relevante colectate, în contextul activităților lor de supraveghere a pieței, în ceea ce privește mărfurile menționate la articolul 41 alineatul (1). În special, acestea își comunică reciproc și transmit Comisiei Europene informațiile privind mărfurile care prezintă un risc grav, precum și măsurile luate cu privire la mărfurile neconforme, inclusiv informațiile relevante obținute din rețelele, sistemele de informații și bazele de date constituite în temeiul dreptului Uniunii sau al legislației Regatului Unit în legătură cu mărfurile respective.

(2) Statele membre și Regatul Unit transmit fără întârziere orice solicitare din partea autorităților de supraveghere a pieței din Regatul Unit sau, respectiv, dintr-un stat membru către un organism de evaluare a conformității stabilit pe teritoriul lor, în cazul în care această solicitare se referă la o evaluare a conformității efectuată, înainte de încheierea perioadei de tranziție, de organismul respectiv în calitatea sa de organism notificat. Statele membre și Regatul Unit se asigură că aceste solicitări sunt tratate prompt de organismul de evaluare a conformității respectiv.

ARTICOLUL 44

Transferul dosarelor și al documentelor aferente procedurilor aflate în desfășurare

Regatul Unit transferă fără întârziere autorității competente a unui stat membru care a fost desemnată în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul Uniunii toate dosarele sau documentele relevante legate de evaluările, aprobările și autorizațiile aflate în desfășurare în ziua precedentă intrării în vigoare a prezentului acord și desfășurate de o autoritate competentă din Regatul Unit în conformitate cu Regulamentele (UE) nr. 528/2012[1] și (CE) nr. 1107/2009[2] și Directivele 2001/83/CE[3] și 2001/82/CE[4] ale Parlamentului European și ale Consiliului.

[1] Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, 27.6.2012, p. 1).

[2] Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

[3] Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

[4] Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

ARTICOLUL 45

Punerea la dispoziție a informațiilor cu privire la procedurile anterioare de autorizare a medicamentelor

(1) La cererea motivată a unui stat membru sau a Agenției Europene pentru Medicamente, Regatul Unit pune fără întârziere la dispoziție dosarul autorizației de comercializare a unui medicament autorizat de o autoritate competentă din Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, în cazul în care dosarul respectiv este necesar pentru evaluarea unei cereri de autorizație de comercializare în conformitate cu articolele 10 și 10a din Directiva 2001/83/CE sau cu articolele 13 și 13a din Directiva 2001/82/CE.

(2) La cererea motivată a Regatului Unit, un stat membru pune fără întârziere la dispoziție dosarul autorizației de comercializarea unui medicament autorizat de o autoritate competentă dintr-un stat membru înainte de încheierea perioadei de tranziție, în cazul în care dosarul respectiv este necesar pentru evaluarea unei cereri de autorizație de comercializare în Regatul Unit în conformitate cu cerințele legislative ale Regatului Unit, în măsura în care cerințele legislative respective reproduc circumstanțele prevăzute la articolele 10 și 10a din Directiva 2001/83/CE sau la articolele 13 și 13a din Directiva 2001/82/CE.

ARTICOLUL 46

Punerea la dispoziție a informațiilor deținute de organismele notificate stabilite în Regatul Unit sau într-un stat membru

(1) Regatul Unit se asigură că informațiile deținute de un organism de evaluare a conformității stabilit în Regatul Unit în legătură cu activitățile sale în calitate de organism notificat în temeiul dreptului Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție sunt puse fără întârziere, la cererea deținătorului certificatului, la dispoziția unui organism notificat stabilit într-un stat membru indicat de deținătorul certificatului.

(2) Statele membre se asigură că informațiile deținute de un organism notificat stabilit într-un stat membru în legătură cu activitățile sale înainte de încheierea perioadei de tranziție sunt puse fără întârziere, la cererea deținătorului certificatului, la dispoziția unui organism de evaluare a conformității stabilit în Regatul Unit indicat de deținătorul certificatului.

TITLUL II

REGIMURI VAMALE ÎN CURS DE DESFĂȘURARE

ARTICOLUL 47

Statutul de mărfuri unionale

(1) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1] se aplică în ceea ce privește mărfurile unionale menționate la articolul 5 punctul 23 din regulamentul respectiv, în cazul în care mărfurile respective circulă de pe teritoriul vamal al Regatului Unit pe teritoriul vamal al Uniunii sau viceversa, cu condiția ca această circulație să fi început înainte de încheierea perioadei de tranziție și să se încheie după această perioadă. O circulație de mărfuri care a început înainte de încheierea perioadei de tranziție și care se încheie după această perioadă este tratată ca o circulație în interiorul Uniunii în ceea ce privește cerințele în materie de acordare a licențelor de import și export prevăzute de dreptul Uniunii.

[1] Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

(2) În sensul alineatului (1), prezumția statutului vamal de mărfuri unionale menționată la articolul 153 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 nu se aplică. Statutul vamal de mărfuri unionale al mărfurilor respective, precum și faptul că circulația menționată la alineatul (1) a început înainte de încheierea perioadei de tranziție trebuie să fie dovedite pentru fiecare circulație de către persoana în cauză prin oricare dintre tipurile de dovadă menționate la articolul 199 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei[1]. Dovada începerii circulației se face cu ajutorul unui document de transport referitor la mărfuri.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în cazul mărfurilor unionale care sunt transportate pe cale aeriană și care au fost încărcate sau transbordate pe un aeroport situat pe teritoriul vamal al Regatului Unit pentru a fi transportate către teritoriul vamal al Uniunii ori care au fost încărcate sau transbordate pe un aeroport situat pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a fi transportate către teritoriul vamal al Regatului Unit, în cazul în care aceste mărfuri sunt transportate în baza unui document de transport unic eliberat în oricare dintre teritoriile vamale în cauză, cu condiția ca circulația pe cale aeriană să fi început înainte de încheierea perioadei de tranziție și să se încheie după această perioadă.

[1] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

(4) Alineatul (2) nu se aplică în cazul mărfurilor unionale care sunt transportate pe cale maritimă și care au fost transportate între porturi situate pe teritoriul vamal al Regatului Unit și porturi situate pe teritoriul vamal al Uniunii de un serviciu de transport maritim regulat, astfel cum se menționează la articolul 120 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei[1], cu condiția ca:

(a) călătoria între porturile de pe teritoriul vamal al Regatului Unit și porturile de pe teritoriul vamal al Uniunii să fi început înainte de încheierea perioadei de tranziție și să se încheie după această perioadă; și

(b) nava care prestează serviciul de transport maritim regulat să fi făcut escală într-unul sau mai multe porturi de pe teritoriul vamal al Regatului Unit sau de pe teritoriul vamal al Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție.

(5) Atunci când, în timpul călătoriei menționat la alineatul (4) litera (a), nava care prestează serviciul de transport maritim regulat face escală într-unul sau mai multe porturi de pe teritoriul vamal al Regatului Unit după încheierea perioadei de tranziție:

(a) pentru mărfurile încărcate înainte de încheierea perioadei de tranziție și descărcate în aceste porturi, statutul vamal de mărfuri unionale nu se modifică;

[1] Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).

(b) pentru mărfurile încărcate în porturi în care se face escală după încheierea perioadei de tranziție, statutul vamal de mărfuri unionale nu se modifică dacă acesta este dovedit în conformitate cu alineatul (2).

ARTICOLUL 48

Declarația sumară de intrare și declarația prealabilă la ieșire

(1) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se aplică în ceea ce privește declarațiile sumare de intrare care au fost depuse, înainte de încheierea perioadei de tranziție, la un birou vamal de primă intrare în conformitate cu titlul IV capitolul I din regulamentul menționat, iar declarațiile respective produc aceleași efecte juridice pe teritoriul vamal al Uniunii și pe teritoriul vamal al Regatului Unit după încheierea perioadei de tranziție.

(2) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se aplică în ceea ce privește declarațiile prealabile la ieșire care au fost depuse în conformitate cu titlul VIII capitolul I din regulamentul menționat înainte de încheierea perioadei de tranziție și, după caz, dacă mărfurile au fost eliberate în conformitate cu articolul 194 din regulamentul menționat înainte de încheierea perioadei de tranziție. Declarațiile respective produc aceleași efecte juridice pe teritoriul vamal al Uniunii și pe teritoriul vamal al Regatului Unit după încheierea perioadei de tranziție.

ARTICOLUL 49

Încetarea depozitării temporare sau a regimurilor vamale

(1) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se aplică în ceea ce privește mărfurile neunionale care, la încheierea perioadei de tranziție, se aflau în depozitare temporară, astfel cum este menționată la articolul 5 punctul 17 din regulamentul respectiv, și în ceea ce privește mărfurile care făceau obiectul unuia dintre regimurile vamale menționate la articolul 5 punctul 16 din regulamentul respectiv pe teritoriul vamal al Regatului Unit la încheierea perioadei de tranziție, până la încetarea respectivei depozitări temporare, până la descărcarea unuia dintre regimurile vamale speciale, până la punerea în liberă circulație a mărfurilor sau până la scoaterea mărfurilor din teritoriu, cu condiția ca aceste evenimente să aibă loc după încheierea perioadei de tranziție, dar nu mai târziu de termenul corespunzător menționat în anexa III.

Cu toate acestea, articolul 148 alineatul (5) literele (b) și (c) și articolul 219 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 nu se aplică în ceea ce privește circulația mărfurilor între teritoriul vamal al Regatului Unit și teritoriul vamal al Uniunii care se încheie după încheierea perioadei de tranziție.

(2) Regulamentul (UE) nr. 952/2013, Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului[1], Regulamentul (UE, Euratom) nr. 608/2014 al Consiliului[2] și Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului[3] se aplică în ceea ce privește datoriile vamale generate, după încetarea perioadei de tranziție, începând din momentul încetării depozitării temporare sau al descărcării menționate la alineatul (1).

(3) În ceea ce privește cererile de a beneficia de contingentele tarifare care au fost acceptate de autoritățile vamale pe teritoriul vamal al Regatului Unit și în cazul cărora documentele justificative solicitate au fost furnizate, în conformitate cu articolul 50 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, de către autoritățile vamale de pe teritoriul vamal al Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție se aplică titlul II capitolul 1 secțiunea 1 din regulamentul menționat, care se aplică și în ceea ce privește anularea cererilor și returnarea cantităților alocate neutilizate din cadrul acestor cereri.

---

1 Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene (JO L 168, 7.6.2014, p. 105).

2 Regulamentul (UE, Euratom) nr. 608/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii Europene (JO L 168, 7.6.2014, p. 29).

3 Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (JO L 168, 7.6.2014, p. 39).

ARTICOLUL 50

Accesul la rețelele, sistemele de informații și bazele de date relevante

Prin derogare de la articolul 8, Regatul Unit are acces, în măsura strict necesară pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul prezentului titlu, la rețelele, sistemele de informații și bazele de date enumerate în anexa IV. Regatul Unit rambursează Uniunii costurile efectiv suportate de Uniune pentru facilitarea acestui acces. Uniunea comunică Regatului Unit cuantumul acestor costuri până la data de 31 martie a fiecărui an până la încheierea perioadei menționate la anexa IV. În cazul în care cuantumul comunicat al costurilor efectiv suportate diferă considerabil de suma calculată drept cea mai bună estimare care a fost comunicată de Uniune Regatului Unit înainte de semnarea prezentului acord, Regatul Unit plătește fără întârziere Uniunii suma calculată drept cea mai bună estimare, iar Comitetul mixt stabilește cum urmează să fie rezolvată diferența dintre costurile efectiv suportate și suma ce corespunde celei mai bune estimări.

TITLUL III

ASPECTE ÎN CURS DE DESFĂȘURARE PRIVIND TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ ȘI ACCIZELE

ARTICOLUL 51

Taxa pe valoarea adăugată (TVA)

(1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului[1] se aplică în ceea ce privește mărfurile expediate sau transportate de pe teritoriul Regatului Unit pe teritoriul unui stat membru și viceversa, cu condiția ca expedierea sau transportul să fi început înainte de încheierea perioadei de tranziție și să se încheie după această perioadă.

(2) În ceea ce privește drepturile și obligațiile persoanei impozabile în legătură cu tranzacțiile având un element transfrontalier dintre Regatul Unit și un stat membru care au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție și în ceea ce privește tranzacțiile prevăzute la alineatul (1), Directiva 2006/112/CE continuă să se aplice cinci ani după încheierea perioadei de tranziție.

[1] Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

(3) Prin derogare de la alineatul (2) și de la articolul 15 din Directiva 2008/9/CE a Consiliului[1], cererile de rambursare care se referă la TVA care a fost plătită într-un stat membru de către o persoană impozabilă stabilită în Regatul Unit sau care a fost plătită în Regatul Unit de către o persoană impozabilă stabilită într-un stat membru se depun în conformitate cu condițiile prevăzute de directiva respectivă până cel târziu la 31 martie 2021.

(4) Prin derogare de la alineatul (2) și de la articolul 61 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului[2], modificările aduse declarațiilor de TVA care au fost depuse în conformitate cu articolul 364 sau cu articolul 369f din Directiva 2006/112/CE fie în Regatul Unit, în ceea ce privește serviciile furnizate în statele membre de consum înainte de încheierea perioadei de tranziție, fie într-un stat membru, în ceea ce privește serviciile furnizate în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, se depun până cel târziu la 31 decembrie 2021.

---

1 Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare (JO L 44, 20.2.2008, p. 23).

2 Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

ARTICOLUL 52

Produse accizabile

Directiva 2008/118/CE a Consiliului[1] se aplică în ceea ce privește deplasările produselor accizabile care fac obiectul unui regim suspensiv de accize și în ceea ce privește deplasările produselor accizabile după eliberarea pentru consum de pe teritoriul Regatului Unit pe teritoriul unui stat membru sau viceversa, cu condiția ca deplasarea să fi început înainte de încheierea perioadei de tranziție și să se încheie după această perioadă.

ARTICOLUL 53

Accesul la rețelele, sistemele de informații și bazele de date relevante

Prin derogare de la articolul 8, Regatul Unit are acces, în măsura strict necesară pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul prezentului titlu, la rețelele, sistemele de informații și bazele de date enumerate în anexa IV. Regatul Unit rambursează Uniunii costurile efectiv suportate de Uniune pentru facilitarea acestui acces. Uniunea comunică Regatului Unit cuantumul acestor costuri până la data de 31 martie a fiecărui an până la încheierea perioadei menționate la anexa IV. În cazul în care cuantumul comunicat al costurilor efectiv suportate diferă considerabil de suma calculată drept cea mai bună estimare care a fost comunicată de Uniune Regatului Unit înainte de semnarea prezentului acord, Regatul Unit plătește fără întârziere Uniunii suma calculată drept cea mai bună estimare, iar Comitetul mixt stabilește cum urmează să fie rezolvată diferența dintre costurile efectiv suportate și suma ce corespunde celei mai bune estimări.

[1] Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, 14.1.2009, p. 12).

TITLUL IV

PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

ARTICOLUL 54

Menținerea protecției în Regatul Unit a drepturilor înregistrate sau acordate

(1) Titularul oricăruia dintre următoarele drepturi de proprietate intelectuală care au fost înregistrate sau acordate înainte de încheierea perioadei de tranziție devine, fără nicio reexaminare, titularul unui drept de proprietate intelectuală înregistrat și executoriu comparabil în Regatul Unit în temeiul legislației Regatului Unit:

(a) titularul unei mărci a Uniunii Europene înregistrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului[1] devine titularul unei mărci în Regatul Unit, constând în același semn, pentru aceleași bunuri sau servicii;

[1] Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO L 154, 16.6.2017, p. 1).

(b) titularul unui desen sau model comunitar înregistrat și, după caz, publicat după o amânare a publicării în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului[1] devine titularul unui desen sau model înregistrat în Regatul Unit pentru același desen sau model;

(c) titularul unui drept comunitar de proprietate asupra unui soi de plante acordat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului[2] devine titularul unui drept de proprietate asupra unui soi de plante în Regatul Unit pentru același soi de plante.

---

1 Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO L 3, 5.1.2002, p. 1).

2 Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, 1.9.1994, p. 1).

(2) În cazul în care o indicație geografică, o denumire de origine sau o specialitate tradițională garantată în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului[1], o indicație geografică, o denumire de origine sau o mențiune tradițională pentru vin în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[2], o indicație geografică în înțelesul Regulamentului (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului[3] sau o indicație geografică în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[4] este protejată în Uniune în ultima zi a perioadei de tranziție în temeiul acestor regulamente, persoanele îndreptățite să utilizeze indicația geografică, denumirea de origine, specialitatea tradițională garantată sau mențiunea tradițională pentru vin în cauză au dreptul, începând de la încheierea perioadei de tranziție, fără nicio reexaminare, să utilizeze indicația geografică, denumirea de origine, specialitatea tradițională garantată sau mențiunea tradițională pentru vin în cauză în Regatul Unit, căreia i se acordă cel puțin același nivel de protecție în temeiul legislației Regatului Unit ca cel de care dispune în temeiul următoarelor dispoziții ale dreptului Uniunii:

---

1 Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

2 Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a pieței produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

3 Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (JO L 39, 13.2.2008, p. 16).

4 Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului (JO L 84, 20.3.2014, p. 14).

(a) articolul 4 alineatul (1) literele (i), (j) și (k) din Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului[1]; și

(b) în funcție de indicația geografică, denumirea de origine, specialitatea tradițională garantată sau mențiunea tradițională pentru vin în cauză, articolul 13, articolul 14 alineatul (1), articolul 24, articolul 36 alineatul (3), articolele 38 și 44 și articolul 45 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012; articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[2], articolul 100 alineatul (3), articolul 102 alineatul (1), articolele 103 și 113 și articolul 157 alineatul (1) litera (c) punctul (x) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, articolul 62 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei[3], articolul 15 alineatul (3) primul paragraf, articolul 16 și articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 și, în măsura în care se referă la respectarea dispozițiilor menționate din Regulamentul (CE) nr. 110/2008, articolul 24 alineatul (1) din regulamentul respectiv sau articolul 19 alineatul (1) și articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 251/2014.

---

1 Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 336, 23.12.2015, p. 1).

2 Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

3 Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 193, 24.7.2009, p. 60).

În cazul în care o indicație geografică, o denumire de origine, o specialitate tradițională garantată sau o mențiune tradițională pentru vin menționată la primul paragraf încetează să mai fie protejată în Uniune după încheierea perioadei de tranziție, primul paragraf încetează să se aplice în ceea ce privește indicația geografică, denumirea de origine, specialitatea tradițională garantată sau mențiunea tradițională pentru vin în cauză.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care protecția în Uniune decurge din acordurile internaționale la care Uniunea este parte.

Prezentul alineat se aplică cu excepția cazului în care și până în momentul în care intră în vigoare sau devine aplicabil un acord menționat la articolul 184 care înlocuiește prezentul alineat.

(3) În pofida alineatului (1), dacă în Uniune un drept de proprietate intelectuală menționat la alineatul respectiv este declarat nevalid sau este revocat sau, în cazul unui drept comunitar de proprietate asupra unui soi de plante, este declarat nul și neavenit sau este retras ca urmare a unei proceduri administrative sau judiciare în curs de desfășurare în ultima zi a perioadei de tranziție, dreptul corespunzător din Regatul Unit, la rândul său, este declarat nevalid sau este revocat sau este declarat nul și neavenit sau este retras. Data de la care declarația, revocarea sau retragerea produce efecte în Regatul Unit este aceeași ca data de la care aceasta produce efecte în Uniune.

Prin derogare de la primul paragraf, Regatul Unit nu are obligația să declare nevalid sau să revoce dreptul corespunzător în Regatul Unit în cazul în care motivele nevalidității sau ale revocării mărcii Uniunii Europene ori ale desenului sau modelului industrial comunitar înregistrat nu se aplică în Regatul Unit.

(4) O marcă sau un drept asupra unui desen sau model înregistrat generat în Regatul Unit în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau (b) are ca dată de primă reînnoire data de reînnoire a dreptului de proprietate intelectuală corespunzător înregistrat în conformitate cu dreptul Uniunii.

(5) În ceea ce privește mărcile din Regatul Unit menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, se aplică următoarele dispoziții:

(a) marca beneficiază de data depunerii sau data de prioritate a mărcii Uniunii Europene și, după caz, de senioritatea unei mărci a Regatului Unit revendicată în temeiul articolului 39 sau 40 din Regulamentul (UE) 2017/1001;

(b) marca nu poate fi revocată pe motiv că marca corespunzătoare a Uniunii Europene nu a fost utilizată efectiv pe teritoriul Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(c) proprietarul unei mărci a Uniunii Europene care a dobândit o reputație în Uniune are dreptul să exercite în Regatul Unit drepturi echivalente cu cele prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 și la articolul 5 alineatul (3) litera (a) din Directiva (UE) 2015/2436 în ceea ce privește marca corespunzătoare pe baza reputației dobândite în Uniune până la încheierea perioadei de tranziție și, ulterior, reputația continuă a mărcii respective se bazează pe utilizarea mărcii în Regatul Unit.

(6) În ceea ce privește drepturile asupra desenelor sau modelelor înregistrate și drepturile de proprietate asupra unui soi de plante în Regatul Unit, menționate la alineatul (1) literele (b) și (c), se aplică următoarele dispoziții:

(a) durata protecției în temeiul legislației Regatului Unit este cel puțin egală cu perioada de protecție rămasă prevăzută în dreptul Uniunii în ceea ce privește desenul sau modelul industrial comunitar înregistrat sau dreptul comunitar de proprietate asupra unui soi de plante;

(b) data depunerii sau data de prioritate este cea a desenului sau modelului industrial comunitar înregistrat sau a dreptului comunitar de proprietate asupra unui soi de plante.

ARTICOLUL 55

Procedura de înregistrare

(1) Înregistrarea, acordarea sau protecția în temeiul articolului 54 alineatele (1) și (2) din prezentul acord se efectuează gratuit de către entitățile relevante din Regatul Unit, utilizând datele disponibile în registrele Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, ale Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante și ale Comisiei Europene. În sensul prezentului articol, anexa III la Regulamentul (CE) nr. 110/2008 este considerată registru.

(2) În sensul alineatului (1), titularii drepturilor de proprietate intelectuală menționate la articolul 54 alineatul (1) și persoanele îndreptățite să utilizeze o indicație geografică, o denumire de origine, o specialitate tradițională garantată sau o mențiune tradițională pentru vin menționată la articolul 54 alineatul (2) nu au obligația să depună o cerere sau să efectueze o anumită procedură administrativă. Titularii drepturilor de proprietate intelectuală menționate la articolul 54 alineatul (1) nu sunt obligați să aibă o adresă de corespondență în Regatul Unit în primii trei ani de după încheierea perioadei de tranziție.

(3) Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante și Comisia Europeană pune la dispoziția entităților relevante din Regatul Unit informațiile necesare pentru înregistrarea, acordarea sau protecția în Regatul Unit în temeiul articolului 54 alineatul (1) sau (2).

(4) Prezentul articol nu împiedică aplicarea de taxe de reînnoire la reînnoirea drepturilor și nici nu aduce atingere posibilității titularilor în cauză de a renunța la drepturile lor de proprietate intelectuală în Regatul Unit în conformitate cu procedura aplicabilă în temeiul legislației Regatului Unit.

ARTICOLUL 56

Menținerea protecției în Regatul Unit
a înregistrărilor internaționale care desemnează Uniunea

Regatul Unit ia măsuri pentru a se asigura că persoanele fizice sau juridice care au obținut protecție înainte de încheierea perioadei de tranziție pentru mărci și desene sau modele înregistrate la nivel internațional care desemnează Uniunea în temeiul sistemului de la Madrid pentru înregistrarea internațională a mărcilor sau al sistemului de la Haga privind înregistrarea internațională a desenelor și modelelor industriale beneficiază de protecție în Regatul Unit pentru mărcile și desenele sau modelele lor industriale în ceea ce privește respectivele înregistrări internaționale.

ARTICOLUL 57

Menținerea protecției în Regatul Unit a desenelor sau modelelor industriale comunitare neînregistrate

Titularul unui drept referitor la un desen sau model industrial comunitar neînregistrat generat înainte de încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 6/2002 devine *ipso iure*, în legătură cu desenul sau modelul comunitar neînregistrat respectiv, titularul unui drept de proprietate intelectuală executoriu în Regatul Unit, în temeiul legislației Regatului Unit, care oferă același nivel de protecție ca cel prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 6/2002. Durata protecției acestui drept în temeiul legislației Regatului Unit este cel puțin egală cu perioada de protecție rămasă prevăzută, în ceea ce privește desenul sau modelul industrial comunitar neînregistrat respectiv, la articolul 11 alineatul (1) din regulamentul menționat.

ARTICOLUL 58

Menținerea protecției bazelor de date

(1) Titularul unui drept legat de o bază de date referitoare la Regatul Unit în conformitate cu articolul 7 din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1], generat înainte de încheierea perioadei de tranziție, își menține, în legătură cu baza de date respectivă, un drept de proprietate intelectuală executoriu în Regatul Unit, în temeiul legislației Regatului Unit, care îi oferă același nivel de protecție ca cel prevăzut în Directiva 96/9/CE, cu condiția ca titularul dreptului respectiv să continue să respecte cerințele articolului 11 din directiva respectivă. Durata protecției acestui drept în temeiul legislației Regatului Unit este cel puțin egală cu perioada de protecție rămasă prevăzută la articolul 10 din Directiva 96/9/CE.

(2) Se consideră că următoarele persoane și întreprinderi îndeplinesc cerințele articolului 11 din Directiva 96/9/CE:

(a) resortisanții Regatului Unit;

(b) persoanele fizice cu reședința obișnuită în Regatul Unit;

[1] Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO L 77, 27.3.1996, p. 20).

(c) întreprinderile stabilite în Regatul Unit, cu condiția ca, atunci când o astfel de întreprindere își are doar sediul social în Regatul Unit, operațiunile sale să aibă în mod real o legătură permanentă cu economia Regatului Unit sau a unui stat membru.

ARTICOLUL 59

Dreptul de prioritate în cazul cererilor în curs pentru o marcă a Uniunii Europene, un desen sau un model industrial comunitar și un drept comunitar de proprietate asupra unui soi de plante

(1) În cazul în care o persoană a depus o cerere pentru o marcă a Uniunii Europene ori pentru un desen sau model industrial comunitar în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și în cazul în care cererii respective i s-a acordat o dată de depunere, persoana respectivă are dreptul de a depune în Regatul Unit, în termen de nouă luni de la încheierea perioadei de tranziție, o cerere pentru aceeași marcă în ceea ce privește bunuri sau servicii care sunt identice sau incluse în cele pentru care a fost depusă cererea în Uniune sau pentru același desen sau model. Se consideră că o cerere depusă în temeiul prezentului articol are aceeași dată de depunere și aceeași dată de prioritate ca și cererea corespunzătoare depusă în Uniune și, după caz, beneficiază de senioritatea unei mărci a Regatului Unit revendicată în temeiul articolului 39 sau 40 din Regulamentul (UE) 2017/1001.

(2) În cazul în care o persoană a depus, înainte de încheierea perioadei de tranziție, o cerere pentru a obține un drept comunitar de proprietate asupra unui soi de plante în conformitate cu dreptul Uniunii, persoana respectivă are, în vederea depunerii unei cereri pentru același drept de proprietate asupra unui soi de plante în Regatul Unit, un drept ad-hoc de prioritate în Regatul Unit pentru o perioadă de șase luni de la încheierea perioadei de tranziție. Grație dreptului de prioritate, data de prioritate a cererii pentru obținerea dreptului comunitar de proprietate asupra unui soi de plante este considerată a fi data de depunere a cererii pentru obținerea dreptului de proprietate asupra unui soi de plante în Regatul Unit în scopul stabilirii distinctivității, noutății și îndreptățirii de a beneficia de acest drept.

ARTICOLUL 60

Cereri în curs pentru obținerea unor certificate suplimentare de protecție
în Regatul Unit

(1) Regulamentele (CE) nr. 1610/96[1] și (CE) nr. 469/2009[2] ale Parlamentului European și ale Consiliului se aplică în ceea ce privește cererile pentru obținerea unor certificate suplimentare de protecție pentru produsele fitosanitare și pentru medicamente, precum și cererile de prelungire a duratei acestor certificate, dacă cererile respective au fost depuse la o autoritate din Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție în cazurile în care procedura administrativă de acordare a certificatului în cauză sau a prelungirii se afla în desfășurare la încheierea perioadei de tranziție.

(2) Certificatele acordate în temeiul alineatului (1) oferă un nivel de protecție identic cu cel prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1610/96 sau în Regulamentul (CE) nr. 469/2009.

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 1996 privind crearea unui certificat suplimentar de protecție pentru produsele fitosanitare (JO L 198, 8.8.1996, p. 30).

[2] Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (JO L 152, 16.6.2009, p. 1).

ARTICOLUL 61

Epuizarea drepturilor

Drepturile de proprietate intelectuală epuizate atât în Uniune, cât și în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, în condițiile prevăzute de dreptul Uniunii, rămân epuizate atât în Uniune, cât și în Regatul Unit.

TITLUL V

ACȚIUNI DE COOPERARE POLIȚIENEASCĂ ȘI JUDICIARĂ ÎN MATERIE PENALĂ AFLATE ÎN DESFĂȘURARE

ARTICOLUL 62

Acțiuni de cooperare judiciară în materie penală aflate în desfășurare

(1) În Regatul Unit, precum și în statele membre în situații care implică Regatul Unit, următoarele acte se aplică după cum urmează:

(a) Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene[1], elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și Protocolul la Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene[2], elaborat de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, se aplică în ceea ce privește cererile de asistență judiciară reciprocă primite în cadrul instrumentului respectiv înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea centrală sau autoritatea judiciară;

[1] JO C 197, 12.7.2000, p. 3.
[2] JO C 326, 21.11.2001, p. 2.

(b) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului[1] se aplică în ceea ce privește mandatele europene de arestare în cazul cărora persoana căutată a fost arestată înainte de încheierea perioadei de tranziție în scopul executării unui mandat european de arestare, indiferent de decizia autorității judiciare de executare ca persoana căutată să rămână în detenție sau să fie eliberată provizoriu;

(c) Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului[2] se aplică în ceea ce privește ordinele de înghețare primite în vederea executării înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea centrală sau autoritatea judiciară competentă, ori de către o autoritate judiciară a statului de executare care nu are competența de a recunoaște sau de a executa un ordin de înghețare, dar care transmite din oficiu ordinul de înghețare autorității judiciare competente în vederea executării;

(d) Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului[3] se aplică în ceea ce privește deciziile primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea centrală sau autoritatea competentă din statul de executare sau de către o autoritate a statului de executare care nu are competența de a recunoaște sau a executa o decizie, dar care transmite din oficiu decizia autorității competente în vederea executării;

---

1 Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

2 Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor (JO L 196, 2.8.2003, p. 45).

3 Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare (JO L 76, 22.3.2005, p. 16).

(e) Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului[1] se aplică în ceea ce privește hotărârile de confiscare primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea centrală sau autoritatea competentă a statului de executare, ori de către o autoritate a statului de executare care nu are competența de a recunoaște sau de a executa o hotărâre de confiscare, dar care transmite din oficiu hotărârea de confiscare autorității competente în vederea executării;

(f) Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului[2] se aplică:

(i) în ceea ce privește hotărârile judecătorești primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea competentă a statului de executare sau de către o autoritate a statului de executare care nu are competența de a recunoaște și a executa hotărârea judecătorească, dar care transmite din oficiu hotărârea judecătorească autorității competente în vederea executării;

(ii) în sensul articolului 4 alineatul (6) sau al articolului 5 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, în cazul în care decizia-cadru este aplicabilă în temeiul literei (b) de la prezentul alineat;

---

1 Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului din 7 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare (JO L 328, 24.11.2006, p. 54).

2 Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (JO L 327, 5.12.2008, p. 27).

(g) Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului[1] se aplică în ceea ce privește noile procese penale în sensul articolului 3 din această decizie-cadru care sunt inițiate înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(h) Decizia-cadru 2009/315/JAI[2] a Consiliului se aplică în ceea ce privește cererile de informații privind condamnările primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea centrală; cu toate acestea, după încheierea perioadei de tranziție, răspunsurile la aceste cereri nu se transmit prin intermediul Sistemului european de informații cu privire la cazierele judiciare instituit în temeiul Deciziei 2009/316/JAI a Consiliului[3];

(i) Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului[4] se aplică în ceea ce privește deciziile privind măsurile de supraveghere judiciară primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea centrală sau autoritatea competentă a statului de executare, ori de către o autoritate a statului de executare care nu are competența de a recunoaște o decizie, dar care o transmite din oficiu autorității competente în vederea executării;

---

1 Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind luarea în considerare a condamnărilor în statele membre ale Uniunii Europene în cadrul unui nou proces penal (JO L 220, 15.8.2008, p. 32).

2 Decizia-cadru 2009/315/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierele judiciare între statele membre (JO L 93, 7.4.2009, p. 23).

3 Decizia 2009/316/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 de instituire a Sistemului european de informații cu privire la cazierele judiciare (ECRIS) în aplicarea articolului 11 din Decizia-cadru 2009/315/JAI (JO L 93, 7.4.2009, p. 33).

4 Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă (JO L 294, 11.11.2009, p. 20).

(j) Articolul 10 alineatul (3) din Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1] se aplică în privința cererilor de informații primite de către autoritatea centrală înainte de încheierea perioadei de tranziție; cu toate acestea, după încheierea perioadei de tranziție, răspunsurile la aceste cereri nu se transmit prin intermediul Sistemului european de informații cu privire la cazierele judiciare instituit în temeiul Deciziei 2009/316/JAI;

(k) Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului[2] se aplică în ceea ce privește ordinele europene de protecție primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea centrală sau autoritatea competentă a statului de executare, ori de către o autoritate a statului de executare care nu are competența de a recunoaște un ordin european de protecție, dar care îl transmite din oficiu autorității competente în vederea executării;

(l) Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului[3] se aplică în ceea ce privește ordinele europene de anchetă primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea centrală sau autoritatea de executare, ori de către o autoritate a statului de executare care nu are competența de a recunoaște sau de a executa un ordin european de anchetă, dar care îl transmite din oficiu autorității de executare în vederea executării.

---

1 Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

2 Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție (JO L 338, 21.12.2011, p. 2).

3 Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1).

(2) Autoritățile competente ale Regatului Unit pot continua să participe la echipele comune de anchetă la care participau înainte de încheierea perioadei de tranziție, în cazul în care aceste echipe de anchetă au fost constituite fie în conformitate cu articolul 13 din Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, fie în conformitate cu Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului[1].

Prin derogare de la articolul 8 din prezentul acord, pentru o perioadă de cel mult un an de la încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit are dreptul de a utiliza aplicația de rețea pentru schimbul securizat de informații (SIENA) în măsura strict necesară pentru schimbul de informații în cadrul echipelor comune de anchetă menționate la primul paragraf de la prezentul alineat. Regatul Unit rambursează Uniunii costurile efectiv suportate de Uniune pentru a facilita utilizarea aplicației SIENA de către Regatul Unit. Uniunea comunică cuantumul acestor costuri Regatului Unit până la 31 martie 2021. În cazul în care cuantumul comunicat al costurilor efectiv suportate diferă considerabil de suma calculată drept cea mai bună estimare care a fost comunicată de Uniune Regatului Unit înainte de semnarea prezentului acord, Regatul Unit plătește fără întârziere Uniunii suma calculată drept cea mai bună estimare, iar Comitetul mixt stabilește cum urmează să fie rezolvată diferența dintre costurile efectiv suportate și suma ce corespunde celei mai bune estimări.

[1] Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă (JO L 162, 20.6.2002, p. 1).

(3) La cererea Regatului Unit și sub rezerva respectării articolului 26a alineatul (7) litera (a) și a articolului 27 din Decizia 2002/187/JAI a Consiliului[1], Eurojust poate furniza informații, inclusiv date cu caracter personal, din sistemul său de gestionare a cazurilor, dacă acest lucru este necesar pentru finalizarea procedurilor aflate în desfășurare menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c), (e) și (l) de la prezentul articol sau a activităților echipelor comune de anchetă menționate la alineatul (2) de la prezentul articol. La cerere, autoritățile competente ale Regatului Unit pot furniza Eurojust informațiile pe care le dețin, dacă acest lucru este necesar pentru finalizarea procedurilor aflate în desfășurare menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c), (e) și (l) de la prezentul articol sau a activităților echipelor comune de anchetă menționate la alineatul (2) de la prezentul articol. În cazul în care aplicarea prezentului alineat generează cheltuieli cu caracter excepțional, Comitetul mixt cum urmează să fie rezolvată problema acestor cheltuieli.

[1] Decizia 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate (JO L 63, 6.3.2002, p. 1).

ARTICOLUL 63

Proceduri de cooperare în materie de aplicare a legii aflate în desfășurare, precum și acțiuni de cooperare polițienească și schimburi de informații aflate în desfășurare

(1) În Regatul Unit, precum și în statele membre în situații care implică Regatul Unit, următoarele acte se aplică după cum urmează:

(a) Articolele 39 și 40 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 (denumită în continuare „Convenția Schengen”)[1], coroborate cu articolele 42 și 43, se aplică în ceea ce privește:

(i) cererile formulate în conformitate cu articolul 39 din Convenția Schengen care sunt primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către organismul central al părții contractante care este responsabil cu cooperarea polițienească internațională sau de către autoritățile competente ale părții solicitate sau de către autoritățile de poliție solicitate care nu au competența de a trata cererea, dar care o transmit autorităților competente;

[1] Convenția pentru punerea în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor membre ale Uniunii Economice Benelux, Republica Federală Germania și Republica Franceză privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO L 239, 22.9.2000, p. 19).

(ii) cererile de asistență formulate în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) din Convenția Schengen care sunt primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către o autoritate desemnată de o parte contractantă;

(iii) supravegherea transfrontalieră efectuată fără autorizare prealabilă în conformitate cu articolul 40 alineatul (2) din Convenția Schengen, în cazul în care supravegherea a început înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(b) Convenția cu privire la asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale[1], elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, se aplică în ceea ce privește:

(i) cererile de informații primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea solicitată;

(ii) cererile de supraveghere primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea solicitată;

(iii) cererile de anchetă primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea solicitată;

(iv) cererile de notificare primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea solicitată;

[1] JO C 24, 23.1.1998, p. 2.

(v) cererile de autorizare a supravegherii transfrontaliere sau de încredințare a observării funcționarilor statului membru pe al cărui teritoriu se efectuează observarea, primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către o autoritate desemnată de statul membru solicitat care are competența de a acorda autorizația solicitată sau de a transmite cererea;

(vi) supravegherea transfrontalieră efectuată fără autorizare prealabilă în conformitate cu articolul 40 alineatul (2) din Convenția Schengen, în cazul în care supravegherea a început înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(vii) cererile în vederea efectuării de livrări supravegheate primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea solicitată;

(viii) cererile de autorizare a investigațiilor sub acoperire primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea solicitată;

(ix) echipele comune de investigații speciale constituite în temeiul articolului 24 din convenția menționată înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(c) Decizia-cadru 2000/642/JAI a Consiliului[1] se aplică în ceea ce privește cererile primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către unitatea de informații financiare solicitată;

[1] Decizia 2000/642/JAI a Consiliului din 17 octombrie 2000 privind acordurile de cooperare între unitățile de informații financiare ale statelor membre în ceea ce privește schimbul de informații (JO L 271, 24.10.2000, p. 4).

(d) Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului[1] se aplică în ceea ce privește cererile primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către autoritatea de aplicare a legii competentă solicitată;

(e) Decizia 2007/533/JAI a Consiliului[2] se aplică în ceea ce privește schimbul de informații suplimentare în cazul în care s-a obținut un rezultat pozitiv înainte de încheierea perioadei de tranziție în privința unei semnalări emise în Sistemul de Informații Schengen, cu condiția ca dispozițiile acesteia să i se aplice Regatului Unit în ultima zi a perioadei de tranziție. Prin derogare de la articolul 8 din prezentul acord, Regatul Unit este autorizat să utilizeze, pentru o perioadă de cel mult trei luni de la încheierea perioadei de tranziție, infrastructura de comunicare menționată la articolul 8 alineatul (1) din Decizia 2007/533/JAI în măsura strict necesară pentru schimbul de astfel de informații suplimentare. Regatul Unit rambursează Uniunii costurile efectiv suportate de Uniune pentru a facilita utilizarea aplicației infrastructurii de comunicare de către Regatul Unit. Uniunea comunică Regatului Unit cuantumul acestor costuri până la 31 martie 2021. În cazul în care cuantumul comunicat al costurilor efectiv suportate diferă considerabil de suma calculată drept cea mai bună estimare care a fost comunicată de Uniune Regatului Unit înainte de semnarea prezentului acord, Regatul Unit plătește fără întârziere Uniunii suma calculată drept cea mai bună estimare, iar Comitetul mixt stabilește cum urmează să fie rezolvată diferența dintre costurile efectiv suportate și suma ce corespunde celei mai bune estimări;

---

1 Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 386, 29.12.2006, p. 89).

2 Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen de a doua generație (SIS II) (JO L 205, 7.8.2007, p. 63).

(f) Decizia-cadru 2007/845/JAI a Consiliului[1] se aplică în ceea ce privește cererile primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către un birou de recuperare a activelor;

(g) Directiva (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului[2] se aplică în ceea ce privește cererile primite de unitatea de informații despre pasageri în conformitate cu articolele 9 și 10 din directiva menționată înainte de încheierea perioadei de tranziție.

(2) Prin derogare de la articolul 8, pentru o perioadă de cel mult un an de la încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit este autorizat să utilizeze aplicația de rețea pentru schimbul securizat de informații (SIENA) în măsura strict necesară pentru finalizarea procedurilor în curs de desfășurare menționate la alineatul (1) literele (c), (d), (f) și (g) de la prezentul articol. Regatul Unit rambursează Uniunii costurile efectiv suportate de Uniune pentru a facilita utilizarea aplicației SIENA de către Regatul Unit. Uniunea comunică Regatului Unit cuantumul acestor costuri până la 31 martie 2021. În cazul în care cuantumul comunicat al costurilor efectiv suportate diferă considerabil de suma calculată drept cea mai bună estimare care a fost comunicată de Uniune Regatului Unit înainte de semnarea prezentului acord, Regatul Unit plătește fără întârziere Uniunii suma calculată drept cea mai bună estimare, iar Comitetul mixt stabilește cum urmează să fie rezolvată diferența dintre costurile efectiv suportate și suma ce corespunde celei mai bune estimări.

---

[1] Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile (JO L 332, 18.12.2007, p. 103).

[2] Directiva (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (JO L 119, 4.5.2016, p. 132).

ARTICOLUL 64

Confirmarea de primire sau confirmarea arestării

(1) Autoritatea competentă emitentă sau solicitantă poate cere o confirmare de primire a unei decizii judiciare sau a uneia dintre cererile menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (a), literele (c)-(e), litera (f) punctul (i) și literele (h)-(l) și la articolul 63 alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii), litera (b) punctele (i)-(v) și (vii), (viii) și (ix) și literele (c), (d), (f) și (g), în termen de 10 zile de la încheierea perioadei de tranziție, în cazul în care are îndoieli cu privire la faptul că autoritatea de executare sau autoritatea căreia i se adresează cererea au primit decizia judiciară sau cererea în cauză înainte de încheierea perioadei de tranziție.

(2) În cazurile menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (b), dacă autoritatea judiciară emitentă are îndoieli cu privire la faptul că persoana căutată a fost arestată în temeiul articolului 11 din Decizia-cadru 2002/584/JAI înainte de încheierea perioadei de tranziție, aceasta poate solicita autorității judiciare de executare competente o confirmare a arestării în termen de 10 zile de la încheierea perioadei de tranziție.

(3) În cazul în care confirmarea nu a fost deja transmisă în conformitate cu dispozițiile aplicabile ale dreptului Uniunii, autoritatea de executare sau autoritatea căreia i se adresează cererea, menționată la alineatele (1) și (2), răspunde la o cerere de confirmare de primire sau de confirmare a arestării în termen de 10 zile de la primirea cererii.

ARTICOLUL 65

Alte acte aplicabile ale Uniunii

În cazul procedurilor menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (b) din prezentul acord, se aplică Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1] și Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului[2].

[1] Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

[2] Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

TITLUL VI

ACȚIUNI DE COOPERARE JUDICIARĂ ÎN MATERIE CIVILĂ ȘI COMERCIALĂ AFLATE ÎN DESFĂȘURARE

ARTICOLUL 66

Legea aplicabilă în materie contractuală și necontractuală

În Regatul Unit, următoarele acte se aplică după cum urmează:

(a) Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului[1] se aplică contractelor încheiate înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(b) Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului[2] se aplică în ceea ce privește faptele cauzatoare de prejudicii, în cazul în care aceste fapte au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție.

[1] Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

[2] Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) (JO L 199, 31.7.2007, p. 40).

ARTICOLUL 67

Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești
și cooperarea dintre autoritățile centrale în legătură cu aceste aspecte

(1) În Regatul Unit, precum și în statele membre în situațiile care implică Regatul Unit, pentru acțiunile judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție și pentru procedurile sau acțiunile care sunt legate de aceste acțiuni judiciare în temeiul articolelor 29, 30 și 31 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului[1] sau în temeiul articolului 19 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 sau în temeiul articolelor 12 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului[2], se aplică următoarele acte sau dispoziții:

(a) dispozițiile privind competența judiciară prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012;

[1] Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

[2] Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, 10.1.2009, p. 1).

(b) dispozițiile privind competența judiciară prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/1001, Regulamentul (CE) nr. 6/2002, Regulamentul (CE) nr. 2100/94, Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și în Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului[2];

(c) dispozițiile privind competența judiciară prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2201/2003;

(d) dispozițiile privind competența judiciară prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

(2) În Regatul Unit, precum și în statele membre în situațiile care implică Regatul Unit, pentru recunoașterea și executarea hotărârilor, deciziilor, actelor autentice, tranzacțiilor și altor acorduri judiciare se aplică actele sau dispozițiile menționate în continuare, după cum urmează:

(a) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 se aplică în ceea ce privește recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție, actele autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial și tranzacțiile judiciare aprobate sau încheiate înainte de încheierea perioadei de tranziție;

---

1 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

2 Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

(b) în ceea ce privește hotărârile pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție, documentele întocmite sau înregistrate în mod oficial ca acte autentice și acordurile încheiate înainte de încheierea perioadei de tranziție, se aplică dispozițiile referitoare la recunoaștere și executare din Regulamentul (UE) nr. 2201/2003;

(c) în ceea ce privește hotărârile pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție, tranzacțiile judiciare aprobate sau încheiate și actele autentice întocmite înainte de încheierea perioadei de tranziție, se aplică dispozițiile referitoare la recunoaștere și executare din Regulamentul (UE) nr. 4/2009;

(d) Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului[1] se aplică hotărârilor judecătorești pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție, precum și tranzacțiilor judiciare aprobate sau încheiate și actelor autentice întocmite înainte de încheierea perioadei de tranziție, cu condiția ca certificarea ca titlu executoriu european să fi fost solicitată înainte de încheierea perioadei de tranziție.

[1] Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate (JO L 143, 30.4.2004, p. 15).

(3) În Regatul Unit, precum și în statele membre în situații care implică Regatul Unit, se aplică următoarele dispoziții după cum urmează:

(a) capitolul IV din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 se aplică cererilor primite de autoritatea centrală sau de alte autorități competente ale statului solicitat înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(b) capitolul VII din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 se aplică cererilor de recunoaștere sau de executare prevăzute la alineatul (2) litera (c) de la prezentul articol și cererilor primite de autoritatea centrală a statului solicitat înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(c) Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului[1] se aplică procedurilor de insolvență și acțiunilor menționate la articolul 6 alineatul (1) din regulamentul în cauză, cu condiția ca procedura principală să fi fost deschisă înainte de încheierea perioadei de tranziție;

[1] Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență (JO L 141, 5.6.2015, p. 19).

(d) Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului[1] se aplică somațiilor europene de plată pentru care au fost depuse cereri înainte de încheierea perioadei de tranziție; în cazul în care, în urma unei astfel de cereri, procedura este transferată în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul menționat, se consideră că procedura a fost deschisă înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(e) Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului[2] se aplică procedurilor europene cu privire la cererile cu valoare redusă pentru care au fost depuse cereri înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(f) Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[3] se aplică certificatelor eliberate înainte de încheierea perioadei de tranziție.

---

1 Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, 30.12.2006, p. 1).

2 Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (JO L 199, 31.7.2007, p. 1).

3 Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă (JO L 181, 29.6.2013, p. 4).

ARTICOLUL 68

Proceduri de cooperare judiciară aflate în desfășurare

În Regatul Unit, precum și în statele membre în situații care implică Regatul Unit, următoarele acte se aplică după cum urmează:

(a) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului[1] se aplică actelor judiciare și extrajudiciare care au fost primite în vederea notificării sau comunicării înainte de încheierea perioadei de tranziție de către:

(i) o agenție de primire;

(ii) un organism central al statului pe teritoriul căruia urmează să se efectueze notificarea sau comunicarea; sau

(iii) agenți diplomatici sau consulari, servicii poștale sau executori judecătorești, funcționari sau alte persoane competente din statul de primire, menționați (menționate) la articolele 13, 14 și 15 din regulamentul menționat;

[1] Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO L 324, 10.12.2007, p. 79).

(b) Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului[1] se aplică cererilor primite înainte de încheierea perioadei de tranziție de către:

(i) o instanță solicitată:

(ii) un organism central al statului în care este solicitată obținerea de probe; sau

(iii) un organism central sau o autoritate competentă menționată la articolul 17 alineatul (1) din regulamentul menționat;

(c) Decizia 2001/470/CE a Consiliului[2] se aplică cererilor care au fost primite înainte de încheierea perioadei de tranziție; punctul de contact solicitant poate solicita o confirmare de primire în termen de șapte zile de la încheierea perioadei de tranziție în cazul în care are îndoieli cu privire la faptul că cererea a fost primită înainte de încheierea perioadei de tranziție.

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1).

[2] Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă și comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 25).

ARTICOLUL 69

Alte dispoziții aplicabile

(1) În Regatul Unit, precum și în statele membre în situații care implică Regatul Unit, următoarele acte se aplică după cum urmează:

(a) Directiva 2003/8/CE a Consiliului[1] se aplică cererilor de asistență judiciară care au fost primite de către autoritatea de primire înainte de încheierea perioadei de tranziție. Autoritatea de primire poate solicita o confirmare de primire în termen de șapte zile de la încheierea perioadei de tranziție în cazul în care are îndoieli cu privire la faptul că cererea a fost primită înainte de această dată;

(b) Directiva 2008/52/EC a Parlamentului European și a Consiliului[2] se aplică în cazul în care, înainte de încheierea perioadei de tranziție:

(i) părțile au convenit să recurgă la mediere după apariția litigiului;

[1] Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii (JO L 26, 31.1.2003, p. 41).

[2] Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială (JO L 136, 24.5.2008, p. 3).

(ii) medierea a fost impusă de instanță; sau

(iii) o instanță a invitat părțile să recurgă la mediere;

(c) Directiva 2004/80/CE a Consiliului[1] se aplică cererilor primite de către autoritatea de decizie înainte de încheierea perioadei de tranziție.

(2) Alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a) de la articolul 67 din prezentul acord se aplică, de asemenea, în ceea ce privește dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 aplicabile în temeiul Acordului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială[2].

(3) Articolul 68 litera (a) din prezentul acord se aplică, de asemenea, în ceea ce privește dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1393/2007 aplicabile în temeiul Acordului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind notificarea și comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială[3].

---

[1] Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității (JO L 261, 6.8.2004, p. 15).

[2] JO L 299, 16.11.2005, p. 62.

[3] JO L 300, 17.11.2005, p. 55.

TITLUL VII

DATE ȘI INFORMAȚII PRELUCRATE SAU OBȚINUTE
ÎNAINTE DE ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE
SAU ÎN TEMEIUL PREZENTULUI ACORD

ARTICOLUL 70

Definiție

În sensul prezentului titlu, „dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor cu caracter personal” înseamnă:

(a) Regulamentul (UE) 2016/679, cu excepția capitolului VII;

(b) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului[1];

[1] Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

(c) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1];

(d) orice alte dispoziții din dreptul Uniunii care reglementează protecția datelor cu caracter personal.

ARTICOLUL 71

Protecția datelor cu caracter personal

(1) Dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor cu caracter personal se aplică în Regatul Unit în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor vizate din afara Regatului Unit, cu condiția ca datele cu caracter personal:

(a) să fi fost prelucrate în Regatul Unit în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție; sau

(b) să fi fost prelucrate în Regatul Unit în baza prezentului acord după încheierea perioadei de tranziție.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în măsura în care prelucrarea datelor cu caracter personal menționată anterior beneficiază de un nivel de protecție adecvat, astfel cum este stabilit în deciziile aplicabile în temeiul articolului 45 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/679 sau al articolului 36 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/680.

[1] Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

(3) În măsura în care o decizie menționată la alineatul (2) nu mai este aplicabilă, Regatul Unit asigură un nivel de protecție a datelor cu caracter personal care este echivalent în esență cu cel asigurat de dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor cu caracter personal în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor vizate menționate la alineatul (1).

ARTICOLUL 72

Tratamentul confidențial și utilizarea restricționată a datelor și informațiilor în Regatul Unit

Fără a aduce atingere articolului 71, în plus față de dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor cu caracter personal, dispozițiile din dreptul Uniunii privind tratamentul confidențial, restricționarea utilizării, limitări legate de stocare și obligația de a șterge datele și informațiile se aplică în ceea ce privește datele și informațiile obținute de autorități sau organisme oficiale din sau în Regatul Unit sau de entități contractante, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1], care sunt din sau în Regatul Unit:

(a) înainte de încheierea perioadei de tranziție; sau

(b) în baza prezentului acord.

[1] Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

ARTICOLUL 73

Tratamentul datelor și informațiilor obținute din Regatul Unit

Uniunea nu tratează datele și informațiile obținute din Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție sau obținute după încheierea perioadei de tranziție în baza prezentului acord în mod diferit față de datele și informațiile obținute de la un stat membru, numai din motivul că Regatul Unit s-a retras din Uniune.

ARTICOLUL 74

Securitatea informațiilor

(1) Dispozițiile din dreptul Uniunii în materie de protecție a informațiilor UE clasificate și a informațiilor clasificate ale Euratom se aplică în ceea ce privește informațiile clasificate care au fost obținute de Regatul Unit fie înainte de încheierea perioadei de tranziție, fie în baza prezentului acord sau care au fost obținute de la Regatul Unit de către Uniune sau de către un stat membru fie înainte de încheierea perioadei de tranziție, fie în baza prezentului acord.

(2) Obligațiile care rezultă din dreptul Uniunii în materie de securitate industrială se aplică Regatului Unit în cazurile în care procedura de ofertare, de contractare sau de acordare de granturi pentru contractul clasificat, subcontractul clasificat sau acordul de grant clasificat a fost inițiată înainte de încheierea perioadei de tranziție.

(3) Regatul Unit se asigură că produsele criptografice care utilizează algoritmi criptografici clasificați dezvoltați sub controlul autorității de aprobare criptografică a unui stat membru sau a Regatului Unit și evaluați și aprobați de această autoritate, care au fost aprobați de Uniune până la încheierea perioadei de tranziție și care sunt prezenți în Regatul Unit, nu sunt transferate într-o țară terță.

(4) Acestor produse li se aplică toate cerințele, limitările și condițiile stabilite în aprobarea produselor criptografice la nivelul Uniunii.

TITLUL VIII

PROCEDURI DE ACHIZIȚII PUBLICE ȘI PROCEDURI SIMILARE AFLATE ÎN DESFĂȘURARE

ARTICOLUL 75

Definiție

În sensul prezentului titlu, „norme relevante” înseamnă principiile generale ale dreptului Uniunii aplicabile atribuirii de contracte de achiziții publice, Directivele 2009/81/CE[1], 2014/23/UE[2], 2014/24/UE[3] și 2014/25/UE[4] ale Parlamentului European și ale Consiliului, Regulamentele (CE) nr. 2195/2002[5] și (CE) nr. 1370/2007[6] ale Parlamentului European și ale Consiliului, articolul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului[7], articolele 11 și 12 din Directiva 96/67/CE a Consiliului[8], articolele 16, 17 și 18 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului[9], articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2017/352 al Parlamentului European și al Consiliului[10], precum și orice alte dispoziții specifice ale dreptului Uniunii care reglementează procedurile de achiziții publice.

---

1 Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76).

2 Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

3 Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

4 Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

5 Regulamentul (CE) nr. 2195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind Vocabularul comun privind achizițiile publice (CPV) (JO L 340, 16.12.2002, p. 1).

6 Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).

7 Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO L 364, 12.12.1992, p. 7).

8 Directiva 96/67/CE a Consiliului din 15 octombrie 1996 privind accesul la piața serviciilor de handling la sol în aeroporturile Comunității (JO L 272, 25.10.1996, p. 36).

9 Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3).

10 Regulamentul (UE) 2017/352 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 februarie 2017 de stabilire a unui cadru privind furnizarea de servicii portuare și a normelor comune privind transparența financiară a porturilor (JO L 57, 3.3.2017, p. 1).

ARTICOLUL 76

Norme aplicabile procedurilor aflate în desfășurare

(1) Normele relevante se aplică:

(a) fără a aduce atingere literei (b), în ceea ce privește procedurile inițiate de autorități contractante sau de entități contractante din statele membre sau din Regatul Unit în conformitate cu normele respective înainte de încheierea perioadei de tranziție și care nu au fost încă finalizate în ultima zi a perioadei de tranziție, inclusiv procedurile care utilizează sisteme dinamice de achiziție, precum și procedurile pentru care invitația la procedura concurențială de ofertare se prezintă sub forma unui anunț de intenție sau a unui anunț orientativ periodic ori a unui anunț referitor la existența unui sistem de calificare; și

(b) în ceea ce privește procedurile menționate la articolul 29 alineatele (2), (3) și (4) din Directiva 2009/81/CE, la articolul 33 alineatele (2)-(5) din Directiva 2014/24/UE și la articolul 51 alineatul (2) din Directiva 2014/25/UE care se referă la executarea următoarelor acorduri-cadru încheiate de autorități contractante sau de entități contractante din statele membre sau din Regatul Unit, inclusiv la atribuirea de contracte pe baza acestor acorduri-cadru:

(i) acorduri-cadru încheiate înainte de încheierea perioadei de tranziție care nici nu au expirat și nici nu au fost reziliate în ultima zi a perioadei de tranziție; sau

(ii) acorduri-cadru încheiate după încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu o procedură care intră sub incidența literei (a) de la prezentul alineat.

(2) Fără a aduce atingere aplicării vreunei restricții în conformitate cu dreptul Uniunii, autoritățile contractante și entitățile contractante respectă principiul nediscriminării în privința ofertanților sau, după caz, a persoanelor îndreptățite într-un alt mod să prezinte cereri din statele membre și din Regatul Unit în legătură cu procedurile menționate la alineatul (1).

(3) Se consideră că o procedură menționată la alineatul (1) a fost inițiată în cazul în care o invitație la o procedură concurențială de ofertare sau orice altă invitație de depunere a cererilor a fost lansată în conformitate cu normele relevante. În cazul în care normele relevante permit utilizarea unor proceduri care nu necesită recurgerea la o invitație la o procedură concurențială de ofertare sau la alte invitații de a depune cereri, se consideră că procedura a fost inițiată atunci când autoritatea contractantă sau entitatea contractantă a contactat operatori economici în legătură cu procedura în cauză.

(4) Se consideră că o procedură menționată la alineatul (1) este finalizată:

(a) odată cu publicarea unui anunț de atribuire a contractului în conformitate cu normele relevante sau, în cazul în care aceste norme nu impun publicarea unui anunț de atribuire a contractului, la încheierea contractului în cauză; sau

(b) odată cu informarea ofertanților sau a persoanelor îndreptățite într-un alt mod să prezinte cereri, după caz, cu privire la motivele pentru care contractul nu a fost atribuit, dacă autoritatea contractantă sau entitatea contractantă a decis să nu atribuie contractul.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere normelor Uniunii sau ale Regatului Unit privind domeniul vamal, circulația mărfurilor, prestarea de servicii, recunoașterea calificărilor profesionale sau a proprietății intelectuale.

ARTICOLUL 77

Căi de atac

Directivele 89/665/CEE[1] și 92/13/CEE[2] ale Consiliului se aplică în ceea ce privește procedurile de achiziții publice menționate la articolul 76 din prezentul acord care intră sub incidența directivelor menționate.

---

[1] Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, 30.12.1989, p. 33).

[2] Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 76, 23.3.1992, p. 14).

ARTICOLUL 78

Cooperare

Prin derogare de la articolul 8 din prezentul acord, articolul 61 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE se aplică pe o perioadă care nu depășește nouă luni de la încheierea perioadei de tranziție în ceea ce privește procedurile desfășurate în temeiul acestei directive care au fost inițiate de autorități contractante din Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și nu au fost încă finalizate în ultima zi a perioadei de tranziție.

TITLUL IV

ASPECTE REFERITOARE LA EURATOM

ARTICOLUL 79

Definiții

În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:

(a) „Comunitate” înseamnă Comunitatea Europeană a Energiei Atomice;

(b) „garanții” înseamnă activitățile de verificare a faptului că materialele și echipamentele nucleare nu sunt deturnate de la utilizarea prevăzută, astfel cum este declarată de către utilizatori, și activitățile de verificare a respectării obligațiilor juridice internaționale de a utiliza materialele și echipamentele nucleare în scopuri pașnice;

(c) „materiale fisionabile speciale” înseamnă materii speciale de fisiune, astfel cum sunt definite la articolul 197 punctul 1 din Tratatul Euratom;

(d) „minereuri” înseamnă minereuri, astfel cum sunt definite la articolul 197 punctul 4 din Tratatul Euratom;

(e) „materii brute” înseamnă materii brute, astfel cum sunt definite la articolul 197 punctul 3 din Tratatul Euratom;

(f) „materiale nucleare” înseamnă minereuri, materii brute și materiale fisionabile speciale;

(g) „combustibil uzat” și „deșeuri radioactive” înseamnă combustibil uzat și deșeuri radioactive, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctele 7 și 11 din Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului[1].

[1] Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului din 19 iulie 2011 de instituire a unui cadru comunitar pentru gestionarea responsabilă și în condiții de siguranță a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive (JO L 199, 2.8.2011, p. 48).

ARTICOLUL 80

Încetarea responsabilității Comunității pentru aspectele în legătură cu Regatul Unit

(1) Regatului Unit îi revine exclusiv responsabilitatea de a se asigura că toate minereurile, materiile brute și materialele fisionabile speciale reglementate de Tratatul Euratom și prezente pe teritoriul Regatului Unit la încheierea perioadei de tranziție sunt tratate în conformitate cu tratatele și convențiile internaționale relevante și aplicabile, inclusiv, dar nu în mod exhaustiv, tratatele și convențiile internaționale privind securitatea nucleară, controlul securității, neproliferarea și protecția fizică a materialelor nucleare, precum și tratatele și convențiile internaționale privind gospodărirea în siguranță a combustibilului uzat și gospodărirea în siguranță a deșeurilor radioactive.

(2) Regatului Unit îi revine exclusiv responsabilitatea de a se asigura că își respectă obligațiile internaționale care rezultă din calitatea sa de membru al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică sau care rezultă din Tratatul cu privire la neproliferarea armelor nucleare sau din orice alte tratate ori convenții internaționale aplicabile la care Regatul Unit este parte.

ARTICOLUL 81

Garanții

Regatul Unit aplică un regim de garanții. Acest regim de garanții aplică un sistem care oferă o eficacitate și o acoperire echivalente celor asigurate de Comunitate pe teritoriul Regatului Unit în conformitate cu Acordul dintre Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și Agenția Internațională pentru Energia Atomică privind executarea garanțiilor în Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord în legătură cu Tratatul de neproliferare a armelor nucleare [INFCIRC/263], astfel cum a fost modificat.

ARTICOLUL 82

Obligații specifice asumate în temeiul unor acorduri internaționale.

Regatul Unit se asigură că sunt îndeplinite toate obligațiile specifice asumate în temeiul unor acorduri încheiate de Comunitate cu țări terțe sau cu organizații internaționale în legătură cu orice echipament nuclear, material nuclear sau alte produse nucleare prezente pe teritoriul Regatului Unit la încheierea perioadei de tranziție sau stabilește într-un alt mod înțelegeri adecvate, de comun acord cu țara terță sau cu organizația internațională în cauză.

ARTICOLUL 83

Proprietatea asupra materialelor fisionabile speciale
și drepturile de utilizare și de consum al acestora în Regatul Unit

(1) Materialele fisionabile speciale prezente pe teritoriul Regatului Unit cărora li s-a aplicat articolul 86 din Tratatul Euratom până la încheierea perioadei de tranziție încetează să mai fie proprietatea Comunității la încheierea perioadei de tranziție.

(2) Materialele fisionabile speciale menționate la alineatul (1) devin proprietatea persoanelor sau a întreprinderilor care aveau dreptul nelimitat de utilizare și de consum al acestor materiale la încheierea perioadei de tranziție, în conformitate cu articolul 87 din Tratatul Euratom.

(3) În cazul în care dreptul de utilizare și de consum al materialelor fisionabile speciale menționate la alineatul (2) (denumite în continuare „materialele vizate”) aparține unui stat membru sau unor persoane ori întreprinderi stabilite pe teritoriul unui stat membru, în scopul de a proteja integritatea politicii comune de aprovizionare instituite în temeiul titlului II capitolul 6 din Tratatul Euratom și a pieței nucleare comune instituite în temeiul capitolului 9 din titlul menționat, inclusiv în ceea ce privește nivelul de control de securitate aplicabil materialelor în cauză, se aplică următoarele dispoziții:

(a) având în vedere articolul 5 din prezentul acord, Comunitatea are dreptul de a cere ca materialele vizate să fie depozitate la agenția constituită în temeiul articolului 52 alineatul (2) litera (b) din Tratatul Euratom sau în alte locuri controlate sau care pot fi controlate de Comisia Europeană;

(b) Comunitatea are dreptul de a încheia contracte privind livrarea materialelor vizate către orice persoană sau întreprindere stabilită pe teritoriul Regatului Unit sau într-o țară terță, în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din Tratatul Euratom;

(c) articolul 20 din Regulamentul (Euratom) nr. 302/2005 al Comisiei[1], cu excepția alineatului (1) literele (b) și (c), se aplică în ceea ce privește materialele vizate;

(d) exportul materialelor vizate către o țară terță este autorizat de autoritățile competente ale statului membru în care este stabilită persoana sau întreprinderea cu drept de utilizare și de consum al materialelor vizate în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului[2];

(e) în ceea ce privește materialele vizate, Comunitatea are dreptul de a exercita orice alte drepturi care rezultă din Tratatul Euratom în temeiul articolului 86 din tratatul menționat.

(4) Statele membre, persoanele sau întreprinderile care au dreptul nelimitat de utilizare și de consum asupra materialelor fisionabile speciale prezente pe teritoriul Regatului Unit la încheierea perioadei de tranziție își păstrează acest drept.

---

1 Regulamentul (Euratom) nr. 302/2005 al Comisiei din 8 februarie 2005 privind aplicarea garanțiilor nucleare Euratom (JO L 54, 28.2.2005, p. 1).

2 Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere şi tranzitului de produse cu dublă utilizare (JO L 134, 29.5.2009, p. 1).

ARTICOLUL 84

Echipamente și alte bunuri în legătură cu asigurarea garanțiilor

(1) Echipamentele și alte bunuri ale Comunității în legătură cu asigurarea garanțiilor în temeiul Tratatului Euratom și situate în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, astfel cum se prevede în anexa V, devin proprietatea Regatului Unit. Regatul Unit rambursează Uniunii valoarea echipamentelor și a celorlalte bunuri în cauză, calculată pe baza valorii atribuite echipamentelor și celorlalte bunuri în conturile consolidate pentru exercițiul 2020.

(2) Regatul Unit își asumă toate drepturile, răspunderile și obligațiile Comunității aferente echipamentelor și celorlalte bunuri menționate la alineatul (1).

ARTICOLUL 85

Combustibilul uzat și deșeurile radioactive

Articolul 4 alineatele (1) și (2) și articolul 4 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2011/70/Euratom se aplică în ceea ce privește responsabilitatea finală a Regatului Unit pentru combustibilul uzat și deșeurile radioactive care au fost generate în Regatul Unit și se află pe teritoriul unui stat membru la încheierea perioadei de tranziție.

TITLUL X

PROCEDURI JUDICIARE ȘI ADMINISTRATIVE ALE UNIUNII

CAPITOLUL 1

PROCEDURI JUDICIARE

ARTICOLUL 86

Cauzele aflate pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene

(1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în continuare competentă în ceea ce privește toate procedurile inițiate de Regatul Unit sau împotriva acestuia înainte de încheierea perioadei de tranziție. Această competență se aplică tuturor etapelor procedurale, inclusiv procedurilor de recurs în fața Curții de Justiție și procedurilor în fața Tribunalului, în cazul în care cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului.

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în continuare competentă să se pronunțe cu privire la cererile de decizie preliminară introduse de instanțe judecătorești din Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție.

(3) În sensul prezentului capitol, o procedură este considerată ca fiind inițiată în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, iar o cerere de decizie preliminară este considerată ca fiind introdusă, în momentul în care actul de sesizare a fost înregistrat de grefa Curții de Justiție sau a Tribunalului, după caz.

ARTICOLUL 87

Noile cauze sesizate Curții de Justiție

(1) În cazul în care Comisia Europeană consideră că Regatul Unit nu și-a îndeplinit o obligație care îi revine în temeiul tratatelor sau în temeiul părții a patra din prezentul acord înainte de încheierea perioadei de tranziție, Comisia Europeană poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în termen de patru ani de la încheierea perioadei de tranziție, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 258 din TFUE sau la articolul 108 alineatul (2) al doilea paragraf din TFUE, după caz. Aceste cauze sunt de competența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(2) În cazul în care Regatul Unit nu se conformează unei decizii menționate la articolul 95 alineatul (1) din prezentul acord sau nu conferă efecte juridice în ordinea juridică a Regatului Unit unei decizii menționate de respectiva dispoziție care a fost adresată unei persoane fizice sau juridice care își are reședința sau este stabilită în Regatul Unit, Comisia Europeană poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene în termen de patru ani de la data deciziei în cauză, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 258 din TFUE sau la articolul 108 alineatul (2) al doilea paragraf din TFUE, după caz. Aceste cauze sunt de competența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) La adoptarea unei decizii de sesizare în temeiul prezentului articol, Comisia Europeană aplică în privința Regatul Unit aceleași principii ca în privința oricărui stat membru.

ARTICOLUL 88

Norme de procedură

Dispozițiile din dreptul Uniunii care reglementează procedura în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene se aplică în ceea ce privește procedurile și cererile de decizii preliminare menționate în prezentul titlu.

ARTICOLUL 89

Caracterul obligatoriu și executoriu al hotărârilor și ordonanțelor

(1) Hotărârile și ordonanțele Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțate înainte de încheierea perioadei de tranziție, precum și hotărârile și ordonanțele pronunțate după încheierea perioadei de tranziție în cadrul procedurilor menționate la articolele 86 și 87 au caracter obligatoriu în toate elementele lor pentru Regatul Unit și pe teritoriul acestuia.

(2) În cazul în care, printr-o hotărâre menționată la alineatul (1), Curtea de Justiție a Uniunii Europene constată că Regatul Unit nu și-a îndeplinit o obligație care îi revine în temeiul tratatelor sau al prezentului acord, Regatul Unit ia măsurile necesare pentru a se conforma acestei hotărâri.

(3) Articolele 280 și 299 din TFUE se aplică în Regatul Unit în ceea ce privește executarea hotărârilor și ordonanțelor Curții de Justiție a Uniunii Europene menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

ARTICOLUL 90

Dreptul de a interveni și de a participa la procedură

Până când hotărârile și ordonanțele pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în toate procedurile și cererile de decizii preliminare menționate la articolul 86 devin definitive, Regatul Unit poate să intervină în același mod ca și statele membre sau, în cauzele cu care a fost sesizată Curtea de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 267 din TFUE, poate să participe la procedura în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în același mod ca și statele membre. În perioada respectivă, grefierul Curții de Justiție a Uniunii Europene notifică Regatului Unit, în același timp și în același mod ca și statelor membre, orice cauză cu care a fost sesizată Curtea de Justiție a Uniunii Europene de către o instanță judecătorească a unui stat membru în vederea pronunțării unei decizii preliminare.

De asemenea, Regatul Unit poate interveni în procedura în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene sau participa la această procedură în același mod ca și statele membre:

(a) în ceea ce privește acțiunile având ca obiect neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul tratatelor, în cazul în care Regatului Unit i-au revenit aceleași obligații înainte de încheierea perioadei de tranziție și în cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene este sesizată cu aceste cauze în conformitate cu articolul 258 din TFUE înainte de încheierea perioadei menționate la articolul 87 alineatul (1) sau, după caz, până la momentul în care, după încheierea perioadei respective, ultima hotărâre sau ordonanță pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 87 alineatul (1) a devenit definitivă;

(b) în ceea ce privește cauzele având ca obiect acte sau dispoziții din dreptul Uniunii care erau aplicabile înainte de încheierea perioadei de tranziție pentru Regatul Unit și pe teritoriul acestuia și cu care este sesizată Curtea de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 267 din TFUE înainte de încheierea perioadei menționate la articolul 87 alineatul (1) sau, după caz, până la momentul în care, după încheierea acestei perioade, ultima hotărâre sau ordonanță pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 87 alineatul (1) a devenit definitivă; și

(c) în ceea ce privește cauzele menționate la articolul 95 alineatul (3).

ARTICOLUL 91

Reprezentarea în fața Curții

(1) Fără a aduce atingere articolului 88, în cazul în care, înainte de încheierea perioadei de tranziție, un avocat autorizat să pledeze în fața instanțelor judecătorești din Regatul Unit a reprezentat sau a asistat o parte în cadrul unei proceduri în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene sau în legătură cu cereri de decizii preliminare introduse înainte de încheierea perioadei de tranziție, avocatul respectiv poate continua să reprezinte sau să asiste partea respectivă în cadrul procedurilor în cauză sau în legătură cu cererile respective. Acest drept se aplică în toate etapele procedurale, inclusiv procedurilor de recurs în fața Curții de Justiție și procedurilor în fața Tribunalului după ce cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului.

(2) Fără a aduce atingere articolului 88, avocații autorizați să pledeze în fața instanțelor judecătorești din Regatul Unit pot să reprezinte sau să asiste o parte în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele menționate la articolul 87 și la articolul 95 alineatul (3). De asemenea, avocații autorizați să pledeze în fața instanțelor judecătorești din Regatul Unit pot să reprezinte sau să asiste Regatul Unit în cadrul procedurilor prevăzute la articolul 90 în care Regatul Unit a decis să intervină sau să participe.

(3) Atunci când reprezintă sau asistă o parte în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele menționate la alineatele (1) și (2), avocații autorizați să pledeze în fața instanțelor judecătorești din Regatul Unit beneficiază, sub toate aspectele, de același tratament ca avocații autorizați să profeseze în fața instanțelor judecătorești din statele membre care reprezintă sau asistă o parte în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

CAPITOLUL 2

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

ARTICOLUL 92

Proceduri administrative aflate în desfășurare

(1) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt în continuare competente în ceea ce privește procedurile administrative care au fost inițiate înainte de încheierea perioadei de tranziție având ca obiect:

(a) respectarea dreptului Uniunii de către Regatul Unit sau de către persoane fizice sau juridice care își au reședința sau sunt stabilite în Regatul Unit; sau

(b) respectarea legislației Uniunii în materie de concurență în Regatul Unit.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (3), în sensul prezentului capitol, o procedură administrativă este considerată ca fiind inițiată în momentul în care a fost înregistrată oficial la instituția, organul, oficiul sau agenția Uniunii.

(3) În sensul prezentului capitol:

(a) o procedură administrativă în materie de ajutoare de stat reglementată de Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului[1] este considerată ca fiind inițiată din momentul în care procedurii i-a fost atribuit un număr de caz;

(b) procedurile de aplicare a articolului 101 sau 102 din TFUE derulate de Comisia Europeană în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului[2] sunt considerate ca fiind inițiate din momentul în care Comisia Europeană a decis să inițieze procedurile în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei[3];

---

1 Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

2 Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

3 Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO L 123, 27.4.2004, p. 18).

(c) procedurile legate de controlul concentrărilor economice între întreprinderi, reglementate de Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului[1], sunt considerate ca fiind inițiate din momentul în care:

(i) o concentrare cu o dimensiune europeană a fost notificată Comisiei Europene în conformitate cu articolele 1, 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004;

(ii) termenul de 15 zile lucrătoare menționat la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 a expirat fără ca vreunul dintre statele membre competente să examineze concentrarea în conformitate cu legislația sa națională privind concurența să-și fi exprimat dezacordul privind solicitarea de a trimite cazul Comisiei Europene; sau

(iii) Comisia Europeană a decis sau se consideră că a decis să examineze concentrarea în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004;

[1] Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

(d) o investigație a Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe privind o presupusă încălcare enumerată în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[1] sau în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului[2] este considerată ca fiind inițiată din momentul în care această autoritate a numit un agent de investigații independent în conformitate cu articolul 23e alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 sau cu articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(4) Uniunea pune la dispoziția Regatului Unit, în termen de trei luni de la încheierea perioadei de tranziție, o listă a tuturor procedurilor administrative individuale aflate în desfășurare care intră sub incidența alineatului (1). Prin derogare de la prima teză, în cazul procedurilor administrative individuale aflate în desfășurare ale Autorității Bancare Europene, Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe și Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale, Uniunea pune la dispoziția Regatului Unit, o listă a acestor proceduri administrative aflate în desfășurare în termen de o lună de la încheierea perioadei de tranziție.

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p. 1).

[2] Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

(5) Într-o procedură administrativă în materie de ajutoare de stat reglementată de Regulamentul (UE) 2015/1589, Comisia Europeană este obligată față de Regatul Unit să respecte jurisprudența și cele mai bune practici aplicabile, ca și cum Regatul Unit ar fi încă stat membru. Comisia adoptă în special, într-un termen rezonabil, una dintre următoarele decizii:

(a) o decizie prin care se constată că măsura nu constituie un ajutor în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/1589;

(b) o decizie de a nu ridica obiecții în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/1589;

(c) o decizie de deschidere a procedurii formale de investigare în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2015/1589.

ARTICOLUL 93

Noi proceduri în materie de ajutor de stat sau inițiate de Oficiul European de Luptă Antifraudă

(1) În ceea ce privește ajutoarele acordate înainte de încheierea perioadei de tranziție, pentru o perioadă de patru ani de la încheierea perioadei de tranziție, Comisia Europeană are competența de a iniția, cu privire la Regatul Unit, noi proceduri administrative privind ajutoarele de stat reglementate de Regulamentul (UE) 2015/1589.

Comisia Europeană are competența de a iniția astfel de proceduri și după încheierea perioadei de patru ani în cazul procedurilor inițiate înainte de încheierea perioadei respective.

Dispozițiile articolului 92 alineatul (5) din prezentul acord se aplică *mutatis mutandis*.

Comisia Europeană informează Regatul Unit cu privire la orice noi proceduri administrative în materie de ajutor de stat care au fost inițiate în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat, în termen de trei luni de la data inițierii acestora.

(2) Fără a aduce atingere articolelor 136 și 138 din prezentul acord, pentru o perioadă de patru ani de la încheierea perioadei de tranziție, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) are competența de a iniția noi investigații, reglementate de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1], cu privire la:

(a) fapte care au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție; sau

(b) orice datorie vamală generată după încheierea perioadei de tranziție, începând din momentul descărcării regimurilor vamale menționate la articolul 49 alineatul (1) din prezentul acord.

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

OLAF are competența de inițiia astfel de proceduri și după încheierea perioadei de patru ani în cazul procedurilor inițiate înainte de încheierea perioadei respective.

OLAF informează Regatul Unit cu privire la orice noi investigații inițiate în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat, în termen de trei luni de la data inițierii lor.

ARTICOLUL 94

Norme procedurale

(1) Dispozițiile din dreptul Uniunii care reglementează diferitele tipuri de proceduri administrative care intră sub incidența prezentului capitol se aplică procedurilor menționate la articolele 92, 93 și 96.

(2) Atunci când reprezintă o parte sau îi acordă asistență în legătură cu procedurile administrative menționate la articolele 92 și 93, avocații care au dreptul să pledeze în fața instanțelor judecătorești din Regatul Unit beneficiază, sub toate aspectele, de același tratament ca avocații care au dreptul să pledeze în fața instanțelor judecătorești din statele membre și care reprezintă o parte sau îi acordă asistență în legătură cu astfel de proceduri administrative.

(3) Articolul 128 alineatul (5) se aplică, în măsura în care acest lucru este necesar, tuturor procedurilor menționate la articolele 92 și 93, după încheierea perioadei de tranziție.

ARTICOLUL 95

Caracterul obligatoriu și executoriu al deciziilor

(1) Deciziile adoptate de instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție sau cele adoptate, după încheierea perioadei de tranziție, în cadrul procedurilor menționate la articolele 92 și 93 și care sunt adresate Regatului Unit sau persoanelor fizice și juridice care își au reședința sau sunt stabilite în Regatul Unit au caracter obligatoriu pentru Regatul Unit și pe teritoriul acestuia.

(2) Cu excepția cazului în care se convine altfel între Comisia Europeană și autoritatea națională de concurență desemnată din Regatul Unit, Comisia Europeană are în continuare competența de a monitoriza și de a asigura respectarea angajamentelor asumate sau a măsurilor corective impuse în Regatul Unit sau cu privire la Regatul Unit, în legătură cu orice procedură având ca obiect aplicarea articolului 101 sau 102 din TFUE, desfășurată de Comisia Europeană în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003, sau în legătură cu orice procedură desfășurată de Comisia Europeană în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 referitoare la controlul concentrărilor economice între întreprinderi. În cazul în care se convine astfel între Comisia Europeană și autoritatea națională de concurență desemnată din Regatul Unit, Comisia Europeană transferă autorității naționale de concurență desemnate din Regatul Unit sarcina de a monitoriza și de a asigura respectarea în Regatul Unit a unor astfel de angajamente sau măsuri corective.

(3) Controlul legalității deciziei menționate la alineatul (1) de la prezentul articol revine exclusiv Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 263 din TFUE.

(4) Articolul 299 din TFEU se aplică în Regatul Unit în ceea ce privește executarea deciziilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol care impun obligații pecuniare persoanelor fizice și juridice care își au reședința sau sunt stabilite în Regatul Unit.

ARTICOLUL 96

Alte proceduri aflate în desfășurare și obligații de raportare

(1) Examinările tehnice efectuate de către oficiile de examinare din Regatul Unit în cooperare cu Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2100/94 care se aflau în desfășurare în ziua anterioară datei intrării în vigoare a prezentului acord continuă și se încheie în conformitate cu regulamentul respectiv.

(2) Articolul 12 alineatele (2a) și (3) și articolele 14, 15 și 16 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1] se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește gazele cu efect de seră emise în ultimul an al perioadei de tranziție.

(3) Articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului[2] și articolele 26 și 27 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[3] se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește raportarea datelor pentru ultimul an al perioadei de tranziție.

---

1 Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

2 Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 (JO L 150, 20.5.2014, p. 195).

3 Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 286, 31.10.2009, p. 1).

(4) Articolul 8 alineatele (1), (2), (3) și (7) din Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și anexa II la regulamentul respectiv, articolul 8 alineatele (1), (2), (3), (8) și (10) din Regulamentul (UE) 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[2] și anexa II la regulamentul respectiv, precum și articolele 2-5, articolul 7 și articolul 8 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1014/2010 al Comisiei și articolele 3-6, articolul 8 și articolul 9 alineatele (2) și (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 293/2012 al Comisiei[3] se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește monitorizarea și raportarea emisiilor relevante de dioxid de carbon provenite de la vehicule emise în ultimul an al perioadei de tranziție.

---

1 Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO_2 generate de vehiculele ușoare (JO L 140, 5.6.2009, p. 1).

2 Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO_2 produse de vehiculele ușoare (JO L 145, 31.5.2011, p. 1).

3 Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 293/2012 al Comisiei din 3 aprilie 2012 privind monitorizarea și raportarea datelor referitoare la înmatricularea vehiculelor utilitare ușoare noi în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 98, 4.4.2012, p. 1).

(5) Articolele 5, 7, 9 și 10, articolul 11 alineatul (3), articolul 17 alineatul (1) literele (a) și (d) și articolele 19, 22 și 23 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și articolele 3, 7 și 11 din Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului[2] se aplică Regatului Unit în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră emise în 2019 și 2020, iar articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei[3] se aplică Regatului Unit până la încheierea celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto.

---

1 Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

2 Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (JO L 140, 5.6.2009, p. 136).

3 Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011 ale Comisiei (JO L 122, 3.5.2013, p. 1.).

(6) Prin derogare de la articolul 8 din prezentul acord:

(a) în măsura în care acest lucru este necesar pentru respectarea alineatelor (2), (4) și (5) de la prezentul articol, Regatul Unit și operatorii din Regatul Unit au acces:

(i) la registrul Uniunii și la registrul Regatului Unit privind Protocolul de la Kyoto, instituite prin Regulamentul (UE) nr. 389/2013; și

(ii) la depozitul central de date al Agenției Europene de Mediu, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1014/2010, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 293/2012 și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 749/2014 al Comisiei[1];

(b) în măsura în care acest lucru este necesar pentru respectarea alineatului (3) de la prezentul articol, întreprinderile din Regatul Unit au acces:

(i) la instrumentul de raportare bazat pe formatul stabilit în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1191/2014 al Comisiei[2] în vederea gestionării și raportării cu privire la gazele fluorurate cu efect de seră; și

---

[1] Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 749/2014 al Comisiei din 30 iunie 2014 privind structura, formatul, procedurile de transmitere și revizuirea informațiilor raportate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 203, 11.7.2014, p. 23).

[2] Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1191/2014 al Comisiei din 30 octombrie 2014 de stabilire a formatului și mijloacelor de prezentare a raportului menționat la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind gazele fluorurate cu efect de seră (JO L 318, 5.11.2014, p. 5).

(ii) la depozitul de date comerciale utilizat de întreprinderi în scopuri de raportare, în temeiul articolului 27 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2009.

La cererea Regatului Unit, pentru o perioadă care se încheie la un an după încheierea perioadei de tranziție, Uniunea furnizează informațiile necesare pentru ca Regatul Unit:

(a) să își respecte obligațiile de raportare prevăzute la articolul 7 din Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon; și

(b) să aplice sancțiuni în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 și cu articolul 29 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2009.

ARTICOLUL 97

Reprezentarea în cadrul procedurilor aflate în desfășurare la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

În cazul în care, înainte de încheierea perioadei de tranziție, o persoană care este autorizată să reprezinte o persoană fizică sau juridică în fața Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală în conformitate cu dreptul Uniunii reprezenta o parte în cadrul unei proceduri inițiate în fața oficiului respectiv, reprezentantul respectiv poate continua să reprezinte partea în cauză în cadrul procedurii menționate. Acest drept se aplică în toate etapele procedurii aflate în desfășurare în fața oficiului.

Atunci când reprezintă o parte în fața Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală în cadrul procedurilor menționate la primul paragraf, reprezentantul respectiv beneficiază, sub toate aspectele, de același tratament ca un reprezentant autorizat să reprezinte o persoană fizică sau juridică în fața Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, în conformitate cu dreptul Uniunii.

TITLUL XI

PROCEDURI DE COOPERARE ADMINISTRATIVĂ ÎNTRE STATELE MEMBRE ȘI REGATUL UNIT

ARTICOLUL 98

Cooperare administrativă în domeniul vamal

(1) Procedurile de cooperare administrativă dintre un stat membru și Regatul Unit prevăzute în anexa VI care au fost inițiate în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție se finalizează de către statul membru în cauză și de către Regatul Unit în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii.

(2) Procedurile de cooperare administrativă dintre un stat membru și Regatul Unit prevăzute în anexa VI care au fost inițiate în termen de trei ani de la încheierea perioadei de tranziție, dar care privesc fapte care au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție se finalizează de către statul membru în cauză și de către Regatul Unit în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii.

ARTICOLUL 99

Cooperare administrativă în chestiunile de impozitare indirectă

(1) Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului[1] se aplică pe o perioadă de până la patru ani după încheierea perioadei de tranziție în ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile competente responsabile cu aplicarea legislației în materie de TVA în statele membre și în Regatul Unit în ceea ce privește operațiunile care au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție și în ceea ce privește operațiunile care intră sub incidența articolului 51 alineatul (1) din prezentul acord.

(2) Regulamentul (UE) nr. 389/2012 al Consiliului[2] se aplică pe o perioadă de până la patru ani după încheierea perioadei de tranziție în ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile competente responsabile cu aplicarea legislației în materie de accize în statele membre și în Regatul Unit în ceea ce privește deplasările de produse accizabile care au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție și în ceea ce privește deplasările de produse accizabile care intră sub incidența articolului 52 din prezentul acord.

---

1 Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

2 Regulamentul (UE) nr. 389/2012 al Consiliului din 2 mai 2012 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2073/2004 (JO L 121, 8.5.2012, p. 1).

(3) Prin derogare de la articolul 8, Regatul Unit are acces, în măsura strict necesară pentru a-i putea permite să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul prezentului articol, la rețelele, sistemele de informații și bazele de date enumerate în anexa IV. Regatul Unit rambursează Uniunii costurile efective suportate de Uniune ca urmare a facilitării acestui acces. Uniunea comunică Regatului Unit cuantumul acestor costuri până la data de 31 martie a fiecărui an până la încheierea perioadei menționate în anexa IV. În cazul în care cuantumul comunicat al costurilor efectiv suportate diferă considerabil de suma calculată drept cea mai bună estimare care a fost comunicată de Uniune Regatului Unit înainte de semnarea prezentului acord, Regatul Unit plătește fără întârziere Uniunii suma calculată drept cea mai bună estimare, iar Comitetul mixt stabilește cum urmează să fie rezolvată diferența dintre costurile efectiv suportate și suma ce corespunde celei mai bune estimări.

ARTICOLUL 100

Asistență reciprocă pentru recuperarea creanțelor în materie de impozite, taxe și alte măsuri

(1) Directiva 2010/24/UE a Consiliului[1] se aplică pe o perioadă de până la cinci ani după încheierea perioadei de tranziție între statele membre și Regatul Unit în ceea ce privește creanțele aferente unor sume care au devenit exigibile înainte de încheierea perioadei de tranziție, creanțele aferente tranzacțiilor care au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție, dar care au devenit exigibile după această perioadă, precum și creanțele aferente tranzacțiilor care intră sub incidența articolului 51 alineatul (1) din prezentul acord sau deplasărilor produselor accizabile care intră sub incidența articolului 52 din prezentul acord.

(2) Prin derogare de la articolul 8, Regatul Unit are acces, în măsura strict necesară pentru a-i putea permite să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul prezentului articol, la rețelele, sistemele de informații și bazele de date enumerate în anexa IV. Regatul Unit rambursează Uniunii costurile efective suportate de Uniune ca urmare a facilitării acestui acces. Uniunea comunică Regatului Unit cuantumul acestor costuri până la data de 31 martie a fiecărui an până la încheierea perioadei menționate în anexa IV. În cazul în care cuantumul comunicat al costurilor efectiv suportate diferă considerabil de suma calculată drept cea mai bună estimare care a fost comunicată de Uniune Regatului Unit înainte de semnarea prezentului acord, Regatul Unit plătește fără întârziere Uniunii suma calculată drept cea mai bună estimare, iar Comitetul mixt stabilește cum urmează să fie rezolvată diferența dintre costurile efectiv suportate și suma ce corespunde celei mai bune estimări.

[1] Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1).

TITLUL XII

PRIVILEGII ȘI IMUNITĂȚI

ARTICOLUL 101

Definiții

(1) În sensul prezentului titlu, „membri ai instituțiilor” înseamnă, indiferent de cetățenia lor, președintele Consiliului European, membrii Comisiei Europene, judecătorii, avocații generali, grefierii și raportorii adjuncți ai Curții de Justiție a Uniunii Europene, membrii Curții de Conturi, membrii organelor Băncii Centrale Europene, membrii organelor Băncii Europene de Investiții, precum și toate celelalte persoane asimilate oricăreia dintre aceste categorii de persoane în temeiul dreptului Uniunii în sensul Protocolului (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene (denumit în continuare „Protocolul privind privilegiile și imunitățile”). Termenul „membri ai instituțiilor” nu include membrii Parlamentului European.

(2) Regulamentul (Euratom, CECO, CEE) nr. 549/69 al Consiliului[1] se aplică pentru a stabili categoriile de funcționari și de alți agenți care intră sub incidența articolelor 110-113 din prezentul acord.

CAPITOLUL 1

BUNURI, FONDURI, ACTIVE ȘI OPERAȚIUNI ALE UNIUNII

ARTICOLUL 102

Inviolabilitate

Articolul 1 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în ceea ce privește incintele, imobilele, bunurile și activele Uniunii situate în Regatul Unit și utilizate de Uniune înainte de încheierea perioadei de tranziție, până când acestea nu mai sunt în uz oficial sau au fost retrase de pe teritoriul Regatului Unit. Uniunea informează Regatul Unit atunci când incintele, imobilele, bunurile și activele nu mai sunt în uz oficial sau au fost retrase din Regatul Unit.

[1] Regulamentul (Euratom, CECO, CEE) nr. 549/69 al Consiliului din 25 martie 1969 de stabilire a categoriilor de funcționari și agenți ai Comunităților Europene cărora li se aplică dispozițiile articolului 12, ale articolului 13 al doilea paragraf și ale articolului 14 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților (JO L 74, 27.3.1969, p. 1).

ARTICOLUL 103

Arhive

Articolul 2 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în ceea ce privește arhivele Uniunii situate în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, până când acestea sunt retrase din Regatului Unit. Uniunea informează Regatul Unit cu privire la retragerea din Regatul Unit a oricăreia dintre arhivele sale.

ARTICOLUL 104

Impozitare

Articolul 3 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în ceea ce privește activele, veniturile și alte proprietăți ale Uniunii situate în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, până când acestea nu mai sunt în uz oficial sau au fost retrase din Regatul Unit.

CAPITOLUL 2

COMUNICAȚII

ARTICOLUL 105

Comunicații

Articolul 5 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în Regatul Unit în ceea ce privește comunicațiile oficiale, corespondența oficială și transmiterea actelor legate de activitățile Uniunii în temeiul prezentului acord.

CAPITOLUL 3

MEMBRII PARLAMENTULUI EUROPEAN

ARTICOLUL 106

Imunitatea membrilor Parlamentului European

Articolul 8 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în Regatul Unit cu privire la opiniile sau voturile exprimate înainte de încheierea perioadei de tranziție de către membrii Parlamentului European, inclusiv de către foștii membri, indiferent de cetățenia acestora, în exercitarea funcțiilor lor.

ARTICOLUL 107

Securitate socială

Foștii membri ai Parlamentului European, indiferent de cetățenie, care primesc o pensie în această calitate, precum și persoanele care au dreptul la pensii de urmaș în calitate de supraviețuitori ai foștilor membri, indiferent de cetățenie, sunt scutiți de la afilierea obligatorie la sistemele naționale de securitate socială din Regatul Unit și de la plata cotizațiilor la acestea, în aceleași condiții ca cele care erau aplicabile în ultima zi a perioadei de tranziție, cu condiția ca foștii membri ai Parlamentului European să fi fost membri ai Parlamentului European înainte de încheierea perioadei de tranziție.

ARTICOLUL 108

Evitarea dublei impuneri a pensiilor și a indemnizațiilor tranzitorii

Articolele 12, 13 și 14 din Decizia 2005/684/CE, Euratom a Parlamentului European[1] se aplică în Regatul Unit în ceea ce privește pensiile și indemnizațiile tranzitorii plătite foștilor membri ai Parlamentului European, indiferent de cetățenie, iar articolul 17 din decizia menționată se aplică persoanelor care au dreptul la pensii de urmaș în calitate de supraviețuitori ai foștilor membri, indiferent de cetățenie, în măsura în care dreptul la pensie sau la indemnizația tranzitorie a fost dobândit înainte de încheierea perioadei de tranziție.

[1] Decizia 2005/684/CE, Euratom a Parlamentului European din 28 septembrie 2005 de adoptare a Statutului deputaților în Parlamentul European (JO L 262, 7.10.2005, p. 1).

CAPITOLUL 4

REPREZENTANȚII STATELOR MEMBRE ȘI AI REGATULUI UNIT CARE PARTICIPĂ LA ACTIVITĂȚILE INSTITUȚIILOR UNIUNII

ARTICOLUL 109

Privilegii, imunități și facilități

(1) Articolul 10 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în Regatul Unit în privința reprezentanților statelor membre și ai Regatului Unit care participă la activitățile instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii și în privința consilierilor și experților tehnici ai acestora, precum și a membrilor organelor consultative ale Uniunii, indiferent de cetățenia lor, în cea ce privește participarea lor la astfel de activități:

(a) care au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(b) care au loc după încheierea perioadei de tranziție și au legătură cu activitățile Uniunii desfășurate în temeiul prezentului acord.

(2) Articolul 10 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în Uniune în privința reprezentanților Regatului Unit care participă la activitățile instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii și în privința consilierilor și experților tehnici ai acestora în ceea ce privește participarea lor la astfel de activități:

(a) care au avut loc înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(b) care au loc după încheierea perioadei de tranziție și au legătură cu activitățile Uniunii desfășurate în temeiul prezentului acord.

CAPITOLUL 5

MEMBRII INSTITUȚIILOR, FUNCȚIONARII ȘI CEILALȚI AGENȚI

ARTICOLUL 110

Privilegii și imunități

(1) Articolul 11 litera (a) din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în Regatul Unit în ceea ce privește actele îndeplinite, inclusiv în ceea ce privește declarațiile lor verbale sau scrise, de către membri ai instituțiilor, funcționari și alți agenți ai Uniunii, inclusiv de către foști membri, foști funcționari și foști alți agenți, de orice cetățenie, în calitatea lor oficială:

(a) înainte de încheierea perioadei de tranziție;

(b) după încheierea perioadei de tranziție, în legătură cu activitățile Uniunii desfășurate în temeiul prezentului acord.

(2) Primul, al doilea și al treilea paragraf de la articolul 3 din Protocolul (nr. 3) privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene se aplică în Regatul Unit în privința judecătorilor Curții de Justiție a Uniunii Europene și a avocaților generali până când deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene în toate procedurile și cererile de decizii preliminare menționate la articolele 86 și 87 din prezentul acord devin definitive și se aplică ulterior, inclusiv în privința foștilor judecători și a foștilor avocați generali, în ceea ce privește toate actele îndeplinite de aceștia în calitatea lor oficială, inclusiv declarațiile lor verbale sau scrise, înainte de încheierea perioadei de tranziție sau având legătură cu procedurile menționate la articolele 86 și 87.

(3) Articolul 11 literele (b)-(e) din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în Regatul Unit în privința funcționarilor și a celorlalți agenți ai Uniunii de orice cetățenie, precum și în privința soților/soțiilor și a membrilor de familie aflați în întreținerea lor, indiferent de cetățenie, dacă funcționarii sau ceilalți agenți în cauză au intrat în serviciul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție, până când aceste persoane s-au reinstalat în Uniune.

ARTICOLUL 111

Impozitare

Articolul 12 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în Regatul Unit în privința membrilor instituțiilor, a funcționarilor și a celorlalți agenți ai Uniunii de orice cetățenie, inclusiv în privința foștilor membri, a foștilor funcționari și a foștilor alți agenți, în cazul în care acești membri, funcționari sau alți agenți au intrat în serviciul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție, cu condiția ca persoanelor în cauză să le revină obligația de a plăti impozit în beneficiul Uniunii asupra indemnizațiilor, salariilor, retribuțiilor și pensiilor care le sunt plătite de Uniune.

ARTICOLUL 112

Domiciliul fiscal

(1) Articolul 13 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în privința membrilor instituțiilor, a funcționarilor și a celorlalți agenți ai Uniunii, de orice cetățenie, care au intrat în serviciul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție, precum și, indiferent de cetățenie, în privința soților/soțiilor lor care nu desfășoară activități profesionale proprii și a copiilor aflați în întreținerea acestor membri, funcționari sau alți agenți.

(2) Alineatul (1) se aplică numai persoanelor care și-au stabilit reședința într-un stat membru exclusiv în scopul exercitării funcțiilor lor în serviciul Uniunii și care și-au avut domiciliul fiscal în Regatul Unit în momentul intrării în serviciul Uniunii și persoanelor care și-au stabilit reședința în Regatul Unit exclusiv în scopul exercitării funcțiilor lor în serviciul Uniunii și care și-au avut domiciliul fiscal într-un stat membru la data intrării în serviciul Uniunii.

ARTICOLUL 113

Contribuțiile de asigurări sociale

Membrii instituțiilor, funcționarii și ceilalți agenți ai Uniunii de orice cetățenie, inclusiv foștii membri, foștii funcționari și foștii alți agenți, care au intrat în serviciul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și care își au reședința în Regatul Unit, precum și, indiferent de cetățenia lor, soții/soțiile care nu desfășoară activități profesionale proprii și copiii care se află în întreținerea și în îngrijirea acestor membri, funcționari sau alți agenți sunt scutiți de afilierea obligatorie la sistemele naționale de securitate socială din Regatul Unit și de plata cotizațiilor la acestea, în aceleași condiții ca cele care erau aplicabile în ultima zi a perioadei de tranziție, cu condiția ca persoanele în cauză să fie afiliate la sistemul de securitate socială al Uniunii.

ARTICOLUL 114

Transferul drepturilor la pensie

În privința funcționarilor și a celorlalți agenți ai Uniunii de orice cetățenie, inclusiv în privința foștilor funcționari și a foștilor alți agenți, care au intrat în serviciul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și care doresc să transfere drepturi la pensie dinspre sau înspre Regatul Unit în temeiul articolului 11 alineatul (1), (2) sau (3) și al articolului 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene[1] sau în temeiul articolelor 39, 109 și 135 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, obligațiile Regatului Unit sunt aceleași ca cele existente înainte de încheierea perioadei de tranziție.

[1] Statutul funcționarilor Uniunii Europene, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului of 29 februarie 1968 privind Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene și de instituire a măsurilor speciale provizorii aplicabile funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

ARTICOLUL 115

Asigurarea de șomaj

Articolele 28a, 96 și 136 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene se aplică în privința celorlalți agenți ai Uniunii de orice cetățenie, inclusiv foștilor alți agenți, care au contribuit la regimul de șomaj al Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție, dacă își au reședința în Regatul Unit și se află în evidența autorităților de șomaj din Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție.

CAPITOLUL 6

ALTE DISPOZIȚII

ARTICOLUL 116

Ridicarea imunităților și cooperarea

(1) Articolele 17 și 18 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică privilegiilor, imunităților și facilităților acordate prin prezentul titlu.

(2) Atunci când adoptă, în temeiul articolului 17 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile, o decizie cu privire la ridicarea imunității la cererea autorităților Regatului Unit, Uniunea acordă acestei cereri aceeași importanță ca cea acordată cererilor primite de la autoritățile statelor membre în situații comparabile.

(3) La cererea autorităților din Regatul Unit, Uniunea informează aceste autorități cu privire la statutul oricărei persoane care este relevant pentru dreptul persoanei în cauză la un privilegiu sau la o imunitate în temeiul prezentului titlu.

ARTICOLUL 117

Banca Centrală Europeană

(1) Prezentul titlu se aplică în privința Băncii Centrale Europene (BCE), a membrilor organelor sale, a personalului său și a reprezentanților băncilor centrale naționale din cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) care participă la activitățile BCE.

(2) Articolul 22 al doilea paragraf din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în privința BCE, a membrilor organelor sale, a personalului său, a reprezentanților băncilor centrale naționale din cadrul SEBC care participă la activitățile BCE, precum și în privința oricăror bunuri, active și operațiuni ale BCE din Regatul Unit deținute, gestionate sau desfășurate în temeiul Protocolului (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene.

(3) Alineatul (2) se aplică în ceea ce privește:

(a) bunurile și activele BCE care sunt deținute în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție; și

(b) operațiunile BCE desfășurate în Regatul Unit sau cu omologi din Regatul Unit și activitățile auxiliare conexe acestor operațiuni, care se aflau în desfășurare la încheierea perioadei de tranziție sau care sunt inițiate după încheierea perioadei de tranziție în cadrul activităților sale de sprijinire a operațiunilor aflate în desfășurare la încheierea perioadei de tranziție, până la scadența finală, cedarea sau finalizarea acestora.

ARTICOLUL 118

Banca Europeană de Investiții

(1) Prezentul titlu se aplică în privința Băncii Europene de Investiții (BEI), a membrilor organelor sale, a personalului său și a reprezentanților statelor membre care participă la activitățile sale, precum și a oricăror filiale sau a altor entități înființate de BEI înainte de încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Protocolul (nr. 5) privind Statutul Băncii Europene de Investiții, în special Fondul European de Investiții.

(2) Articolul 21 al doilea paragraf din Protocolul privind privilegiile și imunitățile se aplică în privința BEI, a membrilor organelor sale, a personalului său și a reprezentanților statelor membre care participă la activitățile sale, precum și a oricăror filiale sau a altor entități înființate de BEI înainte de încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Protocolul (nr. 5) privind Statutul Băncii Europene de Investiții, în special Fondul European de Investiții.

(3) Alineatul (2) se aplică în ceea ce privește:

(a) bunurile și activele BEI sau ale oricăror filiale sau ale oricăror alte entități înființate de BEI înainte de încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Protocolul (nr. 5) privind Statutul Băncii Europene de Investiții, în special Fondul European de Investiții, care sunt deținute în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție; și

(b) operațiunile de împrumut, finanțare, garantare, investiții, trezorerie și asistență tehnică ale BEI și ale oricăror filiale și ale altor entități înființate de BEI înainte de încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Protocolul (nr. 5) privind Statutul Băncii Europene de Investiții, în special Fondul European de Investiții, în Regatul Unit sau cu omologi din Regatul Unit, precum și activitățile auxiliare conexe acestor operațiuni care se aflau în desfășurare la încheierea perioadei de tranziție sau care sunt inițiate după încheierea perioadei de tranziție în cadrul activităților sale de sprijinire a operațiunilor aflate în desfășurare la încheierea perioadei de tranziție, până la scadența finală, cedarea sau finalizarea acestora.

ARTICOLUL 119

Acorduri de găzduire

Acordul privind sediul încheiat între Regatul Unit și Autoritatea Bancară Europeană la 8 mai 2012, schimbul de scrisori privind aplicarea în Regatul Unit a Protocolului privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene în cazul Agenției Europene pentru Evaluarea Produselor Medicamentoase din 24 iunie 1996 și Acordul privind găzduirea Centrului de monitorizare a securității Galileo din 17 iulie 2013 se aplică Autorității Bancare Europene, Agenției Europene pentru Medicamente și, respectiv, Centrului de monitorizare a securității Galileo, până la finalizarea transferului lor către un stat membru. Data notificării de către Uniune a datei de finalizare a transferului constituie data rezilierii acestor acorduri de găzduire.

TITLUL XIII

ALTE ASPECTE REFERITOARE LA FUNCȚIONAREA
INSTITUȚIILOR, ORGANELOR, OFICIILOR ȘI AGENȚIILOR UNIUNII

ARTICOLUL 120

Obligația respectării secretului profesional

Articolul 339 din TFUE și alte dispoziții ale dreptului Uniunii care impun o obligație de a păstra secretul profesional anumitor persoane și instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii se aplică în Regatul Unit în privința oricăror informații de tipul celor care fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional, indiferent dacă sunt obținute înainte de încheierea perioadei de tranziție sau după încheierea perioadei de tranziție în legătură cu activitățile Uniunii în temeiul prezentului acord. Regatul Unit respectă astfel de obligații care le revin persoanelor și instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor și se asigură că obligațiile în cauză sunt respectate pe teritoriul său.

ARTICOLUL 121

Obligația de discreție profesională

Articolul 19 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și alte dispoziții ale dreptului Uniunii care impun o obligație de discreție profesională anumitor persoane se aplică în Regatul Unit în privința oricăror informații, indiferent dacă au fost obținute înainte de încheierea perioadei de tranziție sau după încheierea perioadei de tranziție în legătură cu activitățile Uniunii în temeiul prezentului acord. Regatul Unit respectă aceste obligații care le revin persoanelor și se asigură că obligațiile în cauză sunt respectate pe teritoriul său.

ARTICOLUL 122

Accesul la documente

(1) În sensul dispozițiilor dreptului Uniunii privind accesul la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, toate trimiterile la statele membre și la autoritățile acestora se interpretează ca incluzând Regatul Unit și autoritățile acestuia în ceea ce privește documentele întocmite sau obținute de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii:

(a) înainte de încheierea perioadei de tranziție; sau

(b) după încheierea perioadei de tranziție, în legătură cu activitățile Uniunii desfășurate în temeiul prezentului acord.

(2) Articolul 5 și articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și articolul 5 din Decizia BCE/2004/3 a Băncii Centrale Europene[2] se aplică în Regatul Unit în ceea ce privește toate documentele care intră sub incidența dispozițiilor menționate, obținute de Regatul Unit:

(a) înainte de încheierea perioadei de tranziție; sau

(b) după încheierea perioadei de tranziție, în legătură cu activitățile Uniunii desfășurate în temeiul prezentului acord.

[1] Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

[2] Decizia Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene (BCE/2004/3) (2004/258/CE) (JO L 80, 18.3.2004, p. 42).

ARTICOLUL 123

Banca Centrală Europeană

(1) Articolul 9.1, articolul 17 și articolele 35.1, 35.2 și 35.4 din Protocolul (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene se aplică în privința BCE, a membrilor organelor sale, a personalului său, a reprezentanților băncilor centrale naționale din cadrul SEBC care participă la activitățile BCE, precum și în privința oricăror bunuri, active și operațiuni ale BCE din Regatul Unit deținute, gestionate sau desfășurate în temeiul protocolului menționat. BCE este scutită de cerințele de înregistrare în Regatul Unit sau de obținere a oricărei forme de licență, permis sau altă autorizație ori permisiune din partea Regatului Unit pentru desfășurarea operațiunilor sale.

(2) Alineatul (1) se aplică în ceea ce privește:

(a) bunurile și activele BCE care sunt deținute în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție; și

(b) operațiunile BCE desfășurate în Regatul Unit sau cu omologi din Regatul Unit și activitățile auxiliare conexe acestor operațiuni, care se aflau în desfășurare la încheierea perioadei de tranziție sau care sunt inițiate după încheierea perioadei de tranziție în cadrul activităților sale de sprijinire a operațiunilor aflate în desfășurare la încheierea perioadei de tranziție, până la scadența finală, cedarea sau finalizarea acestora.

ARTICOLUL 124

Banca Europeană de Investiții

(1) Articolul 13, articolul 20 alineatul (2), articolul 23 alineatele (1) și (4), articolul 26 și articolul 27 primul paragraf din Protocolul (nr. 5) privind Statutul Băncii Europene de Investiții se aplică în privința BEI, a membrilor organelor sale, a personalului său și a reprezentanților statelor membre care participă la activitățile sale, precum și a oricăror filiale sau a oricăror alte entități înființate de BEI, înainte de încheierea perioadei de tranziție, în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din protocolul menționat, în special în privința Fondului European de Investiții. BEI și Fondul European de Investiții sunt scutite de cerințele de înregistrare în Regatul Unit sau de obținere a oricărei forme de licență, permis sau altă autorizație ori permisiune din partea Regatului Unit pentru desfășurarea operațiunilor lor. În scopul acestor operațiuni, moneda Regatului Unit rămâne liber transferabilă și convertibilă, sub rezerva articolului 23 alineatul (2) din Protocolul (nr. 5) privind Statutul Băncii Europene de Investiții în ceea ce privește convertibilitatea monedei Regatului Unit într-o monedă a unui stat care nu este membru.

(2) Alineatul (1) se aplică în ceea ce privește:

(a) bunurile și activele BEI sau ale oricăror filiale sau ale oricăror alte entități înființate de BEI înainte de încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Protocolul (nr. 5) privind Statutul Băncii Europene de Investiții, în special Fondul European de Investiții, care sunt deținute în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție; și

(b) operațiunile de împrumut, finanțare, garantare, investiții, trezorerie și asistență tehnică ale BEI și ale oricăror filiale și ale altor entități înființate de BEI înainte de încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Protocolul (nr. 5) privind Statutul Băncii Europene de Investiții, în special Fondul European de Investiții, în Regatul Unit sau cu omologi din Regatul Unit, precum și activitățile auxiliare conexe acestor operațiuni care se aflau în desfășurare la încheierea perioadei de tranziție sau care sunt inițiate după încheierea perioadei de tranziție în cadrul activităților sale de sprijinire a operațiunilor aflate în desfășurare la încheierea perioadei de tranziție, până la scadența finală, cedarea sau finalizarea acestora.

ARTICOLUL 125

Școlile europene

(1) Regatului Unit îi revin obligații în temeiul Convenției privind definirea statutului școlilor europene[1], precum și al Regulamentului privind școlile europene acreditate adoptat de Consiliul superior al școlilor europene, până la sfârșitul anului școlar care este în curs la încheierea perioadei de tranziție.

(2) Regatul Unit se asigură, în ceea ce îi privește pe elevii care, înainte de 31 august 2021, au obținut o diplomă de bacalaureat european și pe elevii înscriși într-un ciclu de studii secundare la o școală europeană înainte de 31 august 2021 care obțin o diplomă de bacalaureat european după această dată, că acești elevi beneficiază de drepturile prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Convenția privind definirea statutului școlilor europene.

[1] JO L 212, 17.8.1994, p. 3.

PARTEA A PATRA

DISPOZIȚII TRANZITORII

ARTICOLUL 126

Perioada de tranziție

Se stabilește o perioadă de tranziție sau de punere în aplicare, care începe la data intrării în vigoare a prezentului acord și se încheie la 31 decembrie 2020.

ARTICOLUL 127

Domeniul de aplicare al dispozițiilor tranzitorii

(1) În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord, în cursul perioadei de tranziție dreptul Uniunii se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia.

Cu toate acestea, următoarele dispoziții ale tratatelor și actele adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii nu se aplică Regatului Unit și nici pe teritoriul acestuia în cursul perioadei de tranziție:

(a) dispozițiile tratatelor și ale actelor care, în temeiul Protocolului (nr. 15) privind unele dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, al Protocolului (nr. 19) privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene sau al Protocolului (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție sau în temeiul dispozițiilor tratatelor referitoare la cooperarea consolidată, nu aveau caracter obligatoriu pentru și în Regatul Unit înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, precum și actele de modificare a acestor acte;

(b) articolul 11 alineatul (4) din TUE, articolul 20 alineatul (2) litera (b), articolul 22 și articolul 24 primul paragraf din TFUE, articolele 39 și 40 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și actele adoptate pe baza acestor dispoziții.

(2) În cazul în care Uniunea și Regatul Unit ajung la un acord care să reglementeze relațiile lor viitoare în domeniul politicii externe și de securitate comune și în cel al politicii de securitate și apărare comune, iar acest acord devine aplicabil în cursul perioadei de tranziție, titlul V capitolul 2 din TUE și actele adoptate pe baza acestor dispoziții încetează să se aplice Regatului Unit de la data aplicării acordului menționat.

(3) În cursul perioadei de tranziție, dreptul Uniunii aplicabil în temeiul alineatului (1) produce, în privința și pe teritoriul Regatului Unit, aceleași efecte juridice pe care le produce în Uniune și în statele sale membre și se interpretează și se aplică în conformitate cu aceleași metode și principii generale ca cele aplicabile în Uniune.

(4) Regatul Unit nu participă la nicio cooperare consolidată:

(a) care a fost autorizată după data intrării în vigoare a prezentului acord; sau

(b) în cadrul căreia nu a fost adoptat niciun act înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord.

(5) În cursul perioadei de tranziție, în ceea ce privește măsurile care modifică, dezvoltă sau înlocuiesc o măsură existentă adoptată în temeiul părții a treia titlul V din TFUE care are caracter obligatoriu pentru Regatul Unit înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, continuă să se aplice, *mutatis mutandis*, articolul 5 din Protocolul (nr. 19) privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene și articolul 4a din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție. Cu toate acestea, Regatul Unit nu are dreptul de a își notifica dorința de a participa la aplicarea unor noi măsuri, în temeiul părții a treia titlul V din TFUE, altele decât cele menționate la articolul 4a din Protocolul nr. 21.

Pentru a sprijini continuarea cooperării dintre Uniune și Regatul Unit, în condițiile stabilite pentru cooperarea cu țările terțe în cadrul măsurilor relevante, Uniunea poate invita Regatul Unit să coopereze în legătură cu noile măsuri adoptate în temeiul părții a treia titlul V din TFUE.

(6) În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord, în cursul perioadei de tranziție, orice trimitere la statele membre în dreptul Uniunii aplicabil în temeiul alineatului (1), inclusiv astfel cum este pus în aplicare și executat de statele membre, se interpretează ca incluzând Regatul Unit.

(7) Prin derogare de la alineatul (6):

(a) în sensul articolului 42 alineatul (6) și al articolului 46 din TUE, precum și al Protocolului (nr. 10) privind cooperarea structurată permanentă instituită prin articolul 42 din TUE, orice trimitere la statele membre se interpretează ca neincluzând Regatul Unit. Acest lucru nu exclude posibilitatea ca Regatul Unit să fie invitat să participe, în mod excepțional, în calitate de țară terță, la proiecte individuale în condițiile prevăzute în Decizia (PESC) 2017/2315 a Consiliului[1] sau la orice altă formă de cooperare în măsura permisă și în condițiile stabilite de viitoarele acte ale Uniunii adoptate în temeiul articolului 42 alineatul (6) și al articolului 46 din TUE;

[1] Decizia (PESC) 2017/2315 a Consiliului din 11 decembrie 2017 de stabilire a cooperării structurate permanente (PESCO) și de adoptare a listei statelor membre participante (JO L 331, 14.12.2017, p. 57).

(b) în cazul în care acte ale Uniunii prevăd participarea statelor membre, a resortisanților statelor membre sau a persoanelor fizice sau juridice care își au reședința sau sunt stabilite într-un stat membru la un schimb de informații, la o procedură sau un program care continuă să fie pus (pusă) în aplicare sau care începe după încheierea perioadei de tranziție și în cazul în care această participare ar oferi acces la informații sensibile din punct de vedere al securității cu privire la care numai statele membre, resortisanții statelor membre sau persoanele fizice sau juridice care își au reședința sau sunt stabilite într-un stat membru pot să aibă cunoștință, în aceste circumstanțe excepționale trimiterile la statele membre din aceste acte ale Uniunii se interpretează ca neincluzând Regatul Unit. Uniunea notifică Regatului Unit aplicarea acestei derogări;

(c) în scopul recrutării de funcționari și alți agenți ai instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, orice trimitere la statele membre care apare la articolul 27 și la articolul 28 litera (a) din Statutul funcționarilor și la articolul 1 din anexa X la acesta și la articolele 12, 82 și 128 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și în dispozițiile relevante ale altor reglementări privind personalul aplicabile acestor instituții, organe, oficii sau agenții se interpretează ca neincluzând Regatul Unit.

ARTICOLUL 128

Dispoziții instituționale

(1) În pofida articolului 127, articolul 7 se aplică în cursul perioadei de tranziție.

(2) În sensul tratatelor, în cursul perioadei de tranziție, Parlamentul Regatului Unit nu este considerat drept parlamentul național al unui stat membru, mai puțin în ceea ce privește articolul 1 din Protocolul (nr. 1) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și, în cazul propunerilor care țin de domeniul public, articolul 2 din acest protocol.

(3) În cursul perioadei de tranziție, dispozițiile din tratate care acordă drepturi instituționale ce le permit statelor membre să prezinte propuneri, inițiative sau solicitări instituțiilor se interpretează ca neincluzând Regatul Unit[1].

(4) În scopul participării la dispozițiile instituționale prevăzute la articolele 282 și 283 din TFUE și în Protocolul (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, cu excepția articolului 21.2 din respectivul protocol, în cursul perioadei de tranziție, Banca Angliei nu este considerată drept bancă centrală națională a unui stat membru.

[1] Este vorba, în special, de articolele 7 și 30, articolul 42 alineatul (4), articolul 48 alineatele (2)–(6) și de articolul 49 din TUE și de articolul 25, articolul 76 litera (b), articolul 82 alineatul (3), articolul 83 alineatul (3), articolul 86 alineatul (1), articolul 87 alineatul (3), articolul 135, articolul 218 alineatul (8), articolul 223 alineatul (1) și articolele 262, 311 și 341 din TFUE.

(5) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol și de la articolul 7, în cursul perioadei de tranziție, reprezentanții sau experții Regatului Unit sau experții desemnați de Regatul Unit pot, dacă sunt invitați, să asiste în mod excepțional la reuniuni sau la părți ale reuniunilor comitetelor menționate la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, la reuniuni sau la părți ale reuniunilor grupurilor de experți ale Comisiei, la reuniuni sau la părți ale reuniunilor altor entități similare și la reuniuni sau la părți ale reuniunilor organelor, oficiilor sau agențiilor, în cazul în care și atunci când reprezentanți sau experți ai statelor membre sau experți desemnați de statele membre iau parte, dacă este îndeplinită una dintre condițiile următoare:

(a) discuția să se refere la acte individuale care urmează să fie adresate în cursul perioadei de tranziție Regatului Unit sau unor persoane fizice sau juridice care își au reședința sau sunt stabilite în Regatul Unit;

(b) prezența Regatului Unit să fie necesară și în interesul Uniunii, în special pentru punerea în aplicare eficace a dreptului Uniunii în cursul perioadei de tranziție.

În cursul acestor reuniuni sau părți ale reuniunilor, reprezentanții sau experții Regatului Unit sau experții desemnați de Regatul Unit nu au drept de vot, iar prezența lor este limitată la punctele specifice de pe ordinea de zi care îndeplinesc condițiile prevăzute la litera (a) sau (b).

(6) În cursul perioadei de tranziție, Regatul Unit nu acționează în calitate de autoritate principală pentru evaluări de risc, examinări, aprobări sau autorizații la nivelul Uniunii sau la nivelul statelor membre care acționează împreună astfel cum se menționează în actele și dispozițiile enumerate în anexa VII.

(7) În cursul perioadei de tranziție, atunci când proiectele de acte ale Uniunii identifică sau menționează în mod direct autorități, proceduri sau documente specifice ale unui stat membru, Regatul Unit este consultat de către Uniune cu privire la aceste proiecte, pentru a se asigura punerea în aplicare și aplicarea corespunzătoare a actului în cauză de către Regatul Unit și pe teritoriul acestuia.

ARTICOLUL 129

Dispoziții specifice referitoare la acțiunea externă a Uniunii

(1) Fără a aduce atingere articolului 127 alineatul (2), în cursul perioadei de tranziție, Regatului Unit îi revin obligațiile care rezultă din acordurile internaționale încheiate de Uniune, de statele membre acționând în numele acesteia sau de Uniune și statele membre ale acesteia acționând împreună, astfel cum se menționează la articolul 2 litera (a) punctul (iv)*.

* Uniunea va notifica celorlalte părți la aceste acorduri că, în perioada de tranziție, Regatul Unit trebuie să fie tratat ca stat membru în sensul acordurilor respective.

(2) În cursul perioadei de tranziție, reprezentanții Regatului Unit participă la activitățile organismelor înființate prin acorduri internaționale încheiate de Uniune sau de state membre care acționează în numele acesteia sau de către Uniune și statele membre ale acesteia acționând împreună numai dacă:

(a) Regatul Unit participă în calitate de parte de sine stătătoare; sau

(b) Uniunea invită în mod excepțional Regatul Unit să participe, în cadrul delegației Uniunii, la reuniuni sau la părți ale reuniunilor acestor organisme, în cazul în care Uniunea consideră că prezența Regatului Unit este necesară și în interesul Uniunii, în special pentru punerea în aplicare cu eficacitate a acordurilor respective în cursul perioadei de tranziție; această prezență nu este autorizată decât în cazul în care participarea statelor membre este permisă în temeiul acordurilor aplicabile.

(3) În conformitate cu principiul cooperării loiale, Regatul Unit se abține, în cursul perioadei de tranziție, de la orice acțiune sau inițiativă care ar putea aduce atingere intereselor Uniunii, în special în cadrul oricărei organizații, agenții, conferințe sau forum internațional la care Regatul Unit este parte de sine stătătoare.

(4) În pofida alineatului (3), în cursul perioadei de tranziție, Regatul Unit poate negocia, semna și ratifica acorduri internaționale încheiate în nume propriu în domeniile de competență exclusivă a Uniunii, cu condiția ca acordurile în cauză să nu intre în vigoare sau să nu se aplice în cursul perioadei de tranziție, mai puțin în cazul în care Uniunea autorizează acest lucru.

(5) Fără a aduce atingere articolului 127 alineatul (2), ori de câte ori apare necesitatea unei coordonări, Regatul Unit poate fi consultat, de la caz la caz.

(6) În urma unei decizii a Consiliului care se circumscrie domeniului de aplicare al titlului V capitolul 2 din TUE, Regatul Unit poate prezenta o declarație oficială Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate în care să indice faptul că, „din rațiuni vitale de politică națională pe care le prezintă”, în respectivele cazuri excepționale nu va aplica decizia. În spiritul solidarității reciproce, Regatul Unit se abține de la orice acțiune care ar putea intra în conflict sau ar împiedica acțiunea Uniunii întemeiată pe decizia respectivă, iar statele membre respectă poziția Regatului Unit.

(7) În cursul perioadei de tranziție, Regatul Unit nu pune la dispoziție comandanți ai operațiilor civile, șefi de misiune, comandanți ai operațiilor sau comandanți ai forțelor pentru misiuni sau operații desfășurate în temeiul articolelor 42, 43 și 44 din TUE, nu asigură comandamentul de operații pentru astfel de misiuni sau operații și nici nu acționează în calitate de națiune-cadru pentru grupurile tactice de luptă ale Uniunii. În cursul perioadei de tranziție, Regatul Unit nu asigură rolul de șef pentru nicio acțiune operațională în temeiul articolului 28 din TUE.

ARTICOLUL 130

Dispoziții speciale referitoare la posibilitățile de pescuit

(1) În ceea ce privește stabilirea posibilităților de pescuit în sensul articolului 43 alineatul (3) din TFUE pentru orice perioadă cuprinsă în perioada de tranziție, Regatul Unit este consultat în legătură cu posibilitățile de pescuit care îl privesc, inclusiv în contextul pregătirii consultărilor și negocierilor internaționale relevante.

(2) În sensul alineatului (1), Uniunea oferă Regatului Unit posibilitatea de a prezenta observații privind Comunicarea anuală a Comisiei Europene privind posibilitățile de pescuit, avizele științifice ale organismelor științifice relevante și propunerile Comisiei Europene privind posibilitățile de pescuit pentru orice perioadă cuprinsă în perioada de tranziție.

(3) În pofida articolului 129 alineatul (2) litera (b), pentru a permite Regatului Unit să își pregătească viitoarea aderare la forurile internaționale relevante, Uniunea poate, în mod excepțional, să invite Regatul Unit să asiste, în cadrul delegației Uniunii, la consultările și negocierile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, în măsura permisă statelor membre și autorizată de forul respectiv.

(4) Fără a aduce atingere articolului 127 alineatul (1), se mențin principiile de stabilitate relativă pentru alocarea posibilităților de pescuit menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

ARTICOLUL 131

Monitorizarea și asigurarea respectării

În cursul perioadei de tranziție, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii dispun de competențele care le sunt conferite de dreptul Uniunii în ceea ce privește Regatul Unit și persoanele fizice și juridice care își au reședința sau sunt stabilite în Regatul Unit. În particular, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în conformitate cu dispozițiile tratatelor.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, în cursul perioadei de tranziție în ceea ce privește interpretarea și executarea prezentului acord.

ARTICOLUL 132

Prelungirea perioadei de tranziție

(1) În pofida articolului 126, Comitetul mixt poate adopta, înainte de 1 iulie 2020, o decizie unică de prelungire a perioadei de tranziție cu până la unul sau doi ani*.

* În cazul acestei prelungiri, Uniunea va notifica acest lucru celorlalte părți la acordurile internaționale.

(2) În cazul în care Comitetul mixt adoptă o decizie în temeiul alineatului (1), se aplică următoarele:

(a) prin derogare de la articolul 127 alineatul (6), Regatul Unit este considerat o țară terță în scopul punerii în aplicare a programelor și a activităților Uniunii pentru care au fost angajate credite în temeiul cadrului financiar multianual și care se aplică începând cu anul 2021;

(b) prin derogare de la articolul 127 alineatul (1) și fără a aduce atingere părții a cincea din prezentul acord, dreptul Uniunii aplicabil în materie de resurse proprii ale Uniunii pentru exercițiile financiare care corespund perioadei de tranziție prelungite nu se aplică Regatului Unit după 31 decembrie 2020;

(c) prin derogare de la articolul 127 alineatul (1) din prezentul acord, articolele 107, 108 și 109 din TFUE nu se aplică în privința măsurilor luate de autoritățile Regatului Unit, inclusiv în domeniul dezvoltării rurale, în sprijinul producției și al comercializării produselor agricole în Regatul Unit în limitele unui nivel anual al sprijinului care să nu depășească valoarea totală a cheltuielilor suportate de Regatul Unit în cadrul politicii agricole comune în 2019 și cu condiția ca un anumit procent minim din sprijinul care face obiectul acestei derogări să respecte dispozițiile anexei 2 la Acordul OMC privind agricultura. Procentul minim respectiv se stabilește pe baza celui mai recent procent disponibil din cheltuielile totale din cadrul politicii agricole comune a Uniunii care a respectat dispozițiile anexei 2 la Acordul OMC privind agricultura. În cazul în care perioada cu care se prelungește perioada de tranziție nu este un multiplu de 12 luni, nivelul anual maxim al sprijinului care face obiectul derogării se reduce proporțional în anul în care perioada de tranziție prelungită nu numără 12 luni;

(d) pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit contribuie la bugetul Uniunii, astfel cum se stabilește în conformitate cu alineatul (3);

(e) sub rezerva alineatului (3) litera (d), nu se aduce atingere părții a cincea din prezentul acord.

(3) Decizia Comitetului mixt adoptată în temeiul alineatului (1):

(a) stabilește cuantumul adecvat al contribuției Regatului Unit la bugetul Uniunii pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și încheierea perioadei de tranziție, ținând seama de statutul Regatului Unit în perioada respectivă, precum și de modalitățile de plată a cuantumului în cauză;

(b) precizează nivelul maxim al sprijinului care face obiectul derogării, precum și procentul minim din acesta care trebuie să respecte dispozițiile anexei 2 la Acordul OMC privind agricultura, astfel cum este menționat la alineatul (2) litera (c);

(c) stabilește orice altă măsură necesară pentru punerea în aplicare a alineatului (2);

(d) adaptează datele sau perioadele menționate la articolele 51, 62, 63, 84, 96, 125, 141, 156, 157 și în anexele IV și V pentru a reflecta prelungirea perioadei de tranziție.

PARTEA A CINCEA

DISPOZIȚII FINANCIARE

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 133

Moneda care urmează să fie utilizată între Uniune și Regatul Unit

Fără a aduce atingere dreptului Uniunii aplicabil în materie de resurse proprii ale Uniunii, toate sumele, obligațiile, calculele, conturile și plățile menționate în prezenta parte sunt exprimate și executate în euro.

ARTICOLUL 134

Facilitate oferită auditorilor în legătură cu dispozițiile financiare

Regatul Unit informează Uniunea cu privire la entitățile cărora le-a încredințat realizarea auditului propriu privind punerea în aplicare a dispozițiilor financiare care fac obiectul prezentei părți.

La cererea Regatului Unit, Uniunea pune la dispoziția entităților în cauză orice informații care pot fi solicitate în mod rezonabil cu privire la drepturile și obligațiile Regatului Unit în temeiul prezentei părți și le oferă asistența adecvată pentru a le permite să își îndeplinească sarcina. Atunci când furnizează informații și asistență în temeiul prezentului articol, Uniunea acționează în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii, în special cu normele Uniunii privind protecția datelor.

Autoritățile Regatului Unit și cele ale Uniunii pot conveni asupra unor dispoziții administrative adecvate pentru a facilita aplicarea primului și a celui de al doilea paragraf.

CAPITOLUL 2

CONTRIBUȚIA ȘI PARTICIPAREA REGATULUI UNIT
LA BUGETUL UNIUNII

ARTICOLUL 135

Contribuția și participarea Regatului Unit
la execuția bugetelor Uniunii pentru exercițiile 2019 și 2020

(1) Pentru exercițiile 2019 și 2020, în conformitate cu partea a patra, Regatul Unit contribuie și participă la execuția bugetelor Uniunii.

(2) Prin derogare de la partea a patra, modificările Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013[1] sau ale Deciziei 2014/335/UE, Euratom care sunt adoptate la data intrării în vigoare a prezentului acord sau ulterior nu se aplică Regatului Unit în măsura în care modificările în cauză au un impact asupra obligațiilor financiare ale Regatului Unit.

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

ARTICOLUL 136

Dispoziții aplicabile după 31 decembrie 2020 în ceea ce privește resursele proprii

(1) Dreptul Uniunii aplicabil în materie de resurse proprii ale Uniunii pentru exercițiile financiare de până în 2020 continuă să se aplice Regatului Unit după 31 decembrie 2020, inclusiv în cazul în care resursele proprii în cauză trebuie să fie puse la dispoziție, corectate sau supuse unor ajustări după această dată.

(2) Fără a aduce atingere articolului 135 alineatul (2), dreptul Uniunii menționat la alineatul (1) de la prezentul articol include în special următoarele acte și dispoziții, inclusiv orice modificare a acestora, indiferent de data adoptării, intrării în vigoare sau aplicării modificării:

(a) Decizia 2014/335/UE, Euratom;

(b) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014, în special articolul 12 în ceea ce privește dobânzile la sumele puse la dispoziție cu întârziere și articolul 11 în ceea ce privește gestionarea neparticipării;

(c) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 608/2014, în special articolul 1 în ceea ce privește calcularea soldului și articolele 2-8 în ceea ce privește măsurile de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii;

(d) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului[1];

(e) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1287/2003 al Consiliului[2];

(f) Decizia de punere în aplicare (UE, Euratom) 2018/195 a Comisiei[3];

(g) Decizia de punere în aplicare (UE, Euratom) 2018/194 a Comisiei[4];

---

1 Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată (JO L 155, 7.6.1989, p. 9).

2 Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1287/2003 al Consiliului din 15 iulie 2003 privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (Regulamentul VNB) (JO L 181, 19.7.2003, p. 1).

3 Decizia de punere în aplicare (UE, Euratom) 2018/195 a Comisiei din 8 februarie 2018 de stabilire a unor formulare pentru raportarea fraudelor și neregularităților care afectează drepturile asupra resurselor proprii tradiționale și pentru inspecțiile în materie de resurse proprii tradiționale în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 608/2014 al Consiliului (JO L 36, 9.2.2018, p. 33).

4 Decizia de punere în aplicare (UE, Euratom) 2018/194 a Comisiei din 8 februarie 2018 de stabilire a unor modele pentru situația conturilor privind drepturile asupra resurselor proprii și a unui formular pentru rapoartele privind sumele nerecuperabile corespunzătoare drepturilor asupra resurselor proprii în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului (JO L 36, 9.2.2018, p. 20).

(h) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului[1] („Regulamentul financiar”);

(i) articolul 287 din TFUE privind rolul Curții de Conturi, precum și alte norme privind această instituție;

(j) articolul 325 din TFUE privind combaterea fraudei și a actelor conexe, în special Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[2] și Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului[3];

(k) bugetele anuale pentru exercițiile financiare de până în 2020 sau, în cazul în care bugetul anual nu a fost adoptat, normele aplicabile în conformitate cu articolul 315 din TFUE.

---

1 Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

2 Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

3 Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), Regatului Unit i se aplică normele următoare după 31 decembrie 2020:

(a) orice sume care rezultă, în ceea ce privește Regatul Unit, din ajustări ale resurselor proprii înscrise în buget și din ajustări legate de excedent sau de deficit în raport cu finanțarea bugetelor Uniunii de până în 2020 în conformitate cu dreptul Uniunii menționat la alineatele (1) și (2) sunt datorate de către Regatul Unit sau acestuia;

(b) în cazul în care, în conformitate cu dreptul Uniunii aplicabil în materie de resurse proprii ale Uniunii, data la care resursele proprii trebuie să fie puse la dispoziție este posterioară datei de 28 februarie 2021, plata se efectuează la prima dată menționată la articolul 148 alineatul (1) care urmează datei la care trebuie să fie puse la dispoziție resursele proprii;

(c) în scopul plății, de către Regatul Unit, a resurselor proprii tradiționale după 28 februarie 2021, valoarea drepturilor stabilite în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 după reducerea costurilor de colectare în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) și cu articolul 10 alineatul (3) din Decizia 2014/335/UE, Euratom este redusă cu cota care îi revine Regatului Unit din această sumă;

(d) prin derogare de la articolul 7 din prezentul acord, reprezentanții sau experții Regatului Unit sau experții desemnați de Regatul Unit pot, dacă sunt invitați, să asiste în mod excepțional și fără drept de vot la reuniunile oricărui comitet instituit de dreptul aplicabil al Uniunii menționat la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, precum reuniunile Comitetului consultativ privind resursele proprii instituit prin articolul 7 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 608/2014 sau ale Comitetului VNB instituit prin articolul 4 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1287/2003, în măsura în care lucrările acestor comitete se referă la exercițiile financiare de până în 2020;

(e) orice corecție sau ajustare a resurselor proprii bazate pe TVA și pe venitul național brut se efectuează numai dacă măsurile relevante luate în temeiul dispozițiilor menționate la alineatele (1) și (2) sunt decise până cel târziu la 31 decembrie 2028;

(f) contabilitatea separată pentru resursele proprii tradiționale menționată la articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 este lichidată pe deplin până la 31 decembrie 2025. Înainte de 20 februarie 2026, din sumele înscrise în continuare în contul respectiv la 31 decembrie 2025 care nu fac obiectul constatărilor inspecțiilor Comisiei Europene comunicate înainte de această dată în conformitate cu legislația privind resursele proprii, se pune la dispoziția bugetului Uniunii o parte care corespunde părții pe care o reprezintă, în sumele puse la dispoziția Uniunii, sumele comunicate de către Regatul Unit Comisiei Europene în cadrul procedurii prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014, în cursul perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

ARTICOLUL 137

Participarea Regatului Unit la punerea în aplicare a
programelor și activităților Uniunii în 2019 și 2020

(1) În conformitate cu partea a patra, programele și activitățile Uniunii pentru care au fost angajate credite în temeiul cadrului financiar multianual pentru anii 2014-2020 (denumit în continuare „CFM 2014-2020”) sau în temeiul perspectivelor financiare anterioare sunt puse în aplicare în 2019 și 2020 în ceea ce privește Regatul Unit pe baza dreptului aplicabil al Uniunii.

Pentru anul de cerere 2020, Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1], astfel cum se va aplica în anul 2020, nu se aplică în Regatul Unit. Cu toate acestea, articolul 13 din regulamentul menționat se aplică în ceea ce privește schema de plăți directe din Regatul Unit pentru anul de cerere 2020, cu condiția ca această schemă să fie echivalentă cu schema prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, astfel cum se va aplica în anul 2020.

[1] Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

(2) Prin derogare de la partea a patra, Regatul Unit și proiectele situate în Regatul Unit sunt eligibile doar pentru operațiuni financiare efectuate în cadrul instrumentelor financiare gestionate în mod direct sau indirect în temeiul titlului X din Regulamentul financiar sau pentru operațiuni financiare garantate de bugetul Uniunii în cadrul Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) instituit prin Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului[1] și al Fondului european pentru dezvoltare durabilă (FEDD) instituit prin Regulamentul (UE) 2017/1601 al Parlamentului European și al Consiliului[2], cu condiția ca aceste operațiuni financiare să fi fost aprobate de către entitățile și organismele, inclusiv BEI și Fondul European de Investiții (denumit în continuare „FEI”), sau de către persoanele cărora li s-a încredințat punerea în aplicare a unei părți din aceste acțiuni înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, chiar dacă semnarea acestor operațiuni financiare a avut loc după data respectivă. În ceea ce privește operațiunile financiare aprobate după data intrării în vigoare a prezentului acord, entitățile stabilite în Regatul Unit beneficiază de același tratament ca entitățile situate în afara Uniunii.

---

[1] Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice (JO L 169, 1.7.2015, p. 1).

[2] Regulamentul (UE) 2017/1601 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 septembrie 2017 de instituire a Fondului european pentru dezvoltare durabilă (FEDD), a garanției FEDD și a Fondului de garantare FEDD (JO L 249, 27.9.2017, p. 1).

ARTICOLUL 138

Dreptul Uniunii aplicabil după 31 decembrie 2020
în ceea ce privește participarea Regatului Unit
la punerea în aplicare a programelor și activităților Uniunii pentru care
au fost angajate credite în temeiul CFM 2014-2020 sau al perspectivelor financiare anterioare

(1) În ceea ce privește punerea în aplicare a programelor și activităților Uniunii angajate în temeiul CFM 2014-2020 sau al perspectivelor financiare anterioare, dreptul aplicabil al Uniunii, inclusiv normele privind corecțiile financiare și verificarea conturilor, continuă să se aplice Regatului Unit după 31 decembrie 2020 până la încheierea respectivelor programe și activități ale Uniunii.

(2) Dreptul aplicabil al Uniunii menționat la alineatul (1) include în special următoarele dispoziții, inclusiv orice modificări aduse acestora, indiferent de data adoptării, a intrării în vigoare sau de aplicare a modificării:

(a) Regulamentul financiar;

(b) actele de bază, în sensul articolului 2 punctul 4 din Regulamentul financiar, de instituire a programelor sau activităților Uniunii menționate în comentariile bugetare privind titlurile, capitolele, articolele sau posturile la care au fost angajate creditele;

(c) articolul 299 din TFUE privind caracterul executoriu al obligațiilor pecuniare;

(d) articolul 287 din TFUE privind rolul Curții de Conturi, precum și alte norme privind această instituție;

(e) articolul 325 din TFUE privind combaterea fraudei și a actelor conexe, în special Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95.

(3) Prin derogare de la articolul 7, reprezentanții sau experții Regatului Unit sau experții desemnați de Regatul Unit pot, dacă sunt invitați, să participe în mod excepțional și fără drept de vot la reuniunile comitetelor care asistă Comisia Europeană în punerea în aplicare și gestionarea programelor instituite prin dreptul Uniunii menționat la alineatul (1) sau instituite de Comisia Europeană în ceea ce privește punerea în aplicare a respectivelor dispoziții legislative, în măsura în care lucrările acestor comitete se referă la exercițiile financiare de până în 2020.

(4) Prin derogare de la articolul 8, Regatul Unit are acces, în măsura strict necesară pentru punerea în aplicare a programelor și activităților menționate la alineatul (2) litera (b), la rețelele, sistemele de informații și bazele de date constituite în temeiul actelor de bază relevante sau prin normele de punere în aplicare conexe care derivă din aceste acte de bază.

(5) La propunerea Comitetului privind dispozițiile financiare, menționat la articolul 165 alineatul (1) litera (f), Comitetul mixt poate adopta, în conformitate cu normele stabilite la articolul 166, măsuri tehnice pentru a facilita încheierea programelor și a activităților menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sau pentru a scuti Regatul Unit de obligația de a lua măsuri, pe durata sau după încheierea programelor și a activităților respective, care nu sunt relevante pentru un fost stat membru, cu condiția ca aceste măsuri tehnice să respecte principiul bunei gestiuni financiare și să nu constituie un avantaj în favoarea Regatului Unit sau a beneficiarilor din Regatul Unit în comparație cu statele membre sau cu țările terțe care participă la aceleași programe și activități finanțate din bugetul Uniunii.

ARTICOLUL 139

Cota care îi revine Regatului Unit

Cota care îi revine Regatului Unit menționată la articolul 136 alineatul (3) literele (a) și (c) și la articolele 140-147 reprezintă un procent obținut prin calcularea raportului dintre resursele proprii puse la dispoziție de Regatul Unit în exercițiile din perioada 2014-2020 și resursele proprii puse la dispoziție în această perioadă de toate statele membre și de Regatul Unit, ajustat cu suma comunicată statelor membre înainte de 1 februarie 2022 în conformitate cu articolul 10b alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014.

ARTICOLUL 140

Angajamente restante

(1) În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord, Regatul Unit are obligații față de Uniune cu privire la cota care îi revine Regatului Unit din angajamentele bugetare ale bugetului Uniunii și ale bugetelor agențiilor descentralizate ale Uniunii care sunt restante la 31 decembrie 2020, precum și cu privire la cota care îi revine Regatului Unit din angajamentele asumate în 2021 pe baza reportărilor de credite de angajament din bugetul pentru 2020.

Primul paragraf nu se aplică următoarelor angajamente restante la 31 decembrie 2020:

(a) angajamentele legate de programele și organele cărora li se aplică articolul 11 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 în ceea ce privește Regatul Unit;

(b) angajamentele finanțate prin venituri alocate în mod specific în bugetul Uniunii.

În ceea ce privește agențiile descentralizate ale Uniunii, valoarea angajamentelor acestora menționate la primul paragraf nu se ia în considerare decât proporțional cu partea pe care o reprezintă contribuțiile de la bugetul Uniunii în veniturile lor totale pentru perioada 2014-2020.

(2) Uniunea calculează valoarea angajamentelor menționate la alineatul (1) la 31 decembrie 2020. Aceasta comunică suma respectivă Regatului Unit până la 31 martie 2021, adăugând o listă care conține cheia de referință pentru fiecare angajament, liniile bugetare aferente și suma pentru fiecare linie bugetară asociată.

(3) Până la data de 31 martie a fiecărui an, începând cu 2022, Uniunea transmite Regatului Unit, în ceea ce privește angajamentele menționate la alineatul (1):

(a) informații privind valoarea angajamentelor restante la data de 31 decembrie a exercițiului anterior și privind plățile și sumele dezangajate în cursul exercițiului precedent, inclusiv o actualizare a listei menționate la alineatul (2);

(b) o estimare a plăților prevăzute pentru exercițiul în curs, pe baza nivelului creditelor de plată din buget;

(c) o estimare a contribuției prevăzute din partea Regatului Unit la plățile menționate la litera (b); și

(d) alte informații, cum ar fi o previziune pe termen mediu privind plățile.

(4) Suma anuală care trebuie să fie plătită se calculează ca fiind cota care îi revine Regatului Unit din estimarea menționată la alineatul (3) litera (b), ajustată cu diferența dintre plățile efectuate de Regatul Unit în exercițiul anterior și cota care îi revine Regatului Unit din plățile efectuate de Uniune în exercițiul anterior pe baza angajamentelor restante menționate la alineatul (1), din care se deduc, pe de o parte, valoarea corecțiilor financiare nete legate de programele și activitățile finanțate în temeiul CFM 2014-2020 sau al perspectivelor financiare anterioare și, pe de altă parte, veniturile obținute din procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor care au drept obiect nepunerea la dispoziție, de către un stat membru, a resurselor proprii aferente exercițiilor financiare de până în 2020, cu condiția ca sumele respective să fi fost primite la buget în cursul exercițiului anterior și să fie definitive. Suma anuală care trebuie să fie plătită de către Regatul Unit nu se ajustează în cursul exercițiului respectiv.

În 2021, din suma anuală care trebuie să fie plătită de către Regatul Unit se deduc cota care îi revine Regatului Unit din finanțarea de la bugetul pentru 2020 a valorii creditelor de plată reportate din 2020 în 2021 în conformitate cu articolele 12 și 13 din Regulamentul financiar și, respectiv, cota care îi revine Regatului Unit din valoarea totală a resurselor proprii tradiționale puse la dispoziția Uniunii în ianuarie și februarie 2021 pentru care drepturile Uniunii au fost stabilite în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 în noiembrie și decembrie 2020. De asemenea, Uniunea rambursează Regatului Unit cota care îi revine Regatului Unit din valoarea totală a resurselor proprii tradiționale puse la dispoziție de statele membre după 31 decembrie 2020 pentru mărfurile puse în liberă circulație la încheierea sau descărcarea regimului vamal de depozitare temporară sau a altor regimuri vamale menționate la articolul 49 alineatul (2) care au început la data menționată sau anterior respectivei date.

(5) La cererea Regatului Unit, înaintată cel mai devreme după 31 decembrie 2028, Uniunea efectuează o estimare a sumelor care mai trebuie să fie plătite de către Regatul Unit în temeiul prezentului articol, aplicând o regulă care ia în considerare valoarea angajamentelor restante la încheierea exercițiului și o estimare a sumelor dezangajate din angajamentele restante respective, a oricăror corecții financiare și a oricăror venituri obținute din procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor după sfârșitul anului. După ce Regatul Unit confirmă Comitetului privind dispozițiile financiare, menționat la articolul 165 alineatul (1) litera (f), și Comitetului mixt că acceptă propunerea, Regatul Unit plătește suma estimată, ajustată în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol, în raport cu plățile efectuate de Regatul Unit în anul precedent. Prin plata sumelor menționate la prezentul alineat se sting obligațiile restante ale Regatului Unit sau ale Uniunii în temeiul prezentului articol.

ARTICOLUL 141

Amenzi decise la data de 31 decembrie 2020 sau anterior acestei date

(1) În ceea ce privește o amendă decisă de Uniune la data de 31 decembrie 2020 sau anterior acestei date, care a devenit definitivă și nu constituie venituri alocate, Uniunea rambursează Regatului Unit cota care îi revine acestuia din cuantumul amenzii colectate de Uniune, cu excepția cazului în care această sumă a fost deja înregistrată ca venit bugetar în bugetul Uniunii la data de 31 decembrie 2020 sau anterior acestei date.

(2) În ceea ce privește o amendă decisă de Uniune după 31 decembrie 2020 în cadrul unei proceduri menționate la articolul 92 alineatul (1), Uniunea rambursează Regatului Unit cota care îi revine acestuia din cuantumul amenzii colectate de Uniune odată ce amenda respectivă a devenit definitivă.

ARTICOLUL 142

Datoriile Uniunii la sfârșitul anului 2020

(1) Regatul Unit are obligații față de Uniune cu privire la cota sa din finanțarea datoriilor Uniunii contractate până la 31 decembrie 2020, cu excepția următoarelor:

(a) datoriile cărora le corespund active, inclusiv: activele împrumuturilor de asistență financiară din partea Uniunii și datoriile asociate înscrise în bilanț, activele care corespund unor imobilizări corporale și provizioanele legate de dezafectarea siturilor nucleare ale Centrului Comun de Cercetare, precum și toate obligațiile legate de contractele de locațiune, imobilizările necorporale și stocurile, toate activele și obligațiile legate de gestionarea riscului valutar, veniturile înregistrate în avans și reportate și toate provizioanele, cu excepția celor legate de amenzi, proceduri judiciare și datorii privind garanțiile financiare; și

(b) datoriile și activele legate de funcționarea bugetului și de gestionarea resurselor proprii, inclusiv avansurile de prefinanțare restante, creanțele, numerarul, datoriile și cheltuielile înregistrate în avans, inclusiv cele legate de Fondul european de garantare agricolă sau deja incluse în angajamentele restante (RAL).

(2) În special, Regatul Unit are obligații cu privire la cota care îi revine din datoriile Uniunii legate de drepturile la pensie și de drepturile la alte prestații legate de exercitarea unei activități profesionale, acumulate la 31 decembrie 2020 sau anterior acestei date. Plățile în legătură cu aceste datorii se efectuează în conformitate cu alineatele (5) și (6).

(3) Uniunea comunică Regatului Unit, până la data de 31 martie a fiecărui an, începând cu 2022, plățile efectuate în exercițiul precedent aferente datoriilor neachitate la 31 decembrie 2020 și cuantumul contribuției Regatului Unit la aceste plăți.

(4) Până la data de 31 martie a fiecărui an, începând cu 2022, Uniunea transmite Regatului Unit un document specific privind pensiile referitor la situația la data de 31 decembrie a exercițiului precedent în ceea ce privește datoriile menționate la alineatul (2), care indică:

(a) sumele care rămân să fie plătite în legătură cu obligațiile descrise la alineatul (5);

(b) calculele efectuate, datele și ipotezele utilizate pentru a determina cuantumul pe care Regatul Unit trebuie să îl plătească, până la data de 30 iunie a anului în curs, în ceea ce privește plățile pentru pensiile personalului și contribuțiile din bugetul Uniunii la Sistemul comun de asigurări de sănătate efectuate în exercițiul precedent în conformitate cu alineatul (6), precum și o estimare a acestor cuantumuri pentru exercițiul în curs;

(c) în ceea ce privește populația la 31 decembrie 2020, informații privind numărul beneficiarilor reali și numărul estimat al beneficiarilor viitori ai sistemelor de pensii și de boală la încheierea exercițiului precedent și drepturile lor post-angajare acumulate la momentul respectiv; și

(d) datoriile neachitate ale Regatului Unit, calculate pe baza evaluărilor actuariale efectuate în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate pentru sectorul public, precum și o explicație a evoluției acestor obligații în comparație cu exercițiul precedent.

Documentul respectiv poate fi actualizat până la data de 30 septembrie a aceluiași an pentru a reflecta cifrele definitive pentru exercițiul precedent.

(5) Referitor la obligațiile Regatului Unit privind drepturile la pensie și drepturile la alte prestații legate de exercitarea unei activități profesionale menționate la alineatul (2) în ceea ce privește pensiile membrilor și ale înalților funcționari ai UE care intră sub incidența Regulamentului nr. 422/67/CEE, nr. 5/67/Euratom al Consiliului[1], a Deciziei 2005/684/CE, Euratom a Parlamentului European[2] și a Regulamentului (UE) 2016/300 al Consiliului[3], Regatul Unit contribuie la aceste obligații, astfel cum sunt înregistrate în conturile consolidate ale Uniunii pentru exercițiul financiar 2020, în 10 tranșe, începând cu 31 octombrie 2021.

---

1 Regulamentul nr. 422/67/CEE, nr. 5/67/Euratom al Consiliului din 25 iulie 1967 de stabilire a regimului financiar al președintelui și membrilor Comisiei, al președintelui, judecătorilor, avocaților generali și grefierului Curții de Justiție (JO P 187, 8.8.1967, p. 1).

2 Decizia 2005/684/CE, Euratom a Parlamentului European din 28 septembrie 2005 de adoptare a Statutului deputaților în Parlamentul European (JO L 262, 7.10.2005, p. 1).

3 Regulamentul (UE) 2016/300 al Consiliului din 29 februarie 2016 de stabilire a regimului financiar al persoanelor care ocupă o funcție publică de rang înalt în cadrul UE (JO L 58, 4.3.2016, p. 1).

(6) Referitor la obligațiile Regatului Unit privind drepturile la pensie și drepturile la alte prestații legate de exercitarea unei activități profesionale menționate la alineatul (2) în ceea ce privește pensiile funcționarilor Uniunii, stabilite în conformitate cu articolele 77-84 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, și în ceea ce privește pensiile personalului temporar, ale agenților contractuali și ale asistenților parlamentari, stabilite în conformitate cu articolele 33-40, cu articolele 101-114 și, respectiv, cu articolul 135 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, Regatul Unit contribuie anual la plățile nete efectuate de la bugetul Uniunii pentru fiecare beneficiar și la contribuția aferentă din bugetul Uniunii la Sistemul comun de asigurări de sănătate pentru fiecare beneficiar sau persoană căreia îi revin drepturi prin intermediul unui beneficiar. Plățile pentru această contribuție încep la 30 iunie 2022.

Pentru pensiile menționate la primul paragraf, plata din partea Regatului Unit constă din suma plăților nete efectuate din bugetul Uniunii în exercițiul precedent pentru fiecare beneficiar, înmulțită cu cota care îi revine Regatului Unit și cu un procent care este specific pentru fiecare beneficiar („procent specific”). Procentul specific se stabilește după cum urmează:

(a) pentru un beneficiar care primește o pensie la 1 ianuarie 2021, procentul specific este de 100 %;

(b) pentru toți ceilalți beneficiari ai unei pensii, procentul specific se calculează ca fiind raportul dintre drepturile la pensie dobândite la 31 decembrie 2020 sau anterior acestei date în conformitate cu Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în special anexa VIII, inclusiv drepturile la pensie transferate în sistemul de pensii al instituțiilor europene la acea dată și drepturile la pensie dobândite la data pensionării sau a decesului, dacă această dată este anterioară, sau la data la care persoana părăsește sistemul;

(c) în ceea ce privește contribuția de la buget la Sistemul comun de asigurări de sănătate, procentul specific se calculează ca fiind raportul dintre numărul de ani în care beneficiarul a contribuit la sistemul de pensii până la 31 decembrie 2020 și numărul total de ani de pensie în timpul cărora beneficiarul sau persoana care intră sub incidența Statutului funcționarilor Uniunii Europene și care reprezintă temeiul drepturilor în cadrul Sistemului comun de asigurări de sănătate, a contribuit la sistemul de pensii.

În cazul unui beneficiar al unei pensii de urmaș sau al unei pensii de urmaș pentru copii orfani stabilită în conformitate cu Statutul funcționarilor Uniunii Europene, calculul se efectuează pe baza carierei persoanei care intră sub incidența Statutului funcționarilor, care reprezintă temeiul pensiei de urmaș sau al pensiei de urmaș pentru copii orfani.

Atât timp cât nu au fost stinse obligațiile care îi revin în temeiul prezentului alineat, în orice an dat („anul N”), Regatul Unit poate trimite Uniunii, înainte de data de 1 martie a anului N, o cerere de plată a datoriei neachitate la data de 31 decembrie a anului N. Uniunea stabilește cuantumul datoriei neachitate în ceea ce privește pensiile și beneficiile post-angajare în cadrul Sistemului comun de asigurări de sănătate, utilizând aceeași metodologie ca cea utilizată la alineatul (4) litera (d). Dacă este de acord, Regatul Unit plătește cuantumul respectiv în cinci tranșe, prima plată fiind efectuată în anul N+1. Regatul Unit își îndeplinește obligațiile și pentru anul N prin procedura prevăzută la prezentul alineat. După efectuarea plății respective și cu condiția efectuării plăților menționate la alineatul (5), obligațiile rămase în temeiul prezentului articol se sting. Comitetul privind dispozițiile financiare menționat la articolul 165 alineatul (1) litera (f) și Comitetul mixt sunt informate cu privire la această situație.

ARTICOLUL 143

Datorii financiare contingente aferente împrumuturilor
pentru asistență financiară, FEIS, FEDD și mandatului de acordare a împrumuturilor externe

(1) Regatul Unit are obligații față de Uniune cu privire la cota care îi revine din datoriile financiare contingente ale Uniunii care rezultă din operațiunile financiare care au fost:

(a) decise de Parlamentul European și de Consiliu sau de Comisia Europeană înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, în cazul în care aceste operațiuni financiare se referă la împrumuturi pentru asistență financiară decise în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului[1], cu Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului[2] sau cu deciziile Parlamentului European și ale Consiliului de acordare de asistență macrofinanciară diferitelor țări, pe baza unui provizion constituit în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului[3] sau cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2728/94 al Consiliului[4];

---

1 Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 de instituire a unui mecanism european de stabilizare financiară (JO L 118, 12.5.2010, p. 1).

2 Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre (JO L 53, 23.2.2002, p. 1).

3 Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind constituirea Fondului de garantare pentru acțiuni externe (JO L 145, 10.6.2009, p. 10).

4 Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2728/94 al Consiliului din 31 octombrie 1994 privind constituirea Fondului de garantare pentru acțiuni externe (JO L 293, 12.11.1994, p. 1).

(b) aprobate înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord de către organismele, entitățile sau persoanele cărora li s-a încredințat în mod direct executarea operațiunilor financiare în legătură cu garanțiile bugetare care fie au fost acordate BEI prin FEIS, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/1017, sau prin mandatul de acordare a împrumuturilor externe, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 sau cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2728/94 și cu Decizia nr. 466/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului[1] sau cu Decizia nr. 1080/2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului[2], fie au fost acordate în favoarea contrapărților eligibile (FEDD).

La 31 iulie 2019, Uniunea transmite Regatului Unit un raport specific privind operațiunile financiare în cauză, care oferă, pentru fiecare tip de instrument, informații privind:

(a) datoriile financiare care rezultă din aceste operațiuni financiare la data intrării în vigoare a prezentului acord;

[1] Decizia nr. 466/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de acordare a unei garanții a UE Băncii Europene de Investiții pentru pierderile rezultate din operațiuni de finanțare care sprijină proiecte de investiții în afara Uniunii (JO L 135, 8.5.2014, p. 1).

[2] Decizia nr. 1080/2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 de acordare a unei garanții a UE Băncii Europene de Investiții pentru pierderile rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi pentru proiecte din afara Uniunii și de abrogare a Deciziei nr. 633/2009/CE (JO L 280, 27.10.2011, p. 1).

(b) după caz, provizioanele deținute la data intrării în vigoare a prezentului acord în fondurile de garantare sau în conturile fiduciare respective pentru a acoperi datoriile financiare menționate la litera (a), precum și provizioanele respective angajate și care nu au fost încă plătite.

În conturile consolidate ale Uniunii referitoare la exercițiile 2019 și 2020, plățile efectuate, din provizioanele menționate la al doilea paragraf litera (b), între data intrării în vigoare a prezentului acord și data de 31 decembrie 2019 și, respectiv, 31 decembrie 2020 sunt prezentate pentru aceleași operațiuni financiare menționate la prezentul alineat, dar care sunt decise la data intrării în vigoare a prezentului acord sau după data respectivă.

Obligațiile Regatului Unit față de Uniune în legătură cu operațiunile financiare menționate la prezentul alineat nu sunt afectate de restructurările acestor operațiuni financiare. În special, expunerea financiară a Regatului Unit nu crește, în termeni nominali, față de situația imediat anterioară restructurării.

(2) În ceea ce privește operațiunile financiare menționate la alineatul (1), Uniunea are obligații față de Regatul Unit pentru cota care îi revine din:

(a) sumele recuperate de Uniune de la debitorii care nu și-au achitat datoriile sau cele legate de plăți necuvenite; și

(b) veniturile nete rezultate din diferența dintre veniturile financiare și operaționale și cheltuielile financiare și operaționale, înscrise în bugetul Uniunii ca venituri generale sau alocate.

Pentru veniturile provenite din gestionarea activelor aferente provizionării instrumentelor pentru care se constituie provizioane, Uniunea calculează un procent din venituri ca raportul dintre veniturile nete provenite din gestionarea activelor din exercițiul precedent și provizionarea totală existentă la încheierea exercițiului precedent. Valoarea obligațiilor față de Regatul Unit pentru veniturile provenite din gestionarea activelor aferente provizionării o reprezintă cuantumul obținut prin înmulțirea provizionării curente a Regatului Unit, astfel cum este menționată la alineatul (5), cu respectivul procent din venituri.

(3) Până la 31 martie 2021, pentru fiecare instrument menționat la alineatul (1) care prevede provizionarea de la bugetul Uniunii, Uniunea comunică Regatului Unit:

(a) provizionarea sa inițială, calculată ca fiind cota care îi revine Regatului Unit din suma următoarelor:

(i) provizioanele constituite în fondul de garantare corespunzător până la 31 decembrie 2020;

(ii) cuantumul provizioanelor angajate și neplătite încă până la 31 decembrie 2020; și

(iii) plățile efectuate de la data intrării în vigoare a prezentului acord până la 31 decembrie 2020 cu privire la operațiunile financiare decise la data intrării în vigoare a prezentului acord sau după data respectivă; și

(b) rata sa implicită de provizionare, calculată ca raportul dintre provizionarea inițială a Regatului Unit pentru instrumentul respectiv și valoarea operațiunilor financiare menționate la alineatul (1) la 31 decembrie 2020, decise înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord.

(4) La data de 31 martie a fiecărui an, începând cu 2021, până la amortizarea, expirarea sau încheierea operațiunilor financiare menționate la alineatul (1), Uniunea comunică Regatului Unit informații privind operațiunile financiare respective. Informațiile conțin, pentru fiecare tip de instrument:

(a) datoriile contingente neachitate la data de 31 decembrie a exercițiului precedent;

(b) plățile efectuate de Uniune în cursul exercițiului precedent pentru operațiunile financiare respective și cuantumul acestor plăți care s-au acumulat după data de 31 decembrie 2020;

(c) provizionarea curentă a Regatului Unit și rata sa curentă de provizionare, astfel cum este prevăzută la alineatul (5);

(d) rambursările efectuate către Regatul Unit în exercițiul precedent în conformitate cu alineatul (6) litera (a) și cuantumul acestor rambursări care s-au acumulat după data de 31 decembrie 2020;

(e) sumele recuperate și veniturile nete înregistrate în bugetul Uniunii, menționate la alineatul (2) pentru exercițiul precedent;

(f) dacă este necesar, alte informații utile privind operațiunile financiare din exercițiul precedent.

(5) Până la data de 31 martie a fiecărui an, pentru fiecare instrument menționat la alineatul (1) în cazul căruia actul de bază stabilește provizionarea de la bugetul Uniunii, Uniunea:

(a) calculează provizionarea curentă a Regatului Unit, definită ca valoarea provizionării inițiale a Regatului Unit redusă cu:

(i) cota care îi revine Regatului Unit din plățile acumulate menționate la alineatul (4) litera (b) efectuate din bugetul Uniunii după 31 decembrie 2020 în legătură cu operațiunile financiare decise înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord;

(ii) cota care îi revine Regatului Unit din valoarea dezangajărilor efectuate în exercițiile precedente din angajamentele restante menționate la alineatul (3) litera (a) punctul (ii) de la prezentul articol, comunicată în temeiul articolului 140 alineatul (3);

(iii) nivelul cumulat al rambursărilor efectuate către Regatul Unit începând cu 1 ianuarie 2021, astfel cum se menționează la alineatul (4) litera (d);

(b) comunică Regatului Unit rata curentă de provizionare, definită ca raportul dintre provizionarea curentă a Regatului Unit și valoarea operațiunilor financiare menționate la alineatul (4) litera (a).

(6) În fiecare an începând cu 2022:

(a) în cazul în care rata curentă de provizionare a Regatului Unit aferentă unui instrument depășește rata sa implicită de provizionare pentru instrumentul respectiv, Uniunea are obligații față de Regatul Unit, cu privire la instrumentul respectiv, pentru suma obținută prin înmulțirea valorii datoriilor financiare menționate la alineatul (4) litera (a) cu diferența dintre rata curentă de provizionare și rata implicită de provizionare. Obligațiile Uniunii nu depășesc provizionarea curentă a Regatului Unit, astfel cum a fost calculată la alineatul (5);

(b) în cazul în care, într-un an dat, rata curentă de provizionare a Regatului Unit aferentă unui instrument devine negativă, Regatul Unit are obligații față de Uniune, cu privire la instrumentul respectiv, pentru valoarea provizionării curente negative. În anii următori, Regatul Unit are obligații față de Uniune, cu privire la instrumentul respectiv, pentru cota care îi revine din plățile efectuate, comunicate în conformitate cu alineatul (4) litera (b) de la prezentul articol, și pentru cota care îi revine Regatului Unit din valoarea dezangajărilor efectuate în exercițiul precedent din angajamentele restante menționate la alineatul (3) litera (a) punctul (ii) de la prezentul articol, comunicate în conformitate cu articolul 140 alineatul (3).

(7) În cazul în care, după ce au fost stinse obligațiile aferente operațiunilor financiare ale Uniunii legate de un instrument și menționate la alineatul (1), provizionarea curentă a Regatului Unit este pozitivă, Uniunea are obligații față de Regatul Unit pentru valoarea provizionării curente a Regatului Unit, calculată în conformitate cu alineatul (5).

(8) După 31 decembrie 2020, în cazul în care se efectuează plăți de la bugetul Uniunii pentru operațiunile financiare menționate la alineatul (1) în legătură cu un instrument pentru care actul de bază nu stabilește provizionare, Regatul Unit are obligații față de Uniune, cu privire la instrumentul respectiv, pentru partea sa din plățile efectuate, comunicate în conformitate cu alineatul (4) litera (b).

(9) În sensul prezentului articol, în cazul în care datoriile financiare, plățile, recuperările sau alte sume au legătură cu operațiunile financiare menționate la alineatul (1), dar nu se poate determina în mod direct dacă acestea rezultă dintr-o anumită operațiune financiară ca urmare a aplicării mutualizării riscurilor sau a mecanismelor de subordonare, aceste datorii financiare, plăți, recuperări sau alte sume care trebuie determinate pentru aplicarea prezentului articol se calculează pe o bază proporțională, utilizându-se raportul dintre valoarea operațiunilor financiare decise sau aprobate înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord la data de 31 decembrie a anului anterior efectuării calculului și valoarea totală a operațiunilor financiare la această din urmă dată.

(10) În cazul în care operațiunile financiare menționate la alineatul (1) sunt operațiuni fără amortizare, după 10 ani se consideră că acestea pot fi amortizate în mod proporțional cu amortizarea operațiunilor de amortizare rămase.

ARTICOLUL 144

Instrumente financiare care fac obiectul gestiunii directe sau indirecte,
finanțate de programele din cadrul financiar multianual (CFM) 2014-2020
sau în cadrul perspectivelor financiare anterioare

(1) De la data intrării în vigoare a prezentului acord până la amortizarea completă a operațiunilor financiare menționate la litera (a) de la prezentul paragraf, Uniunea identifică operațiunile financiare care:

(a) înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, au fost decise de Comisia Europeană și, după caz, aprobate de instituțiile financiare cărora Comisia Europeană le-a încredințat punerea în aplicare a unui instrument financiar în cadrul unui program al CFM 2014-2020 sau în cadrul perspectivelor financiare anterioare și care este executat în cadrul gestiunii directe sau indirecte; și

(b) au fost decise și, după caz, aprobate la data intrării în vigoare a prezentului acord sau după această dată.

La 31 iulie 2019, în raportul menționat la articolul 143 alineatul (1) al doilea paragraf, Uniunea furnizează următoarele informații privind instrumentele financiare executate în cadrul gestiunii directe sau indirecte care sunt finanțate prin programele din CFM 2014-2020 sau în cadrul perspectivelor financiare anterioare:

(a) datoriile financiare care rezultă din operațiunile decise înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord de Comisia Europeană sau de entitatea căreia Comisia Europeană i-a încredințat punerea în aplicare a instrumentului financiar; și

(b) plățile efectuate de Comisia Europeană pentru instrumentele financiare și sumele angajate pentru instrumentele financiare care nu au fost încă plătite la data respectivă.

Obligațiile Uniunii față de Regatul Unit în ceea ce privește operațiunile financiare menționate la prezentul alineat nu sunt afectate de restructurarea acestor operațiuni financiare, în măsura în care o astfel de restructurare nu mărește expunerea financiară față de contraparte, în termeni nominali, astfel cum era aceasta imediat înainte de restructurare.

(2) La data de 31 martie a fiecărui an, începând cu 2021, pentru fiecare dintre instrumentele financiare menționate la alineatul (1), până la amortizarea, expirarea sau încheierea lor, Uniunea comunică Regatului Unit informațiile disponibile privind operațiunile financiare menționate la alineatul (1) care au fost decise sau aprobate înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord și privind operațiunile financiare care au fost decise sau aprobate la această dată sau după această dată. Pentru fiecare instrument, informațiile conțin:

(a) datoriile financiare la data de 31 decembrie a exercițiului precedent, rezultate din operațiunile financiare decise de Comisia Europeană sau aprobate de către entitatea căreia Comisia Europeană i-a încredințat punerea în aplicare a instrumentului financiar, înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord;

(b) datoriile financiare totale la data de 31 decembrie a exercițiului precedent, rezultate din operațiunile financiare decise de Comisia Europeană sau de către entitatea căreia Comisia Europeană i-a încredințat punerea în aplicare a instrumentului;

(c) raportul dintre sumele menționate la literele (a) și (b);

(d) plățile efectuate din fondul de provizionare sau din conturile fiduciare deschise la entitățile cărora li s-a încredințat punerea în aplicare, în cazul în care aceste plăți privesc operațiunile financiare decise de Comisia Europeană sau aprobate de către entitatea căreia Comisia i-a încredințat punerea în aplicare a instrumentului financiar, după data intrării în vigoare a prezentului acord;

(e) partea din sumele rambursate Uniunii în conformitate cu articolul 209 alineatul (3) din Regulamentul financiar, altele decât veniturile menționate la litera (f) de la prezentul alineat, care privesc operațiunile financiare decise sau aprobate înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord;

(f) veniturile obținute din resursele instrumentului financiar în cadrul fondului de provizionare sau al conturilor fiduciare;

(g) partea din valoarea fondului de provizionare sau a conturilor fiduciare care nu a fost plătită și care a fost recuperată de Comisia Europeană;

(h) dacă este necesar, alte informații utile privind operațiunile financiare din exercițiul precedent.

(3) Uniunea are obligații față de Regatul Unit cu privire la cota care îi revine Regatului Unit din sumele menționate la alineatul (2) literele (d)-(g).

(4) În sensul prezentului articol, în cazul în care datoriile financiare, plățile, recuperările sau alte sume sunt legate de operațiunile financiare menționate la alineatul (1), dar nu se poate determina în mod direct dacă acestea rezultă dintr-o anumită operațiune financiară ca urmare a aplicării mutualizării riscurilor sau a mecanismelor de subordonare, aceste datorii financiare, plăți, recuperări sau alte sume care trebuie determinate pentru aplicarea prezentului articol se calculează în mod proporțional, utilizându-se raportul menționat la alineatul (2) litera (c).

ARTICOLUL 145

Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului

Uniunea are obligații față de Regatul Unit cu privire la cota care îi revine acestuia din activele nete ale Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului aflate în lichidare la 31 decembrie 2020.

Uniunea rambursează Regatului Unit suma corespunzătoare la data de 30 iunie a fiecărui an, începând cu 30 iunie 2021, în cinci tranșe anuale egale.

ARTICOLUL 146

Investițiile Uniunii în FEI

Uniunea are obligații față de Regatul Unit cu privire la cota care îi revine acestuia din investițiile Uniunii la capitalul subscris și vărsat FEI la 31 decembrie 2020.

Uniunea rambursează Regatului Unit suma corespunzătoare la data de 30 iunie a fiecărui an, începând cu 30 iunie 2021, în cinci tranșe anuale egale.

ARTICOLUL 147

Datorii contingente legate de cauze juridice

(1) Regatul Unit are obligații cu privire la cota care îi revine din plățile necesare pentru achitarea datoriilor contingente ale Uniunii care devin scadente în cauzele juridice privind interesele financiare ale Uniunii legate de buget și, în special, în ceea ce privește Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 sau cauzele juridice inițiate ca urmare a executării programelor și a politicilor Uniunii, cu condiția ca faptele care fac obiectul acestor cauze să fi avut loc cel târziu la 31 decembrie 2020.

Uniunea are obligații față de Regatul Unit cu privire la cota care îi revine acestuia din valoarea sumelor recuperate ulterior, legate de plățile menționate la primul paragraf.

(2) Uniunea comunică Regatului Unit, până la data de 31 martie a fiecărui an, sumele menționate la alineatul (1).

ARTICOLUL 148

Plățile de după 2020

(1) Datele de referință pentru plățile care trebuie efectuate de Regatul Unit către Uniune sau de Uniune către Regatul Unit după 31 decembrie 2020 sunt datele de 30 iunie și 31 octombrie ale fiecărui an pentru sumele:

(a) menționate la articolul 49 alineatul (2), la articolele 50 și 53, la articolul 62 alineatul (2), la articolul 63 alineatul (1) litera (e), la articolul 63 alineatul (2), la articolul 99 alineatul (3) și la articolul 100 alineatul (2);

(b) menționate la articolul 84 alineatul (1);

(c) menționate la articolul 136 alineatul (3) literele (a), (b), (c), (e) și (f), până la următoarea dată de referință ulterioară datei ajustării sau a corecției;

(d) care rezultă din măsurile corective pe care trebuie să le ia Regatul Unit cu privire la resursele proprii exigibile pentru exercițiile financiare de până în 2020, ca urmare a controalelor efectuate în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 608/2014 sau al Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1553/89 sau din orice alt motiv, până la următoarea dată de referință ulterioară datei măsurii corective;

(e) menționate la articolul 140 alineatul (4), în două tranșe, la datele de referință pentru plăți, prima tranșă reprezentând jumătate din cea de a doua tranșă;

(f) menționate la articolul 140 alineatul (5), la 30 iunie, după ce Regatul Unit confirmă acceptarea propunerii Uniunii adresate Comitetului privind dispozițiile financiare, menționat la articolul 165 alineatul (1) litera (f), și Comitetului mixt;

(g) menționate la articolul 141, până la următoarea dată de referință ulterioară ajustării resurselor proprii ale statele membre, care rezultă din înregistrarea definitivă a amenzii în bugetul Uniunii;

(h) menționate la articolul 142 alineatul (1), până la următoarea dată de referință ulterioară datei comunicării menționate la alineatul (3);

(i) menționate la articolul 142 alineatul (5) și la articolul 142 alineatul (6) al patrulea paragraf, la data de 31 octombrie a fiecărui an;

(j) menționate la articolul 142 alineatul (6) primul paragraf, la data de 30 iunie a fiecărui an;

(k) menționate la articolele 143 și 144, până la următoarea dată de referință ulterioară datei comunicării menționate la articolul 143 alineatul (4) și la articolul 144 alineatul (2);

(l) menționate la articolele 145 și 146;

(m) menționate la articolul 147 alineatul (2), până la următoarea dată de referință ulterioară datei comunicării menționate la articolul respectiv;

(n) menționate la alineatul (3) ca posibile dobânzi acumulate.

Plățile se efectuează în patru tranșe lunare egale, în cazul plăților care au data de referință 30 iunie, și în opt tranșe lunare egale, în cazul plăților care au data de referință 31 octombrie. Toate plățile se efectuează până în ultima zi lucrătoare a fiecărei luni, cu începere de la data de referință sau, în cazul în care data de referință nu este o zi lucrătoare, de la ultima zi lucrătoare anterioară datei de referință.

(2) Atât timp cât încă există plăți de efectuat de Uniune către Regatul Unit sau de Regatul Unit către Uniune, Uniunea comunică Regatului Unit, la data de 16 aprilie și 16 septembrie a fiecărui an, pe baza cursului de schimb aplicat de Banca Centrală Europeană în prima zi lucrătoare a lunii, un document în care se specifică sumele care trebuie plătite, exprimate în euro și în lire sterline. Uniunea sau Regatul Unit plătește sumele nete până la datele menționate la alineatul (1).

(3) Pentru întârzierile în efectuarea plăților datorate de Regatul Unit Uniunii sau de Uniune Regatului Unit, se plătește dobândă, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014.

CAPITOLUL 3

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

ARTICOLUL 149

Rambursarea capitalului subscris și vărsat

Banca Centrală Europeană rambursează Băncii Angliei, în numele Uniunii, capitalul subscris și vărsat de Banca Angliei. Data rambursării și alte modalități practice se stabilesc în conformitate cu Protocolul (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene.

CAPITOLUL 4

BANCA EUROPEANĂ DE INVESTIȚII

ARTICOLUL 150

Menținerea obligațiilor Regatului Unit și rambursarea capitalului subscris și vărsat

(1) Regatul Unit are în continuare obligații, astfel cum se prevede la prezentul articol, cu privire la operațiunile financiare aprobate de BEI înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, astfel cum se specifică la alineatul (2) („operațiunile financiare ale BEI”), chiar dacă expunerea financiară rezultată este asumată la data intrării în vigoare a prezentului acord sau după această dată, și are în continuare obligații cu privire la alte riscuri asumate de BEI, astfel cum se prevede la al doilea paragraf.

Obligațiile Regatului Unit includ operațiunile financiare ale BEI, riscul gestionării activelor și datoriilor și riscurile operaționale care pot fi atribuite operațiunilor financiare ale BEI, în conformitate cu alineatul (6). Pentru alte astfel de riscuri care nu sunt asociate unor operațiuni financiare specifice și care nu pot fi atribuite stocului de operațiuni financiare constituit după data intrării în vigoare a prezentului acord, valoarea obligațiilor Regatului Unit este proporțională cu raportul dintre expunerea rămasă rezultată din operațiunile financiare ale BEI și valoarea totală a operațiunilor financiare în momentul angajării obligațiilor Regatului Unit în conformitate cu alineatul (6).

Punerea în aplicare a unei eventuale strategii de creștere elaborată de BEI după retragere nu se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului articol.

(2) Operațiunile financiare ale BEI includ împrumuturi, garanții, investiții de fonduri, investiții de capital, obligațiuni și alte produse de substituție pentru credite, precum și orice alte operațiuni de finanțare, cu contrapărți sau cu privire la proiecte pe teritoriul statelor membre și în afara acestuia, inclusiv operațiuni garantate de părți terțe, de statele membre sau de Uniune.

Obligațiile care îi revin Regatului Unit cu privire la operațiunile financiare ale BEI se aplică atunci când expunerea financiară a BEI:

(a) se bazează pe o aprobare a Consiliului de administrație al BEI emisă înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord sau se bazează pe o decizie adoptată în temeiul unei delegări acordate de către Consiliul de administrație înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord;

(b) rezultă din restructurarea unei operațiuni financiare a BEI, în măsura în care o astfel de restructurare nu mărește expunerea financiară față de contraparte, în termeni nominali, astfel cum era aceasta imediat înainte de restructurare;

(c) rezultă dintr-o modificare a unei operațiuni financiare a BEI, în cazul în care o astfel de modificare a fost aprobată de Consiliul de administrație al BEI la data intrării în vigoare a prezentului acord sau după această dată, în măsura în care o astfel de modificare nu mărește expunerea financiară față de contraparte, astfel cum era aceasta imediat înainte de modificare; sau

(d) rezultă din participarea instituțională a BEI la capitalul FEI și al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, astfel cum era aceasta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord.

În scopul stabilirii limitelor obligațiilor care îi revin Regatului Unit în temeiul alineatelor (3) și (5), expunerea BEI rezultată din operațiunile financiare ale BEI care, dată fiind natura lor, nu fac obiectul amortizării, în special investițiile de tipul celor de capital, mandatele reînnoibile acordate FEI, precum și participarea la capitalul FEI și al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, se consideră că se amortizează după cum urmează: pentru o perioadă de 10 ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord, cuantumul expunerii neamortizabile aferente operațiunii financiare a BEI se consideră că rămâne la cuantumul aprobat de BEI înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord, din care se scad toate cedările efectuate de BEI după această dată. După această perioadă, cuantumul se consideră că diminuează proporțional cu amortizarea expunerii amortizabile rămase rezultate din operațiunile financiare ale BEI.

(3) În sensul alineatului (1), Regatul Unit are obligații în ceea ce privește cota sa parte din capitalul subscris nevărsat al BEI, astfel cum se prezenta aceasta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord. Regatul Unit efectuează plăți către BEI, până la valoarea obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului alineat, atunci când obligațiile sale sunt angajate în conformitate cu alineatul (6).

Obligațiile totale care îi revin în temeiul prezentului alineat nu depășesc în niciun moment valoarea cotei părți a Regatului Unit din capitalul subscris nevărsat al BEI, astfel cum era acesta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord.

În cazul în care cuantumul expunerii rămase a BEI rezultate din operațiunile financiare ale BEI menționate la alineatul (1) este mai mic decât cuantumul total al capitalului subscris al BEI, astfel cum era acesta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, valoarea obligațiilor Regatului Unit în temeiul prezentului alineat se limitează, în orice moment, la cuantumul obținut prin aplicarea raportului dintre capitalul subscris de Regatul Unit la BEI și capitalul total subscris al BEI, astfel cum erau acestea imediat înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord („cota parte a Regatului Unit din capitalul subscris”), la diferența dintre cuantumul expunerii rămase la momentul respectiv și capitalul total subscris și vărsat al BEI, astfel cum era acesta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord.

(4) BEI plătește Regatului Unit, în numele Uniunii, un cuantum egal cu cota parte a Regatului Unit din capitalul subscris și vărsat al BEI, astfel cum era acesta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord. Plata se efectuează în conformitate cu Protocolul (nr. 5) privind Statutul Băncii Europene de Investiții. Aceasta se efectuează în 12 tranșe anuale. Primele 11 tranșe, fiecare egală cu 300 000 000 EUR, sunt scadente la data de 15 decembrie a fiecărui an începând cu 2019. Soldul de 195 903 950 EUR este scadent la 15 decembrie 2030. Plățile efectuate în conformitate cu prezentul alineat nu exonerează Regatul Unit de obligațiile care îi revin în temeiul alineatului (5).

(5) În plus față de obligațiile care îi revin în temeiul alineatului (3), în sensul alineatului (1), Regatul Unit are obligații cu privire la cota sa parte din capitalul subscris și vărsat al BEI, astfel cum era acesta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord. Regatul Unit efectuează plăți către BEI, până la valoarea obligațiilor care îi revin în conformitate cu prezentul alineat, atunci când obligațiile sale sunt angajate în temeiul alineatului (6).

Obligațiile totale care îi revin în temeiul prezentului alineat nu depășesc în niciun moment valoarea capitalului subscris și vărsat de Regatul Unit către BEI, astfel cum era acesta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord.

În cazul în care expunerea rămasă a BEI rezultată din operațiunile financiare ale BEI menționate la alineatul (1) este mai mică decât capitalul total subscris și vărsat al BEI, astfel cum era acesta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, valoarea obligațiilor Regatului Unit în temeiul prezentului alineat se limitează, în orice moment, la cuantumul obținut prin aplicarea raportului dintre cota parte a Regatului Unit din capitalul subscris și cuantumul expunerii rămase la momentul respectiv.

(6) Obligațiile care îi revin Regatului Unit în temeiul prezentului articol sunt angajate, în condiții de egalitate cu statele membre, în cazul în care BEI solicită statelor membre să efectueze plăți în contul capitalului subscris nevărsat sau atunci când se utilizează capitalul subscris și vărsat al statelor membre.

În cazul în care obligațiile Regatului Unit sunt angajate în temeiul alineatului (3), Regatul Unit plătește suma datorată BEI în aceleași condiții ca și cele aplicate statelor membre (inclusiv în ceea ce privește calendarul și condițiile plății), conform deciziei Consiliului de administrație al BEI la momentul respectiv. Decizia BEI de a solicita statelor membre să efectueze plăți în contul capitalului lor subscris nevărsat poate, în special, să aibă legătură cu natura riscurilor subiacente și cu poziția financiară a BEI, ținând seama de obligațiile sale de plată, de starea activelor și a datoriilor sale, de poziția sa pe piețele de capital și de dispozițiile planului său de urgență și de redresare, după caz, la momentul respectiv.

În cazul în care obligațiile Regatului Unit sunt angajate în temeiul alineatului (5), Regatul Unit plătește suma datorată BEI în euro, în termen de 30 de zile de la prima cerere din partea BEI și sub rezerva dispozițiilor celui de al patrulea paragraf de la prezentul alineat.

Obligațiile Regatului Unit angajate în temeiul alineatului (5) se acoperă din cota parte a Regatului Unit din capitalul subscris și vărsat al BEI, astfel cum era acesta imediat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, până la suma neplătită încă Regatului Unit în conformitate cu alineatul (4). Cuantumul tranșelor anuale menționate la alineatul (4) se reduce în consecință. În cazul în care obligațiile Regatului Unit nu pot fi acoperite integral prin utilizarea acestei metode, Regatul Unit plătește BEI suma rămasă datorată.

În fiecare caz, BEI atribuie, în numele Uniunii, evenimentele subiacente angajării obligațiilor Regatului Unit stocului relevant de operațiuni financiare sau riscuri și stabilește suma pe care Regatul Unit este obligat să o plătească BEI, după cum urmează:

(a) în măsura în care evenimentele subiacente pot fi atribuite operațiunilor financiare ale BEI sau unui risc asociat gestionării activelor și datoriilor sau unui risc operațional, Regatul Unit plătește BEI un cuantum egal cu cota parte a capitalului subscris de Regatul Unit din suma totală pe care statele membre sunt obligate să o plătească sau, respectiv, un cuantum egal cu cota parte a capitalului subscris de Regatul Unit din suma totală prin care se utilizează capitalul subscris și vărsat de statele membre;

(b) în măsura în care evenimentele subiacente pot fi atribuite altor riscuri și nu pot fi atribuite niciunei operațiuni financiare specifice sau stocului de operațiuni financiare constituit după data intrării în vigoare a prezentului acord, Regatul Unit plătește BEI suma rezultată de la litera (a) înmulțită cu raportul dintre expunerea rămasă rezultată din operațiunile financiare ale BEI și valoarea totală a operațiunilor financiare la momentul angajării obligațiilor Regatului Unit.

(7) Cu excepția plăților prevăzute la alineatul (4), BEI nu este obligată să efectueze alte plăți, rambursări sau remunerații ca urmare a faptului că Regatul Unit nu va mai fi membru al BEI sau ca urmare a menținerii de către Regatul Unit a unor obligații în conformitate cu prezentul articol.

(8) La 31 iulie 2019, BEI comunică Regatului Unit expunerea Regatului Unit în cadrul operațiunilor financiare ale BEI și limita obligațiilor Regatului Unit în conformitate cu alineatele (3) și (5), reflectând situația financiară a BEI și obligațiile Regatului Unit la data intrării în vigoare a prezentului acord.

La data de 31 martie a fiecărui an, începând cu 2020, până la stingerea obligațiilor Regatului Unit în conformitate cu prezentul articol, BEI comunică Regatului Unit expunerea rămasă a Regatului Unit în cadrul operațiunilor financiare ale BEI și limita obligațiilor Regatului Unit în conformitate cu alineatele (3) și (5), reflectând situația financiară a BEI și obligațiile Regatului Unit la data de 31 decembrie a anului precedent. Raportul prezintă, de asemenea, orice modificări semnificative care, în opinia BEI, au un impact semnificativ asupra obligațiilor Regatului Unit. De asemenea, BEI furnizează în timp util informații în cazul în care astfel de modificări apar pe parcursul anului.

BEI furnizează Regatului Unit în timp util informații privind orice eventuală angajare a obligațiilor Regatului Unit în temeiul prezentului articol, în conformitate cu informațiile furnizate statelor membre. Informațiile respective includ informații privind natura evenimentului care angajează obligațiile și calcularea sumelor care trebuie plătite. Regatul Unit tratează aceste informații ca fiind strict confidențiale până când BEI elimină natura confidențială a informațiilor sau până la angajarea obligațiilor Regatului Unit, în funcție de evenimentul care are loc mai întâi.

ARTICOLUL 151

Participarea Regatului Unit la Grupul BEI după data retragerii

De la data intrării în vigoare a prezentului acord, nici Regatul Unit, nici proiectele situate în Regatul Unit nu sunt eligibile pentru noi operațiuni financiare ale Grupului BEI care sunt rezervate statelor membre, inclusiv pentru operațiunile din cadrul mandatelor Uniunii. Entitățile stabilite în Regatul Unit beneficiază de același tratament ca entitățile situate în afara Uniunii.

Semnarea operațiunilor financiare care se referă la Regatul Unit, la entitățile din Regatul Unit sau la proiectele din Regatul Unit, aprobate de Grupul BEI înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, poate avea loc după această dată, cu utilizarea aceluiași temei ca temeiul în baza căruia au fost aprobate inițial.

CAPITOLUL 5

FONDUL EUROPEAN DE DEZVOLTARE
ȘI GARAȚIA REGATULUI UNIT
ÎN CADRUL ACORDURILOR INTERNE REFERITOARE LA FED

ARTICOLUL 152

Participarea la Fondul european de dezvoltare

(1) Regatul Unit rămâne parte la Fondul european de dezvoltare („FED”) până la închiderea celui de al 11-lea FED și a tuturor FED anterioare neînchise și, în acest sens, își asumă aceleași obligații ca și statele membre în temeiul acordului intern prin care a fost instituit fondul („Acordul intern privind cel de al 11-lea FED”)[1] și își asumă obligațiile care rezultă din FED anterioare până la închiderea acestora, inclusiv orice astfel de obligații care rezultă din Regulamentele (UE) 2015/322[2] și (UE) 2015/323[3] ale Consiliului, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul acord. Regatul Unit este obligat să respecte deciziile Consiliului care stabilesc contribuțiile anuale ale statelor membre, adoptate în temeiul articolului 21 din Regulamentul (UE) 2015/323. Beneficiarii din Regatul Unit rămân eligibili să participe la proiecte în cadrul celui de al 11-lea FED și al FED anterioare în aceleași condiții ca și înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord.

---

[1] Acord intern între reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP-UE, și privind alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 210, 6.8.2013, p. 1).

[2] Regulamentul (UE) 2015/322 al Consiliului din 2 martie 2015 privind punerea în aplicare a celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare (JO L 58, 3.3.2015, p. 1).

[3] Regulamentul (UE) 2015/323 al Consiliului din 2 martie 2015 privind regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare (JO L 58, 3.3.2015, p. 17).

(2) Prin derogare de la articolul 7 din prezentul acord, Regatul Unit poate participa, în calitate de observator fără drept de vot, la Comitetul FED, astfel cum a fost constituit în conformitate cu articolul 8 din Acordul intern privind cel de al 11-lea FED, și la Comitetul Facilității pentru investiții, astfel cum a fost constituit în conformitate cu articolul 9 din Acordul intern privind cel de al 11-lea FED.

(3) Țările și teritoriile de peste mări menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (e) beneficiază de cel de al 11-lea FED până la închiderea sa și de FED anterioare până la închiderea acestora.

(4) Cota care îi revine Regatului Unit din Facilitatea pentru investiții a FED din perioadele succesive ale FED se rambursează Regatului Unit pe măsură ce investițiile ajung la maturitate. Metoda pentru efectuarea acestei rambursări este aceeași cu metoda stabilită la articolul 144. Cu excepția cazului în care se convine altfel, partea de capital a Regatului Unit nu se reangajează după încheierea perioadei de angajament a celui de al 11-lea FED și nu se reportează pentru perioade ulterioare.

ARTICOLUL 153

Reutilizarea dezangajărilor

În cazul în care sumele rezultate din proiectele din cadrul celui de al 10-lea FED sau sumele din FED anterioare nu au fost angajate în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Acordul intern privind cel de al 11-lea FED sau au fost dezangajate în conformitate cu articolul 1 alineatul (4) din Acordul intern privind cel de al 11-lea FED la data intrării în vigoare a prezentului acord, cota care îi revine Regatului Unit din aceste sume nu se reutilizează.

Primul paragraf se aplică cotei care îi revine Regatului Unit din fondurile care nu au fost angajate sau care au fost dezangajate în cadrul celui de al 11-lea FED după 31 decembrie 2020.

ARTICOLUL 154

Garanția Regatului Unit în cadrul acordurilor interne succesive privind FED

Regatul Unit continuă să aibă obligații în ceea ce privește garanțiile sale în temeiul articolului 9 din Acordul intern privind cel de al 4-lea FED[1], al articolului 8 din Acordul intern privind cel de al 5-lea[2], al 6-lea[3], al 7-lea[4] și al 8-lea FED[5], al articolului 6 din Acordul intern privind cel de al 9-lea FED[6] și al articolului 4 din Acordul intern privind cel de al 10-lea[7] și al 11-lea FED.

Regatul Unit are în continuare dreptul la cota care îi revine din sumele recuperate în condițiile garanțiilor statelor membre, precum și din soldul contului său de solicitare a garanției. Cota care îi revine Regatului Unit menționată la prezentul paragraf este proporțională cu participarea sa la fiecare acord de garantare.

1 JO L 25, 30.1.1976, p. 168.
2 JO L 347, 22.12.1980, p. 210.
3 JO L 86, 31.3.1986, p. 210.
4 JO L 229, 17.8.1991, p. 288.
5 JO L 156, 29.5.1998, p. 108.
6 JO L 317, 15.12.2000, p. 355.
7 JO L 247, 9.9.2006, p. 32.

CAPITOLUL 6

FONDURI FIDUCIARE ȘI INSTRUMENTUL PENTRU REFUGIAȚII DIN TURCIA

ARTICOLUL 155

Angajamentele în ceea ce privește fondurile fiduciare și Instrumentul pentru refugiații din Turcia

(1) Regatul Unit își onorează angajamentele asumate înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord în ceea ce privește Fondul fiduciar de urgență al Uniunii Europene pentru stabilitate și pentru abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulamentare și ale strămutărilor de persoane în Africa, instituit prin Decizia Comisiei din 20 octombrie 2015[1], în ceea ce privește orice viitor fond fiduciar al Uniunii Europene creat înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord și în ceea ce privește Instrumentul pentru refugiații din Turcia, instituit prin Decizia Comisiei din 24 noiembrie 2015[2] și orice modificare adusă acestui act, adoptată înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord.

[1] Decizia Comisiei din 20 octombrie 2015 de instituire a unui Fond fiduciar de urgență al Uniunii Europene pentru stabilitate și pentru abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulamentare și ale strămutărilor de persoane în Africa, [C(2015)7293].

[2] Decizia Comisiei din 24 noiembrie 2015 privind coordonarea acțiunilor Uniunii și ale statelor membre prin intermediul unui mecanism de coordonare – Instrumentul pentru refugiați destinat Turciei (JO C 407, 8.12.2015, p. 8).

(2) Regatul Unit poate participa la organismele relevante legate de Instrumentul pentru refugiații din Turcia, respectând normele stabilite pentru donatori în conformitate cu articolul 234 alineatul (4) din Regulamentul financiar.

CAPITOLUL 7

AGENȚIILE CONSILIULUI ȘI OPERAȚIILE DIN CADRUL POLITICII DE SECURITATE ȘI APĂRARE COMUNE

ARTICOLUL 156

Obligațiile care îi revin Regatului Unit de la data intrării în vigoare a prezentului acord

Până la 31 decembrie 2020, Regatul Unit contribuie la finanțarea Agenției Europene de Apărare, a Institutului pentru Studii de Securitate al Uniunii Europene și a Centrului Satelitar al Uniunii Europene, precum și la acoperirea costurilor aferente operațiilor din cadrul politicii de securitate și apărare comune, pe baza cheilor de contribuție prevăzute la articolul 14 alineatul (9) litera (a) din Decizia (UE) 2016/1353 a Consiliului[1], la articolul 10 alineatul (3) din Decizia 2014/75/PESC a Consiliului[2], la articolul 10 alineatul (3) din Decizia 2014/401/PESC a Consiliului[3] și, respectiv, la articolul 41 alineatul (2) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord.

[1] Decizia (UE) 2016/1353 a Consiliului din 4 august 2016 privind normele financiare ale Agenției Europene de Apărare și de abrogare a Deciziei 2007/643/PESC (JO L 219, 12.8.2016, p. 98).

[2] Decizia 2014/75/PESC a Consiliului din 10 februarie 2014 privind Institutul pentru Studii de Securitate al Uniunii Europene (JO L 41, 12.2.2014, p. 13).

[3] Decizia 2014/401/PESC a Consiliului din 26 iunie 2014 privind Centrul Satelitar al Uniunii Europene și de abrogare a Acțiunii comune 2001/555/PESC privind înființarea Centrului Satelitar al Uniunii Europene (JO L 188, 27.6.2014, p. 73).

ARTICOLUL 157

Obligațiile care îi revin Regatului Unit după 31 decembrie 2020

(1) Pe baza conturilor agențiilor, în măsura în care obligațiile relevante nu au fost provizionate la 31 decembrie 2020, Regatul Unit plătește cota care îi revine din următoarele obligații în conformitate cu cheia sa de contribuție pentru fiecare dintre aceste agenții, pe baza conturilor lor auditate la 31 decembrie 2020:

(a) obligațiile privind pensiile personalului Agenției Europene de Apărare, al Institutului pentru Studii de Securitate al Uniunii Europene și al Centrului Satelitar al Uniunii Europene;

(b) orice obligații rezultate din lichidarea Uniunii Europei Occidentale.

(2) Plata aferentă obligațiilor menționate la alineatul (1) se efectuează până la 30 iunie 2021.

PARTEA A ȘASEA

DISPOZIȚII INSTITUȚIONALE ȘI FINALE

TITLUL I

INTERPRETARE ȘI APLICARE ÎN MOD UNIFORM

ARTICOLUL 158

Sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la partea a doua

(1) În cazul în care, într-o cauză care a început în primă instanță în termen de opt ani de la încheierea perioadei de tranziție în fața unei instanțe judecătorești din Regatul Unit, apare o întrebare privind interpretarea părții a doua din prezentul acord și în cazul în care instanța respectivă consideră că este necesară o decizie cu privire la această întrebare pentru a-i permite să se pronunțe în cauza respectivă, acea instanță poate solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să pronunțe o decizie preliminară cu privire la întrebarea în cauză.

Cu toate acestea, în cazul în care obiectul cauzei din fața instanței judecătorești din Regatul Unit îl constituie o decizie privind o cerere prezentată în temeiul articolului 18 alineatul (1) sau (4) sau în temeiul articolului 19, se poate introduce o cerere de decizie preliminară numai în cazul în care cauza a fost inițiată în primă instanță în termen de opt ani de la data de la care se aplică articolul 19.

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la cererile introduse în temeiul alineatului (1). Efectele juridice în Regatul Unit ale acestor decizii preliminare sunt aceleaşi cu efectele juridice ale deciziilor preliminare pronunțate în temeiul articolului 267 din TFUE în Uniune și în statele sale membre.

(3) În cazul în care Comitetul mixt adoptă o decizie în conformitate cu articolul 132 alineatul (1), perioada de opt ani menționată la alineatul (1) al doilea paragraf se prelungește automat cu numărul corespunzător de luni cu care se prelungește perioada de tranziție.

ARTICOLUL 159

Monitorizarea punerii în aplicare și a executării părții a doua

(1) În Regatul Unit, punerea în aplicare și executarea părții a doua este monitorizată de o autoritate independentă („Autoritatea”), care dispune de competențe echivalente celor ale Comisiei Europene acționând în temeiul tratatelor, pentru a efectua anchete din proprie inițiativă privind presupuse încălcări ale părții a doua de către autoritățile administrative ale Regatului Unit și pentru a primi plângeri din partea cetățenilor Uniunii și a membrilor familiei acestora în scopul efectuării acestor anchete. În urma unor astfel de plângeri, Autoritatea are, de asemenea, dreptul de a introduce o acțiune în justiție în fața unei instanțe competente din Regatul Unit în cadrul unei proceduri judiciare adecvate, în vederea obținerii unei reparații adecvate.

(2) Comisia Europeană și Autoritatea informează anual Comitetul specializat privind drepturile cetățenilor menționat la articolul 165 alineatul (1) litera (a) cu privire la punerea în aplicare și executarea părții a doua în Uniune și, respectiv, în Regatul Unit. Informațiile furnizate includ, în special, măsurile luate pentru a pune în aplicare sau pentru a respecta partea a doua, precum și numărul și natura plângerilor primite.

(3) Comitetul mixt evaluează funcționarea Autorității cel mai devreme la opt ani de la încheierea perioadei de tranziție. În urma unei astfel de evaluări, acesta poate decide, cu bună-credință, în temeiul articolului 164 alineatul (4) litera (f) și al articolului 166, că Regatul Unit poate desființa Autoritatea.

ARTICOLUL 160

Jurisdicția Curții de Justiție a Uniunii Europene
cu privire la anumite dispoziții ale părții a cincea

Fără a aduce atingere articolului 87 din prezentul acord, articolele 258, 260 și 267 din TFUE se aplică în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dreptului aplicabil al Uniunii menționat la articolul 136 și la articolul 138 alineatul (1) sau (2) din prezentul acord. În acest sens, orice trimitere la un stat membru efectuată la articolele 258, 260 și 267 din TFUE se interpretează ca incluzând Regatul Unit.

ARTICOLUL 161

Proceduri în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene

(1) În cazul în care o instanță judecătorească dintr-un stat membru sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la interpretarea prezentului acord în vederea pronunțării unei decizii preliminare, decizia instanței naționale care conține întrebarea respectivă îi este notificată Regatului Unit.

(2) Dispozițiile din dreptul Uniunii care reglementează procedurile în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 267 din TFUE se aplică *mutatis mutandis* cererilor de pronunțare a unei decizii a Curții de Justiție a Uniunii Europene introduse în temeiul articolului 158 din prezentul acord.

Dispozițiile din dreptul Uniunii care reglementează procedurile în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene se aplică în ceea ce privește procedurile în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene și cererile de pronunțare a unei decizii preliminare introduse în conformitate cu articolul 160 din prezentul acord.

(3) În cauzele cu care este sesizată Curtea de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu alineatul (1), cu articolele 158 și 160 din prezentul acord și cu articolul 12 din Protocolul privind zonele de suveranitate:

(a) Regatul Unit poate să participe la procedura inițiată în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în același mod ca un stat membru.

(b) avocații care au dreptul să pledeze în fața instanțelor judecătorești din Regatul Unit au dreptul să reprezinte sau să acorde asistență oricăreia dintre părțile la o astfel de procedură inițiată în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene; în acest caz, acești avocați beneficiază, sub toate aspectele, de același tratament ca avocații care au dreptul să pledeze în fața instanțelor judecătorești din statele membre și care reprezintă o parte sau îi acordă asistență în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ARTICOLUL 162

Participarea Comisiei Europene la cauzele pendinte în Regatul Unit

În cazul în care interpretarea și executarea în mod uniform a prezentului acord impun acest lucru, Comisia Europeană poate prezenta observații scrise instanțelor judecătorești din Regatul Unit în cauzele pendinte în fața acestor instanțe referitoare la interpretarea acordului. Cu aprobarea instanței judecătorești respective, Comisia Europeană poate prezenta și observații orale. Comisia Europeană informează Regatul Unit cu privire la intenția sa de a prezenta observații înainte de a le prezenta formal.

ARTICOLUL 163

Dialogul periodic și schimbul de informații

Pentru a facilita interpretarea în mod uniform a prezentului acord și respectând pe deplin independența instanțelor, Curtea de Justiție a Uniunii Europene și instanțele supreme ale Regatului Unit se angajează într-un dialog periodic, similar dialogului pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene îl întreține cu instanțele supreme din statele membre.

TITLUL II

DISPOZIȚII INSTITUȚIONALE

ARTICOLUL 164

Comitetul mixt

(1) Se înființează un comitet mixt, alcătuit din reprezentanți ai Uniunii și ai Regatului Unit. Comitetul mixt este coprezidat de Uniune și de Regatul Unit.

(2) Comitetul mixt se reunește la cererea Uniunii sau a Regatului Unit și, în orice caz, cel puțin o dată pe an. Comitetul mixt își stabilește programul și ordinea de zi a reuniunii de comun acord. Activitatea Comitetului mixt este reglementată de regulamentul de procedură prevăzut în anexa VIII la prezentul acord.

(3) Comitetul mixt este responsabil de punerea în aplicare și executarea prezentului acord. Uniunea și Regatul Unit pot sesiza Comitetul mixt cu privire la orice aspect referitor la punerea în aplicare, executarea și interpretarea prezentului acord.

(4) Comitetul mixt:

(a) supraveghează și facilitează punerea în aplicare și executarea prezentului acord;

(b) decide cu privire la sarcinile comitetelor specializate și supraveghează activitatea acestora;

(c) caută modalități și metode adecvate pentru a preveni problemele care ar putea apărea în domeniile reglementate de prezentul acord sau pentru a soluționa litigiile care pot apărea cu privire la interpretarea și executarea prezentului acord;

(d) examinează orice aspect de interes pentru un domeniu reglementat de prezentul acord;

(e) adoptă decizii și formulează recomandări în conformitate cu articolul 166; și

(f) adoptă modificări ale prezentului acord în cazurile prevăzute de prezentul acord.

(5) Comitetul mixt poate:

(a) delega responsabilități comitetelor specializate, cu excepția responsabilităților menționate la alineatul (4) literele (b), (e) și (f);

(b) înființa comitete specializate, altele decât cele înființate prin articolul 165, pentru a asista Comitetul mixt în îndeplinirea sarcinilor sale;

(c) modifica sarcinile atribuite comitetelor specializate și poate dizolva oricare dintre comitetele respective;

(d) adopta, până la sfârșitul celui de-al patrulea an de la încheierea perioadei de tranziție, decizii de modificare a prezentului acord, cu excepția celor care privesc prima, a patra și a șasea parte, cu condiția ca astfel de modificări să fie necesare pentru corectarea erorilor, remedierea omisiunilor sau a altor deficiențe ori pentru soluționarea unor situații neprevăzute în momentul semnării prezentului acord și cu condiția ca astfel de decizii să nu poată aduce modificări elementelor esențiale ale prezentului acord;

(e) adopta modificări ale regulamentului de procedură prevăzut în anexa VIII; și

(f) lua alte măsuri în exercitarea funcțiilor sale, conform deciziilor Uniunii și ale Regatului Unit.

(6) Comitetul mixt publică un raport anual privind funcționarea prezentului acord.

ARTICOLUL 165

Comitete specializate

(1) Se înființează următoarele comitete specializate:

(a) Comitetul privind drepturile cetățenilor;

(b) Comitetul privind celelalte dispoziții de separare;

(c) Comitetul privind aspectele referitoare la punerea în aplicare a Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord;

(d) Comitetul privind aspectele referitoare la punerea în aplicare a Protocolului privind zonele de suveranitate în Cipru;

(e) Comitetul privind aspectele referitoare la punerea în aplicare a Protocolului privind Gibraltar; și

(f) Comitetul privind dispozițiile financiare.

În componența acestor comitete specializate intră reprezentanți ai Uniunii și reprezentanți ai Regatului Unit.

(2) Activitatea comitetelor specializate este reglementată de regulamentul de procedură prevăzut în anexa VIII la prezentul acord.

În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord sau dacă nu se decide altfel de către copreședinți, comitetele specializate se întrunesc cel puțin o dată pe an. La cererea Uniunii, a Regatului Unit sau a Comitetului mixt, se pot organiza reuniuni suplimentare. Acestea sunt coprezidate de reprezentanți ai Uniunii și ai Regatului Unit. Comitetele specializate își stabilesc programul și ordinea de zi a reuniunii de comun acord. Comitetele specializate pot elabora proiecte de decizii și recomandări și le pot transmite spre adoptare Comitetului mixt.

(3) Uniunea și Regatul Unit se asigură că reprezentanții lor respectivi în cadrul comitetelor specializate au expertiza corespunzătoare cu privire la chestiunile aflate în discuție.

(4) Comitetele specializate informează Comitetul mixt cu privire la programul și ordinea de zi cu suficient timp înaintea reuniunilor acestora și raportează Comitetului mixt cu privire la rezultatele și concluziile fiecărei reuniuni. Înființarea sau existența unui comitet specializat nu împiedică Uniunea sau Regatul Unit să sesizeze direct Comitetul mixt cu privire la orice aspect.

ARTICOLUL 166

Decizii și recomandări

(1) În sensul prezentului acord, Comitetul mixt are competența de a adopta decizii cu privire la toate aspectele pe care le prevede prezentul acord și de a formula recomandări adecvate adresate Uniunii și Regatului Unit.

(2) Deciziile adoptate de Comitetul mixt sunt obligatorii pentru Uniune și pentru Regatul Unit, iar Uniunea și Regatul Unit pun în aplicare deciziile respective. Deciziile au același efect juridic ca și prezentul acord.

(3) Comitetul mixt își adoptă deciziile și își formulează recomandările de comun acord.

TITLUL III

SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

ARTICOLUL 167

Cooperare

Uniunea și Regatul Unit depun în orice moment toate eforturile pentru a conveni cu privire la interpretarea și executarea prezentului acord și întreprind tot ceea ce este necesar, prin cooperare și consultări, pentru a ajunge la o soluționare reciproc satisfăcătoare a oricărei chestiuni care ar putea afecta funcționarea acordului.

ARTICOLUL 168

Exclusivitate

Pentru orice litigiu între Uniune și Regatul Unit apărut în legătură cu prezentul acord, Uniunea și Regatul Unit recurg numai la procedurile prevăzute de prezentul acord.

ARTICOLUL 169

Consultări și comunicări în cadrul Comitetului mixt

(1) Uniunea și Regatul Unit depun eforturi pentru a soluționa orice litigiu legat de interpretarea și executarea dispozițiilor prezentului acord prin inițierea de consultări în cadrul Comitetului mixt, cu bună credință, cu scopul de a ajunge la o soluție care să fie agreată de toate părțile. O parte care dorește să inițieze consultări transmite o notificare scrisă Comitetului mixt.

(2) Orice comunicare sau notificare între Uniune și Regatul Unit prevăzută în prezentul titlu se efectuează în cadrul Comitetului mixt.

ARTICOLUL 170

Inițierea procedurii de arbitraj

(1) Fără a aduce atingere articolului 160, în cazul în care nu s-a ajuns la nicio soluție agreată de toate părțile în termen de trei luni de la transmiterea unei notificări scrise Comitetului mixt în conformitate cu articolul 169 alineatul (1), Uniunea sau Regatul Unit poate solicita instituirea unei comisii de arbitraj. O astfel de cerere se adresează în scris celeilalte părți și Biroului Internațional al Curții Permanente de Arbitraj. În cerere se identifică obiectul litigiului care urmează să fie supus atenției comisiei de arbitraj, precum și un rezumat al argumentelor juridice în sprijinul cererii.

(2) Uniunea și Regatul Unit pot conveni ca instituirea unei comisii de arbitraj să poată fi solicitată înainte de expirarea termenului prevăzut la alineatul (1).

ARTICOLUL 171

Instituirea comisiei de arbitraj

(1) Comitetul mixt întocmește, cel târziu până la încheierea perioadei de tranziție, o listă cu 25 de persoane care doresc și sunt capabile să fie membre ale unei comisii de arbitraj. În acest scop, Uniunea și Regatul Unit propun fiecare zece persoane. Uniunea și Regatul Unit propun, de asemenea, în comun o listă cu cinci persoane care să exercite funcția de președinte al comisiei de arbitraj. Comitetul mixt se asigură că în orice moment lista respectă aceste cerințe.

(2) Lista întocmită în conformitate cu alineatul (1) conține numai persoane care prezintă toate garanțiile de independență, care dețin calificările necesare pentru a fi numite în cadrul celui mai înalt for judiciar din țările lor respective sau care sunt jurisconsulți a căror competență este recunoscută și care dețin cunoștințe specializate sau au experiență în dreptul Uniunii și în dreptul internațional public. Lista respectivă nu conține persoane care au statut de membri, funcționari sau alți agenți ai instituțiilor Uniunii, ai autorităților publice ale unui stat membru sau ai guvernului Regatului Unit.

(3) O comisie de arbitraj este alcătuită din cinci membri.

(4) Comisia de arbitraj se instituie în conformitate cu alineatele (5) și (6) în termen de 15 zile de la data prezentării unei cereri în conformitate cu articolul 170.

(5) Uniunea și Regatul Unit numesc fiecare doi membri dintre persoanele de pe lista întocmită în conformitate cu alineatul (1). Președintele este selectat prin consens de către membrii comisiei din rândul persoanelor propuse în comun de Uniune și de Regatul Unit pentru a exercita funcția de președinte.

În cazul în care membrii comisiei nu pot ajunge la un acord cu privire la selecția președintelui în termenul prevăzut la alineatul (4), Uniunea sau Regatul Unit poate solicita Secretarului General al Curții Permanente de Arbitraj să selecteze președintele prin tragere la sorți dintre persoanele propuse în comun de către Uniune și Regatul Unit pentru a exercita funcția de președinte.

(6) Secretarul General al Curții Permanente de Arbitraj selectează președintele astfel cum se menționează la alineatul (5) al doilea paragraf în termen de cinci zile de la primirea cererii menționate la alineatul (5). Reprezentanții Uniunii și ai Regatului Unit au dreptul de a fi prezenți cu ocazia efectuării acestei selecții.

(7) Data instituirii comisiei de arbitraj este data la care procedura de selecție este încheiată.

(8) În cazul în care lista menționată la alineatul (1) nu a fost întocmită până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (4), Uniunea și Regatul Unit propun fiecare, în termen de cinci zile, două persoane ca membri ai comisiei. În cazul în care au fost propuse persoane în conformitate cu alineatul (1), membrii sunt nominalizați din rândul persoanelor respective. Președintele este apoi numit în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (5). În cazul în care, în termen de alte cinci zile, Uniunea și Regatul Unit nu au propus în comun cel puțin o persoană care să exercite funcția de președinte, Secretarul General al Curții Permanente de Arbitraj are la dispoziție cinci zile pentru a propune, în consultare cu Uniunea și cu Regatul Unit, un președinte care să îndeplinească cerințele de la alineatul (2). Cu excepția cazului în care fie Uniunea, fie Regatul Unit prezintă obiecții cu privire la propunerea respectivă în termen de cinci zile, se numește persoana propusă de Secretarul General al Curții Permanente de Arbitraj.

(9) În cazul în care nu se instituie o comisie de arbitraj în termen de trei luni de la data prezentării cererii în temeiul articolul 170, Secretarul General al Curții Permanente de Arbitraj, în urma unei cereri prezentate fie de Uniune, fie de Regatul Unit, are la dispoziție 15 zile de la data prezentării cererii pentru a numi în calitate de membri ai comisiei de arbitraj, după consultarea Uniunii și a Regatului Unit, persoanele care îndeplinesc cerințele de la alineatul (2) de la prezentul articol.

ARTICOLUL 172

Regulamentul de procedură

Procedurile de soluționare a litigiilor prevăzute în prezentul titlu sunt reglementate de regulamentul de procedură prevăzut în partea A din anexa IX („Regulamentul de procedură”), iar Comitetul mixt reexaminează permanent funcționarea respectivelor proceduri de soluționare a litigiilor și poate modifica regulamentul de procedură.

ARTICOLUL 173

Calendarul procedurii în fața comisiei de arbitraj

(1) Comisia de arbitraj notifică hotărârea sa Uniunii, Regatului Unit și Comitetului mixt în termen de 12 luni de la data instituirii comisiei de arbitraj. În cazul în care comisia de arbitraj consideră că nu poate respecta acest termen, președintele său notifică acest lucru în scris Uniunii și Regatului Unit, precizând motivele întârzierii și data la care comisia intenționează să își încheie activitatea.

(2) În termen de 10 zile de la instituirea comisiei de arbitraj, Uniunea sau Regatul Unit poate prezenta o cerere motivată invocând caracterul urgent al cazului. În acest caz, comisia de arbitraj pronunță o hotărâre privind caracterul urgent al cazului în termen de 15 zile de la primirea unei astfel de cereri. În cazul în care a constatat caracterul urgent al cazului, comisia de arbitraj depune toate eforturile pentru a notifica hotărârea sa Uniunii și Regatului Unit în termen de șase luni de la data instituirii sale.

ARTICOLUL 174

Litigii care ridică probleme referitoare la interpretarea dreptului Uniunii

(1) În cazul în care un litigiu supus spre soluționare comisiei de arbitraj în conformitate cu prezentul titlu ridică o problemă de interpretare a unui concept de drept al Uniunii, o problemă de interpretare a unei dispoziții din dreptul Uniunii menționate în prezentul acord sau o problemă referitoare la respectarea de către Regatul Unit a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 89 alineatul (2), comisia de arbitraj nu se pronunță cu privire la o astfel de problemă. Într-un astfel de caz, comisia de arbitraj solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu privire la problema în cauză. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să pronunțe o astfel de hotărâre, care este obligatorie pentru comisia de arbitraj.

Comisia de arbitraj prezintă cererea menționată la primul paragraf după audierea părților.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) primul paragraf prima teză, în cazul în care consideră că trebuie prezentată o cerere în conformitate cu alineatul (1), Uniunea sau Regatul Unit poate sesiza comisia de arbitraj în acest sens. În acest caz, comisia de arbitraj transmite cererea mai departe în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului în care problema ridicată nu se referă la interpretarea unui concept de drept al Uniunii, la interpretarea unei dispoziții din dreptul Uniunii menționată în prezentul acord sau la respectarea de către Regatul Unit a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 89 alineatul (2). Comisia de arbitraj își motivează evaluarea. În termen de 10 zile de la această evaluare, oricare dintre părți poate solicita comisiei de arbitraj să își revizuiască evaluarea și se organizează o audiere în termen de 15 zile de la cererea adresată părților de a fi audiate pe această temă. Comisia de arbitraj își motivează evaluarea.

(3) În cazurile menționate la alineatele (1) și (2), termenele prevăzute la articolul 173 se suspendă până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene. Comisia de arbitraj nu are obligația să se pronunțe într-un termen mai scurt de 60 de zile de la data la care Curtea de Justiție a Uniunii Europene și-a pronunțat hotărârea.

(4) Articolul 161 alineatul (2) primul paragraf și articolul 161 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* procedurilor inițiate în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu prezentul articol.

ARTICOLUL 175

Respectarea hotărârii comisiei de arbitraj

Hotărârea comisiei de arbitraj este obligatorie pentru Uniune și pentru Regatul Unit. Uniunea și Regatul Unit iau toate măsurile necesare pentru a respecta cu bună-credință hotărârea comisiei de arbitraj și depun eforturi pentru a ajunge la un acord asupra perioadei de timp necesare pentru respectarea hotărârii, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 176.

ARTICOLUL 176

Perioada rezonabilă de timp necesară pentru respectare

(1) În termen de cel mult 30 de zile de la data la care comisia de arbitraj a notificat hotărârea Uniunii și Regatului Unit, în cazul în care comisia s-a pronunțat în favoarea reclamantului, pârâtul informează reclamantul cu privire la perioada de timp pe care o consideră necesară pentru respectarea hotărârii („perioada rezonabilă de timp”).

(2) În cazul în care există un dezacord între Uniune și Regatul Unit cu privire la perioada rezonabilă de timp necesară pentru respectarea hotărârii comisiei de arbitraj, reclamantul poate solicita comisiei inițiale de arbitraj, în scris, în termen de 40 de zile de la notificarea efectuată de pârât în temeiul alineatului (1), să stabilească durata perioadei rezonabile de timp. Această cerere se notifică, în același timp, pârâtului. În termen de 40 de zile de la data prezentării cererii, comisia de arbitraj notifică Uniunii și Regatului Unit decizia sa referitoare la perioada de timp necesară pentru respectarea hotărârii.

(3) În cazul în care comisia inițială de arbitraj sau unii dintre membrii acesteia nu pot să se întrunească din nou pentru a analiza o cerere prezentată în temeiul alineatului (2), se instituie o nouă comisie de arbitraj, în conformitate cu articolul 171. Termenul pentru notificarea deciziei este de 60 de zile de la data instituirii noii comisii de arbitraj.

(4) Pârâtul informează în scris reclamantul asupra progreselor înregistrate pentru a se conforma hotărârii comisiei de arbitraj menționate la articolul 173 cu cel puțin o lună înainte de expirarea perioadei rezonabile de timp.

(5) Perioada rezonabilă de timp poate fi prelungită prin acordul comun al Uniunii și al Regatului Unit.

ARTICOLUL 177

Reexaminarea măsurilor adoptate pentru respectarea hotărârii comisiei de arbitraj

(1) Pârâtul informează reclamantul, înainte de sfârșitul perioadei rezonabile de timp, cu privire la orice măsură pe care a adoptat-o pentru respectarea hotărârii comisiei de arbitraj.

(2) În cazul în care, la încheierea perioadei rezonabile de timp, reclamantul consideră că pârâtul nu a respectat hotărârea comisiei de arbitraj menționată la articolul 173, reclamantul poate solicita în scris comisiei inițiale de arbitraj să se pronunțe în această privință. Comisia de arbitraj notifică Uniunii și Regatului Unit hotărârea sa în termen de 90 de zile de la data prezentării cererii.

(3) În cazul în care comisia inițială de arbitraj sau unii dintre membrii acesteia nu pot să se întrunească din nou pentru a analiza o cerere prezentată în temeiul alineatului (2), se instituie o nouă comisie de arbitraj, în conformitate cu articolul 171. Termenul pentru notificarea hotărârii este de 60 de zile de la data instituirii noii comisii de arbitraj.

(4) În cazul în care un caz sesizat comisiei de arbitraj în temeiul alineatului (2) ridică o problemă de interpretare a unui concept de drept al Uniunii sau o problemă de interpretare a unei dispoziții din dreptul Uniunii la care se face referire în prezentul acord, articolul 174 se aplică *mutatis mutandis*.

ARTICOLUL 178

Măsuri corective temporare în caz de nerespectare

(1) În cazul în care comisia de arbitraj hotărăște, în conformitate cu articolul 177 alineatul (2), că pârâtul nu a respectat hotărârea comisiei de arbitraj menționată la articolul 173, la cererea reclamantului, comisia de arbitraj poate impune reclamantului plata unei sume forfetare sau a unei penalități cu titlu cominatoriu. La stabilirea sumei forfetare sau a penalității cu titlu cominatoriu, comisia de arbitraj ține seama de gravitatea nerespectării și a încălcării inițiale a obligațiilor, precum și de durata perioadei nerespectării și a încălcării inițiale a obligațiilor.

(2) În cazul în care, la o lună de la hotărârea comisiei de arbitraj menționată la alineatul (1), pârâtul nu a plătit niciun fel de sumă forfetară sau penalitate cu titlu cominatoriu care i-a fost impusă sau în cazul în care, la șase luni de la hotărârea comisiei de arbitraj menționată la articolul 177 alineatul (2), pârâtul continuă să nu respecte hotărârea comisiei de arbitraj menționată la articolul 173, reclamantul are dreptul, după notificarea pârâtului, să suspende îndeplinirea obligațiilor care decurg din:

(a) orice dispoziție a prezentului acord, alta decât cele cuprinse în partea a doua; sau

(b) dispoziții ale oricărui alt acord între Uniune și Regatul Unit, în condițiile prevăzute de acordul respectiv.

În notificare se precizează dispozițiile pe care reclamantul intenționează să le suspende. Înainte de a decide să suspende dispoziții dintr-un acord menționat la litera (b), reclamantul analizează mai întâi dacă suspendarea dispoziției din prezentul acord în conformitate cu litera (a) ar reprezenta un răspuns adecvat la încălcarea respectivă. Orice suspendare trebuie să fie proporțională cu încălcarea obligației în cauză, ținând seama de gravitatea încălcării și de drepturile în cauză și, în cazul în care suspendarea se bazează pe faptul că pârâtul continuă să nu respecte hotărârea comisiei de arbitraj menționată la articolul 173, ținând seama dacă a fost impusă sau nu o penalitate cominatorie și dacă aceasta a fost plătită ori este în curs de a fi plătită.

Reclamantul poate aplica suspendarea în orice moment, dar nu mai devreme de 10 zile de la data notificării, cu excepția cazului în care pârâtul a solicitat aplicarea procedurii de arbitraj în temeiul alineatului (3).

(3) În cazul în care consideră că amploarea suspendării prevăzute în notificarea menționată la alineatul (2) nu este proporțională, pârâtul poate solicita în scris comisiei inițiale de arbitraj să pronunțe o hotărâre în această privință. O astfel de cerere se notifică reclamantului înainte de expirarea termenului de 10 zile menționat la alineatul (2). Comisia de arbitraj notifică hotărârea sa Uniunii și Regatului Unit în termen de 60 de zile de la data prezentării cererii. Obligațiile nu se suspendă până când comisia de arbitraj nu și-a notificat hotărârea, iar orice suspendare trebuie să se conformeze hotărârii comisiei de arbitraj.

(4) În cazul în care comisia de arbitraj inițială sau unii dintre membrii acesteia nu pot să se întrunească din nou pentru a analiza o cerere formulată în temeiul alineatului (2), se instituie o nouă comisie de arbitraj, în conformitate cu articolul 171. Într-un astfel de caz, termenul pentru notificarea hotărârii este de 90 de zile de la data instituirii noii comisii de arbitraj.

(5) Suspendarea îndeplinirii obligațiilor este temporară și se aplică numai până în momentul retragerii sau al modificării oricărei măsuri considerate incompatibile cu dispozițiile prezentului acord, astfel încât să se asigure conformitatea cu dispozițiile prezentului acord, sau până când Uniunea și Regatul Unit convin să soluționeze în alt mod litigiul.

ARTICOLUL 179

Reexaminarea măsurilor adoptate ulterior măsurilor corective temporare

(1) În cazul în care reclamantul și-a suspendat îndeplinirea unor obligații în conformitate cu articolul 178 sau în cazul în care comisia de arbitraj a impus pârâtului plata unei penalități cominatorii în conformitate cu articolul 178 alineatul (1), pârâtul îi notifică reclamantului orice măsură pe care a adoptat-o pentru a respecta hotărârea comisiei de arbitraj și cererea sa cu privire la încetarea suspendării de către reclamant a îndeplinirii obligațiilor sale sau cu privire la încetarea plății penalității cu titlu cominatoriu.

(2) În cazul în care Uniunea și Regatul Unit nu ajung la un acord cu privire la eficacitatea măsurii notificate de a asigura respectarea de către pârât a dispozițiilor prezentului acord în termen de 45 de zile de la data transmiterii notificării, oricare dintre părți poate solicita în scris comisiei inițiale de arbitraj să pronunțe o hotărâre în această privință. Această cerere se notifică, în același timp, celeilalte părți. Hotărârea comisiei de arbitraj se notifică Uniunii și Regatului Unit, precum și Comitetului mixt în termen de 75 de zile de la data prezentării cererii.

În cazul în care comisia de arbitraj hotărăște că pârâtul respectă dispozițiile prezentului acord sau în cazul în care, în termen de 45 de zile de la transmiterea notificării menționate la alineatul (1), reclamantul nu solicită comisiei inițiale de arbitraj să se pronunțe cu privire la această chestiune:

(a) suspendarea îndeplinirii obligațiilor încetează în termen de 15 zile de la hotărârea comisiei de arbitraj sau de la încheierea perioadei de 45 de zile;

(b) plata penalității cominatorii încetează în ziua următoare hotărârii comisiei de arbitraj sau încheierii perioadei de 45 de zile.

(3) În cazul în care comisia inițială de arbitraj sau unii dintre membrii acesteia nu pot să se întrunească din nou pentru a analiza o cerere formulată în temeiul alineatului (2), se instituie o nouă comisie de arbitraj, în conformitate cu articolul 171. În acest caz, termenul pentru notificarea hotărârii este de 90 de zile de la data instituirii noii comisii de arbitraj.

(4) În cazul în care un caz sesizat comisiei de arbitraj în temeiul alineatului (2) ridică o problemă de interpretare a unui concept de drept al Uniunii sau o problemă de interpretare a unei dispoziții din dreptul Uniunii la care se face referire în prezentul acord, articolul 174 se aplică *mutatis mutandis*.

ARTICOLUL 180

Deciziile și hotărârile comisiei de arbitraj

(1) Comisia de arbitraj depune toate eforturile necesare pentru ca deciziile sale să fie luate prin consens. Cu toate acestea, în cazul în care nu poate lua o decizie prin consens, chestiunea în cauză se decide prin vot majoritar. În nicio situație însă opiniile divergente ale membrilor comisiei de arbitraj nu se dau publicității.

(2) Orice hotărâre a comisiei de arbitraj este obligatorie pentru Uniune și pentru Regatul Unit. Hotărârea prezintă constatările de fapt, aplicabilitatea dispozițiilor relevante din prezentul acord și justificarea oricăreia dintre constatările și concluziile sale. Uniunea și Regatul Unit pun la dispoziția publicului în întregime hotărârile și deciziile comisiei de arbitraj, sub rezerva protejării informațiilor confidențiale.

ARTICOLUL 181

Membrii comisiei de arbitraj

(1) Membrii comisiei de arbitraj sunt independenți, își exercită funcția în nume propriu, nu acceptă instrucțiuni de la nicio organizație sau administrație centrală și au obligația să se conformeze codului de conduită prevăzut în partea B a anexei IX. Comitetul mixt poate aduce modificări codului de conduită.

(2) Membrii comisiei de arbitraj beneficiază, din momentul instituirii acesteia, de imunitate de jurisdicție în Uniune și în Regatul Unit pentru actele îndeplinite de aceștia în exercitarea funcțiilor lor în cadrul comisiei de arbitraj.

TITLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 182

Protocoale și anexe

Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord, Protocolul privind zonele de suveranitate în Cipru, Protocolul privind Gibraltar și anexele I-IX fac parte integrantă din prezentul acord.

ARTICOLUL 183

Texte autentice și depozitarul

Prezentul acord este întocmit într-un singur exemplar original în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, textele în fiecare din aceste limbi fiind egal autentice.

Secretarul general al Consiliului este depozitarul prezentului acord.

ARTICOLUL 184

Negocierile privind relațiile viitoare

Uniunea și Regatul Unit depun toate eforturile, cu bună-credință și cu respectarea deplină a regimurilor lor legale interne, să ia măsurile necesare pentru negocierea cu promptitudine a acordurilor care reglementează relațiile lor viitoare menționate în Declarația politică din 25 noiembrie 2018 și să desfășoare procedurile aferente pentru ratificarea sau încheierea acordurilor respective, astfel încât să garanteze executarea acestor acorduri, în măsura posibilului, din momentul încheierii perioadei de tranziție.

ARTICOLUL 185

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul acord intră în vigoare la una dintre datele următoare, luându-se în considerare data cea mai apropiată:

(a) ziua următoare datei la care se încheie termenul prevăzut la articolul 50 alineatul (3) din TUE, astfel cum a fost prelungit de Consiliul European de comun acord cu Regatul Unit, cu condiția ca, înaintea datei respective, depozitarul prezentului acord să fi primit notificările scrise din partea Uniunii și a Regatului Unit cu privire la încheierea procedurilor interne necesare;

(b) prima zi a lunii următoare primirii de către depozitarul prezentului acord a ultimei notificări scrise menționate la litera (a).

În cazul în care, înainte de încheierea termenului prevăzut la articolul 50 alineatul (3) din TUE, astfel cum a fost prelungit de Consiliul European de comun acord cu Regatul Unit, depozitarul prezentului acord nu a primit notificările scrise menționate la litera (a), prezentul acord nu intră în vigoare.

Atunci când transmite notificarea scrisă menționată la primul paragraf, Uniunea poate declara, cu privire la orice stat membru care a invocat motive legate de principiile fundamentale ale dreptului intern al statului membru respectiv, că, în cursul perioadei de tranziție, pe lângă motivele de neexecutare a unui mandat european de arestare menționat în Decizia-cadru 2002/584/JAI, autoritățile judiciare de executare din statul membru respectiv pot refuza predarea propriilor resortisanți către Regatul Unit în temeiul unui mandat european de arestare. Într-un astfel de caz, Regatul Unit poate declara, în termen de cel mult o lună de la data primirii declarației Uniunii, că autoritățile sale judiciare de executare pot refuza predarea propriilor resortisanți către statul membru respectiv.

Partea a doua și partea a treia, cu excepția articolului 19, a articolului 34 alineatul (1), a articolului 44, a articolului 96 alineatul (1), precum și a titlului I din partea a șasea și a articolelor 169-181 se aplică din momentul încheierii perioadei de tranziție.

Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord se aplică de la încheierea perioadei de tranziție, cu excepția următoarelor dispoziții ale protocolului respectiv care se aplică de la intrarea în vigoare a prezentului acord:

– articolele 1, 2 și 3;

– al treilea paragraf ultima teză, al patrulea paragraf, al cincilea paragraf ultima teză și al șaselea paragraf din alineatul (1) de la articolul 6;

– articolul 6 alineatul (2) primul paragraf a doua teză;

– articolul 12 alineatul (2) ultima teză;

– articolul 14 alineatul (3);

– articolul 16;

– articolul 17 alineatele (1)-(4) și alineatul (6);

– articolul 21;

– articolul 4 alineatul (3) a treia teză și articolul 5 alineatul (2) din anexa 2;

– articolul 4 alineatul (1) a doua teză, articolul 8 alineatul (1) și articolul 13 al doilea paragraf prima teză din anexa 3;

– articolul 1 alineatul (4) și articolul 2 alineatul (3), articolul 7 alineatul (2) ultima teză și articolul 8 primul paragraf din anexa 4; și

– primul paragraf din anexa 9.

Protocolul referitor la zonele de suveranitate ale Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord în Cipru, cu excepția articolului 11, se aplică din momentul încheierii perioadei de tranziție.

Protocolul privind Gibraltar, cu excepția articolului 1, încetează să se aplice din momentul încheierii perioadei de tranziție.

Întocmit la ....

PROTOCOALE

PROTOCOL PRIVIND IRLANDA/IRLANDA DE NORD

Uniunea și Regatul Unit,

AVÂND ÎN VEDERE legăturile istorice și caracterul durabil al relațiilor bilaterale dintre Irlanda și Regatul Unit,

REAMINTIND că retragerea Regatului Unit din Uniune constituie o încercare majoră și unică pentru insula Irlanda și reafirmând faptul că realizările, beneficiile și angajamentele procesului de pace vor continua să fie de o importanță supremă pentru pacea, stabilitatea și reconcilierea acestei insule,

RECUNOSCÂND că este necesar ca circumstanțele unice ale insulei Irlanda să fie tratate prin intermediul unei soluții unice, astfel încât să se asigure retragerea ordonată a Regatului Unit din Uniune,

REAMINTIND că Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (denumit în continuare „Acordul de retragere”), la baza căruia stă articolul 50 din TUE, nu are drept obiectiv stabilirea unor relații viitoare permanente între Uniune și Regatul Unit,

REAMINTIND intenția Uniunii și a Regatului Unit de a înlocui soluția de protecție pentru Irlanda de Nord cu un acord ulterior care să stabilească un regim alternativ menit să ofere asigurarea permanentă că nu va exista o frontieră strict controlată pe insula Irlanda,

AVÂND ÎN VEDERE că obiectivul comun urmărit de Uniune și Regatul Unit îl constituie menținerea unor relații viitoare apropiate, care vor cuprinde instituirea unui regim vamal ambițios bazat pe teritoriul vamal unic prevăzut de prezentul protocol, cu respectarea deplină a ordinii juridice a fiecărei părți,

AFIRMÂND că Acordul din Vinerea Mare, cunoscut și sub denumirea de Acordul de la Belfast, încheiat la 10 aprilie 1998 între Guvernul Regatului Unit, Guvernul Irlandei și ceilalți participanți la negocierile multipartite (denumit în continuare „Acordul din 1998”), care este anexat la Acordul dintre Regatul Unit și Irlanda din aceeași dată („Acordul dintre Regatul Unit și Irlanda”), inclusiv acordurile și dispozițiile ulterioare de punere în aplicare, ar trebui să fie protejat în toate elementele sale,

RECUNOSCÂND locul central ocupat de cooperarea dintre Irlanda de Nord și Irlanda în Acordul din 1998 și importanța sa determinantă pentru procesul de reconciliere și de normalizare a relațiilor de pe insula Irlanda și reamintind rolurile, funcțiile și garanțiile Organului Executiv al Irlandei de Nord, ale Adunării Irlandei de Nord și ale Consiliului Ministerial Nord-Sud (inclusiv dispozițiile intercomunitare), astfel cum au fost enunțate în Acordul din 1998,

LUÂND ACT de faptul că dreptul Uniunii a furnizat un cadru de sprijin pentru dispozițiile privind drepturile, garanțiile și egalitatea de șanse ale Acordului din 1998,

RECUNOSCÂND că cetățenii irlandezi din Irlanda de Nord, datorită faptului că dețin cetățenia Uniunii, vor continua să beneficieze de drepturi, oportunități și beneficii, să le exercite și să aibă acces la ele și că prezentul protocol ar trebui să respecte drepturile, oportunitățile și identitatea care decurg din cetățenia Uniunii atunci când cetățenii Irlandei de Nord aleg să își invoce dreptul la cetățenia irlandeză, astfel cum este definit în anexa 2 la Acordul dintre Regatul Unit și Irlanda „Declarația privind dispozițiile de la articolul 1 alineatul (vi) în ceea ce privește cetățenia”, și să nu aducă atingere drepturilor, oportunităților și identității menționate mai sus,

REAMINTIND angajamentul asumat de Regatul Unit de a proteja cooperarea nord-sud și garanția oferită de acesta potrivit căreia se va evita instituirea unei frontiere strict controlate, inclusiv amplasarea unei infrastructuri fizice sau verificările și controalele aferente, și ținând seama de necesitatea ca orice acorduri viitoare să fie compatibile cu aceste cerințe globale,

CONSTATÂND că nicio dispoziție din prezentul protocol nu împiedică Regatul Unit să asigure accesul nerestricționat pe piață pentru mărfurile care circulă dinspre Irlanda de Nord către restul pieței interne a Regatului Unit,

SUBLINIIND obiectivul comun al Uniunii și al Regatului Unit de a evita controalele în porturile și aeroporturile din Irlanda de Nord, în măsura în care acest lucru este posibil în conformitate cu legislația aplicabilă și ținând seama de regimurile lor de reglementare, precum și de punerea în aplicare a acestora,

REAMINTIND că Raportul comun al negociatorilor Uniunii Europene și ai guvernului Regatului Unit privind progresele înregistrate în cursul primei etape a negocierilor purtate în temeiul articolului 50 din TUE privind retragerea ordonată a Regatului Unit din Uniunea Europeană din 8 decembrie 2017 prezintă trei scenarii diferite pentru protejarea cooperării nord-sud și evitarea unei frontiere strict controlate, dar că prezentul protocol se bazează pe cel de al treilea scenariu, care constă în a menține alinierea deplină la normele pieței interne a Uniunii și ale uniunii vamale ce sprijină în prezent și vor sprijini și în viitor cooperarea nord-sud, economia întregii insule și protejarea Acordului din 1998, scenariu care urmează să se aplice cu excepția cazului în care și până în momentul în care se convine asupra unor modalități alternative prin care se pune în aplicare un alt scenariu,

CONSTATÂND că, în conformitate cu articolul 132 din Acordul de retragere, perioada de tranziție poate fi prelungită de comun acord,

REAMINTIND că Uniunea și Regatul Unit au realizat un exercițiu de cartografiere care evidențiază că, într-o măsură foarte mare, cooperarea nord-sud se bazează pe un cadru juridic și de politici comun al Uniunii,

CONSTATÂND că retragerea Regatului Unit din Uniune pune astfel la grea încercare menținerea și dezvoltarea cooperării nord-sud,

REAMINTIND că Regatul Unit își menține angajamentul de a proteja și a sprijini cooperarea continuă nord-sud și est-vest în toate contextele și cadrele de cooperare din domeniul politic, cel economic, cel al securității, la nivelul societății și în domeniul agriculturii, inclusiv continuitatea activității organismelor de punere în aplicare nord-sud,

RECUNOSCÂND necesitatea punerii în aplicare a prezentului protocol în vederea menținerii condițiilor necesare pentru continuarea cooperării nord-sud, inclusiv în perspectiva unor eventuale noi modalități, în conformitate cu Acordul din 1998,

REAMINTIND angajamentele Uniunii și ale Regatului Unit față de programele de finanțare nord-sud PEACE și INTERREG asumate în temeiul actualului cadru financiar multianual și angajamentul lor de a menține pentru viitorul program proporțiile aplicate în prezent finanțării,

AFIRMÂND angajamentul Regatului Unit de a facilita tranzitul eficient și în timp util pe teritoriul său al mărfurilor care circulă dinspre Irlanda către un alt stat membru sau către o țară terță și, respectiv, în sens invers,

AFIRMÂND CU HOTĂRÂRE că executarea prezentului protocol ar trebui să aibă un impact cât mai redus posibil asupra vieții de zi cu zi a populației atât în Irlanda, cât și în Irlanda de Nord,

ÎNȚELEGÂND că drepturile și obligațiile care îi revin Irlandei în temeiul normelor pieței interne a Uniunii și ale uniunii vamale trebuie să fie pe deplin respectate,

CONVIN cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Acordul de retragere:

ARTICOLUL 1

Obiective și raportul cu acordul ulterior

(1) Prezentul protocol nu aduce atingere dispozițiilor Acordului din 1998 referitoare la statutul constituțional al Irlandei de Nord și la principiul consimțământului, care prevede că acest statut nu poate fi modificat, sub nicio formă, decât cu consimțământul majorității cetățenilor săi.

(2) Prezentul protocol respectă funcțiile esențiale ale statului și integritatea teritorială a Regatului Unit.

(3) Prezentul protocol stabilește mecanismele necesare pentru a răspunde circumstanțelor unice de pe insula Irlanda, a menține condițiile necesare cooperării continue nord-sud, a evita instituirea unei frontiere strict controlate și a proteja Acordul din 1998 în toate dimensiunile sale.

(4) Acordul de retragere nu are drept obiectiv stabilirea unor relații viitoare permanente între Uniune și Regatul Unit. Prin urmare, dispozițiile prezentului protocol sunt menite să se aplice numai temporar, ținând seama de angajamentele Uniunii și ale Regatului Unit enunțate la articolul 2 alineatul (1). Dispozițiile prezentului protocol se aplică cu excepția cazului în care și până în momentul în care sunt înlocuite, integral sau parțial, printr-un acord ulterior.

ARTICOLUL 2

Acordul ulterior

(1) Uniunea și Regatul Unit depun toate eforturile pentru a încheia, până la 31 decembrie 2020, un acord care să asigure înlocuirea integrală sau parțială a prezentului protocol.

(2) Eventualul acord ulterior dintre Uniune și Regatul Unit indică dispozițiile din prezentul protocol pe care le înlocuiește. Odată ce devine aplicabil un acord ulterior încheiat între Uniune și Regatul Unit după intrarea în vigoare a Acordului de retragere, prezentul protocol nu se mai aplică sau încetează să se aplice, după caz, integral sau parțial, în pofida articolului 20, începând cu data aplicării respectivului acord ulterior și în conformitate cu dispozițiile acestuia prin care se stabilește efectul său asupra prezentului protocol.

ARTICOLUL 3

Prelungirea perioadei de tranziție

După luarea în considerare a progreselor realizate în direcția încheierii acordului menționat la articolul 1 alineatul (4) și la articolul 2 alineatul (1) din prezentul protocol, Regatul Unit poate solicita, în orice moment înainte de 1 iulie 2020, prelungirea perioadei de tranziție menționate la articolul 126 din Acordul de retragere. În cazul în care Regatul Unit prezintă această solicitare, perioada de tranziție poate fi prelungită în conformitate cu articolul 132 din Acordul de retragere.

ARTICOLUL 4

Drepturile persoanelor fizice

(1) Regatul Unit se asigură că retragerea sa din Uniune nu conduce la diminuarea, sub nicio formă, a drepturilor, garanțiilor sau egalității de șanse stabilite în partea intitulată „Drepturi, garanții și egalitatea de șanse” din Acordul din 1998, inclusiv în ceea ce privește protecția împotriva discriminării, astfel cum este consacrată în dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 1 la prezentul protocol, și pune în aplicare prezentul alineat prin intermediul unor mecanisme dedicate.

(2) Regatul Unit continuă să faciliteze activitatea conexă acestor aspecte desfășurată de instituțiile și organismele instituite în temeiul Acordului din 1998, printre care se numără Comisia pentru drepturile omului din Irlanda de Nord, Comisia pentru egalitate din Irlanda de Nord și Comitetul mixt al reprezentanților comisiilor pentru drepturile omului din Irlanda de Nord și din Irlanda, în sprijinul respectării drepturilor omului și a standardelor de egalitate.

ARTICOLUL 5

Zona comună de călătorie

(1) Regatul Unit și Irlanda pot continua să încheie între ele aranjamente privind circulația persoanelor între teritoriile lor respective („zona comună de călătorie”), respectând pe deplin drepturile persoanelor fizice conferite de dreptul Uniunii.

(2) Regatul Unit se asigură că zona comună de călătorie și drepturile și privilegiile asociate acesteia pot continua să se aplice fără a aduce atingere obligațiilor care îi revin Irlandei în temeiul dreptului Uniunii, în special în ceea ce privește libera circulație către, dinspre și în Irlanda a cetățenilor Uniunii și a membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenia acestora.

ARTICOLUL 6

Teritoriul vamal unic, circulația mărfurilor

(1) Până la intrarea în vigoare a viitoarelor relații, între Uniune și Regatul Unit se instituie un teritoriu vamal unic („teritoriul vamal unic”). În consecință, Irlanda de Nord face parte din același teritoriu vamal ca Marea Britanie.

Teritoriul vamal unic cuprinde:

(a) teritoriul vamal al Uniunii definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1]; și

(b) teritoriul vamal al Regatului Unit.

[1] Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

Normele stabilite în anexa 2 la prezentul protocol se aplică totalității comerțului cu mărfuri dintre teritoriile menționate la al doilea paragraf, precum și, atunci când se prevede acest lucru, între teritoriul vamal unic și țările terțe. Pentru a se asigura menținerea condițiilor de concurență echitabile necesare aplicării corecte a prezentului alineat, se aplică dispozițiile prevăzute în anexa 4 la prezentul protocol. După caz, Comitetul mixt poate modifica anexa 4 pentru a stabili standarde mai ridicate pentru aceste condiții de concurență echitabile.

Până la 1 iulie 2020, Comitetul mixt adoptă normele de aplicare referitoare la comerțul cu mărfuri între cele două părți ale teritoriului vamal unic în vederea punerii în aplicare a prezentului alineat. În cazul în care o astfel de decizie nu este adoptată până la 1 iulie 2020, se aplică anexa 3 la prezentul protocol.

Prin derogare de la al treilea paragraf, produsele obținute din pescuit și acvacultură prevăzute în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1] („produsele obținute din pescuit și acvacultură”) nu fac obiectul normelor stabilite în anexele 2 și 4 la prezentul protocol și nici al normelor menționate la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, cu excepția cazului în care între Uniune și Regatul Unit este aplicabil un acord privind accesul la ape și posibilitățile de pescuit. În conformitate cu articolul 184 din Acordul de retragere, Uniunea și Regatul Unit depun toate eforturile pentru a încheia și a ratifica acest acord înainte de 1 iulie 2020.

[1] Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 1).

Comitetul mixt poate adopta decizii de modificare a anexei 3 la prezentul protocol, în cazul în care aceste modificări sunt necesare pentru aplicarea corectă a prezentului alineat. Respectivele decizii nu pot modifica elementele esențiale ale prezentului protocol sau ale Acordului de retragere.

Al doilea paragraf nu aduce atingere dispozițiilor specifice stabilite în Protocolul privind zonele de suveranitate ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în Cipru.

(2) Legislația definită la articolul 5 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se aplică Regatului Unit și în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord (cu excepția apelor teritoriale ale Regatului Unit). Cu toate acestea, Comitetul mixt stabilește, inclusiv din punct de vedere cantitativ, condițiile în care sunt scutite de taxe anumite produse obținute din pescuit și acvacultură introduse pe teritoriul vamal al Uniunii definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 prin intermediul navelor care arborează pavilionul Regatului Unit și care au portul de înmatriculare în Irlanda de Nord.

Dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 5 la prezentul protocol se aplică, de asemenea, în condițiile stabilite în anexa respectivă, Regatului Unit și în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

Articolele 30 și 110 din TFUE se aplică Regatului Unit și în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord. Între Uniune și Irlanda de Nord sunt interzise restricțiile cantitative la export și la import.

ARTICOLUL 7

Protecția pieței interne a Regatului Unit

(1) Nicio dispoziție din prezentul protocol nu împiedică Regatul Unit să asigure accesul nerestricționat pe piață pentru mărfurile care circulă dinspre Irlanda de Nord către restul pieței interne a Regatului Unit. Dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol care interzic sau restricționează exportul de mărfuri nu se aplică decât comerțului dintre teritoriile menționate la articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf și numai în măsura strict impusă de eventualele obligații internaționale ale Uniunii. Regatul Unit asigură protecția deplină conformă cu cerințele și angajamentele internaționale relevante pentru interdicțiile și restricțiile la exportul de mărfuri din Uniune către țări terțe, astfel cum sunt prevăzute în dreptul Uniunii.

(2) Dat fiind că Irlanda de Nord face parte integrantă din piața internă a Regatului Unit, Uniunea și Regatul Unit depun toate eforturile pentru a facilita schimburile comerciale dintre partea din teritoriul Regatului Unit căreia i se aplică Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în temeiul articolului 6 alineatul (2) din prezentul protocol și celelalte părți din teritoriul Regatului Unit, în conformitate cu legislația aplicabilă și ținând seama de propriile lor regimuri de reglementare, precum și de punerea în aplicare a acestora. Comitetul mixt examinează în mod constant aplicarea prezentului alineat și adoptă recomandări adecvate pentru a evita controalele în porturile și aeroporturile din Irlanda de Nord, în măsura în care acest lucru este posibil.

(3) Nicio dispoziție din prezentul protocol nu împiedică prezentarea unui produs originar din Irlanda de Nord ca fiind originar din Regatul Unit la introducerea pe piață în Marea Britanie.

(4) Nicio dispoziție din prezentul protocol nu aduce atingere legislației Regatului Unit care reglementează introducerea pe piață în alte părți din teritoriul Regatului Unit a mărfurilor din Irlanda de Nord care sunt conforme cu reglementările tehnice, evaluările, înregistrările, certificatele, aprobările sau autorizațiile reglementate de dispozițiile din dreptul Uniunii menționate în anexa 5 la prezentul protocol sau care beneficiază de acestea.

ARTICOLUL 8

Reglementări tehnice, evaluări, înregistrări, certificate, aprobări și autorizații

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor din dreptul Uniunii menționate în anexa 5 la prezentul protocol, legalitatea introducerii mărfurilor pe piața din Irlanda de Nord este reglementată de legislația Regatului Unit, precum și, în ceea ce privește bunurile importate din Uniune, de articolele 34 și 36 din TFUE.

(2) În cazul în care dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol prevăd indicarea unui stat membru, inclusiv sub formă prescurtată, prin intermediul marcajelor, etichetării, elementelor de identificare sau prin orice alte mijloace, Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord este desemnat prin indicația „UK(NI)” sau „United Kingdom (Northern Ireland)”. În cazul în care dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol prevăd indicarea sub forma unui cod numeric, Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord este indicat cu un cod numeric diferențiat.

(3) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din prezentul protocol și de la articolul 7 din Acordul de retragere, în ceea ce privește recunoașterea într-un stat membru a reglementărilor tehnice, evaluărilor, înregistrărilor, certificatelor, aprobărilor și autorizațiilor eliberate sau efectuate de autoritățile unui alt stat membru sau de un organism stabilit într-un alt stat membru, trimiterile la statele membre conținute în dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord, în ceea ce privește reglementările tehnice, evaluările, înregistrările, certificatele, aprobările și autorizațiile eliberate sau efectuate de autoritățile Regatului Unit sau de către organismele stabilite în Regatul Unit.

Primul paragraf nu se aplică înregistrărilor, certificărilor, aprobărilor și autorizațiilor pentru amplasamente, instalații sau localuri din Irlanda de Nord eliberate sau efectuate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în cazul în care pentru înregistrare, certificare, aprobare sau autorizare este obligatorie o inspecție a amplasamentelor, instalațiilor sau localurilor.

Primul paragraf nu se aplică certificatelor sanitar-veterinare și nici etichetelor oficiale pentru materialul de reproducere a plantelor care sunt obligatorii în conformitate cu dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol.

Primul paragraf nu aduce atingere valabilității, în Irlanda de Nord, a evaluărilor, înregistrărilor, certificatelor, aprobărilor și autorizațiilor eliberate sau efectuate, în temeiul dispozițiilor din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol, de autoritățile competente ale Regatului Unit sau de organisme stabilite în Regatul Unit. Orice marcaj de conformitate, logo sau alt element similar care este obligatoriu în conformitate cu dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol și pe care operatorii economici îl aplică pe baza evaluării, înregistrării, certificatului, aprobării sau autorizației eliberate de autoritățile competente ale Regatului Unit sau de organisme stabilite în Regatul Unit este însoțit de mențiunea „UK(NI)”.

Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord nu poate iniția proceduri de opoziție, de salvgardare sau de arbitraj prevăzute de dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol în măsura în care aceste proceduri vizează reglementările tehnice, standardele, evaluările, înregistrările, certificatele, aprobările și autorizațiile eliberate sau efectuate de autoritățile competente ale statelor membre sau de organisme stabilite în statele membre.

Primul paragraf nu împiedică testarea și eliberarea de către o persoană calificată din Irlanda de Nord a unei serii de medicamente importate sau fabricate în Irlanda de Nord.

ARTICOLUL 9

TVA și accize

Dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 6 la prezentul protocol referitoare la bunuri se aplică Regatului Unit și în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

În cadrul Comitetului mixt au loc discuții periodice privind punerea în aplicare a prezentului articol și, dacă este cazul, acesta adoptă măsurile necesare pentru aplicarea sa corespunzătoare.

ARTICOLUL 10

Agricultură și mediu

Dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 5 la prezentul protocol se aplică, în condițiile stabilite în anexa respectivă, Regatului Unit și în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

ARTICOLUL 11

Piața unică a energiei electrice

Dispozițiile din dreptul Uniunii care reglementează piețele de comercializare cu ridicata a energiei electrice, enumerate în anexa 7 la prezentul protocol, se aplică, în condițiile stabilite în anexa respectivă, Regatului Unit și în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

ARTICOLUL 12

Ajutoare de stat

(1) Dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 8 la prezentul protocol se aplică Regatului Unit, inclusiv în ceea ce privește măsurile de sprijinire a producției și a comercializării de produse agricole în Irlanda de Nord, în ceea ce privește măsurile care afectează schimburile comerciale care fac obiectul prezentului protocol dintre Uniune și partea din teritoriul Regatului Unit căreia i se aplică Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în temeiul articolului 6 alineatul (2) din prezentul protocol.

(2) În pofida alineatului (1), dispozițiile din dreptul Uniunii menționate la alineatul respectiv nu se aplică în privința măsurilor luate de autoritățile Regatului Unit în sprijinul producției și al comercializării produselor agricole în Irlanda de Nord, până la un anumit nivel anual total maxim al sprijinului și cu condiția ca un anumit procent minim din sprijinul care face obiectul acestei exceptări să respecte dispozițiile anexei 2 la Acordul OMC privind agricultura. Stabilirea nivelului anual total maxim al sprijinului care face obiectul exceptării și a procentului minim este reglementată de procedurile prevăzute în anexa 9.

(3) În cazul în care Comisia Europeană examinează informații privind o măsură luată de autoritățile Regatului Unit care poate constitui un ajutor ilegal ce intră sub incidența alineatului (1), aceasta se asigură că Regatul Unit este informat pe deplin și în mod periodic cu privire la evoluția și concluziile examinării măsurii respective.

Comisia Europeană și autoritatea independentă menționată la articolul 9 din anexa 4 stabilesc modalitățile administrative necesare pentru punerea în aplicare corectă a prezentului articol și, respectiv, a părții a patra din anexa 4 și reexaminează în mod periodic aceste modalități.

ARTICOLUL 13

Alte domenii de cooperare nord-sud

(1) În conformitate cu modalitățile stabilite la articolul 6 alineatul (2) și la articolele 7-12 și cu respectarea deplină a dreptului Uniunii, prezentul protocol este pus în aplicare și executat astfel încât să se mențină condițiile necesare cooperării continue nord-sud, inclusiv în domeniile mediului, sănătății, agriculturii, transporturilor, educației și turismului, precum și în domeniile energiei, telecomunicațiilor, radiodifuziunii, pescuitului în apele interioare, justiției și securității, învățământului superior și sportului.

Cu respectarea deplină a dreptului Uniunii, Regatul Unit și Irlanda pot continua să adopte noi modalități care să se bazeze pe dispozițiile Acordului din 1998 în alte domenii ale cooperării nord-sud pe insula Irlanda.

(2) Comitetul mixt verifică în mod constant măsura în care punerea în aplicare și executarea prezentului protocol mențin condițiile necesare pentru cooperarea nord-sud. În această privință, Comitetul mixt poate formula recomandări adecvate adresate Uniunii și Regatului Unit, inclusiv la recomandarea Comitetului specializat.

ARTICOLUL 14

Punerea în aplicare, aplicarea, monitorizarea și asigurarea respectării

(1) Fără a aduce atingere alineatului (4), autorităților Regatului Unit le revine responsabilitatea de a pune în aplicare și de a aplica dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (4), reprezentanții Uniunii au dreptul de a fi prezenți la orice activitate a autorităților Regatului Unit în legătură cu punerea în aplicare și aplicarea dispozițiilor din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol, iar Regatul Unit furnizează, la cerere, toate informațiile relevante referitoare la activitățile respective. Regatul Unit facilitează prezența reprezentanților Uniunii și le pune la dispoziție informațiile solicitate. În cazul în care reprezentantul Uniunii solicită autorităților Regatului Unit să întreprindă măsuri de control în cazuri individuale, din motive justificate în mod corespunzător, autoritățile Regatului Unit întreprind măsurile de control respective.

(3) Modalitățile practice de lucru care privesc exercitarea drepturilor reprezentanților Uniunii menționate la alineatul (2) se stabilesc de către Comitetul mixt, la propunerea Comitetului specializat.

(4) În ceea ce privește articolul 6 alineatul (2) și articolele 8-12 din prezentul protocol, precum și în ceea ce privește articolul 7 alineatul (1) din anexa 4 la prezentul protocol, referitor la măsurile statelor membre, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii dețin competențele care le-au fost conferite de dreptul Uniunii în raport cu Regatul Unit și cu persoanele fizice și juridice care își au reședința sau sunt stabilite pe teritoriul Regatului Unit. În special, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în această privință în conformitate cu dispozițiile tratatelor. În această privință, articolul 267 al doilea și al treilea paragraf din TFUE se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia.

(5) Actele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii adoptate în conformitate cu alineatul (4) produc, în privința și pe teritoriul Regatului Unit, aceleași efecte juridice pe care le produc în Uniune și în statele sale membre.

(6) Atunci când reprezintă o parte sau îi acordă asistență în legătură cu procedurile administrative care rezultă din exercitarea competențelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii menționate la alineatul (4), avocații care au dreptul să pledeze în fața instanțelor judecătorești din Regatul Unit beneficiază, sub toate aspectele, de același tratament ca avocații care au dreptul să pledeze în fața instanțelor judecătorești din statele membre și care reprezintă o parte sau îi acordă asistență în legătură cu astfel de proceduri administrative.

(7) În cauzele cu care este sesizată Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul alineatului (4):

(a) Regatul Unit poate să participe la procedura inițiată în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în același mod ca un stat membru;

(b) avocații autorizați să pledeze în fața instanțelor judecătorești din Regatul Unit pot reprezenta sau asista o parte în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în cadrul unor astfel de proceduri și beneficiază, sub toate aspectele, de același tratament ca avocații autorizați să pledeze în fața instanțelor judecătorești din statele membre care reprezintă sau asistă o parte în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ARTICOLUL 15

Dispoziții comune

(1) În sensul prezentului protocol, orice trimitere la Regatul Unit în dispozițiile aplicabile din Acordul de retragere se interpretează ca referindu-se la Regatul Unit sau la Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord, după caz.

În pofida oricărei alte dispoziții din prezentul protocol, orice trimitere la teritoriul definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 din cadrul dispozițiilor aplicabile din Acordul de retragere și din prezentul protocol, precum și al dispozițiilor din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord, se interpretează ca incluzând partea din teritoriul Regatului Unit căreia i se aplică Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în temeiul articolului 6 alineatul (2) din prezentul protocol.

În sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf, termenul „teritoriu vamal” are același înțeles ca la articolul XXIV din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994.

Titlurile I și III din partea a treia și partea a șasea din Acordul de retragere se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului protocol.

(2) În sensul prezentului protocol, se aplică următoarele definiții:

– „țară terță” înseamnă o țară sau un teritoriu care nu aparține teritoriilor vamale menționate la articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf;

– „parte a teritoriului vamal unic” înseamnă fie teritoriul vamal al Uniunii definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, fie teritoriul vamal al Regatului Unit.

(3) În pofida articolului 4 alineatele (4) și (5) din Acordul de retragere, dispozițiile prezentului protocol referitoare la dreptul Uniunii sau la concepte ori dispoziții ce țin de dreptul Uniunii se interpretează, în ceea ce privește punerea în aplicare și executarea lor, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(4) În pofida articolului 6 alineatul (1) din Acordul de retragere și în absența unor dispoziții contrare, în cazul în care prezentul protocol face trimitere la un act al Uniunii, trimiterea respectivă se interpretează ca trimitere la respectivul act al Uniunii, astfel cum a fost modificat sau înlocuit.

(5) În cazul în care Uniunea adoptă un nou act care intră sub incidența prezentului protocol, dar care nu modifică sau nu înlocuiește un act al Uniunii menționat în anexele la prezentul protocol, Uniunea informează Regatul Unit, în cadrul Comitetului mixt, cu privire la adoptarea acestui act. La solicitarea Uniunii sau a Regatului Unit, Comitetul mixt organizează un schimb de opinii cu privire la implicațiile actului nou-adoptat pentru buna funcționare a prezentului protocol, în termen de șase săptămâni de la formularea solicitării.

În cel mai scurt timp posibil din punct de vedere practic după ce Uniunea a informat Regatul Unit în cadrul Comitetului mixt, Comitetul mixt fie:

(a) adoptă o decizie prin care adaugă actul nou-adoptat în anexa relevantă la prezentul protocol; fie,

(b) în cazul în care nu se poate ajunge la un acord privind adăugarea actului nou-adoptat în anexa relevantă la prezentul protocol, analizează orice alte posibilități pentru menținerea bunei funcționări a prezentului protocol și ia orice decizie necesară în acest scop.

În cazul în care Comitetul mixt nu adoptă o decizie în conformitate cu cel de al doilea paragraf într-un termen rezonabil, Uniunea are dreptul, după notificarea Regatului Unit, să ia măsurile corective adecvate. Aceste măsuri produc efecte cel mai devreme la șase luni după ce Uniunea a informat Regatul Unit în conformitate cu primul paragraf, dar în niciun caz măsurile nu produc efecte înainte de data la care actul nou-adoptat este pus în aplicare în Uniune.

(6) Prin derogare de la alineatul (1) al prezentului articol și de la articolul 7 din Acordul de retragere, cu excepția cazului în care Uniunea consideră că accesul total sau parțial al Regatului Unit sau, după caz, al Regatului Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord, după caz, este strict necesar pentru a permite Regatului Unit să respecte obligațiile care îi revin în temeiul prezentului protocol, inclusiv atunci când acest acces este necesar deoarece accesul la informațiile relevante nu poate fi facilitat de grupul de lucru menționat la articolul 17 din prezentul protocol sau prin orice alte mijloace practice, în ceea ce privește accesul la orice rețea, sistem de informații sau bază de date instituită în temeiul dreptului Uniunii, trimiterile la statele membre și la autoritățile competente ale statelor membre în dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit sau, după caz, Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

(7) Autoritățile Regatului Unit nu acționează în calitate de autoritate principală pentru evaluările de risc, examinările, aprobările și procedurile de autorizare prevăzute în dreptul Uniunii pus în aplicare prin prezentul protocol.

(8) Prezentului protocol i se aplică articolele 346 și 347 din TFUE în ceea ce privește măsurile luate de un stat membru sau de Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

ARTICOLUL 16

Comitetul specializat

Comitetul privind aspectele referitoare la punerea în aplicare a Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord, înființat prin articolul 165 din Acordul de retragere („Comitetul specializat”):

(a) facilitează punerea în aplicare și executarea prezentului protocol;

(b) analizează propunerile privind punerea în aplicare și executarea prezentului protocol primite de la Consiliul Ministerial nord-sud și de la organismele de punere în aplicare nord-sud constituite în temeiul Acordului din 1998;

(c) examinează orice aspect relevant pentru articolul 4 din prezentul protocol supus atenției sale de către Comisia pentru drepturile omului din Irlanda de Nord, Comisia pentru egalitate din Irlanda de Nord și Comitetul mixt al reprezentanților comisiilor pentru drepturile omului din Irlanda de Nord și din Irlanda;

(d) discută orice chestiune ridicată de Uniune sau de Regatul Unit care este relevantă pentru prezentul protocol și care generează dificultăți; și

(e) adresează recomandări Comitetului mixt în ceea ce privește funcționarea prezentului protocol.

ARTICOLUL 17

Grupul de lucru consultativ mixt

(1) Se înființează un grup de lucru consultativ mixt privind punerea în aplicare a prezentului protocol (denumit în continuare „grupul de lucru”). Acesta are rolul de forum pentru schimbul de informații și consultarea reciprocă.

(2) Grupul de lucru este alcătuit din reprezentanți ai Uniunii și ai Regatului Unit și își exercită funcțiile sub supravegherea Comitetului specializat, căruia îi prezintă rapoarte. Grupul de lucru nu are alte competențe de a lua decizii obligatorii cu excepția competenței de a-și adopta propriul regulament de procedură, menționată la alineatul (6).

(3) În cadrul grupului de lucru:

(a) Uniunea și Regatul Unit fac schimb de informații în timp util cu privire la măsurile de punere în aplicare relevante planificate, în curs și finale referitoare la actele Uniunii enumerate în anexele la prezentul protocol;

(b) Uniunea informează Regatul Unit cu privire la actele planificate ale Uniunii care intră sub incidența prezentului protocol, inclusiv cu privire la actele Uniunii care modifică sau înlocuiesc actele Uniunii enumerate în anexele la prezentul protocol;

(c) Uniunea pune la dispoziția Regatului Unit toate informațiile pe care Uniunea le consideră relevante pentru a permite Regatului Unit să își respecte integral obligațiile care îi revin în temeiul prezentului protocol; și

(d) Regatul Unit pune la dispoziția Uniunii toate informațiile pe care statele membre au obligația să și le pună la dispoziție unul altuia sau instituțiilor, organelor, oficiilor ori agențiilor Uniunii în temeiul actelor Uniunii enumerate în anexele la prezentul protocol.

(4) Grupul de lucru este coprezidat de Uniune și de Regatul Unit.

(5) Grupul de lucru se reunește cel puțin o dată pe lună, în afara cazului în care Uniunea și Regatul Unit, de comun acord, decid altfel. Atunci când este necesar, Uniunea și Regatul Unit pot face schimb de informațiile menționate la alineatul (3) literele (c) și (d) între reuniuni.

(6) Grupul de lucru își adoptă propriul regulament de procedură de comun acord.

(7) Uniunea se asigură că toate opiniile exprimate de Regatul Unit în cadrul grupului de lucru și toate informațiile prezentate de Regatul Unit în cadrul grupului de lucru, inclusiv datele tehnice și științifice, sunt comunicate fără întârzieri nejustificate instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii.

ARTICOLUL 18

Măsuri de salvgardare

(1) Dacă executarea prezentului protocol duce la dificultăți economice, societale sau de mediu grave care riscă să persiste ori la deturnarea comerțului, Uniunea sau Regatul Unit poate lua măsuri de salvgardare adecvate în mod unilateral. Domeniul de aplicare și durata acestor măsuri de salvgardare sunt limitate la ceea ce este strict necesar pentru remedierea situației. Se acordă prioritate măsurilor care afectează cel mai puțin funcționarea prezentului protocol.

(2) Dacă o măsură de salvgardare adoptată de Uniune sau, după caz, de Regatul Unit în conformitate cu alineatul (1) creează un dezechilibru între drepturile și obligațiile care rezultă din prezentul protocol, Uniunea sau, după caz, Regatul Unit poate adopta măsuri de reechilibrare proporționale care sunt strict necesare pentru remedierea dezechilibrului. Se acordă prioritate măsurilor care afectează cel mai puțin funcționarea prezentului protocol.

(3) Măsurile de salvgardare și de reechilibrare luate în conformitate cu alineatele (1) și (2) sunt reglementate de procedurile stabilite în anexa 10 la prezentul protocol.

ARTICOLUL 19

Protecția intereselor financiare

Uniunea și Regatul Unit combat fraudele și orice alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii sau interesele financiare ale Regatului Unit.

ARTICOLUL20

Reexaminare

În cazul în care, în orice moment după încheierea perioadei de tranziție, Uniunea sau Regatul Unit consideră că prezentul protocol nu mai este, integral sau parțial, necesar pentru realizarea obiectivelor stabilite la articolul 1 alineatul (3) și ar trebui să înceteze să se aplice, integral sau parțial, Uniunea sau Regatul Unit poate notifica cealaltă parte, precizând motivele.

În termen de șase luni de la această notificare, Comitetul mixt se reunește la nivel ministerial pentru a analiza notificarea, ținând cont de toate obiectivele menționate la articolul 1. Comitetul mixt poate solicita un aviz din partea instituțiilor create prin Acordul din 1998.

În cazul în care, în urma analizei menționate la al doilea paragraf și cu respectarea deplină a articolului 5 din Acordul de retragere, Uniunea și Regatul Unit decid de comun acord, în cadrul Comitetului mixt, că protocolul, integral sau parțial, nu mai este necesar pentru realizarea obiectivelor sale, protocolul încetează să se aplice, integral sau parțial. Într-un astfel de caz, Comitetul mixt adresează Uniunii și Regatului Unit recomandări cu privire la măsurile necesare, ținând cont de obligațiile părților la Acordul din 1998.

ARTICOLUL 21

Anexe

Anexele 1-10 fac parte integrantă din prezentul protocol.

ANEXA 1

DISPOZIȚIILE DIN DREPTUL UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (1)

– Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii[1]

– Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă[2]

– Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică[3]

– Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă[4]

---

1 JO L 373, 21.12.2004, p. 37.
2 JO L 204, 26.7.2006, p. 23.
3 JO L 180, 19.7.2000, p. 22.
4 JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

– Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului[1]

– Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale[2]

_____

[1] JO L 180, 15.7.2010, p. 1.
[2] JO L 6, 10.1.1979, p. 24.

ANEXA 2

ARTICOLUL 1

Domeniu de aplicare

(1) Sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din prezentul protocol, prezenta anexă se aplică tuturor mărfurilor:

(a) produse pe teritoriul vamal al Uniunii sau pe teritoriul vamal al Regatului Unit, inclusiv cele obținute sau produse integral sau parțial din produse provenite din țări terțe care se află în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii sau pe teritoriul vamal al Regatului Unit; sau

(b) care provin din țări terțe și se află în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii sau pe teritoriul vamal al Regatului Unit;

(c) obținute sau produse pe teritoriul vamal al Uniunii sau pe teritoriul vamal al Regatului Unit, la fabricarea cărora s-au utilizat produse provenite din țări terțe care nu se află în liberă circulație nici pe teritoriul vamal al Uniunii, nici pe teritoriul vamal al Regatului Unit, cu condiția să se fi îndeplinit formalitățile de import și să se fi perceput, în partea exportatoare a teritoriului vamal unic, taxele vamale sau orice taxe cu efect echivalent care trebuie plătite pentru mărfurile respective sau pentru produsele din țări terțe utilizate la fabricarea lor.

Termenul „obținute integral” de la litera (a) are același înțeles pe teritoriul vamal al Regatului Unit ca și pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Mărfurile din țări terțe sunt considerate ca aflate în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii sau pe teritoriul vamal al Regatului Unit dacă s-au îndeplinit formalitățile de import și taxele vamale sau orice taxe cu efect echivalent care trebuie plătite au fost percepute de Uniune sau de Regatul Unit în partea lor din teritoriul vamal unic și dacă mărfurile nu au beneficiat de o rambursare totală sau parțială a acestor taxe.

(3) În ceea ce privește mărfurile care sunt obținute sau produse pe teritoriul vamal al Uniunii sau pe teritoriul vamal al Regatului Unit, la fabricarea cărora s-au utilizat produse provenite din țări terțe care nu se află în liberă circulație nici pe teritoriul vamal al Uniunii, nici pe teritoriul vamal al Regatului Unit, dar care sunt mărfuri care nu intră sub incidența alineatului (1) litera (c), partea importatoare a teritoriului vamal unic aplică legislația vamală aplicabilă mărfurilor provenite din țări terțe.

ARTICOLUL 2

Comerțul între părțile teritoriului vamal unic

(1) Între părțile teritoriului vamal unic sunt interzise taxele vamale la importuri și exporturi, precum și orice taxe cu efect echivalent. Această interdicție se aplică și taxelor vamale cu caracter fiscal.

Se consideră că taxele pentru efectuarea controalelor vamale sau pentru orice altă aplicare a legislației vamale între părțile teritoriului vamal unic au un efect echivalent cu taxele vamale. Cu toate acestea, se pot impune taxe sau se pot recupera costuri în cazul în care autoritățile vamale prestează servicii specifice, mai precis următoarele:

(a) prezența, dacă este necesar acest lucru, a personalului vamal în afara programului oficial de lucru al biroului vamal sau în alte locuri decât birourile vamale;

(b) analize sau expertize privind mărfurile și taxele poștale pentru returnarea mărfurilor către un solicitant, în special în ceea ce privește deciziile luate sau informațiile furnizate la cerere;

(c) examinarea sau prelevarea de eșantioane de mărfuri în scopul verificării sau distrugerea mărfurilor, în cazul în care sunt implicate alte costuri decât cele legate de utilizarea personalului vamal;

(d) măsuri excepționale de control, în cazul în care acestea se dovedesc a fi necesare din cauza naturii mărfurilor sau a unui risc potențial.

(2) Articolele III, V și XI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 („GATT 1994”) sunt încorporate în prezentul protocol, fac parte integrantă din acesta și se aplică *mutatis mutandis* între părțile teritoriului vamal unic.

(3) Normele stabilite în prezenta anexă nu împiedică aplicarea unor interdicții sau restricții la import, la export sau cu privire la mărfurile aflate în tranzit, atunci când astfel de interdicții sau restricții sunt justificate de motive de moralitate publică, ordine publică sau siguranță publică, de protecție a sănătății și vieții oamenilor, animalelor sau plantelor, de protecție a patrimoniului artistic, istoric sau arheologic național și de protecție a proprietății industriale și comerciale. Cu toate acestea, astfel de interdicții sau restricții nu pot constitui un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată a comerțului între părțile teritoriului vamal unic.

(4) Nicio dispoziție din prezenta anexă nu poate fi interpretată:

(a) ca impunând Uniunii sau Regatului Unit să furnizeze sau să permită accesul la orice informație a cărei divulgare o consideră contrară intereselor sale fundamentale în materie de securitate; sau

(b) ca împiedicând Uniunea sau Regatul Unit să ia măsurile pe care le consideră necesare pentru protecția intereselor sale fundamentale în materie de securitate:

(i) în legătură cu producția sau comercializarea armelor, a munițiilor și a materialului de război, precum și cu producția sau comercializarea altor mărfuri și materiale desfășurată direct sau indirect în scopul aprovizionării unei unități militare;

(ii) în legătură cu materialele fisionabile și fuzionabile sau materialele din care sunt obținute acestea; sau

(iii) întreprinse pe timp de război sau în alte situații de urgență în cadrul relațiilor internaționale; sau

(c) ca împiedicând Uniunea sau Regatul Unit să ia măsuri în vederea menținerii păcii și a securității internaționale.

ARTICOLUL 3

Tariful vamal aplicabil comerțului cu țările terțe

(1) Regatul Unit își aliniază tarifele și normele aplicabile pe teritoriul său vamal la:

(a) Tariful vamal comun al Uniunii, astfel cum este prevăzut la articolul 56 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;

(b) regulile Uniunii privind originea mărfurilor, astfel cum sunt prevăzute în titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013; și

(c) normele Uniunii privind valoarea în vamă a mărfurilor, astfel cum sunt prevăzute în titlul II capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(2) Regatul Unit nu poate în niciun caz:

(a) să aplice pe teritoriul său vamal un tarif vamal mai mic decât Tariful vamal comun pentru o marfă sau un import dintr-o țară terță; sau

(b) să aplice ori să acorde, pe teritoriul său vamal, preferințe tarifare unei mărfi pe baza unor reguli de origine diferite de cele care reglementează acordarea unor astfel de preferințe aceleiași mărfi de către Uniune pe teritoriul său vamal.

(3) Fără obținerea în prealabil a unui acord în cadrul Comitetului mixt, Regatul Unit nu poate să aplice sau să acorde pe teritoriul său vamal cote, contingente tarifare sau suspendări de taxe vamale.

(4) Regatul Unit este informat cu privire la orice decizie adoptată de Uniune de modificare a Tarifului vamal comun, de suspendare sau de reintroducere a taxelor vamale și cu privire la orice decizie referitoare la cote, contingente tarifare sau suspendări de taxe vamale în timp util pentru ca acesta să se alinieze la decizia respectivă. Dacă este necesar, pot avea loc consultări în cadrul Comitetului mixt.

ARTICOLUL 4

Politica comercială

(1) Teritoriul vamal unic respectă dispozițiile relevante ale articolului XXIV din GATT 1994. În acest scop, Regatul Unit își armonizează politica comercială aplicabilă teritoriului său vamal cu politica comercială comună a Uniunii în măsura necesară pentru punerea în aplicare a articolului 6 alineatul (1) din prezentul protocol și a articolului 3 din prezenta anexă, precum și prin aplicarea unor reglementări comerciale, altele decât taxele vamale, în special a unor măsuri care intră sub incidența articolului XI:1 din GATT 1994 care să fie în esență aceleași cu reglementările Uniunii.

(2) Regatul Unit se asigură că, pentru produsele care intră sub incidența articolului 6 alineatul (1) din prezentul protocol, listele sale de concesii tarifare menționate la articolul II din GATT 1994 sunt aliniate pe deplin la cele ale Uniunii, iar angajamentele privind contingentele tarifare sunt compatibile cu cele ale Uniunii și respectă dispozițiile articolului 3 din prezenta anexă. Uniunea și Regatul Unit convin să coopereze în ceea ce privește aspectele legate de OMC referitoare la repartizarea contingentelor tarifare în cadrul OMC și în măsura necesară pentru funcționarea teritoriului vamal unic.

(3) Regimul de apărare comercială al Uniunii, precum și sistemul generalizat de preferințe al Uniunii („SGP”) se aplică ambelor părți ale teritoriului vamal unic. Uniunea consultă Regatul Unit cu privire la orice măsuri sau acțiuni de apărare comercială din cadrul SGP pe care intenționează să le adopte. Cu cel puțin șase luni înainte de încheierea perioadei de tranziție, Comitetul mixt stabilește procedurile de aplicare a prezentului alineat.

ARTICOLUL 5

Cooperarea administrativă

(1) Pe lângă cooperarea specifică prevăzută în anexa 3 la prezentul protocol, autoritățile administrative ale Uniunii, inclusiv ale statelor sale membre, și autoritățile Regatului Unit responsabile cu punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei anexe își acordă asistență administrativă reciprocă pentru a asigura respectarea dispozițiilor respective în cazul comerțului cu mărfuri între părțile teritoriului vamal unic sau cu țări terțe.

(2) Cu cel puțin șase luni înainte de încheierea perioadei de tranziție, Comitetul mixt adoptă dispozițiile corespunzătoare privind asistența administrativă reciprocă menționată la alineatul (1), inclusiv în ceea ce privește recuperarea datoriilor.

ARTICOLUL 6

Măsuri corective specifice

(1) Prin derogare de la articolele 170-179 din Acordul de retragere, de la articolul 6 alineatul (1) din prezentul protocol și de la articolul 2 din prezenta anexă, în cazul nerespectării de către Regatul Unit a obligațiilor stabilite la articolele 1, 3 și 4 din prezenta anexă în ceea ce privește mărfurile și produsele provenite din țări terțe, Uniunea, în cazul în care consideră acest lucru necesar pentru a proteja integritatea pieței unice, poate să impună tarife sau alte restricții cu privire la intrarea mărfurilor relevante pe teritoriul vamal al Uniunii sau la ieșirea lor de pe acest teritoriu. Nu se consideră că aceste mărfuri intră sub incidența prezentei anexe, astfel cum se stabilește la articolul 1 alineatul (1).

(2) În cazul în care Uniunea a constatat, pe baza unor informații obiective, existența unei erori la punerea în aplicare a anexei 3 la prezentul protocol, pe teritoriul vamal al Regatului Unit și că această eroare are consecințe în ceea ce privește taxele la import, Uniunea solicită Comitetului mixt să stabilească măsurile adecvate pentru soluționarea situației.

(3) În cazul oricărui litigiu legat de aplicarea prezentului articol se aplică partea a șasea din Acordul de retragere.

ANEXA 3

ARTICOLUL 1

Aplicarea codurilor vamale

Fără a se aduce atingere dispozițiilor prevăzute în anexa 2 la prezentul protocol, Codul vamal al Uniunii și orice alte măsuri și controale aplicabile pe teritoriul vamal al Uniunii, precum și Legea adoptată în 2018 de Regatul Unit privind impozitarea (în comerțul transfrontalier), împreună cu normele sale de punere în aplicare, precum și alte acte legislative relevante care sunt aplicabile pe teritoriul vamal al Regatului Unit se aplică comerțului cu mărfuri dintre cele două părți ale teritoriului vamal unic, în condițiile prevăzute în prezentul protocol și în prezenta anexă.

ARTICOLUL 2

Formalități având legătură cu articolul 1 alineatul (1) litera (c) din anexa 2

(1) Pentru punerea în aplicare a articolului 1 alineatul (1) litera (c) din anexa 2 la prezentul protocol, se consideră că formalitățile de import au fost îndeplinite în partea exportatoare a teritoriului vamal unic prin validarea documentului necesar pentru a dovedi că marfa intră în domeniul de aplicare al anexei 2, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (1) din anexa respectivă.

(2) Validarea menționată la alineatul (1) are ca efect perceperea în partea exportatoare a teritoriului vamal unic a taxelor vamale sau cu efect echivalent datorate pentru mărfurile respective sau pentru produsele din țări terțe utilizate la fabricarea acestora în conformitate cu articolul 3 din anexa 2 la prezentul protocol. Validarea respectivă ocazionează, de asemenea, aplicarea măsurilor de politică comercială descrise la articolul 4 din anexa 2 sub a căror incidență se pot afla mărfurile.

(3) Momentul perceperii taxelor vamale sau a taxelor cu efect echivalent menționate la alineatul (2) este considerat momentul în care autoritățile vamale competente acceptă declarația de export referitoare la mărfurile respective.

(4) Debitorul este declarantul. În eventualitatea unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația este, de asemenea, debitor.

ARTICOLUL 3

Documente justificative

Fără a se aduce atingere articolului 5, dovada că o marfă intră în domeniul de aplicare al anexei 2 la prezentul protocol, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (1) din aceasta, este furnizată sub forma unui document justificativ emis la cererea exportatorului de către autoritățile vamale din părțile teritoriului vamal unic.

ARTICOLUL 4

Certificatul de circulație a mărfurilor A. UK.

(1) Documentul justificativ menționat la articolul 3 este certificatul de circulație a mărfurilor A. UK. Uniunea întocmește modelul certificatului de circulație a mărfurilor A. UK. și notele explicative aferente și informează Comitetul mixt în această privință. Utilizarea acestui model este obligatorie.

(2) Certificatul de circulație a mărfurilor A. UK. poate fi utilizat numai în cazul în care:

(a) după export și înainte de a fi declarate pentru import, mărfurile nu au fost modificate, transformate în vreun fel sau supuse altor operațiuni în afara celor necesare păstrării lor în stare bună și a adăugării sau aplicării de marcaje, etichete, sigilii sau alte documente necesare pentru a asigura respectarea cerințelor interne specifice ale părții importatoare a teritoriului vamal unic;

(b) mărfurile au fost depozitate sau expuse într-o țară terță, cu condiția ca acestea să rămână sub supraveghere vamală în țara respectivă.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), este permisă divizarea transporturilor într-o țară terță, dacă aceasta este efectuată de către exportator sau sub răspunderea acestuia și cu condiția ca transporturile să rămână sub supraveghere vamală în țara terță respectivă.

(4) Se consideră că alineatul (2) este respectat cu excepția cazului în care autoritățile vamale din partea importatoare a teritoriului vamal unic au motive să creadă contrariul. În astfel de cazuri, autoritățile vamale pot solicita declarantului să furnizeze dovezi ale respectării dispozițiilor respective, care pot fi prezentate prin orice mijloace.

(5) Un certificat de circulație a mărfurilor A. UK. este vizat de autoritățile vamale din partea exportatoare a teritoriului vamal unic atunci când sunt exportate mărfurile la care se referă. Acesta este pus la dispoziția exportatorului imediat ce exportul efectiv este realizat sau asigurat.

(6) Un certificat de circulație a mărfurilor A. UK. poate fi vizat numai în cazul în care poate servi drept document justificativ necesar pentru a stabili că o marfă intră în domeniul de aplicare al anexei 2 la prezentul protocol, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (1) din aceasta.

(7) Exportatorul care solicită emiterea unui certificat de circulație a mărfurilor A. UK. trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea exportatoare a teritoriului vamal unic în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor A. UK., toate documentele corespunzătoare care dovedesc statutul produselor respective, precum și îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de prezentul protocol și de anexa 2 la prezentul protocol.

(8) Autoritățile vamale emitente ale certificatului iau toate măsurile necesare pentru a verifica statutul produselor și îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de prezentul protocol și de prezenta anexă. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovezi rezonabile și să efectueze orice verificare considerată adecvată. De asemenea, autoritățile vamale emitente se asigură că certificatele sunt completate în mod corespunzător. Acestea verifică, în special, dacă spațiul rezervat descrierii produselor a fost completat astfel încât să se excludă posibilitatea oricărei mențiuni suplimentare frauduloase.

(9) Un certificat de circulație a mărfurilor A. UK. trebuie prezentat, în termen de patru luni de la data emiterii de către autoritățile vamale din partea exportatoare a teritoriului vamal unic, autorităților vamale din partea importatoare a teritoriului vamal unic.

(10) Certificatele de circulație a mărfurilor A. UK. prezentate autorităților vamale din partea importatoare a teritoriului vamal unic după expirarea termenului de prezentare prevăzut la alineatul (9) pot fi acceptate dacă nerespectarea termenului a fost cauzată de circumstanțe excepționale.

(11) În alte cazuri de prezentare cu întârziere, autoritățile vamale din partea importatoare a teritoriului vamal unic acceptă certificatele de circulație a mărfurilor A. UK. în cazul în care mărfurile respective au fost prezentate autorităților în cauză înaintea de expirarea termenului menționat la alineatul (9).

ARTICOLUL 5

Certificatele de circulație a mărfurilor A. UK. emise retroactiv

(1) În pofida articolului 4 alineatul (5), un certificat de circulație a mărfurilor A. UK. poate fi emis în mod excepțional după ce exportul efectiv al mărfurilor la care se referă a fost realizat sau asigurat, dacă:

(a) nu a fost emis în momentul exportului din cauza unor erori, a unor omisiuni involuntare sau a unor circumstanțe deosebite; sau

(b) dacă se demonstrează, într-un mod pe care autoritățile vamale îl consideră satisfăcător, că un certificat de circulație a mărfurilor A. UK. a fost emis, dar acesta nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

(2) Pentru punerea în aplicare a alineatului (1), exportatorul trebuie să indice, în cererea sa, locul și data exportului produselor la care se referă certificatul de circulație a mărfurilor A. UK. și să își motiveze cererea.

(3) Autoritățile vamale pot emite un certificat de circulație a mărfurilor A. UK. retroactiv numai în cazul în care consideră că un astfel de certificat a fost solicitat în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

ARTICOLUL 6

Prezentarea certificatelor de circulație a mărfurilor A. UK.

(1) Certificatele de circulație a mărfurilor sunt prezentate autorităților vamale din partea importatoare a teritoriului vamal unic în conformitate cu procedurile prevăzute în respectiva parte a teritoriului vamal unic. Aceste autorități pot solicita o traducere a certificatului. Autoritățile respective pot solicita, de asemenea, ca declarația de import să fie însoțită de o declarație din partea importatorului prin care să se precizeze că bunurile intră în domeniul de aplicare al anexei 2 la prezentul protocol, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (1) din aceasta.

(2) Constatarea unor diferențe minore între mențiunile dintr-un certificat de circulație a mărfurilor A. UK. și cele din documentul prezentat autorităților vamale pentru îndeplinirea formalităților de import al mărfurilor nu conduce *ipso facto* la nulitatea certificatului, dacă se stabilește în mod corespunzător că acesta din urmă corespunde mărfurilor prezentate.

(3) Erorile de formă evidente din certificatele de circulație a mărfurilor A. UK., cum ar fi erorile de tehnoredactare, nu ar trebui să conducă la respingerea acestor certificate dacă aceste erori nu sunt de natură să creeze îndoieli privind corectitudinea declarațiilor conținute în acestea.

ARTICOLUL 7

Înlocuirea certificatelor de circulație a mărfurilor A. UK.

În cazul în care mărfurile sunt plasate sub controlul unui birou vamal din oricare parte a teritoriului vamal unic, este posibilă înlocuirea certificatului de circulație a mărfurilor A. UK. original printr-unul sau mai multe certificate de circulație a mărfurilor A. UK. în scopul trimiterii tuturor acestor mărfuri sau a unei părți dintre acestea într-un alt loc din teritoriul vamal unic. Certificatele de circulație a mărfurilor A. UK. de înlocuire se eliberează de către biroul vamal sub controlul căruia sunt plasate produsele.

ARTICOLUL 8

Cooperarea administrativă

(1) Autoritățile vamale din statele membre și din Regatul Unit își comunică reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimenele de ștampilă pe care le utilizează birourile lor vamale pentru emiterea certificatelor de circulație a mărfurilor A. UK., precum și adresele autorităților vamale competente pentru verificarea certificatelor respective.

(2) Pentru a asigura executarea corespunzătoare a prezentului protocol, Uniunea și Regatul Unit își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor A. UK. și a corectitudinii informațiilor furnizate în acestea.

ARTICOLUL 9

Verificarea certificatelor de circulație a mărfurilor A. UK.

(1) Verificări ulterioare ale certificatelor de circulație a mărfurilor A. UK. se efectuează în mod aleatoriu sau ori de câte ori autoritățile vamale din partea importatoare a teritoriului vamal unic au îndoieli întemeiate în ceea ce privește autenticitatea certificatelor, statutul produselor în cauză sau îndeplinirea celorlalte cerințe ale prezentului protocol și ale anexelor la acesta, cu condiția ca aceste verificări să fie întreprinse nu mai târziu de trei ani după emiterea certificatului de circulație a mărfurilor A. UK. de către autoritățile vamale din partea exportatoare a teritoriului vamal unic.

(2) În sensul dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale din partea importatoare a teritoriului vamal unic trimit autorităților vamale din partea exportatoare a teritoriului vamal unic certificatul de circulație a mărfurilor A. UK., împreună cu factura aferentă, dacă aceasta a fost transmisă, sau o copie a acestor documente, comunicând, dacă este cazul, motivele solicitării. În sprijinul cererii de efectuare a verificării, autoritățile transmit orice documente și informații obținute care sugerează faptul că datele furnizate în certificatul de circulație a mărfurilor A. UK. sunt incorecte.

(3) Verificarea este efectuată de autoritățile vamale din partea exportatoare a teritoriului vamal unic. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovezi rezonabile și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alte verificări pe care le consideră adecvate.

(4) În cazul în care autoritățile vamale din partea importatoare a spațiului vamal unic decid să refuze, în cazul produselor în cauză, tratamentul prevăzut în anexa 2 în așteptarea rezultatelor verificării, importatorului i se acordă liberul de vamă sub rezerva oricăror măsuri asiguratorii considerate necesare.

(5) Autoritățile vamale care au solicitat verificarea sunt informate asupra rezultatelor acesteia în termen de cel mult 10 luni. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză intră în domeniul de aplicare al anexei 2 la prezentul protocol, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (1) din aceasta, și dacă îndeplinesc celelalte cerințe ale prezentului protocol și ale anexelor la acesta.

(6) Dacă, în cazul existenței unor îndoieli întemeiate, nu se primește niciun răspuns în termen de 10 luni sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea documentului în cauză ori statutul real al produsului, autoritățile vamale care au formulat solicitarea refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, aplicarea tratamentului prevăzut în prezentul protocol și în anexele la acesta.

ARTICOLUL 10

Litigii legate de procedura de verificare

(1) Atunci când, între autoritățile vamale care solicită o verificare și autoritățile vamale responsabile cu efectuarea acestei verificări, apar litigii în legătură cu procedurile de verificare prevăzute la articolul 9 ce nu pot fi soluționate sau atunci când apar întrebări în privința interpretării prezentei anexe, litigiile respective sunt prezentate Comitetului mixt.

(2) La cererea Uniunii sau a Regatului Unit, în cadrul Comitetului mixt au loc consultări în termen de 90 de zile de la data prezentării menționate la alineatul (1), în vederea soluționării acestor diferențe. Perioada de consultare poate fi prelungită de la caz la caz, prin acordul scris al părților. După această perioadă, autoritatea vamală a părții importatoare a teritoriului vamal unic poate lua o decizie privind statutul mărfurilor în cauză.

(3) În toate cazurile, litigiile dintre importator și autoritățile vamale din partea importatoare a teritoriului vamal unic sunt soluționate în conformitate cu legislația acesteia din urmă.

ARTICOLUL 11

Sancțiuni

Se aplică sancțiuni oricărei persoane care întocmește sau dispune întocmirea unui document care conține informații incorecte cu scopul de a beneficia de tratamentul prevăzut în prezentul protocol și în anexa 2 la prezentul protocol. Sancțiunile respective trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

ARTICOLUL 12

Dispoziții privind mărfurile transportate de călători

Cu condiția ca acestea să nu fie destinate uzului comercial, mărfurile transportate de călători dintr-una din părțile teritoriului vamal comun în cealaltă parte a teritoriului vamal comun beneficiază de tratamentul prevăzut în anexa 2 la prezentul protocol fără să li se aplice certificatul prevăzut la articolele 3-11 din prezenta anexă atunci când mărfurile respective sunt declarate drept mărfuri intrând în domeniul de aplicare al anexei 2, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (1) din aceasta, și când nu există niciun dubiu cu privire la exactitatea declarației.

În cadrul Comitetului mixt au loc discuții regulate privind punerea în aplicare a prezentului articol și, dacă este cazul, acesta adoptă măsurile necesare pentru aplicarea sa corespunzătoare.

ARTICOLUL 13

Trimiteri poștale

Trimiterile poștale, inclusiv coletele poștale, beneficiază de tratamentul prevăzut în anexa 2 la prezentul protocol fără să li se aplice certificatul prevăzut la articolele 3-11 din prezenta anexă, cu condiția să nu existe nicio indicație, pe ambalaj sau pe documentele însoțitoare, că mărfurile conținute nu ar intra în domeniul de aplicare al anexei 2 la prezentul protocol, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (1) din aceasta. Această indicație constă într-o etichetă care trebuie să fie aplicată în toate cazurile de acest tip de către autoritățile competente din partea exportatoare a teritoriului vamal unic.

Uniunea întocmește modelul etichetei menționate la primul paragraf și informează Comitetul mixt în această privință. Utilizarea etichetei bazate pe acest model este obligatorie.

În cadrul Comitetului mixt au loc discuții regulate privind punerea în aplicare a prezentului articol și, dacă este cazul, acesta adoptă măsurile necesare pentru aplicarea sa corespunzătoare.

ANEXA 4

PARTEA ÎNTÂI

FISCALITATE

ARTICOLUL 1

Fiscalitate

(1) Uniunea și Regatul Unit recunosc și se angajează să pună în aplicare principiile bunei guvernanțe în domeniul fiscal, inclusiv în ceea ce privește standardele la nivel mondial privind transparența și schimbul de informații, impozitarea echitabilă și standardele OCDE pentru combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (*Base Erosion and Profit Shifting* – BEPS). Uniunea și Regatul Unit vor promova buna guvernanță în chestiuni fiscale, vor îmbunătăți cooperarea internațională în domeniul fiscal și vor facilita colectarea veniturilor fiscale.

(2) În contextul angajamentelor asumate de Uniune și de Regatul Unit prevăzute la alineatul (1), Regatul Unit va continua să aplice dispozițiile din dreptul său intern prin care sunt transpuse următoarele dispoziții din dreptul Uniunii, astfel cum vor fi aplicabile la încheierea perioadei de tranziție:

(a) Directiva 2011/16/UE a Consiliului[1];

[1] Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

(b) Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului[1]; și

(c) articolul 89 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului[2].

(3) Uniunea și Regatul Unit, reflectând direcția stabilită prin Planul de acțiune al G20-OCDE privind BEPS, își reafirmă angajamentul de a reduce măsurile fiscale dăunătoare.

În acest context, Regatul Unit își reafirmă angajamentul față de Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor prevăzut în concluziile Consiliului de Miniștri de la 1 decembrie 1997, astfel cum se reflectă în mandatul și în criteriile stabilite în concluziile respective, precum și în orientările referitoare la Codul de conduită, astfel cum vor fi aplicabile la încheierea perioadei de tranziție.

(4) Comitetul mixt poate stabili măsurile necesare pentru punerea în aplicare a alineatului (2) și discută toate aspectele referitoare la punerea în aplicare a alineatului (3).

(5) Articolele 170-181 din Acordul de retragere nu se aplică în ceea ce privește litigiile referitoare la interpretarea și aplicarea alineatelor (1), (3) și (4) de la prezentul articol.

---

[1] Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

[2] Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

PARTEA A DOUA

PROTECȚIA MEDIULUI

ARTICOLUL 2

Menținerea nivelului de protecție a mediului

(1) Pentru a asigura buna funcționare a teritoriului vamal unic, Uniunea și Regatul Unit se asigură că nivelul de protecție a mediului prevăzut de acte cu putere de lege și practici nu este redus sub nivelul asigurat de standardele comune aplicabile în Uniune și în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție în ceea ce privește accesul la informația de mediu, participarea publicului și accesul la justiție în probleme de mediu; evaluarea impactului asupra mediului și evaluarea strategică de mediu; emisiile industriale; țintele și plafoanele privind emisiile în atmosferă și calitatea aerului; conservarea naturii și a biodiversității; gestionarea deșeurilor; protecția și conservarea mediului acvatic; protecția și conservarea mediului marin; prevenirea, reducerea și eliminarea riscurilor asupra sănătății umane sau mediului generate de producerea, utilizarea, eliberarea și eliminarea substanțelor chimice; și schimbările climatice.

(2) Reflectând principiile lor comune de la încheierea perioadei de tranziție și angajamentul față de Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea, din 1992, la punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute la prezentul articol, Uniunea și Regatul Unit respectă următoarele principii în legislațiile lor privind protecția mediului:

(a) principiul precauției;

(b) principiul conform căruia ar trebui întreprinse acțiuni preventive;

(c) principiul conform căruia daunele aduse mediului trebuie remediate cu prioritate la sursă; și

(d) principiul „poluatorul plătește”.

(3) Având în vedere standardele comune menționate la alineatul (1), Comitetul mixt adoptă decizii care stabilesc angajamente minime privind:

(a) reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici;

(b) conținutul maxim de sulf al combustibililor marini care pot fi utilizați în apele teritoriale, în zonele economice exclusive, inclusiv în zona de control al emisiilor de SOx (SOx-ECA) desemnată în Marea Nordului și în zona Mării Baltice, și în porturile din statele membre ale Uniunii și din Regatul Unit; și

(c) cele mai bune tehnici disponibile, inclusiv valorile limită de emisie, în ceea ce privește emisiile industriale.

Aceste decizii se aplică de la încheierea perioadei de tranziție.

(4) Uniunea și Regatul Unit iau măsurile necesare pentru a îndeplini angajamentele pe care și le-au asumat fiecare în cadrul acordurilor internaționale privind schimbările climatice, inclusiv acelea care pun în aplicare Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, cum ar fi Acordul de la Paris din 2015.

(5) Regatul Unit pune în aplicare un sistem de stabilire a prețului carbonului a cărui eficiență și al cărui domeniu de aplicare să fie cel puțin egale cu cele prevăzute în Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1].

(6) Uniunea și Regatul Unit își reafirmă angajamentul de a pune în aplicare în mod efectiv, în actele cu putere de lege, normele administrative și practicile lor, acordurile multilaterale de mediu la care sunt părți.

(7) Articolele 170-181 din Acordul de retragere nu se aplică în ceea ce privește litigiile referitoare la interpretarea și aplicarea prezentului articol.

[1] Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

ARTICOLUL 3

Monitorizarea și controlul aplicării normelor referitoare la protecția mediului

(1) Luând act de faptul că, în cadrul Uniunii, aplicarea efectivă a legislației Uniunii care reflectă standardele comune menționate la articolul 2 alineatul (1) este asigurată de Comisie și de Curtea de Justiție a Uniunii Europene acționând în temeiul tratatelor, Regatul Unit asigură respectarea efectivă a articolului 2 și a actelor cu putere de lege, a normelor administrative și a practicilor sale, care reflectă respectivele standarde comune, fără a se aduce atingere articolului (2) alineatul (7).

Regatul Unit se asigură că sunt disponibile proceduri administrative și judiciare care să permită acțiuni efective și la timp din partea autorităților publice și publicului împotriva încălcării actelor cu putere de lege, a normelor administrative și a practicilor sale și prevede căi de atac efective, constând inclusiv în măsuri provizorii, prin care se asigură că eventualele sancțiuni sunt efective, proporționale și disuasive și au un efect real și de descurajare.

(2) Regatul Unit pune în aplicare la nivel intern un sistem transparent și eficace de monitorizare, raportare, supraveghere și control al respectării obligațiilor sale în temeiul prezentului articol și al articolului 2 de către unul sau mai multe organisme independente, care dispun(e) de resurse corespunzătoare („organismul independent”).

Organismul independent este competent să efectueze anchete din proprie inițiativă privind presupuse încălcări ale normelor de către organismele și autoritățile publice ale Regatului Unit și să primească plângeri în scopul efectuării acestor anchete. Acesta dispune de toate competențele necesare pentru a-și îndeplini funcțiile, inclusiv competența de a solicita informații. Organismul independent are dreptul de a introduce o acțiune în justiție în fața unei instanțe competente din Regatul Unit în cadrul unei proceduri judiciare adecvate, în vederea obținerii unei reparații adecvate.

PARTEA A TREIA

STANDARDE SOCIALE ȘI DE MUNCĂ

ARTICOLUL 4

Menținerea nivelului de protecție în ceea ce privește standardele sociale și de muncă

(1) Pentru a asigura buna funcționare a teritoriului vamal unic, Uniunea și Regatul Unit se asigură că nivelul de protecție prevăzut de acte cu putere de lege și practici nu este redus sub nivelul asigurat de standardele comune aplicabile în Uniune și în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, în domeniul muncii și al protecției sociale și în ceea ce privește drepturile fundamentale la muncă, securitatea și sănătatea în muncă, condițiile de muncă și standardele privind ocuparea forței de muncă echitabile, drepturile la informare și consultare la nivelul societăților și restructurările.

(2) Articolele 170-181 din Acordul de retragere nu se aplică în ceea ce privește litigiile referitoare la interpretarea și aplicarea prezentului articol.

ARTICOLUL 5

Standarde și acorduri multilaterale în domeniul social și al muncii

(1) Ținând seama de importanța cooperării și a acordurilor internaționale în domeniul muncii și de nivelurile ridicate de protecție socială și a muncii, precum și de protejarea în mod eficace a acestora, Uniunea și Regatul Unit protejează și promovează dialogul social privind aspectele legate de muncă dintre lucrători și angajatori, organizațiile acestora și guverne.

(2) Uniunea și Regatul Unit își reafirmă angajamentul de a pune efectiv în aplicare în actele cu putere de lege, normele administrative și practicile lor convențiile Organizației Internaționale a Muncii și dispozițiile Cartei sociale europene a Consiliului Europei, astfel cum au fost ratificate și acceptate de Regatul Unit și de statele membre.

(3) Uniunea și Regatul Unit fac schimb de informații privind situațiile lor respective și privind evoluțiile din statele membre și din Regatul Unit referitoare la ratificarea convențiilor Organizației Internaționale a Muncii care sunt clasificate de Organizația Internațională a Muncii drept actualizate și a Cartei sociale europene revizuite, precum și a protocoalelor aferente.

(4) Articolele 170-181 din Acordul de retragere nu se aplică în ceea ce privește litigiile referitoare la interpretarea și aplicarea prezentului articol.

ARTICOLUL 6

Monitorizarea și asigurarea respectării standardelor sociale și de muncă

Luând act de faptul că, în cadrul Uniunii, aplicarea eficace a legislației Uniunii care reflectă standardele comune menționate la articolul 4 alineatul (1) este asigurată de Comisie și de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, acționând în temeiul tratatelor, Regatul Unit asigură aplicarea eficace a articolului 4 și a actelor cu putere de lege, a normelor administrative și a practicilor sale care reflectă respectivele standarde comune pe întregul său teritoriu, fără a se aduce atingere articolului (4) alineatul (2).

Regatul Unit dispune de un sistem eficace de inspecții ale muncii, se asigură că sunt disponibile proceduri administrative și judiciare care să permită acțiuni eficiente și rapide împotriva încălcării actelor cu putere de lege, a normelor administrative și a practicilor sale și prevede căi de atac eficiente, asigurându-se că eventualele sancțiuni sunt eficace, proporționale și disuasive și au un efect real și de descurajare.

PARTEA A PATRA

AJUTOARE DE STAT

ARTICOLUL 7

Ajutoare de stat

(1) În vederea menținerii unui cadru solid și cuprinzător de control al ajutoarelor de stat, care să prevină denaturarea nejustificată a comerțului și a concurenței, dispozițiile din dreptul Uniunii în materie de ajutoare de stat enumerate în anexa 8 la prezentul protocol se aplică Regatului Unit în ceea ce privește măsurile ce afectează schimburile comerciale dintre părțile teritoriului vamal unic care intră sub incidența anexei 2. Cu toate acestea, în privința măsurilor luate de autoritățile Regatului Unit, trimiterile la Comisia Europeană cuprinse în dispozițiile respective ale dreptului Uniunii se interpretează ca trimiteri la autoritatea independentă menționată la articolul 9.

(2) În pofida alineatului (1), dispozițiile din dreptul Uniunii menționate la alineatul respectiv nu se aplică în privința măsurilor luate de autoritățile Regatului Unit în sprijinul producției și al comercializării produselor agricole pe teritoriul vamal al Regatului Unit, până la un anumit nivel anual total maxim al sprijinului și cu condiția ca un anumit procent minim din sprijinul care face obiectul acestei exceptări să respecte dispozițiile anexei 2 la Acordul OMC privind agricultura. Nivelul anual total maxim al sprijinului care face obiectul exceptării și procentul minim se stabilesc de către Comitetul mixt și sunt reglementate de procedurile de la articolul 8 din prezenta anexă.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere articolului 12 din prezentul protocol și articolului 14 alineatele (4) și (5) din prezentul protocol în ceea ce privește articolul 12.

ARTICOLUL 8

Procedurile menționate la articolul 7 alineatul (2)

Comitetul comun stabilește valoarea inițială a nivelului anual total maxim al sprijinului care face obiectul exceptării și valoarea inițială a procentului minim de la articolul 7 alineatul (2), având în vedere cele mai recente informații disponibile. Valoarea inițială a nivelului anual total maxim al sprijinului care face obiectul exceptării se stabilește ținând seama de caracteristicile viitorului sistem de sprijin pentru agricultură al Regatului Unit, precum și de media anuală a valorii totale a cheltuielilor efectuate pe teritoriul vamal al Regatului Unit în cadrul politicii agricole comune în temeiul actualului CFM 2014-2020. Valoarea inițială a procentului minim se stabilește ținând seama de caracteristicile sistemului de sprijin pentru agricultură al Regatului Unit, precum și de procentul din cheltuielile totale din cadrul politicii agricole comune a Uniunii care respectă dispozițiile anexei 2 la Acordul OMC privind agricultura, astfel cum a fost notificat pentru perioada în cauză.

Comitetul comun ajustează nivelul sprijinului și procentul menționate la primul paragraf stabilite ținând seama de caracteristicile sistemului de sprijin pentru agricultură al Regatului Unit la orice variație a cuantumului total al sprijinului disponibil în temeiul politicii agricole comune a Uniunii conform fiecărui cadru financiar multianual din viitor.

În cazul în care Comitetul comun nu stabilește valoarea inițială a nivelului sprijinului și a procentului în conformitate cu primul paragraf sau nu ajustează nivelul sprijinului și procentul în conformitate cu al doilea paragraf până la sfârșitul perioadei de tranziție sau, după caz, în termen de un an de la intrarea în vigoare a unui cadrul financiar multianual, aplicarea articolului 7 alineatul (2) se suspendă până când Comitetul comun stabilește sau ajustează nivelul sprijinului și procentul.

ARTICOLUL 9

Autoritatea independentă

(1) Regatul Unit stabilește sau menține o autoritate independentă din punct de vedere operațional (denumită în continuare „autoritatea independentă”). În îndeplinirea sarcinilor și exercitarea competențelor sale, autoritatea independentă prezintă garanțiile necesare de independență față influențele politice sau alte influențe externe și acționează în mod imparțial.

(2) În ceea ce privește măsurile luate de autoritățile Regatului Unit care intră sub incidența articolului 7 alineatul (1), autoritatea independentă are competențe și funcții echivalente cu cele ale Comisiei Europene acționând în temeiul dispozițiilor din dreptul Uniunii în materie de ajutoare de stat enumerate în anexa 8 la prezentul protocol. Autoritatea independentă dispune de resursele necesare pentru aplicarea deplină și asigurarea eficace a respectării, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1), a dispozițiilor din dreptul Uniunii în materie de ajutoare de stat enumerate în anexa 8 la prezentul protocol. Aceste resurse includ resursele umane, tehnice și financiare, sediile și infrastructura.

(3) Deciziile autorității independente produc în ceea ce privește Regatul Unit și pe teritoriul acestuia aceleași efecte juridice pe care le produc, în cadrul Uniunii și al statelor sale membre, deciziile comparabile ale Comisiei Europene acționând în temeiul dispozițiilor din dreptul Uniunii în materie de ajutoare de stat enumerate în anexa 8 la prezentul protocol.

ARTICOLUL 10

Cooperare

(1) Comisia Europeană și autoritatea independentă cooperează, în vederea asigurării unei supravegheri coerente în domeniul ajutoarelor de stat pe întreg teritoriul vamal unic.

(2) Comisia Europeană și autoritatea independentă:

(a) fac schimb de informații și de opinii cu privire la punerea în aplicare, aplicarea și interpretarea dispozițiilor din dreptul Uniunii în materie de ajutoare de stat enumerate în anexa 8 la prezentul protocol; și

(b) furnizează informații, la nivel de caz, și fac schimb de opinii cu privire la cazurile individuale de ajutor de stat care afectează comerțul dintre părțile teritoriului vamal unic care intră sub incidența anexei 2 la prezentul protocol. Comisia Europeană și autoritatea independentă desfășoară aceste schimburi de informații ținând seama de limitările impuse de cerințele privind secretul profesional și secretul de afaceri.

(3) În cazul în care autoritatea independentă decide să deschidă procedura menționată la articolul 108 alineatul (2) primul și al doilea paragraf din TFUE în ceea ce privește măsurile luate de autoritățile Regatului Unit care intră sub incidența articolului 7 alineatul (1), autoritatea independentă comunică decizia respectivă Comisiei Europene și îi oferă posibilitatea de a-și prezenta observațiile în conformitate cu termenele aplicabile stabilite în Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului[1].

(4) Autoritatea independentă consultă Comisia Europeană cu privire la toate proiectele de decizii pe care intenționează să le adopte în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și cu articolul 9. Comisia Europeană dispune de un termen de maximum trei luni pentru a-și comunica avizul, iar autoritatea independentă ține seama în cea mai mare măsură de avizul respectiv înainte de a adopta decizia. În cazurile urgente, autoritatea independentă poate invita Comisia să își comunice avizul cât mai curând posibil.

În cazul în care Comisia Europeană consideră, în termenul menționat la primul paragraf, că are nevoie de mai multe informații pentru a-și putea formula avizul, aceasta îi poate adresa autorității independente o cerere de informații suplimentare. Termenul respectiv se suspendă de la data solicitării Comisiei Europene și începe să curgă un nou termen de la data primirii răspunsului din partea autorității independente.

Autoritatea independentă nu adoptă proiectul de decizie până când Comisia Europeană nu și-a comunicat avizul în conformitate cu primul paragraf.

[1] Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

ARTICOLUL 11

Instanțele judecătorești din Regatul Unit

(1) Ținând seama de competența Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul tratatelor în ceea ce privește actele Comisiei Europene în domeniul ajutoarelor de stat, Regatul Unit se asigură că, în ceea ce privește măsurile luate de autoritățile Regatului Unit care intră sub incidența articolului 7 alineatul (1) din prezenta anexă, instanțele din Regatul Unit au competența:

(a) să verifice și să asigure respectarea de către autoritățile din Regatul Unit a obligației prevăzute la articolul 108 alineatul (3) din TFUE de a notifica măsurile preconizate și de a nu le pune în aplicare înainte ca acestea să fie autorizate de autoritatea independentă;

(b) să verifice conformitatea deciziilor luate de autoritatea independentă cu dispozițiile din dreptul Uniunii în materie de ajutoare de stat enumerate în anexa 8 la prezentul protocol;

(c) să verifice și să asigure respectarea unei decizii a autorității independente de către autoritățile din Regatul Unit și să impună sancțiuni în caz de nerespectare;

(d) să decidă cu privire la acțiunile în constatarea abținerii de a acționa a autorității independente și să îi impună autorității independente să acționeze; și

(e) să decidă cu privire la acțiunile în despăgubiri private și să acorde astfel de despăgubiri.

(2) Comisia Europeană și părțile interesate au calitate procesuală în fața instanțelor judecătorești din Regatul Unit pentru a introduce astfel de cauze.

Termenul „părți interesate” de la primul paragraf are același înțeles ca în cadrul dispozițiilor din dreptul Uniunii în materie de ajutoare de stat enumerate în anexa 8 la prezentul protocol.

(3) Comisia Europeană are dreptul de a interveni în cauzele menționate la alineatul (1) cu care sunt sesizate instanțele judecătorești din Regatul Unit de către autoritatea independentă sau orice parte interesată.

ARTICOLUL 12

Transparență

Fără a aduce atingere dispozițiilor din dreptul Uniunii în materie de ajutoare de stat enumerate în anexa 8 la prezentul protocol, Regatul Unit menține un sistem de asigurare a transparenței ajutoarelor acordate aplicabil ajutoarelor de stat individuale care depășesc 500 000 EUR.

ARTICOLUL 13

Consultări

(1) În cazul în care Uniunea consideră că aplicarea sau punerea în aplicare de către Regatul Unit a articolului 7 și a articolelor 9-12 amenință să submineze în mod grav condițiile egale de concurență între părțile teritoriului vamal unic, aceasta poate solicita o consultare în cadrul Comitetului mixt pentru găsirea unei soluții comun acceptabile.

(2) Consultarea se desfășoară pe baza unei cereri scrise care include o explicație a motivelor Uniunii pentru solicitarea consultării. Reuniunea Comitetului mixt se organizează în termen de 30 de zile de la solicitare.

(3) În cazul în care Comitetul mixt nu ajunge la o soluție de comun acord în termen de 30 de zile de la data reuniunii Comitetului mixt menționate la alineatul (2), Uniunea poate adopta măsuri provizorii în conformitate cu articolul 14.

ARTICOLUL 14

Măsuri provizorii

(1) Uniunea are dreptul, după notificarea Regatului Unit, să ia măsuri corective adecvate:

(a) în conformitate cu articolul 13 alineatul (3); sau

(b) în cazul în care Uniunea consideră că Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 și al articolelor 9-12 din prezenta anexă și aceasta a început consultările în cadrul Comitetului mixt în conformitate cu articolul 169 din Acordul de retragere, cu condiția ca Uniunea să considere că nerespectarea obligațiilor de către Regatul Unit amenință să submineze condițiile egale de concurență între părțile teritoriului vamal unic.

(2) În cazul menționat la alineatul (1) litera (b), măsurile corective adecvate luate de Uniune pot produce efecte cel mai devreme la 30 de zile de la notificarea Regatului Unit de către Uniune.

(3) Măsurile corective adecvate luate de Uniune încetează să se aplice atunci când:

(a) Uniunea consideră că riscul la adresa condițiilor egale de concurență între părțile teritoriului vamal unic a fost remediat; sau

(b) în cazurile supuse spre soluționare comisiei de arbitraj în conformitate cu articolul 170 din Acordul de retragere, în cazul în care comisia de arbitraj a decis că Regatul Unit nu și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 și al articolelor 9-12 din prezenta anexă.

ARTICOLUL 15

Coordonare

(1) Exercitarea de către autoritatea independentă a competențelor sale în temeiul articolului 9 din prezenta anexă cu privire la măsurile luate de autoritățile Regatului Unit care intră sub incidența articolului 7 alineatul (1) din prezenta anexă nu aduce atingere competențelor Comisiei Europene în temeiul articolului 14 alineatul (4) din prezentul protocol în ceea ce privește articolul 12.

În special:

(a) o decizie a autorității independente nu dă naștere unor așteptări legitime în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește aplicarea articolului 12 din prezentul protocol;

(b) în cazul în care Comisia Europeană, acționând în temeiul articolului 12 din prezentul protocol, și autoritatea independentă, acționând în temeiul articolului 7 alineatul (1) și al articolului 9 din prezenta anexă, adoptă decizii referitoare la aceeași măsură luată de autoritățile Regatului Unit, decizia autorității independente nu aduce atingere efectelor juridice în Regatul Unit ale deciziei adoptate de Comisia Europeană în temeiul articolului 14 alineatul (5) din prezentul protocol.

(2) În cazul în care autoritatea independentă află, prin orice mijloace, de o măsură adoptată de autoritățile Regatului Unit care poate intra atât sub incidența articolului 12 alineatul (1) din prezentul protocol, cât și a articolului 7 alineatul (1) din prezenta anexă, aceasta poate consulta informal Comisia Europeană pentru a afla dacă aceasta consideră că măsura în cauză intră sub incidența articolului 12 alineatul (1) din prezentul protocol.

PARTEA A CINCEA

CONCURENȚĂ

ARTICOLUL 16

Principii

Uniunea și Regatul Unit recunosc importanța unei concurențe libere și nedenaturate în relațiile lor comerciale și de investiții. Uniunea și Regatul Unit recunosc faptul că practicile comerciale anticoncurențiale, precum și concentrările dintre întreprinderi și intervențiile statului realizate în condiții anticoncurențiale au potențialul de a denatura buna funcționare a piețelor și de a submina beneficiile liberalizării comerțului.

Prezenta parte nu aduce atingere dispozițiilor specifice aplicabile în Uniune produselor agricole în conformitate cu articolul 42 din TFUE și actelor cu putere de lege, normelor administrative și practicilor echivalente aplicabile în Regatul Unit.

ARTICOLUL 17

Acorduri între întreprinderi

(1) Sunt interzise următoarele, în măsura în care pot afecta schimburile comerciale dintre Uniune și Regatul Unit: orice acorduri între întreprinderi, orice decizii ale asocierilor de întreprinderi și orice practici concertate care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței și, în special, cele care:

(a) stabilesc, direct sau indirect, prețuri de cumpărare sau de vânzare sau orice alte condiții de tranzacționare;

(b) limitează sau controlează producția, comercializarea, dezvoltarea tehnică sau investițiile;

(c) împart piețele sau sursele de aprovizionare;

(d) aplică, în raporturile cu partenerii comerciali, condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

(e) condiționează încheierea contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

(2) Acordurile sau deciziile interzise în temeiul prezentului articol sunt nule de drept.

(3) Cu toate acestea, prevederile alineatului (1) pot fi declarate inaplicabile în cazul:

– oricăror acorduri sau categorii de acorduri între întreprinderi;

– oricăror decizii sau categorii de decizii ale asocierilor de întreprinderi;

– oricăror practici concertate sau categorii de practici concertate

care contribuie la îmbunătățirea producției sau distribuției de produse ori la promovarea progresului tehnic sau economic, asigurând consumatorilor o parte echitabilă din beneficiul obținut și care:

(a) nu impun întreprinderilor în cauză restricții care nu sunt indispensabile pentru atingerea acestor obiective;

(b) nu oferă întreprinderilor posibilitatea de a elimina concurența în ceea ce privește o parte semnificativă a produselor în cauză.

ARTICOLUL 18

Abuzul de poziție dominantă

Este interzisă, în măsura în care poate afecta comerțul dintre Uniune și Regatul Unit, folosirea în mod abuziv de către una sau mai multe întreprinderi a unei poziții dominante deținute pe teritoriile Uniunii și ale Regatului Unit sau pe o parte semnificativă a acestora.

Aceste practici abuzive pot consta în special în:

(a) impunerea, în mod direct sau indirect, a prețurilor de vânzare sau de cumpărare sau a altor condiții de tranzacționare inechitabile;

(b) limitarea producției, a comercializării sau a dezvoltării tehnice în dezavantajul consumatorilor;

(c) aplicarea în raporturile cu partenerii comerciali a unor condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

(d) condiționarea încheierii contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

ARTICOLUL 19

Concentrări între întreprinderi

Concentrările între întreprinderi care trebuie notificate Regatului Unit sau Uniunii sau unuia sau mai multora dintre statele sale membre și care amenință să împiedice concurența efectivă sau să reducă semnificativ concurența, în special ca urmare a creării sau a consolidării unei poziții dominante, sunt declarate incompatibile, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre Uniune și Regatul Unit, cu excepția cazului în care se oferă sau se impun măsuri corective pentru a aborda în mod adecvat preocupările în materie de concurență identificate.

ARTICOLUL 20

Întreprinderi publice, întreprinderi cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale sau exclusive și monopoluri desemnate

(1) În cazul întreprinderilor publice și al întreprinderilor cărora statele membre sau Regatul Unit le acordă drepturi speciale sau exclusive, Uniunea și Regatul Unit se asigură că nu sunt adoptate sau menținute în vigoare măsuri contrare normelor prevăzute la articolele 17, 18 și 19.

(2) Întreprinderile cărora le-a fost încredințată prestarea serviciilor de interes economic general sau care prezintă caracter de monopol fiscal se supun normelor prevăzute la articolele 17, 18 și 19, în măsura în care aplicarea acestor norme nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea sarcinilor specifice care le-au fost încredințate. Dezvoltarea schimburilor comerciale nu trebuie să fie afectată într-o măsură care să contravină intereselor Uniunii și ale Regatului Unit.

ARTICOLUL 21

Interpretare

Uniunea și Regatul Unit pun în aplicare și aplică articolele 17-20 din prezenta anexă, în măsura în care acestea reflectă concepte din dreptul Uniunii, utilizând ca surse de interpretare criteriile care decurg din aplicarea articolelor 101, 102 și 106 din TFUE, precum și toate actele relevante adoptate de instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile Uniunii, inclusiv cadrele, orientările, notificările și alte acte aplicabile în Uniune.

ARTICOLUL 22

Punerea în aplicare

(1) Uniunea și Regatul Unit iau toate măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că normele lor respective în materie de concurență abordează în mod eficace toate practicile prevăzute la articolele 17-20.

În special, Regatul Unit adoptă sau menține un corpus legislativ în materie de concurență care să abordeze, în mod eficace, toate practicile prevăzute la articolele 17-20.

(2) Uniunea și Regatul Unit asigură respectarea pe teritoriile lor respective a normelor menționate la alineatul (1) primul paragraf.

În sensul primului paragraf, Regatul Unit instituie sau menține o autoritate sau autorități independente din punct de vedere operațional („autoritatea independentă”). Autoritatea independentă prezintă garanțiile necesare de independență față influențele politice sau alte influențe externe și este în măsură să își îndeplinească sarcinile și să își exercite competențele în mod imparțial. Aceasta deține în mod corespunzător toate competențele și resursele necesare pentru aplicarea deplină și asigurarea eficace a respectării legislației în materie de concurență menționate la alineatul (1).

(3) Regatul Unit aplică legislația în materie de concurență menționată la alineatul (1) într-un mod transparent și nediscriminatoriu, cu respectarea principiilor de echitate procedurală și a drepturilor de apărare ale întreprinderilor în cauză, indiferent de naționalitatea acestora sau de statutul lor de proprietate.

ARTICOLUL 23

Cooperare

(1) Pentru a consolida asigurarea eficace a respectării normelor în materie de concurență, Uniunea și Regatul Unit recunosc că este în interesul lor comun să promoveze cooperarea în ceea ce privește dezvoltarea politicii în domeniul concurenței și investigarea cazurilor de practici antitrust și de concentrări economice.

(2) În sensul alineatului (1), autoritățile de concurență ale Uniunii și ale Regatului Unit vor depune eforturi pentru a-și coordona, atunci când acest lucru este posibil și oportun, activitățile de asigurare a respectării normelor referitoare la aceleași cazuri sau la cazuri conexe.

(3) Pentru a facilita cooperarea menționată la alineatul (1), autoritățile de concurență ale Uniunii și ale Regatului Unit pot face schimb de informații.

(4) Atunci când pun în aplicare obiectivele prezentului articol, Uniunea și Regatul Unit sau autoritățile de concurență ale Uniunii și ale Regatului Unit pot încheia un acord separat sau conveni asupra unui cadru separat de cooperare între autoritățile de concurență.

ARTICOLUL 24

Monitorizare și soluționarea litigiilor

(1) Luând act de faptul că, în Uniune, asigurarea eficace a respectării legislației este asigurată de Comisie și de Curtea de Justiție acționând în temeiul tratatelor, Regatul Unit asigură în mod eficace respectarea dispozițiilor articolelor 17-20 și nu reduce eficacitatea asigurării respectării, la nivel public și privat, a actelor sale cu putere de lege, normelor administrative și practicilor în materie de concurență. În special, Regatul Unit se asigură că sunt disponibile proceduri administrative și judiciare care să permită acțiuni eficace și rapide împotriva încălcărilor și prevede căi de atac eficiente, constând inclusiv în măsuri provizorii, prin care se asigură că eventualele sancțiuni sunt eficace, proporționale și disuasive și au un efect real și de descurajare.

(2) Articolele 170-181 din Acordul de retragere nu se aplică în ceea ce privește litigiile referitoare la interpretarea și aplicarea articolelor 16-23 din prezenta anexă.

PARTEA A ȘASEA

ÎNTREPRINDERI DE STAT, ÎNTREPRINDERI CĂRORA LI S-AU ACORDAT DREPTURI SAU PRIVILEGII SPECIALE ȘI MONOPOLURI DESEMNATE

ARTICOLUL 25

Reglementare neutră

(1) Uniunea și Regatul Unit respectă și utilizează în mod optim standardele internaționale relevante, inclusiv, printre altele, Orientările OCDE privind guvernanța corporativă a întreprinderilor de stat.

(2) Toate organismele sau funcțiile de reglementare instituite sau menținute în Uniune sau în Regatul Unit:

(a) sunt independente de întreprinderile pe care le reglementează și nu răspund în fața acestora, astfel încât să se asigure eficacitatea funcției de reglementare, și

(b) acționează în mod imparțial în circumstanțe similare în privința tuturor întreprinderilor pe care le reglementează.

(3) Uniunea și Regatul Unit asigură respectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative într-un mod consecvent și nediscriminatoriu.

ANEXA 5

DISPOZIȚIILE DIN DREPTUL UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 6 ALINEATUL (2) ȘI LA ARTICOLUL 10

1. Aspecte vamale generale[1]

   – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii[2]

   – Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol[3]

   – Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri[4]

[1] Pozițiile și subpozițiile din prezenta anexă sunt pur orientative.
[2] JO L 269, 10.10.2013, p. 1.
[3] JO L 82, 22.3.1997, p. 1.
[4] JO L 84, 31.3.2010, p. 1.

2. Protecția intereselor financiare ale Uniunii

În scopul aplicării actelor enumerate în prezenta secțiune, colectarea corectă de către Regatul Unit a taxelor vamale în ceea ce privește Irlanda de Nord este considerată ca făcând parte din protecția intereselor financiare ale Uniunii.

– Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului[1]

– Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene[2]

3. Statistici de comerț

– Regulamentul (CE) nr. 638/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind statisticile comunitare ale comerțului cu mărfuri între statele membre și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3330/91 al Consiliului[3]

[1] JO L 248, 18.9.2013, p. 1.
[2] JO L 312, 23.12.1995, p. 1.
[3] JO L 102, 7.4.2004, p. 1.

– Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1172/95 al Consiliului[1]

4. Aspecte referitoare la comerțul general

– Regulamentul (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului[2]

– Regulamentul (UE) 2015/479 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind instituirea unui regimul comun aplicabil exporturilor[3]

– Regulamentul (UE) 2015/936 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor de produse textile din anumite țări terțe, care nu sunt reglementate de acorduri, protocoale sau alte înțelegeri bilaterale sau de alte regimuri specifice de import ale Uniunii[4]

---

1 JO L 152, 16.6.2009, p. 23.
2 JO L 303, 31.10.2012, p. 1.
3 JO L 83, 27.3.2015, p. 34.
4 JO L 160, 25.6.2015, p. 1.

– Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de stabilire a unor obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care revin importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, de minereuri ale acestora și de aur provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat[1]

– Regulamentul (CE) nr. 1215/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind introducerea unor măsuri comerciale excepționale în favoarea țărilor și teritoriilor participante și legate de procesul de stabilizare și de asociere pus în aplicare de către Uniunea Europeană (Balcanii de Vest)[2]

– Regulamentul (UE) 2017/1566 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2017 privind introducerea de măsuri comerciale autonome temporare pentru Ucraina, care completează concesiile comerciale disponibile în temeiul Acordului de asociere[3]

– Obligațiile care decurg din acordurile internaționale încheiate de Uniune sau de statele membre, acționând în numele său, sau de Uniune și statele sale membre, acționând împreună, în măsura în care acestea se referă la comerțul cu mărfuri între Uniune și țări terțe

---

1 JO L 130, 19.5.2017, p. 1.
2 JO L 328, 15.12.2009, p. 1.
3 JO L 254, 30.9.2017, p. 1.

5. Instrumente de apărare comercială

– Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene[1]

– Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene[2]

– Regulamentul (UE) 2015/478 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor[3]

– Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe[4]

– Regulamentul (UE) 2015/476 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind măsurile pe care Uniunea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții[5]

---

1 JO L 176, 30.6.2016, p. 21.
2 JO L 176, 30.6.2016, p. 55.
3 JO L 83, 27.3.2015, p. 16.
4 JO L 123, 19.5.2015, p. 33.
5 JO L 83, 27.3.2015, p. 6.

– Regulamentul (UE) 2015/477 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind măsurile pe care Uniunea le poate adopta în ceea ce privește efectul combinat al măsurilor antidumping sau antisubvenții și al măsurilor de salvgardare[1]

6. Reglementări privind salvgardări bilaterale

– Regulamentul (UE) nr. 654/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind exercitarea drepturilor Uniunii pentru aplicarea și respectarea normelor comerțului internațional și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3286/94 al Consiliului privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului[2]

– Regulamentul (UE) 2015/1145 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iulie 2015 privind măsurile de salvgardare prevăzute de Acordul dintre Comunitatea Economică Europeană și Confederația Elvețiană[3]

– Regulamentul (UE) 2015/475 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind măsurile de salvgardare prevăzute de Acordul dintre Comunitatea Economică Europeană și Republica Islanda[4]

---

1 JO L 83, 27.3.2015, p. 11.
2 JO L 189, 27.6.2014, p. 50.
3 JO L 191, 17.7.2015, p. 1.
4 JO L 83, 27.3.2015, p. 1.

– Regulamentul (UE) 2015/938 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2015 privind măsurile de salvgardare prevăzute de Acordul dintre Comunitatea Economică Europeană și Regatul Norvegiei[1]

– Regulamentul (UE) 332/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind anumite proceduri de aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte[2]

– Regulamentul (UE) 2015/752 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind anumite proceduri de aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Muntenegru, pe de altă parte[3]

– Regulamentul (UE) nr. 19/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 de aplicare a clauzei de salvgardare bilaterală și a mecanismului de stabilizare pentru banane din Acordul comercial între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Columbia și Peru, pe de altă parte[4]

---

1 JO L 160, 25.6.2015, p. 57.
2 JO L 103, 5.4.2014, p. 10.
3 JO L 123, 19.5.2015, p. 16.
4 JO L 17, 19.1.2013, p. 1.

– Regulamentul (UE) nr. 20/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 de aplicare a clauzei de salvgardare bilaterală și a mecanismului de stabilizare pentru banane din Acordul de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și America Centrală, pe de altă parte[1]

– Regulamentul (UE) 2016/400 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 de punere în aplicare a clauzei de salvgardare și a mecanismului de prevenire a eludării prevăzute de Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Moldova, pe de altă parte[2]

– Regulamentul (UE) 2016/401 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 de punere în aplicare a mecanismului de prevenire a eludării prevăzut în Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte[3]

---

1 JO L 17, 19.1.2013, p. 13.
2 JO L 77, 23.3.2016, p. 53.
3 JO L 77, 23.3.2016, p. 62.

– Regulamentul (UE) 2015/941 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2015 privind anumite proceduri de punere în aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele lor membre, pe de o parte, și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, pe de altă parte[1]

– Regulamentul (UE) 2015/940 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2015 privind anumite proceduri de aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte, și de aplicare a Acordului interimar privind comerțul și aspectele legate de comerț dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte[2]

– Regulamentul (UE) 2015/939 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2015 privind anumite proceduri de aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Albania, pe de altă parte[3]

---

1 JO L 160, 25.6.2015, p. 76.
2 JO L 160, 25.6.2015, p. 69.
3 JO L 160, 25.6.2015, p. 62.

– Regulamentul (UE) nr. 511/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de aplicare a clauzei de salvgardare bilaterale a Acordului de liber schimb între Uniunea Europeană și statele sale membre și Republica Coreea[1]

– Regulamentul (UE) 2017/355 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 februarie 2017 privind anumite proceduri de aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Kosovo*, pe de altă parte[2]

– Regulamentul (UE) 2016/1076 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind aplicarea la produsele originare din anumite state care fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP) a regimurilor prevăzute în acordurile privind stabilirea sau care conduc la stabilirea acordurilor de parteneriat economic[3]

7. Altele

– Regulamentul (CE) nr. 816/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind acordarea de licențe obligatorii pentru brevetele referitoare la fabricarea produselor farmaceutice destinate exportului în țări cu probleme de sănătate publică[4]

---

1 JO L 145, 31.5.2011, p. 19.

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244 (1999) și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

2 JO L 57, 3.3.2017, p. 59.

3 JO L 185, 8.7.2016, p. 1.

4 JO L 157, 9.6.2006, p. 1.

8. Mărfuri - dispoziții generale

– Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale[1], cu excepția dispozițiilor referitoare la normele privind serviciile societății informaționale

– Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului[2]

– Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93[3]

[1] JO L 241, 17.9.2015, p. 1.
[2] JO L 316, 14.11.2012, p. 12.
[3] JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

– Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului[1]

– Regulamentul (CE) nr. 764/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor norme tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Deciziei nr. 3052/95/CE[2]

– Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor[3]

– Regulamentul (CE) nr. 2679/98 al Consiliului din 7 decembrie 1998 privind funcționarea pieței interne în legătură cu libera circulație a mărfurilor între statele membre[4]

– Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect[5]

---

1 JO L 218, 13.8.2008, p. 82.
2 JO L 218, 13.8.2008, p. 21.
3 JO L 11, 15.1.2002, p. 4.
4 JO L 337, 12.12.1998, p. 8.
5 JO L 210, 7.8.1985, p. 29.

9. Autovehicule, inclusiv tractoare agricole și forestiere

– Directiva 70/157/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de zgomot admis și la sistemul de evacuare al autovehiculelor[1]

– Regulamentul (UE) nr. 540/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind nivelul sonor al autovehiculelor și al amortizoarelor de zgomot de înlocuire, de modificare a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivei 70/157/CEE[2]

– Directiva 2005/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind omologarea autovehiculelor în ceea ce privește posibilitățile de reutilizare, reciclare și recuperare a acestora și de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului[3]

– Directiva 2006/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind emisiile provenite de la sistemele de climatizare ale autovehiculelor și de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului[4]

---

1 JO L 42, 23.2.1970, p. 16.
2 JO L 158, 27.5.2014, p. 131.
3 JO L 310, 25.11.2005, p. 10.
4 JO L 161, 14.6.2006, p. 12.

– Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor[1]

– Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru)[2]

– Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind omologarea și supravegherea pieței autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2007 și (CE) nr. 595/2009 și de abrogare a Directivei 2007/46/CE[3]

– Regulamentul (CE) nr. 78/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește protecția pietonilor și a altor utilizatori vulnerabili ai drumurilor, de modificare a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 2003/102/CE și 2005/66/CE[4]

---

1 JO L 171, 29.6.2007, p. 1.
2 JO L 263, 9.10.2007, p. 1.
3 JO L 151, 14.6.2018, p. 1.
4 JO L 35, 4.2.2009, p. 1.

– Regulamentul (CE) nr. 661/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate[1]

– Regulamentul (CE) nr. 79/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor pe bază de hidrogen și de modificare a Directivei 2007/46/CE[2]

– Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE[3]

– Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicluri[4]

---

1 JO L 200, 31.7.2009, p. 1.
2 JO L 35, 4.2.2009, p. 32.
3 JO L 188, 18.7.2009, p. 1.
4 JO L 60, 2.3.2013, p. 52.

– Regulamentul (UE) 2015/758 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind cerințele de omologare de tip pentru instalarea sistemului eCall bazat pe serviciul 112 la bordul vehiculelor și de modificare a Directivei 2007/46/CE[1]

– Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO_2 generate de vehiculele ușoare[2]

– Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO_2 generate de vehiculele ușoare[3]

– Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 februarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele agricole și forestiere[4]

---

1 JO L 123, 19.5.2015, p. 77.
2 JO L 140, 5.6.2009, p. 1.
3 JO L 145, 31.5.2011, p. 1.
4 JO L 60, 2.3.2013, p. 1.

10. Dispozitive de ridicat și de manevrare mecanică

– Directiva 73/361/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1973 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la atestarea și marcarea cablurilor, lanțurilor și cârligelor[1]

– Directiva 2014/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 de armonizare a legislațiilor statelor membre referitoare la ascensoare și la componentele de siguranță pentru ascensoare[2]

11. Aparate cu gaz

– Directiva 92/42/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind cerințele de randament pentru cazanele noi de apă caldă cu combustie lichidă sau gazoasă[3]

– Regulamentul (UE) 2016/426 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși și de abrogare a Directivei 2009/142/CE[4]

---

1 JO L 335, 5.12.1973, p. 51.
2 JO L 96, 29.3.2014, p. 251.
3 JO L 167, 22.6.1992, p. 17.
4 JO L 81, 31.3.2016, p. 99.

12. Recipiente sub presiune

– Directiva 75/324/CEE a Consiliului din 20 mai 1975 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la generatoarele de aerosoli[1]

– Directiva 2010/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2010 privind echipamentele sub presiune transportabile și de abrogare a Directivelor 76/767/CEE, 84/525/CEE, 84/526/CEE, 84/527/CEE și 1999/36/CE ale Consiliului[2]

– Directiva 2014/68/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor sub presiune[3]

– Directiva 2014/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a recipientelor simple sub presiune[4]

---

1 JO L 147, 9.6.1975, p. 40.
2 JO L 165, 30.6.2010, p. 1.
3 JO L 189, 27.6.2014, p. 164.
4 JO L 96, 29.3.2014, p. 45.

13. Mijloace de măsurare

– Directiva 2009/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind dispozițiile comune pentru mijloacele de măsurare și metodele de control metrologic[1]

– Directiva 75/107/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1974 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la sticlele utilizate ca recipiente de măsurare[2]

– Directiva 76/211/CEE a Consiliului din 20 ianuarie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la preambalarea, în funcție de masă sau volum, a anumitor produse preambalate[3]

– Directiva 80/181/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1979 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la unitățile de măsură și de abrogare a Directivei 71/354/CEE[4]

---

1 JO L 106, 28.4.2009, p. 7.
2 JO L 42, 15.2.1975, p. 14.
3 JO L 46, 21.2.1976, p. 1.
4 JO L 39, 15.2.1980, p. 40.

– Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a normelor privind cantitățile nominale ale produselor preambalate, de abrogare a Directivelor 75/106/CEE și 80/232/CEE ale Consiliului, și de modificare a Directivei 76/211/CEE a Consiliului[1]

– Directiva 2011/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 de abrogare a Directivelor 71/317/CEE, 71/347/CEE, 71/349/CEE, 74/148/CEE, 75/33/CEE, 76/765/CEE, 76/766/CEE și 86/217/CEE ale Consiliului privind metrologia[2]

– Directiva 2014/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată[3]

– Directiva 2014/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a mijloacelor de măsurare[4]

---

1 JO L 247, 21.9.2007, p. 17.
2 JO L 71, 18.3.2011, p. 1.
3 JO L 96, 29.3.2014, p. 107.
4 JO L 96, 29.3.2014, p. 149.

14. Produse pentru construcții, echipamente tehnice, instalații pe cablu, echipamente individuale de protecție

– Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului[1]

– Regulamentul (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului[2]

– Regulamentul (UE) 2016/424 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind instalațiile pe cablu și de abrogare a Directivei 2000/9/CE[3]

– Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE[4]

– Regulamentul (UE) 2016/1628 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind cerințele referitoare la limitele emisiilor de poluanți gazoși și de particule poluante și omologarea de tip pentru motoarele cu ardere internă pentru echipamentele mobile fără destinație rutieră, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1024/2012 și (UE) nr. 167/2013 și de modificare și abrogare a Directivei 97/68/CE[5]

---

1 JO L 88, 4.4.2011, p. 5.
2 JO L 81, 31.3.2016, p. 51.
3 JO L 81, 31.3.2016, p. 1.
4 JO L 157, 9.6.2006, p. 24.
5 JO L 252, 16.9.2016, p. 53.

– Directiva 2000/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior[1]

15. Echipamente electrice și radio

– Directiva 2014/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică[2]

– Directiva 2014/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele și sistemele de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive[3]

– Directiva 2014/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune[4]

---

1 JO L 162, 3.7.2000, p. 1.
2 JO L 96, 29.3.2014, p. 79.
3 JO L 96, 29.3.2014, p. 309.
4 JO L 96, 29.3.2014, p. 357.

– Directiva 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și de abrogare a Directivei 1999/5/CE[1]

16. Textile, încălțăminte

– Regulamentul (UE) nr. 1007/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 septembrie 2011 privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului și a Directivelor 96/73/CE și 2008/121/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului[2]

– Directiva 94/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 martie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la etichetarea materialelor folosite la producerea principalelor componente ale articolelor de încălțăminte destinate vânzării către consumatori[3]

17. Cosmetice, jucării

– Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice[4]

---

1 JO L 153, 22.5.2014, p. 62.
2 JO L 272, 18.10.2011, p. 1.
3 JO L 100, 19.4.1994, p .37.
4 JO L 342, 22.12.2009, p. 59.

– Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor[1]

18. Ambarcațiuni de agrement

– Directiva 2013/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind ambarcațiunile de agrement și motovehiculele nautice și de abrogare a Directivei 94/25/CE[2]

19. Explozivi și articole pirotehnice

– Directiva 2014/28/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață și controlul explozivilor de uz civil[3]

– Directiva 2013/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice[4]

– Regulamentul (UE) nr. 98/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind comercializarea și utilizarea precursorilor de explozivi[5]

---

1 JO L 170, 30.6.2009, p. 1.
2 JO L 354, 28.12.2013, p. 90.
3 JO L 96, 29.3.2014, p. 1.
4 JO L 178, 28.6.2013, p. 27.
5 JO L 39, 9.2.2013, p. 1.

20. Medicamente

– Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente[1]

  Trimiterile la Comunitate de la articolul 2 al doilea paragraf și de la articolul 48 al doilea paragraf din regulamentul respectiv nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

– Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman[2]

  Trimiterile la Comunitate de la articolul 8 alineatul (2) și de la articolul 16b alineatul (1) din directiva respectivă, precum și trimiterea la Uniune de la articolul 104 alineatul (3) al doilea paragraf din directiva respectivă nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord, cu excepția autorizațiilor emise de Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

  Un medicament autorizat în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord nu este considerat ca fiind un medicament de referință în Uniune.

---

1 JO L 136, 30.4.2004, p. 1.
2 JO L 311, 28.11.2001, p. 67.

– Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind medicamentele de uz pediatric și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1768/92, a Directivei 2001/20/CE, a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004[1], cu excepția articolului 36

– Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane[2]

– Regulamentul (CE) nr. 1394/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind medicamentele pentru terapie avansată și de modificare a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004[3]

– Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare[4]

Trimiterile la Comunitate de la articolul 12 alineatul (2) și de la articolul 74 al doilea paragraf din directiva respectivă nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord, cu excepția autorizațiilor emise de Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

---

1 JO L 378, 27.12.2006, p. 1.
2 JO L 18, 22.1.2000, p. 1.
3 JO L 324, 10.12.2007, p. 121.
4 JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

Un produs medicinal veterinar autorizat în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord nu este considerat ca fiind un produs medicinal de referință în Uniune.

– Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului[1]

– Articolul 13 din Directiva 2001/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind aplicarea bunelor practici clinice în cazul efectuării de studii clinice pentru evaluarea produselor medicamentoase de uz uman[2]

– Capitolul IX din Regulamentul (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman și de abrogare a Directivei 2001/20/CE[3]

[1] JO L 152, 16.6.2009, p. 11.
[2] JO L 121, 1.5.2001, p. 34.
[3] JO L 158, 27.5.2014, p. 1.

– Directiva 2009/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind materiile colorante care pot fi adăugate în produsele medicamentoase[1]

– Regulamentul (UE) 2016/793 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 pentru evitarea deturnării spre țările Uniunii Europene a anumitor medicamente esențiale[2]

21. Dispozitive medicale

– Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale[3]

– Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro[4]

– Directiva 90/385/CEE a Consiliului din 20 iunie 1990 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele medicale active implantabile[5]

– Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului[6]

---

1 JO L 109, 30.4.2009, p. 10.
2 JO L 135, 24.5.2016, p. 39.
3 JO L 169, 12.7.1993, p. 1.
4 JO L 331, 7.12.1998, p. 1.
5 JO L 189, 20.7.1990, p. 17.
6 JO L 117, 5.5.2017, p. 1.

– Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei[1]

22. Substanțe de origine umană

– Directiva 2002/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru recoltarea, controlul, prelucrarea, stocarea și distribuirea sângelui uman și a componentelor sanguine și de modificare a Directivei 2001/83/CE[2]

– Directiva 2004/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru donarea, obținerea, controlul, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuirea țesuturilor și a celulelor umane[3]

– Directiva 2010/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind standardele de calitate și siguranță referitoare la organele umane destinate transplantului[4]

---

1 JO L 117, 5.5.2017, p. 176.
2 JO L 33, 8.2.2003, p. 30.
3 JO L 102, 7.4.2004, p. 48.
4 JO L 207, 6.8.2010, p. 14.

23. Substanțe chimice și produse conexe

– Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 octombrie 2003 privind îngrășămintele[1]

– Directiva 2004/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind armonizarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea principiilor bunei practici de laborator și verificarea aplicării acestora la testele efectuate asupra substanțelor chimice[2]

– Directiva 2004/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind inspecția și verificarea bunei practici de laborator (BPL)[3]

– Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice[4]

– Regulamentul (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind detergenții[5]

---

1 JO L 304, 21.11.2003, p. 1.
2 JO L 50, 20.2.2004, p. 44.
3 JO L 50, 20.2.2004, p. 28.
4 JO L 174, 1.7.2011, p. 88.
5 JO L 104, 8.4.2004, p. 1.

– Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenți și de modificare a Directivei 79/117/CEE[1]

– Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc[2]

– Regulamentul (UE) 2017/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 privind mercurul și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1102/2008[3]

– Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE[4]

– Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei[5]

---

1 JO L 158, 30.4.2004, p. 7.
2 JO L 201, 27.7.2012, p. 60.
3 JO L 137, 24.5.2017, p. 1.
4 JO L 266, 26.9.2006, p. 1.
5 JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

– Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006[1]

– Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor[2]

24. Pesticide, biocide

– Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului[3]

– Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE[4]

Trimiterea la statele membre de la articolul 43 din acest regulament nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

---

1 JO L 353, 31.12.2008, p. 1.
2 JO L 47, 18.2.2004, p. 1.
3 JO L 309, 24.11.2009, p. 1.
4 JO L 70, 16.3.2005, p. 1.

– Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide[1]

Trimiterile la „stat membru” de la articolul 3 alineatul (3), articolul 15 alineatul (1) și articolul 28 alineatul (4), precum și de la articolul 75 alineatul (1) litera (g) din acest regulament nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

25. Deșeuri

– Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri[2]

– Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje[3]

– Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE[4]

---

1 JO L 167, 27.6.2012, p. 1.
2 JO L 190, 12.7.2006, p. 1.
3 JO L 365, 31.12.1994, p. 10.
4 JO L 330, 10.12.2013, p. 1.

– Directiva 2006/117/Euratom a Consiliului din 20 noiembrie 2006 privind supravegherea și controlul transferurilor de deșeuri radioactive și combustibil uzat[1]

26. Mediu, eficiența energetică

– Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive[2]

– Regulamentul (CE) nr. 708/2007 al Consiliului din 11 iunie 2007 privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local[3]

– Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică[4]

– Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului[5]

---

1 JO L 337, 5.12.2006, p. 21.
2 JO L 317, 4.11.2014, p. 35.
3 JO L 168, 28.6.2007, p. 1.
4 JO L 27, 30.1.2010, p. 1.
5 JO L 350, 28.12.1998, p. 58.

– Directiva 2015/652/UE a Consiliului din 20 aprilie 2015 de stabilire a metodelor de calcul și a cerințelor de raportare în temeiul Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea benzinei și a motorinei[1]

– Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor și de modificare a Directivei 1999/13/CE[2]

– Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn[3]

– Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului din 20 decembrie 2005 privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană[4]

– Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006[5]

---

1 JO L 107, 25.4.2015, p. 26.
2 JO L 143, 30.4.2004, p. 87.
3 JO L 295, 12.11.2010, p. 23.
4 JO L 347, 30.12.2005, p. 1.
5 JO L 150, 20.5.2014, p. 195.

– Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon[1]

– Regulamentul (UE) 2017/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 privind mercurul și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1102/2008[2]

– Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea[3]

– Regulamentul (CEE) nr. 3254/91 al Consiliului din 4 noiembrie 1991 de interzicere a utilizării capcanei cu pedală în Comunitate și de introducere în Comunitate a blănurilor și a produselor prelucrate de la anumite specii de animale sălbatice originare din țări care le capturează folosind capcana cu pedală sau alte metode în dezacord cu standardele internaționale de vânătoare cu capcane cu suferință minimă[4]

– Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind comerțul cu produse derivate din focă[5]

---

1 JO L 286, 31.10.2009, p. 1.
2 JO L 137, 24.5.2017, p. 1.
3 JO L 61, 3.3.1997, p. 1.
4 JO L 308, 9.11.1991, p. 1.
5 JO L 286, 31.10.2009, p. 36.

– Regulamentul (CE) nr. 1523/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2007 de interzicere a introducerii pe piață și a importului în Comunitate sau a exportului din Comunitate de blănuri de pisică și de câine și de produse care conțin asemenea blănuri[1]

– Directiva 83/129/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 privind importul în statele membre de piele de pui de focă și de produse derivate[2]

– Regulamentul (CE) nr. 106/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind un program al Uniunii de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou[3]

– Regulamentul (CE) nr. 1222/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri esențiali[4]

– Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic[5]

---

1 JO L 343, 27.12.2007, p. 1.
2 JO L 91, 9.4.1983, p. 30.
3 JO L 39, 13.2.2008, p. 1.
4 JO L 342, 22.12.2009, p. 46.
5 JO L 285, 31.10.2009, p. 10.

– Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE[1]

27. Echipamentele maritime

– Directiva 2014/90/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind echipamentele maritime și de abrogare a Directivei 96/98/CE a Consiliului[2]

28. Transportul feroviar

– Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană[3], în măsura în care sunt vizate condițiile și specificațiile tehnice pentru introducerea pe piață, punerea în funcțiune și libera circulație a produselor feroviare

29. Produse alimentare – aspecte generale

– Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare[4]

---

1 JO L 198, 28.7.2017, p. 1.
2 JO L 257, 28.8.2014, p. 146.
3 JO L 138, 26.5.2016, p. 44.
4 JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

Trimiterea la „stat membru” de la articolul 29 alineatul (1) al doilea paragraf din acest regulament nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

– Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei[1]

– Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare[2]

30. Produse alimentare – igienă

– Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală[3]

1 JO L 304, 22.11.2011, p. 18.
2 JO L 404, 30.12.2006, p. 9.
3 JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

– Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare[1]

– Directiva 89/108/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la alimentele congelate rapid destinate consumului uman[2]

31. Produse alimentare – ingrediente, urme, reziduuri, standarde de comercializare

– Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de instituire a unei proceduri comune de autorizare pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare și aromele alimentare[3]

Trimiterea la „stat membru” de la articolul 3 alineatul (1) din acest regulament nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

– Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare și de modificare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului, a Directivei 2000/13/CE, a Directivei 2001/112/CE a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 258/97[4]

---

1 JO L 139, 30.4.2004, p. 1.
2 JO L 40, 11.2.1989, p. 34.
3 JO L 354, 31.12.2008, p. 1.
4 JO L 354, 31.12.2008, p. 7.

– Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari[1]

– Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE[2]

– Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare[3]

– Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare[4]

– Regulamentul (CE) nr. 2065/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 noiembrie 2003 privind aromele de fum utilizate sau destinate utilizării în sau pe produsele alimentare[5]

Trimiterea la „stat membru” de la articolul 7 alineatul (2) din acest regulament nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

---

1 JO L 354, 31.12.2008, p. 16.
2 JO L 354, 31.12.2008, p. 34.
3 JO L 183, 12.7.2002, p. 51.
4 JO L 404, 30.12.2006, p. 26.
5 JO L 309, 26.11.2003, p. 1.

– Regulamentul (CEE) nr. 315/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare privind contaminanții din alimente[1]

– Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei[2]

– Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutății și de abrogare a Directivei 92/52/CEE a Consiliului, a Directivelor 96/8/CE, 1999/21/CE, 2006/125/CE și 2006/141/CE ale Comisiei, a Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 41/2009 și (CE) nr. 953/2009 ale Comisiei[3]

– Directiva 1999/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 privind extractele de cafea și de cicoare[4]

---

1 JO L 37, 13.2.1993, p. 1.
2 JO L 327, 11.12.2015, p. 1.
3 JO L 181, 29.6.2013, p. 35.
4 JO L 66, 13.3.1999, p. 26.

– Directiva 2000/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2000 privind produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman[1]

– Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea[2]

– Directiva 2001/111/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind anumite tipuri de zahăr destinate consumului uman[3]

– Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate[4]

– Regulamentul (CE) nr. 1295/2008 al Comisiei din 18 decembrie 2008 privind importul de hamei din țări terțe[5]

– Regulamentul (CE) nr. 1375/2007 al Comisiei din 23 noiembrie 2007 privind importul de reziduuri provenite din obținerea amidonului din porumb din Statele Unite ale Americii[6]

---

1 JO L 197, 3.8.2000, p. 19.
2 JO L 10, 12.1.2002, p. 47.
3 JO L 10, 12.1.2002, p. 53.
4 JO L 157, 15.6.2011, p. 1.
5 JO L 340, 19.12.2008, p. 45.
6 JO L 307 24.11.2007, p. 5.

– Directiva 2001/112/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind sucurile de fructe și anumite produse similare destinate consumului uman[1]

– Directiva 2001/113/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind gemurile, jeleurile și marmeladele de fructe, precum și piureul de castane îndulcit destinate alimentației umane[2]

– Directiva 2001/114/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind anumite tipuri de lapte conservat, parțial sau integral deshidratat și destinat consumului uman[3]

– Directiva (UE) 2015/2203 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la cazeinele și cazeinații destinați consumului uman și de abrogare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului[4]

– Titlul V capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului[5]

---

1 JO L 10, 12.1.2002, p. 58.
2 JO L 10, 12.1.2002, p. 67.
3 JO L 15, 17.1.2002, p. 19.
4 JO L 314, 1.12.2015, p. 1.
5 JO L 347, 20.12.2013, p. 549.

– Partea II titlul II capitolul I secțiunea 1 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului[1]

32. Materiale care intră în contact cu produsele alimentare

– Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE[2]

Trimiterea la „stat membru” de la articolul 9 alineatul (1) din acest regulament nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

– Directiva 84/500/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1984 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind obiectele din ceramică ce vin în contact cu produsele alimentare[3]

[1] JO L 347, 20.12.2013, p. 671.
[2] JO L 338, 13.11.2004, p. 4.
[3] JO L 277, 20.10.1984, p. 12.

33. Produse alimentare – altele

– Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante[1]

– Directiva 1999/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de stabilire a unei liste comunitare cu produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante[2]

– Directiva 2009/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare[3]

– Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale[4]

– Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91[5]

---

1 JO L 66, 13.3.1999, p. 16.
2 JO L 66, 13.3.1999, p. 24.
3 JO L 141, 6.6.2009, p. 3.
4 JO L 164, 26.6.2009, p. 45.
5 JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

– Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului[1]

– Regulamentul (Euratom) 2016/52 al Consiliului din 15 ianuarie 2016 de stabilire a nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a alimentelor și furajelor în urma unui accident nuclear sau a oricărui alt caz de urgență radiologică și de abrogare a Regulamentului (Euratom) nr. 3954/87 al Consiliului și a Regulamentelor (Euratom) nr. 944/89 și (Euratom) nr. 770/90 ale Comisiei[2]

– Regulamentul (CE) nr. 733/2008 al Consiliului din 15 iulie 2008 privind condițiile de import al produselor agricole originare din țările terțe în urma accidentului produs la centrala nucleară de la Cernobâl[3]

34. Hrana pentru animale – produse și igienă

– Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei[4]

---

1 JO L 150, 14.6.2018, p. 1.
2 JO L 13, 20.1.2016, p. 2.
3 JO L 201, 30.7.2008, p. 1.
4 JO L 229, 1.9.2009, p. 1.

– Directiva 2002/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 mai 2002 privind substanțele nedorite din furaje[1]

– Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor[2]

Trimiterile la laboratoarele naționale de referință de la punctul 6 din anexa II la acest regulament nu se interpretează ca aplicându-se Regatului Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord. Acest lucru nu împiedică un laborator național de referință situat într-un stat membru să îndeplinească funcțiile de laborator național de referință în ceea ce privește Irlanda de Nord. Informațiile și materialele schimbate în acest scop între autoritățile competente din Irlanda de Nord și un laborator național de referință dintr-un stat membru nu fac obiectul unor divulgări ulterioare de către laboratorul național de referință fără acordul prealabil al autorităților competente respective.

– Directiva 90/167/CEE a Consiliului din 26 martie 1990 de stabilire a condițiilor de reglementare a preparării, introducerii pe piață și utilizării furajelor cu adaos de medicamente în Comunitate[3]

– Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena hranei pentru animale[4]

---

1 JO L 140, 30.5.2002, p. 10.
2 JO L 268, 18.10.2003, p. 29.
3 JO L 92, 7.4.1990, p. 42.
4 JO L 35, 8.2.2005, p. 1.

35. Organisme modificate genetic

– Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic[1], cu excepția articolului 32 al doilea paragraf

Acest lucru nu împiedică un laborator național de referință situat într-un stat membru să îndeplinească funcțiile de laborator național de referință în ceea ce privește Irlanda de Nord. Informațiile și materialele schimbate în acest scop între autoritățile competente din Irlanda de Nord și un laborator național de referință dintr-un stat membru nu fac obiectul unor divulgări ulterioare de către laboratorul național de referință fără acordul prealabil al autorităților competente respective.

Trimiterile la „stat membru” de la articolul 10 alineatul (1) și articolul 22 alineatul (1) din acest regulament nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord.

– Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea produselor destinate alimentației umane sau animale, produse din organisme modificate genetic, și de modificare a Directivei 2001/18/CE[2]

[1] JO L 268, 18.10.2003, p. 1.
[2] JO L 268, 18.10.2003, p. 24.

– Regulamentul (CE) nr. 1946/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2003 privind deplasările transfrontaliere de organisme modificate genetic[1]

– Partea C a Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului[2]

36. Animale vii, material germinativ și produse de origine animală

Trimiterile la laboratoarele naționale de referință din actele enumerate în prezenta secțiune nu se interpretează ca incluzând laboratorul de referință din Regatul Unit. Acest lucru nu împiedică un laborator național de referință situat într-un stat membru să îndeplinească funcțiile de laborator național de referință în ceea ce privește Irlanda de Nord. Informațiile și materialele schimbate în acest scop între autoritățile competente din Irlanda de Nord și un laborator național de referință dintr-un stat membru nu fac obiectul unor divulgări ulterioare de către laboratorul național de referință fără acordul prealabil al autorităților competente respective.

– Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”)[3]

[1] JO L 287, 5.11.2003, p. 1.
[2] JO L 106, 17.4.2001, p. 1.
[3] JO L 84, 31.3.2016, p. 1.

– Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine[1]

– Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine[2]

– Directiva 2009/156/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe[3]

– Directiva 2009/158/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație[4]

– Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE[5]

---

1 JO 121, 29.7.1964, p. 1977.
2 JO L 46, 19.2.1991, p. 19.
3 JO L 192, 23.7.2010, p. 1.
4 JO L 343, 22.12.2009, p. 74.
5 JO L 268, 14.9.1992, p. 54.

– Directiva 88/407/CEE a Consiliului din 14 iunie 1988 de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile în schimburile intracomunitare și la importul de material seminal de animale domestice din specia bovină[1]

– Directiva 89/556/CEE a Consiliului din 25 septembrie 1989 de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe[2]

– Directiva 90/429/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină[3]

– Directiva 92/118/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a condițiilor de sănătate publică și animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de produse care nu intră sub incidența condițiilor menționate, stabilite de reglementările comunitare specifice prevăzute de anexa A capitolul I la Directiva 89/662/CEE și, în ceea ce privește agenții patogeni, la Directiva 90/425/CEE[4]

---

1 JO L 194, 22.7.1988, p. 10.
2 JO L 302, 19.10.1989, p. 1.
3 JO L 224, 18.8.1990, p. 62.
4 JO L 62, 15.3.1993, p. 49.

– Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură[1]

– Directiva 2004/68/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004 de stabilire a normelor de sănătate animală privind importul și tranzitul, în Comunitate, al anumitor ungulate vii, de modificare a Directivelor 90/426/CEE și 92/65/CEE și de abrogare a Directivei 72/462/CEE[2]

– Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman[3]

– Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003[4]

– Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală)[5]

---

1 JO L 328, 24.11.2006, p. 14.
2 JO L 139, 30.4.2004, p. 321.
3 JO L 18, 23.1.2003, p. 11.
4 JO L 178, 28.6.2013, p. 1.
5 JO L 300, 14.11.2009, p. 1.

37. Controlul bolilor animalelor, controlul zoonozei

Trimiterile la laboratoarele naționale de referință din actele enumerate în prezenta secțiune nu se interpretează ca incluzând laboratorul de referință din Regatul Unit. Acest lucru nu împiedică un laborator național de referință situat într-un stat membru să îndeplinească funcțiile de laborator național de referință în ceea ce privește Irlanda de Nord. Informațiile și materialele schimbate în acest scop între autoritățile competente din Irlanda de Nord și un laborator național de referință dintr-un stat membru nu fac obiectul unor divulgări ulterioare de către laboratorul național de referință fără acordul prealabil al autorităților competente respective.

– Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă[1]

– Directiva 77/391/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 de instituire a unei acțiuni a Comunității în vederea eradicării brucelozei, tuberculozei și leucozei la bovine[2]

– Directiva 78/52/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1977 de stabilire a criteriilor comunitare pentru planurile naționale de accelerare a eradicării brucelozei, tuberculozei și leucozei enzootice la bovine[3]

[1] JO L 147, 31.5.2001, p. 1.
[2] JO L 145, 13.6.1977, p. 44.
[3] JO L 15, 19.1.1978, p. 34.

– Directiva 2003/85/CE a Consiliului din 29 septembrie 2003 privind măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase, de abrogare a Directivei 85/511/CEE și a Deciziilor 89/531/CEE și 91/665/CEE și de modificare a Directivei 92/46/CEE[1]

– Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE[2]

– Directiva 2001/89/CE a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind măsurile comunitare pentru controlul pestei porcine clasice[3]

– Directiva 92/35/CEE a Consiliului din 29 aprilie 1992 de stabilire a normelor de control și a măsurilor pentru combaterea pestei cabaline africane[4]

– Directiva 2002/60/CE a Consiliului din 27 iunie 2002 de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a pestei porcine africane și de modificare a Directivei 92/119/CEE în ceea ce privește boala Teschen și pesta porcină africană[5]

---

1 JO L 306, 22.11.2003, p. 1.
2 JO L 10, 14.1.2006, p. 16.
3 JO L 316, 1.12.2001, p. 5.
4 JO L 157, 10.6.1992, p. 19.
5 JO L 192, 20.7.2002, p. 27.

– Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonellei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară[1]

– Directiva 92/66/CEE a Consiliului din 14 iulie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a maladiei de Newcastle[2]

– Directiva 92/119/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului[3]

– Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, de modificare a Deciziei 90/424/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 92/117/CEE a Consiliului[4]

– Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine[5]

---

1 JO L 325, 12.12.2003, p. 1.
2 JO L 260, 5.9.1992, p. 1.
3 JO L 62, 15.3.1993, p. 69.
4 JO L 325, 12.12.2003, p. 31.
5 JO L 327, 22.12.2000, p. 74.

38. Identificarea animalelor

– Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE[1]

– Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului[2]

– Directiva 2008/71/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind identificarea și înregistrarea porcinelor[3]

39. Ameliorarea animalelor

– Articolul 37 și articolul 64 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind condițiile zootehnice și genealogice aplicabile ameliorării animalelor de reproducție de rasă pură, a porcilor de reproducție hibrizi și a materialului germinativ provenit de la acestea, comerțului cu acestea și introducerii lor în Uniune și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 652/2014 și a Directivelor 89/608/CEE și 90/425/CEE ale Consiliului, precum și de abrogare a anumitor acte în sectorul ameliorării animalelor („Regulamentul privind ameliorarea animalelor”)[4]

---

1 JO L 5, 9.1.2004, p. 8.
2 JO L 204, 11.8.2000, p. 1.
3 JO L 213, 8.8.2008, p. 31.
4 JO L 171, 29.6.2016, p. 66.

40. Bunăstarea animalelor

– Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97[1]

– Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii[2]

41. Sănătatea plantelor

– Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate[3]

– Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului[4]

---

1 JO L 3, 5.1.2005, p. 1.
2 JO L 303, 18.11.2009, p. 1.
3 JO L 169, 10.7.2000, p. 1.
4 JO L 317, 23.11.2016, p. 4.

42. Material de reproducere a plantelor

– Directiva 66/402/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale[1]

– Directiva 68/193/CEE a Consiliului din 9 aprilie 1968 privind comercializarea materialului pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie[2]

– Directiva 1999/105/CE a Consiliului din 22 decembrie 1999 privind comercializarea materialului forestier de reproducere[3]

– Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole[4]

– Directiva 2002/54/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de sfeclă[5]

– Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume[6]

---

1 JO 125, 11.7.1966, p. 2309.
2 JO L 93, 17.4.1968, p. 15.
3 JO L 11, 15.1.2000, p. 17.
4 JO L 193, 20.7.2002, p. 1.
5 JO L 193, 20.7.2002, p. 12.
6 JO L 193, 20.7.2002, p. 33.

– Directiva 2002/56/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea cartofilor de sămânță[1]

– Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre[2]

– Directiva 2008/90/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe[3]

43. Controale oficiale, controale sanitar-veterinare

Trimiterile la laboratoarele naționale de referință din actele enumerate în prezenta secțiune nu se interpretează ca incluzând laboratorul de referință din Regatul Unit. Acest lucru nu împiedică un laborator național de referință situat într-un stat membru să îndeplinească funcțiile de laborator național de referință în ceea ce privește Irlanda de Nord. Informațiile și materialele schimbate în acest scop între autoritățile competente din Irlanda de Nord și un laborator național de referință dintr-un stat membru nu fac obiectul unor divulgări ulterioare de către laboratorul național de referință fără acordul prealabil al autorităților competente respective.

1 JO L 193, 20.7.2002, p. 60.
2 JO L 193, 20.7.2002, p. 74.
3 JO L 267, 8.10.2008, p. 8.

– Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale)[1]

– Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor[2]

– Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman[3]

---

1 JO L 95, 7.4.2017, p. 1.
2 JO L 165, 30.4.2004, p. 1.
3 JO L 139, 30.4.2004, p. 206.

– Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE[1]

– Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate[2]

– Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile din cadrul Uniunii cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne[3]

– Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne[4]

44. Chestiuni sanitare și fitosanitare - Altele

– Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β-agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE[5]

---

1 JO L 268, 24.9.1991, p. 56.
2 JO L 24, 30.1.1998, p. 9.
3 JO L 224, 18.8.1990, p. 29.
4 JO L 395, 30.12.1989, p. 13.
5 JO L 125, 23.5.1996, p. 3.

– Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și a reziduurilor acestora în animale vii și în produse de origine animală și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE[1]

45. Proprietatea intelectuală

– Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului[2]

– Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare[3]

– Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului[4]

---

1 JO L 125, 23.5.1996, p. 10.
2 JO L 39, 13.2.2008, p. 16.
3 JO L 343, 14.12.2012, p. 1.
4 JO L 84, 20.3.2014, p. 14.

– Secțiunile 2 și 3 din capitolul I de la Titlul II din partea II a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului[1]

– Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului[2]

46. Pescuitul și acvacultura

– Regulamentul (CEE) nr. 3703/85 al Comisiei din 23 decembrie 1985 de stabilire a modalității de aplicare a normelor comune de comercializare pentru anumiți pești proaspeți sau refrigerați[3]

– Regulamentul (CEE) nr. 2136/89 al Consiliului din 21 iunie 1989 privind stabilirea normelor comune de comercializare pentru conservele de sardine și a unor descrieri comerciale pentru conservele de sardine și conservele de produse de tipul sardine[4]

---

1 JO L 347, 20.12.2013, p. 671.
2 JO L 181, 29.6.2013, p. 15.
3 JO L 351, 28.12.1985, p. 63.
4 JO L 212, 22.7.1989, p. 79.

– Regulamentul (CEE) nr. 1536/92 al Consiliului din 9 iunie 1992 privind stabilirea normelor comune de comercializare pentru conservele de ton și de pălămidă[1]

– Regulamentul (CE) nr. 2406/96 al Consiliului din 26 noiembrie 1996 privind stabilirea standardelor comune de piață pentru anumite produse pescărești[2]

– Regulamentul (CE) nr. 850/98 al Consiliului din 30 martie 1998 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine[3] în măsura în care se referă la dispoziții legate de dimensiunile minime ale organismelor marine

– Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006[4], în măsura în care se referă la dispoziții legate de standardele de comercializare

---

1 JO L 163, 17.6.1992, p. 1.
2 JO L 334, 23.12.1996, p. 1.
3 JO L 125, 27.4.1998, p. 1.
4 JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

– Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului[1], în măsura în care se referă la dispoziții legate de standardele de comercializare și de informațiile furnizate consumatorilor

– Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului[2], în măsura în care se referă la dispoziții legate de standardele de comercializare pentru produsele pescărești și de acvacultură

– Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999[3]

– Regulamentul (CE) nr. 1035/2001 al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unui sistem de documentare a capturilor pentru speciile *Dissostichus*[4]

---

1 JO L 354, 28.12.2013, p. 1.
2 JO L 354, 28.12.2013, p. 22.
3 JO L 286, 29.10.2008, p. 1.
4 JO L 145, 31.5.2001, p. 1.

– Regulamentul (UE) nr. 640/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2010 de stabilire a unui program de documentare a capturilor de ton roșu (*Thunnus thynnus*) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1984/2003 al Consiliului[1]

– Regulamentul (CE) nr. 1100/2007 al Consiliului din 18 septembrie 2007 de instituire a unor măsuri pentru regenerarea rezervelor de anghilă din Europa[2]

47. Altele

– Partea III din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului[3], cu excepția capitolului VI

– Regulamentul (CE) nr. 2964/95 al Consiliului din 20 decembrie 1995 de introducere a înregistrării importurilor și a livrărilor de țiței în cadrul Comunității[4]

– Regulamentul (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului din 6 decembrie 2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro[5]

---

1 JO L 194, 24.7.2010, p. 1.
2 JO L 248, 22.9.2007, p. 17.
3 JO L 347, 20.12.2013, p. 671.
4 JO L 310, 22.12.1995, p. 5.
5 JO L 373, 21.12.2004, p. 1.

– Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate[1]

– Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE[2]

– Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale[3]

– Directiva 2014/60/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind restituirea obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012[4]

– Directiva 69/493/CEE a Consiliului din 15 decembrie 1969 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la sticla cristal[5]

1 JO L 309, 25.11.2005, p. 9.
2 JO L 127, 29.4.2014, p. 1.
3 JO L 39, 10.2.2009, p. 1.
4 JO L 159, 28.5.2014, p. 1.
5 JO L 326, 29.12.1969, p. 36.

– Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare[1]

– Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme[2]

– Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții[3]

– Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității[4]

---

1 JO L 134, 29.5.2009, p. 1.
2 JO L 256, 13.9.1991, p. 51.
3 JO L 94, 30.3.2012, p. 1.
4 JO L 146, 10.6.2009, p. 1.

– Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante[1]

– Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 de punere în aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley privind comerțul internațional cu diamante brute[2]

– Măsurile restrictive în vigoare în temeiul articolului 215 din TFUE în măsura în care acestea se referă la comerțul cu mărfuri între Uniune și țări terțe

_____

1 JO L 200, 30.7.2005, p. 1.
2 JO L 358, 31.12.2002, p. 28.

ANEXA 6

DISPOZIȚIILE DIN DREPTUL UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 9

1. Taxa pe valoarea adăugată[1]

– Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[2]

– Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare[3]

– Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată[4]

– Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri[5]

---

1 Rubricile și subrubricile din prezenta anexă sunt pur orientative.
2 JO L 347, 11.12.2006, p. 1.
3 JO L 44, 20.2.2008, p. 23.
4 JO L 268, 12.10.2018, p. 1.
5 JO L 84, 31.3.2010, p. 1.

– A treisprezecea directivă 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității[1]

– Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxa pe valoare adăugată și de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe[2]

– Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri[3]

– Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țări terțe[4]

– Obligații care decurg din Acordul dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind cooperarea administrativă, combaterea fraudelor și recuperarea creanțelor în domeniul taxei pe valoarea adăugată[5]

---

1 JO L 326, 21.11.1986, p. 40.
2 JO L 346, 29.12.2007, p. 6.
3 JO L 292, 10.11.2009, p. 5.
4 JO L 286, 17.10.2006, p. 15.
5 JO L 195, 1.8.2018, p. 1.

– Obligații care decurg din Acordul de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale desfășurate în detrimentul intereselor financiare ale acestora[1]

2. Accize

– Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE[2]

– Regulamentul (UE) nr. 389/2012 al Consiliului din 2 mai 2012 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2073/2004[3]

– Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri[4]

– Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice[5]

---

1 JO L 46, 17.2.2009, p. 8.
2 JO L 9, 14.1.2009, p. 12.
3 JO L 121, 8.5.2012, p. 1.
4 JO L 84, 31.3.2010, p. 1.
5 JO L 316, 31.10.1992, p. 21.

– Directiva 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool și băuturi alcoolice[1]

– Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat[2]

– Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității[3]

– Directiva 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind marcarea fiscală a motorinelor și a kerosenului[4]

– Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor[5]

---

1 JO L 316, 31.10.1992, p. 29.
2 JO L 176, 5.7.2011, p. 24.
3 JO L 283, 31.10.2003, p. 51.
4 JO L 291, 6.12.1995, p. 46.
5 JO L 162, 1.7.2003, p. 5.

– Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxa pe valoare adăugată și de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe[1]

– Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țări terțe[2]

_____

[1] JO L 346, 29.12.2007, p. 6.
[2] JO L 286, 17.10.2006, p. 15.

ANEXA 7

DISPOZIȚIILE DIN DREPTUL UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 11

Următoarele acte se aplică în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord în măsura în care se aplică generării, transmiterii, distribuției și aprovizionării cu energie electrică, comerțului cu energie electrică angro sau schimburilor transfrontaliere de energie electrică.

Nu se aplică dispozițiile referitoare la piețele cu amănuntul și la protecția consumatorilor. Trimiterile la o dispoziție a unui alt act al Uniunii din actele enumerate în prezenta anexă nu conferă aplicabilitate dispoziției respective atunci când nu se aplică în alt mod și în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord, cu excepția cazului în care este o dispoziție care reglementează piețele angro de energie electrică care se aplică în Irlanda și este necesară pentru funcționarea comună a pieței unice angro de energie electrică din Irlanda și Irlanda de Nord.

– Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE[1]

[1] JO L 211, 14.8.2009, p. 55.

– Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003[1]

– Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei[2]

– Directiva 2005/89/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 ianuarie 2006 privind măsurile menite să garanteze siguranța aprovizionării cu energie electrică și investițiile în infrastructuri[3]

– Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie[4]

– Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării)[5]

– Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului[6]

---

1 JO L 211, 14.8.2009, p. 15.
2 JO L 211, 14.8.2009, p. 1.
3 JO L 33, 4.2.2006, p. 22.
4 JO L 326, 8.12.2011, p. 1.
5 JO L 334, 17.12.2010, p. 17.
6 JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

ANEXA 8

DISPOZIȚIILE DIN DREPTUL UNIUNI
MENȚIONATE LA ARTICOLUL 12 ALINEATUL (1) DIN PREZENTUL PROTOCOL
ȘI LA ARTICOLUL 7 ALINEATUL (1) DIN ANEXA 4

1. Normele privind ajutorul de stat din TFUE[1]

   – Articolele 107, 108 și 109 din TFUE

   – Articolul 106 din TFUE, în măsura în care se referă la ajutorul de stat

   – Articolul 93 din TFUE

2. Actele referitoare la noțiunea de ajutor

   – Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat[2]

[1] Rubricile și subrubricile din prezenta anexă sunt pur orientative.
[2] JO C 262, 19.7.2016, p. 1.

– Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general[1]

– Comunicare a Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții[2]

3. Regulamentele de exceptare pe categorii

3.1 Regulamentul de abilitare

– Regulamentul (UE) 2015/1588 al Consiliului din 13 iulie 2015 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale[3]

3.2 Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare

– Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat[4]

[1] JO C 8, 11.1.2012, p. 4.
[2] JO C 155, 20.6.2008, p. 10.
[3] JO L 248, 24.9.2015, p. 1.
[4] JO L 187, 26.6.2014, p. 1.

3.3 Regulamentele de exceptare pe categorii pe sectoare

– Regulamentul (UE) nr. 702/2014 al Comisiei din 25 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene[1]

– Regulamentul (UE) nr. 1388/2014 al Comisiei din 16 decembrie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în producția, prelucrarea și comercializarea produselor obținute din pescuit și acvacultură ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene[2]

– Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului[3]

[1] JO L 193, 1.7.2014, p. 1.
[2] JO L 369, 24.12.2014, p. 37.
[3] JO L 315, 3.12.2007, p. 1.

– Comunicare a Comisiei referitoare la orientări pentru interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători[1]

– Decizia Comisiei din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general[2]

3.4 Regulamentele privind ajutorul *de minimis*

– Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*[3]

– Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei din 25 aprilie 2012 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general[4]

---

1 JO C 92, 29.3.2014, p. 1.
2 JO L 7, 11.1.2012, p. 3.
3 JO L 352, 24.12.2013, p. 1.
4 JO L 114, 26.4.2012, p. 8.

– Regulamentul (UE) nr. 1408/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul agricol[1]

– Regulamentul (UE) nr. 717/2014 al Comisiei din 27 iunie 2014 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul pescuitului și acvaculturii[2]

4. Regulile de procedură

– Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene[3]

– Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE[4]

– Comunicare din partea Comisiei — Pentru o punere în aplicare eficientă a deciziilor Comisiei de obligare a statelor membre să recupereze ajutorul de stat ilegal și incompatibil[5]

---

1 JO L 352, 24.12.2013, p. 9.
2 JO L 190, 28.6.2014, p. 45.
3 JO L 248, 24.9.2015, p. 9.
4 JO L 140, 30.4.2004, p. 1.
5 JO C 272, 15.11.2007, p. 4.

– Comunicarea Comisiei privind stabilirea regulilor aplicabile pentru evaluarea ajutorului de stat ilegal[1]

– Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat de către instanțele naționale[2]

– Comunicare a Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont[3]

– Comunicare a Comisiei - Codul celor mai bune practici de desfășurare a procedurilor de control al ajutoarelor de stat[4]

– Comunicarea C (2003) 4582 a Comisiei din 1 decembrie 2003 privind secretul profesional în deciziile din domeniul ajutorului de stat[5]

---

1 JO C 119, 22.5.2002, p. 22.
2 JO C 85, 9.4.2009, p. 1.
3 JO C 14, 19.1.2008, p. 6.
4 Nepublicată încă în JO.
5 JO C 297, 9.12.2003, p. 6.

5. Normele de compatibilitate

5.1 Proiectele importante de interes european comun

– Comunicarea Comisiei – Criterii pentru analiza compatibilității cu piața internă a ajutorului de stat destinat să promoveze realizarea unor proiecte importante de interes european comun[1]

5.2 Ajutoarele pentru agricultură

– Orientările Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale pentru perioada 2014-2020[2]

5.3 Ajutoarele pentru pescuit și acvacultură

– Comunicarea Comisiei – Orientări pentru examinarea ajutoarelor de stat în sectorul pescuitului și acvaculturii[3]

[1] JO C 188, 20.6.2014, p. 4.
[2] JO C 204, 1.7.2014, p. 1.
[3] JO C 217, 2.7.2015, p. 1.

5.4 Ajutoarele regionale

– Orientări privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020[1]

5.5 Ajutoarele pentru cercetare, dezvoltare şi inovare

– Comunicarea Comisiei – Cadrul pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare[2]

5.6 Ajutoarele pentru capital de risc

– Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc[3]

5.7 Ajutoarele de stat pentru salvare și restructurare

– Comunicare a Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate[4]

---

1 JO C 209, 23.7.2013, p. 1.
2 JO C 198, 27.6.2014, p. 1.
3 JO C 19, 22.1.2014, p. 4.
4 JO C 249, 31.7.2014, p. 1.

5.8 Ajutoarele pentru formare

– Comunicarea Comisiei - Criterii pentru analiza compatibilității ajutoarelor de stat pentru formare care fac obiectul notificării individuale[1]

5.9 Ajutoarele pentru ocuparea forței de muncă

– Comunicarea Comisiei – Criterii pentru analiza compatibilității ajutoarelor de stat pentru încadrarea în muncă a lucrătorilor defavorizați și a celor cu handicap, care fac obiectul notificării individuale[2]

5.10 Normele temporare ca răspuns la crizele economice și financiare

– Comunicarea Comisiei privind aplicarea, de la 1 august 2013, a normelor privind ajutoarele de stat pentru măsurile de sprijin în favoarea băncilor în contextul crizei financiare[3]

– Comunicare a Comisiei privind tratarea activelor depreciate în sectorul bancar comunitar[4]

---

1 JO C 188, 11.8.2009, p. 1.
2 JO C 188, 11.8.2009, p. 6.
3 JO C 216, 30.7.2013, p. 1.
4 JO C 72, 26.3.2009, p. 1.

– Comunicare a Comisiei privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat[1]

5.11 Asigurarea creditelor la export

– Comunicarea Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt [2]

5.12 Energia și mediul

5.12.1 Mediul și energia

– Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020[3]

– Comunicarea Comisiei – Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012[4]

[1] JO C 195, 19.8.2009, p. 9.
[2] JO C 392, 19.12.2012, p. 1.
[3] JO C 200, 28.6.2014, p. 1.
[4] JO C 158, 5.6.2012, p. 4.

5.12.2 Energia electrică (costuri irecuperabile)

– Comunicarea Comisiei privind metodologia de analiză a ajutoarelor de stat legate de costurile irecuperabile[1]

5.12.3 Cărbunele

– Decizia Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive[2]

5.13 Industriile de bază și industria prelucrătoare (oțel)

– Comunicarea Comisiei privind anumite aspecte ale tratării cazurilor de concurență care rezultă din expirarea Tratatului CECO[3]

5.14 Serviciile poștale

– Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor de concurență în sectorul poștal și privind evaluarea anumitor măsuri de stat cu privire la serviciile poștale[4]

1 http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/stranded_costs_en.pdf
2 JO L 336, 21.12.2010, p. 24.
3 JO C 152, 26.6.2002, p. 5.
4 JO C 39, 6.2.1998, p. 2.

5.15 Audiovizualul, radiodifuziunea și televiziunea și comunicațiile în bandă largă

5.15.1 Producțiile audiovizuale

– Comunicarea Comisiei privind ajutoarele de stat pentru filme și alte opere audiovizuale[1]

5.15.2 Radiodifuziunea și televiziunea

– Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea normelor privind ajutoarele de stat serviciilor publice de radiodifuziune[2]

5.15.3 Rețeaua în bandă largă

– Orientări ale UE pentru aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul dezvoltării rapide a rețelelor de comunicații în bandă largă[3]

---

1 JO C 332, 15.11.2013, p. 1.
2 JO C 257, 27.10.2009, p. 1.
3 JO C 25, 26.1.2013, p. 1.

5.16 Transportul și infrastructura

– Comunicare a Comisiei — Linii directoare comunitare privind ajutoarele de stat acordate întreprinderilor feroviare[1]

– Orientări comunitare privind ajutoarele de stat pentru transportul maritim[2]

– Comunicare a Comisiei cu privire la orientările privind ajutoarele de stat complementare finanțării comunitare pentru lansarea autostrăzilor maritime[3]

– Comunicare a Comisiei de stabilire a unor orientări privind ajutoarele de stat pentru societățile de administrare a navelor[4]

– Comunicarea Comisiei — Orientări privind ajutoarele de stat destinate aeroporturilor și companiilor aeriene[5]

1 JO C 184, 22.7.2008, p. 13.
2 JO C 13, 17.1.2004, p. 3.
3 JO C 317, 12.12.2008, p. 10.
4 JO C 132, 11.6.2009, p. 6.
5 JO C 99, 4.4.2014, p. 3.

5.17 Serviciile de interes economic general (SIEG)

– Comunicare a Comisiei – Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public[1]

6. Transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice

– Directiva 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi[2]

_____

[1] JO C 8, 11.1.2012, p. 15.
[2] JO L 318, 17.11.2006, p. 17.

ANEXA 9

PROCEDURILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 12 ALINEATUL (2)

Comitetul mixt stabilește valoarea inițială a nivelului anual total maxim al sprijinului care face obiectul exceptării și valoarea inițială a procentului minim de la articolul 12 alineatul (2), având în vedere cele mai recente informații disponibile. Valoarea inițială a nivelului anual total maxim al sprijinului care face obiectul exceptării se stabilește ținând seama de caracteristicile viitorului sistem de sprijin pentru agricultură al Regatului Unit, precum și de media anuală a valorii totale a cheltuielilor efectuate în Irlanda de Nord în cadrul politicii agricole comune în temeiul actualului CFM 2014-2020. Valoarea inițială a procentului minim se stabilește ținând seama de caracteristicile sistemului de sprijin pentru agricultură al Regatului Unit, precum și de procentul din cheltuielile totale din cadrul politicii agricole comune a Uniunii conform cu dispozițiile anexei 2 la Acordul OMC privind agricultura, astfel cum a fost notificat pentru perioada în cauză.

Comitetul mixt ajustează nivelul sprijinului și procentul menționate la primul paragraf stabilite ținând seama de caracteristicile sistemului de sprijin pentru agricultură al Regatului Unit la orice variație a cuantumului total al sprijinului disponibil în temeiul politicii agricole comune a Uniunii conform fiecărui cadru financiar multianual din viitor.

În cazul în care Comitetul comun nu stabilește valoarea inițială a nivelului sprijinului și a procentului în conformitate cu primul paragraf sau nu ajustează nivelul sprijinului și procentul în conformitate cu al doilea paragraf, până la sfârșitul perioadei de tranziție sau, după caz, în termen de un an de la intrarea în vigoare a unui viitor cadru financiar multianual, aplicarea articolului 12 alineatul (2) se suspendă până când Comitetul mixt stabilește sau ajustează nivelul sprijinului și procentul respectiv.

ANEXA 10

PROCEDURILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 18 ALINEATUL (3)

1. În cazul în care Uniunea sau Regatul Unit intenționează să ia măsuri de salvgardare în temeiul articolului 18 alineatul (1) din prezentul protocol, notifică acest lucru, fără întârziere, Regatului Unit sau Uniunii, după caz, prin intermediul Comitetului mixt și furnizează toate informațiile relevante.

2. Uniunea și Regatul Unit încep imediat consultări în cadrul Comitetului mixt în vederea găsirii unei soluții comun acceptabile.

3. Uniunea sau Regatul Unit, după caz, nu poate lua măsuri de salvgardare decât după o lună de la data notificării prevăzute la punctul 1, cu excepția cazului în care procedura de consultare prevăzută la punctul 2 a fost încheiată înainte de expirarea termenului stabilit. Atunci când circumstanțe excepționale care necesită o acțiune imediată exclud o examinare prealabilă, Uniunea sau Regatul Unit, după caz, poate aplica de îndată măsurile de protecție strict necesare pentru remedierea situației.

4. Uniunea sau Regatul Unit, după caz, notifică Comitetului mixt, fără întârziere, măsurile luate și furnizează toate informațiile relevante.

5. Măsurile de salvgardare luate fac obiectul unor consultări în cadrul Comitetului mixt la fiecare trei luni de la data adoptării lor, în vederea anulării lor înainte de data prevăzută de expirare sau a limitării domeniului lor de aplicare. Uniunea sau Regatul Unit, după caz, poate solicita în orice moment Comitetului mixt să revizuiască astfel de măsuri.

6. Punctele 1-5 se aplică, *mutatis mutandis*, măsurilor de reechilibrare menționate la articolul 18 alineatul (2) din prezentul protocol.

PROTOCOL PRIVIND ZONELE DE SUVERANITATE ALE REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD ÎN CIPRU

Uniunea și Regatul Unit,

REAMINTIND că declarația comună privind zonele de suveranitate ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în Cipru, anexată la Actul final al Tratatului de aderare a Regatului Unit la Comunitățile Europene, prevedea că regimul aplicabil relațiilor dintre Comunitatea Economică Europeană și zonele de suveranitate va fi definit în contextul unui eventual acord între Comunitate și Republica Cipru,

CONFIRMÂND că regimul aplicabil relațiilor dintre Uniune și zonele de suveranitate după retragerea Regatului Unit din Uniune ar trebui să fie definit în continuare ținând seama de statutul Republicii Cipru de stat membru al Uniunii,

ȚINÂND SEAMA de dispozițiile privind zonele de suveranitate ale Regatului Unit („zonele de suveranitate”), Akrotiri și Dhekelia, prevăzute în Tratatul de constituire a Republicii Cipru și în schimburile de note aferente acestuia din 16 august 1960 (denumit în continuare „Tratatul de constituire”),

CONFIRMÂND că retragerea Regatului Unit din Uniune nu ar trebui să afecteze drepturile și obligațiile care îi revin Republicii Cipru în temeiul dreptului Uniunii sau drepturile și obligațiile părților la Tratatul de constituire,

REAMINTIND că, de la data aderării Republicii Cipru la Uniune, dreptul Uniunii se aplică în zonele de suveranitate numai în măsura necesară pentru a garanta aplicarea regimului prevăzut de Protocolul nr. 3 privind zonele de suveranitate ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în Cipru, anexat la Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (denumit în continuare „Protocolul nr. 3”),

LUÂND ACT de schimbul de note din 16 august 1960 dintre Guvernul Regatului Unit și Guvernul Republicii Cipru privind administrarea zonelor de suveranitate și de declarația Guvernului Regatului Unit anexată, conform căreia unul dintre principalele obiective care trebuie îndeplinite îl constituie protejarea intereselor persoanelor care își au reședința sau lucrează în zonele de suveranitate și având în vedere, în acest context, că respectivele persoane ar trebui să beneficieze, în măsura posibilului, de același tratament de care beneficiază persoanele care își au reședința sau lucrează în Republica Cipru,

LUÂND ACT de angajamentul asumat de Regatul Unit de a menține aplicarea regimului prevăzut în Tratatul de constituire, conform căruia autoritățile Republicii Cipru administrează un număr mare de servicii publice în zonele de suveranitate, inclusiv în domeniul agriculturii, al vămilor și în cel fiscal,

ÎNTRUCÂT zonele de suveranitate ar trebui să rămână parte a teritoriului vamal al Uniunii după retragerea Regatului Unit din Uniune,

LUÂND ACT de dispozițiile Tratatului de constituire referitoare la acordurile vamale dintre zonele de suveranitate și Republica Cipru, în special cele prevăzute în anexa F partea I la respectivul tratat,

LUÂND ACT de angajamentul asumat de Regatul Unit de a nu crea posturi vamale sau alte puncte de trecere a frontierei între zonele de suveranitate și Republica Cipru și de a nu crea porturi maritime sau aeroporturi comerciale ori civile;

DORIND să stabilească dispoziții adecvate care să permită îndeplinirea obiectivelor regimului prevăzut în Protocolul nr. 3 după retragerea Regatului Unit din Uniune,

AVÂND ÎN VEDERE că dispozițiile prezentului protocol ar trebui să asigure punerea în aplicare și respectarea corespunzătoare a dispozițiilor relevante din dreptul Uniunii referitoare la zonele de suveranitate după retragerea Regatului Unit din Uniune,

AVÂND ÎN VEDERE că trebuie adoptate dispoziții corespunzătoare în ceea ce privește scutirea de la plata taxelor vamale și a altor taxe și impozite de care forțele armate ale Regatului Unit și personalul asociat pot continua să beneficieze după retragerea Regatului Unit din Uniune,

RECUNOSCÂND că este necesar să se prevadă dispoziții specifice privind controlul mărfurilor și al persoanelor care trec frontierele externe ale zonelor de suveranitate, precum și să se prevadă condițiile în care dispozițiile relevante din dreptul Uniunii se aplică liniei de demarcație dintre zonele în care guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv și zona de suveranitate Dhekelia, astfel cum se prevede în prezent în Protocolul nr. 10 privind Cipru, anexat la Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (denumit în continuare „Protocolul nr. 10”),

RECUNOSCÂND că pentru a asigura punerea în aplicare eficace a dispozițiilor prezentului protocol este esențială cooperarea dintre Republica Cipru și Regatul Unit,

AVÂND ÎN VEDERE că, pe baza dispozițiilor prezentului protocol, după retragerea Regatului Unit din Uniune, se va aplica dreptul Uniunii în ceea ce privește zonele de suveranitate în anumite domenii de politică ale Uniunii,

RECUNOSCÂND regimul unic prevăzut cu privire la persoanele care își au reședința și lucrează în zonele de suveranitate în temeiul Tratatului de constituire și al Declarației din 1960 și obiectivul aplicării consecvente a legislației relevante a Uniunii atât în Republica Cipru, cât și în zonele de suveranitate în vederea sprijinirii acestui regim,

LUÂND ACT, în acest sens, de faptul că prin intermediul prezentului protocol, Regatul Unit încredințează Republicii Cipru, în calitate de stat membru al Uniunii, responsabilitatea de a pune în aplicare și de a asigura respectarea dispozițiilor din dreptul Uniunii în zonele de suveranitate, astfel cum se prevede în prezentul protocol,

REAMINTIND că Republica Cipru este responsabilă pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării dreptului Uniunii în ceea ce privește mărfurile având drept destinație zonele de suveranitate sau care provin din aceste zone care intră sau ies de pe teritoriul Republicii Cipru printr-un port maritim sau un aeroport situat pe teritoriul său,

SUBLINIIND faptul că dispozițiile prezentului protocol nu aduc atingere articolelor 1 și 2 din Tratatul de constituire și pozițiilor exprimate în această privință de Republica Cipru și de Regatul Unit,

AVÂND ÎN VEDERE că dispozițiile prezentului protocol ar trebui să aibă drept unic scop reglementarea situației speciale a zonelor de suveranitate și nu ar trebui să se aplice niciunui alt teritoriu sau să constituie un precedent,

CONVIN cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (denumit în continuare „Acordul de retragere”):

ARTICOLUL 1

Dispoziții generale

(1) În sensul prezentului protocol, orice trimitere la Regatul Unit în dispozițiile aplicabile din Acordul de retragere se interpretează ca referindu-se la Regatul Unit în ceea ce privește zonele de suveranitate. Titlurile I, II și III din partea a treia și partea a șasea se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului protocol.

(2) Prin derogare de la articolul 4 alineatele (4) și (5) din Acordul de retragere, dispozițiile prezentului protocol referitoare la dreptul Uniunii sau la concepte ori dispoziții ce țin de dreptul Uniunii se interpretează, în ceea ce privește punerea în aplicare și executarea lor, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) Fără a aduce atingere articolului 71 din Acordul de retragere, în plus față de orice dispoziții ale dreptului Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal aplicabile zonelor de suveranitate și pe teritoriul acestora în temeiul prezentului protocol, Regulamentul (UE) 2016/679 și Directiva (UE) 2016/680 se aplică în ceea ce privește datele cu caracter personal prelucrate în zonele de suveranitate în temeiul prezentului protocol.

(4) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1) din Acordul de retragere, în cazul în care prezentul protocol face trimitere la un act al Uniunii, trimiterea la actul respectiv se interpretează ca trimitere la actul în cauză, astfel cum a fost modificat sau înlocuit. Prezentul alineat nu se aplică în ceea ce privește articolul 4 alineatele (3) și (10) din Regulamentul (CE) nr. 866/2004 al Consiliului[1], căruia i se aplică articolul 10 alineatul (2).

(5) În cazul în care Uniunea consideră, prin derogare de la articolele 7 și 8 din Acordul de retragere, că accesul total sau parțial al Regatului Unit sau, după caz, al Regatului Unit în ceea ce privește zonele de suveranitate este strict necesar pentru a permite Regatului Unit să respecte obligațiile care îi revin în temeiul prezentului protocol, inclusiv în situațiile în care acest acces este necesar deoarece accesul la informațiile relevante nu poate fi facilitat prin alte mijloace practice, orice trimitere, în dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol, la statele membre și la autoritățile competente ale statelor membre se interpretează ca incluzând Regatul Unit sau, după caz, Regatul Unit în ceea ce privește zonele de suveranitate, în ceea ce privește accesul la orice rețea, sistem de informații sau bază de date instituită în temeiul dreptului Uniunii.

[1] Regulamentul (CE) nr. 866/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind regimul stabilit în temeiul dispozițiilor articolului 2 din Protocolul nr. 10 din Actul de aderare (JO L 161, 30.4.2004, p. 128).

ARTICOLUL 2

Teritoriul vamal al Uniunii

(1) Zonele de suveranitate, în contextul Tratatului de constituire, fac parte din teritoriul vamal al Uniunii. Aşadar, dispoziţiile din dreptul Uniunii referitoare la vămi şi la politica comercială comună, inclusiv dispoziţiile din dreptul Uniunii care prevăd controlul vamal al anumitor mărfuri în scopuri specifice, se aplică zonelor de suveranitate şi pe teritoriul acestora.

(2) Mărfurile produse de fabricanţi în zonele de suveranitate şi introduse pe piaţă pe teritoriul vamal al Uniunii sunt considerate mărfuri aflate în liberă circulaţie.

(3) Toate mărfurile destinate utilizării în zonele de suveranitate intră în insula Cipru prin aeroporturile şi porturile maritime civile ale Republicii Cipru, iar autorităţile Republicii Cipru efectuează toate formalităţile vamale, controalele vamale şi colectarea drepturilor de import aferente acestora.

(4) Toate mărfurile destinate exportului părăsesc insula Cipru prin aeroporturile şi porturile maritime civile ale Republicii Cipru, iar autorităţile Republicii Cipru efectuează toate formalităţile vamale de export şi controalele vamale aferente acestora.

(5) Controlul vamal al documentelor şi al echipamentelor menţionate în secţiunea 11 punctul 3 din anexa C la Tratatul de constituire se efectuează în conformitate cu dispoziţiile secţiunii respective.

(6) Prin derogare de la alineatele (3) și (4) și cu unicul scop de a sprijini funcționarea zonelor de suveranitate ca baze militare, având în vedere Tratatul de constituire, se aplică următoarele dispoziții:

(a) următoarele mărfuri pot intra sau pot ieși din insula Cipru printr-un port maritim sau printr-un aeroport situat în zonele de suveranitate, cu condiția ca autoritățile din zonele de suveranitate să efectueze toate formalitățile vamale, toate controalele vamale și colectarea taxelor aferente mărfurilor respective:

(i) mărfurile importate sau exportate în scopuri oficiale sau militare;

(ii) mărfurile importate sau exportate în bagajele personale, exclusiv pentru uzul personal, de către personal al Regatului Unit sau în numele acestuia, precum și de către alte persoane care călătoresc în misiuni de apărare sau de afaceri oficiale;

(b) coletele expediate sau primite de membri ai personalului Regatului Unit sau de către persoane aflate în întreținerea acestora și care sunt transportate de către *British Forces Post Office* pot intra sau pot ieși din insula Cipru printr-un port maritim sau printr-un aeroport situat în zonele de suveranitate, în următoarele condiții:

(i) coletele primite adresate membrilor personalului Regatului Unit sau persoanelor aflate în întreținerea acestora se transportă într-un container sigilat și sunt trimise după sosirea lor la un post vamal din Republica Cipru, astfel încât autoritățile Republicii Cipru să poată efectua formalitățile vamale, controalele vamale și colectarea taxelor de import aferente acestor produse;

(ii) coletele expediate de membri ai personalului Regatului Unit sau de persoane aflate în întreținerea acestora sunt supuse controlului vamal al autorităților din zonele de suveranitate.

În sensul prezentului alineat, „membri ai personalului Regatului Unit sau persoane aflate în întreținerea acestora” înseamnă persoanele definite la punctul 1 din partea I a anexei B la Tratatul de constituire.

Regatul Unit face schimb de informații relevante cu Republica Cipru în vederea asigurării unei cooperări strânse între părți, pentru a preveni evaziunea de la plata taxelor și impozitelor, inclusiv contrabanda.

(7) Articolele 34, 35 și 36 din TFUE și alte dispoziții din dreptul Uniunii privind mărfurile, în special măsurile adoptate în temeiul articolului 114 din TFUE, se aplică zonelor de suveranitate și pe teritoriul acestora.

(8) Mărfurile care sosesc din zonele din Republica Cipru în care guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv traversează linia de demarcație dintre zonele respective și zona estică de suveranitate a Regatului Unit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 866/2004.

Fără a aduce atingere articolului 6 din prezentul protocol, Regatul Unit este responsabil pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării Regulamentului (CE) nr. 866/2004 în ceea ce privește zonele de suveranitate, în conformitate cu dispozițiile regulamentului respectiv. Regatul Unit invită autoritățile Republicii Cipru să efectueze toate controalele veterinare, fitosanitare și privind siguranța alimentelor necesare în conformitate cu regulamentul respectiv.

(9) Regatul Unit este responsabil pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării dispozițiilor din dreptul Uniunii menționate la alineatul (1) în ceea ce privește mărfurile care intră sau ies din zonele de suveranitate în temeiul alineatului (6).

Regatul Unit este, de asemenea, responsabil pentru eliberarea licențelor, a autorizațiilor sau a certificatelor care pot fi solicitate în ceea ce privește mărfurile menționate în secțiunea 5 punctul 1 din anexa F la Tratatul de constituire.

(10) Republica Cipru este responsabilă pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării în zonele de suveranitate a dispozițiilor din dreptul Uniunii menționate la alineatul (7).

ARTICOLUL 3

Impozitare

(1) Dispozițiile din dreptul Uniunii privind impozitul pe cifra de afaceri, accizele și alte impozite indirecte, adoptate în temeiul articolului 113 din TFUE, se aplică zonelor de suveranitate și pe teritoriul acestora.

(2) Tranzacțiile inițiate în zonele de suveranitate sau destinate acestora sunt considerate tranzacții inițiate în Republica Cipru sau destinate Republicii Cipru în scopul taxei pe valoarea adăugată (TVA), al accizelor și al altor impozite indirecte.

(3) Republica Cipru este responsabilă pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării dispozițiilor din dreptul Uniunii menționate în prezentul articol în zonele de suveranitate, inclusiv pentru colectarea taxelor și a impozitelor de plătit de către persoanele fizice sau juridice civile care își au reședința sau sunt stabilite în zonele de suveranitate.

ARTICOLUL 4

Scutiri de taxe

(1) Mărfurile sau serviciile primite, achiziționate sau importate pentru a fi utilizate de către forțele armate ale Regatului Unit sau de către personalul civil care le însoțește ori pentru a asigura aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora sunt scutite de taxe vamale, TVA și accize, cu condiția ca persoanele în cauză să fie eligibile pentru astfel de scutiri în conformitate cu Tratatul de constituire. În acest scop, Regatul Unit eliberează certificate de scutire de taxe în momentul aprobării acordate de către Republica Cipru în ceea ce privește mărfurile care intră sub incidența articolului 2 alineatul (3).

(2) Orice taxă care poate fi colectată de către autoritățile Regatului Unit în zonele de suveranitate ca urmare a vânzării mărfurilor menționate la alineatul (1) se remite autorităților Republicii Cipru.

ARTICOLUL 5

Securitate socială

În vederea protejării în continuare a drepturilor persoanelor care își au reședința sau sunt angajate pe teritoriul zonelor de suveranitate, Regatul Unit și Republica Cipru adoptă dispoziții suplimentare, în cazul în care este necesar, pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a articolului 4 din Protocolul nr. 3 după încheierea perioadei de tranziție.

ARTICOLUL 6

Agricultura, pescuitul și normele veterinare și fitosanitare

Dispozițiile din dreptul Uniunii privind agricultura și pescuitul din partea a treia titlul III din TFUE și actele adoptate în temeiul acestor dispoziții, precum și normele veterinare și fitosanitare adoptate în special în temeiul articolului 168 alineatul (4) litera (b) din TFUE se aplică zonelor de suveranitate și pe teritoriul acestora.

Republica Cipru este responsabilă pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării dispozițiilor din dreptul Uniunii menționate la primul paragraf în zonele de suveranitate.

ARTICOLUL 7

Controlul persoanelor care trec frontierele externe ale zonelor de suveranitate

(1) În sensul prezentului articol, „frontierele externe ale zonelor de suveranitate” înseamnă frontierele maritime, aeroporturile și porturile maritime situate în zonele de suveranitate, dar nu și frontierele terestre și maritime ale acestora cu Republica Cipru. Sub rezerva alineatului (6), în sensul alineatelor (2) și (7), „puncte de trecere” înseamnă orice punct de trecere autorizat de către autoritățile Regatului Unit pentru trecerea frontierelor externe ale zonelor de suveranitate.

(2) Regatul Unit efectuează controale privind persoanele care trec frontierele externe ale zonelor de suveranitate. Respectivele controale includ verificarea documentelor de călătorie. Toate persoanele trebuie să fie supuse cel puțin unui astfel de control în vederea stabilirii identității lor. Regatul Unit permite trecerea frontierelor externe ale zonelor de suveranitate numai prin punctele de trecere.

(3) Resortisanților țărilor terțe și resortisanților Regatului Unit li se permite trecerea frontierelor externe ale zonelor de suveranitate numai dacă îndeplinesc următoarele condiții:

(a) dețin un document de călătorie valabil;

(b) dețin o viză valabilă pentru Republica Cipru, dacă este necesară o astfel de viză;

(c) exercită o activitate în domeniul apărării sau sunt membrii familiei unei persoane care exercită o astfel de activitate; și

(d) nu reprezintă un pericol pentru siguranța națională.

Condiția menționată la litera (c) nu se aplică resortisanților Regatului Unit care trec linia de demarcație menționată la alineatul (6).

Regatul Unit poate deroga de la condițiile menționate la primul paragraf numai din motive umanitare, de interes național sau pentru a se conforma obligațiilor sale internaționale.

Membrii unei forțe armate, ai componentei civile și persoanele aflate în întreținerea acestora, astfel cum sunt definiți în anexa C la Tratatul de constituire, sunt considerați ca neavând nevoie de viză pentru Republica Cipru.

(4) Orice solicitant de azil care a intrat pentru prima dată pe teritoriul insulei Cipru din afara Uniunii printr-una dintre zonele de suveranitate este trimis înapoi sau readmis în zonele de suveranitate la cererea statului membru pe teritoriul căruia este prezent solicitantul de azil.

Republica Cipru colaborează în continuare cu Regatul Unit în vederea identificării unor metode și mijloace practice care să permită respectarea drepturilor și satisfacerea necesităților solicitanților de azil și ale migranților ilegali în zonele de suveranitate, ținând seama de considerentele umanitare și în conformitate cu legislația relevantă privind administrarea zonelor de suveranitate.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (6), nu se efectuează controale asupra persoanelor la frontierele terestre și maritime care delimitează zonele de suveranitate de Republica Cipru.

(6) Linia de demarcația dintre zona estică de suveranitate și zonele din Republica Cipru în care guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv este considerată parte a frontierelor externe ale zonelor de suveranitate în sensul prezentului articol pe durata suspendării aplicării acquis-ului, în conformitate cu articolul 1 din Protocolul nr. 10. Linia respectivă poate fi trecută numai la punctele de trecere de la Strovilia și Pergamos. Republica Cipru, cu acordul prealabil al autorităților Regatului Unit și în cooperare cu acestea, poate adopta măsuri suplimentare pentru a combate migrația ilegală în ceea ce privește persoanele care trec linia de demarcație respectivă.

(7) Autoritățile Regatului Unit utilizează unități mobile pentru a efectua supravegherea frontierelor externe între punctele de trecere a frontierei și la punctele de trecere în afara programului normal de lucru la frontierele externe ale zonelor de suveranitate și la linia de demarcație dintre zona de suveranitate Dhekelia și zonele din Republica Cipru în care guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv. Supravegherea se efectuează astfel încât să descurajeze persoanele care încearcă să evite controalele la punctele de trecere. Autoritățile Regatului Unit trimit pe teren un număr suficient de ofițeri care dețin calificări corespunzătoare pentru a efectua aceste controale și această supraveghere.

(8) Autoritățile Regatului Unit mențin o cooperare strânsă constantă cu autoritățile Republicii Cipru pentru a garanta eficacitatea controalelor și a supravegherii menționate la alineatele (6) și (7).

ARTICOLUL 8

Cooperare

Republica Cipru și Regatul Unit cooperează pentru a asigura punerea în aplicare eficace a prezentului protocol, în special în vederea combaterii fraudei și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii sau ale Regatului Unit. Republica Cipru și Regatul Unit pot adopta dispoziții suplimentare privind punerea în aplicare a oricăreia dintre dispozițiile prezentului protocol. Republica Cipru informează Comisia Europeană cu privire la orice astfel de dispoziții înainte de intrarea lor în vigoare.

ARTICOLUL 9

Comitetul specializat

(1) Comitetul specializat privind aspectele referitoare la punerea în aplicare a Protocolului în ceea ce privește zonele de suveranitate în Cipru, înființat prin articolul 165 din Acordul de retragere („Comitetul specializat”):

(a) facilitează punerea în aplicare și executarea prezentului protocol;

(b) dezbate orice chestiune, relevantă pentru prezentul protocol, care creează dificultăți și care i-a fost sesizată de către Uniune sau de către Regatul Unit; și

(c) adresează recomandări Comitetului mixt cu privire la funcționarea prezentului protocol, în special propuneri de modificare a trimiterilor la dreptul Uniunii din prezentul protocol.

(2) Comisia Europeană informează Comitetul specializat în legătură cu orice raport prezentat în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 866/2004 și consultă Regatul Unit cu privire la orice propunere a Comisiei de adoptare a unui act de modificare sau de înlocuire a respectivului regulament în cazul în care acestea afectează zonele de suveranitate.

ARTICOLUL 10

Comitetul mixt

(1) Comitetul mixt modifică orice trimitere la dreptul Uniunii din prezentul protocol, la recomandarea Comitetului specializat.

(2) În cazul în care consideră că acest lucru este necesar pentru a asigura buna funcționare a prezentului protocol, Comitetul mixt poate, la recomandarea Comitetului specializat, să adopte orice decizie necesară pentru a înlocui, în ceea ce privește prezentul protocol, dispozițiile menționate la articolul 1 alineatul (4).

(3) Comitetul mixt poate, la recomandarea Comitetului specializat, să modifice articolul 7 alineatul (6) în ceea ce privește punctele de trecere identificate în dispoziția respectivă.

ARTICOLUL 11

Aplicarea articolul 6 din Protocolul nr. 3 în cursul perioadei de tranziție

În pofida articolului 127 alineatul (1) din Acordul de retragere, orice măsură adoptată în cursul perioadei de tranziție în temeiul articolului 6 din Protocolul nr. 3 nu se aplică zonelor de suveranitate sau pe teritoriul acestora.

ARTICOLUL 12

Monitorizarea și asigurarea respectării

(1) În ceea ce privește zonele de suveranitate și în legătură cu persoanele fizice și juridice care își au reședința sau sunt stabilite pe teritoriul acestor zone, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii dețin competențele care le-au fost conferite de dreptul Uniunii în ceea ce privește prezentul protocol și de dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul protocol. În special, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în această privință în conformitate cu dispozițiile tratatelor.

(2) Actele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor adoptate în conformitate cu alineatul (1) produc, în ceea ce privește zonele de suveranitate și pe teritoriul acestora, aceleași efecte juridice pe care le produc în Uniune și în statele sale membre.

ARTICOLUL 13

Responsabilitatea pentru punerea în aplicare

(1) În absența unor dispoziții contrare în prezentul protocol, Regatul Unit este responsabil pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării prezentului protocol în zonele de suveranitate. În pofida alineatului (3), autoritățile competente ale Regatului Unit adoptă legislația internă necesară pentru a pune în aplicare prezentul protocol în zonele de suveranitate.

(2) Regatul Unit își păstrează dreptul exclusiv de a pune în aplicare și de a asigura respectarea prezentului protocol în ceea ce privește autoritățile sale sau privind orice bunuri imobile deținute sau ocupate de Ministerul Apărării al Regatului Unit, precum și orice competență coercitivă de executare care presupune competența de a intra în locuința cuiva sau de a efectua arestări. Regatul Unit își păstrează alte competențe coercitive de executare, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația menționată la alineatul (1).

(3) Republicii Cipru îi revine responsabilitatea de a pune în aplicare și de a asigura respectarea prezentului protocol în zonele de suveranitate, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) și cu articolele 3 și 6.

PROTOCOL PRIVIND GIBRALTAR

Uniunea și Regatul Unit,

REAMINTIND că Regatul Unit este responsabil pentru relațiile externe ale Gibraltarului și că dreptul Uniunii se aplică Gibraltarului în măsura prevăzută în Actul de aderare din 1972 în temeiul articolului 355 alineatul (3) din TFUE,

REAMINTIND că prezentul protocol urmează să fie pus în aplicare în conformitate cu ordinile constituționale respective ale Regatului Spaniei și ale Regatului Unit,

REAMINTIND că, în conformitate cu articolul 50 din TUE, coroborat cu articolul 106a din Tratatul Euratom și sub rezerva dispozițiilor Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice („Acordul de retragere”), întregul corpus legislativ al Uniunii Europene și al Euratom încetează să se aplice Regatului Unit și, prin urmare, și Gibraltarului, de la data intrării în vigoare a Acordului de retragere,

AVÂND ÎN VEDERE că este necesar să se asigure o retragere ordonată din Uniune în ceea ce privește Gibraltar,

SUBLINIIND că retragerea ordonată a Regatului Unit din Uniune în ceea ce privește Gibraltar implică abordarea corespunzătoare a oricărui eventual efect negativ asupra relațiilor sociale și economice strânse dintre Gibraltar și zona înconjurătoare, în special teritoriul municipalităților care alcătuiesc Mancomunidad de Municipos del Campo de Gibraltar din Regatul Spaniei,

LUÂND ACT de angajamentul asumat de Regatul Unit în ceea ce privește Gibraltar de a veghea în mod satisfăcător la plata prestațiilor până la 31 decembrie 2020,

URMĂRIND să promoveze în continuare o dezvoltare economică și socială echilibrată în zonă, în special în ceea ce privește condițiile de muncă, și să asigure în continuare cel mai ridicat nivel de protecție a mediului în conformitate cu dreptul Uniunii, precum și să continue consolidarea securității pentru locuitorii zonei, în special prin cooperarea în domeniul polițienesc și vamal,

RECUNOSCÂND beneficiile pentru dezvoltarea economică a zonei care rezultă din libera circulație a persoanelor în temeiul dreptului Uniunii, care va continua să se aplice în cursul perioadei de tranziție,

REAFIRMÂND în special ambiția de a proteja sănătatea publică și subliniind necesitatea de a combate consecințele grave ale fumatului asupra sănătății, a societății și a economiei,

SUBLINIIND, de asemenea, necesitatea de a combate frauda și contrabanda și de a proteja interesele financiare ale tuturor părților implicate,

SUBLINIIND că prezentul protocol nu aduce atingere poziției juridice a Regatului Spaniei și, respectiv, a Regatului Unit în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția,

LUÂND ACT de memorandumurile de înțelegere încheiate între Regatul Spaniei și Regatul Unit la 29 noiembrie 2018 cu privire la drepturile cetățenilor, tutun și alte produse, cooperarea în domeniul mediului și cooperarea în materie polițienească și vamală, precum și acordul convenit la 29 noiembrie 2018 de a încheia un tratat privind impozitarea și privind protecția intereselor financiare,

CONVIN cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Acordul de retragere:

ARTICOLUL 1

Drepturile cetățenilor

(1) Regatul Spaniei („Spania”) și Regatul Unit în ceea ce privește Gibraltar cooperează strâns în vederea pregătirii și susținerii punerii efective în aplicare a părții a doua din Acordul de retragere cu privire la drepturile cetățenilor, care se aplică integral inclusiv în ceea ce îi privește pe lucrătorii frontalieri care locuiesc în Gibraltar sau în Spania, în special pe teritoriul municipalităților care alcătuiesc Mancomunidad de Municipos del Campo de Gibraltar, și care, la articolele 24 și 25, prevede drepturi specifice pentru lucrătorii frontalieri.

(2) În acest scop, autoritățile competente fac, trimestrial, schimb de informații actualizate cu privire la persoanele care intră sub incidența părții a doua a Acordului de retragere și care își au reședința în Gibraltar sau pe teritoriul municipalităților care alcătuiesc Mancomunidad de Municipos del Campo de Gibraltar, mai ales cu privire la lucrătorii frontalieri.

(3) Spania și Regatul Unit instituie un comitet de coordonare drept forum de discuții regulate între autoritățile competente în vederea monitorizării aspectelor referitoare la ocuparea forței de muncă și de condițiile de muncă. Respectivul comitet de coordonare transmite periodic rapoarte Comitetului privind aspectele referitoare la punerea în aplicare a Protocolului privind Gibraltar înființat prin articolul 165 din Acordul de retragere („Comitetul specializat”).

ARTICOLUL 2

Legislația privind transportul aerian

Dispozițiile din dreptul Uniunii referitoare la transportul aerian care nu se aplică în cazul aeroportului Gibraltar înainte de data intrării în vigoare a Acordului de retragere încep să se aplice aeroportului Gibraltar numai de la data stabilită de Comitetul mixt. Comitetul mixt adoptă o decizie în această privință după ce Regatul Unit și Spania au notificat faptul că au ajuns la un acord satisfăcător privind utilizarea aeroportului Gibraltar.

ARTICOLUL 3

Aspecte fiscale și protecția intereselor financiare

(1) Spania și Regatul Unit în ceea ce privește Gibraltar stabilesc formele de cooperare necesare pentru a obține o transparență deplină în domeniul fiscal și în ceea ce privește protecția intereselor financiare ale tuturor părților implicate, în special prin instituirea unui sistem consolidat de cooperare administrativă pentru combaterea fraudei, a contrabandei și a spălării banilor, precum și pentru soluționarea conflictelor privind rezidența fiscală.

(2) Standardele internaționale ale Grupului celor 20 (G20) și ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind buna guvernanță fiscală, transparența, schimbul de informații și practicile fiscale dăunătoare, în special criteriile privind substanța economică stabilite de Forumul OCDE privind practicile fiscale dăunătoare trebuie respectate în Gibraltar, în vederea participării Gibraltarului la Cadrul cuprinzător al OCDE privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS).

(3) Regatul Unit se asigură că prin ratificarea din partea sa a Convenției-cadru pentru controlul tutunului, adoptată la Geneva la 21 mai 2003, și a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun, adoptat la Seul la 12 noiembrie 2012, include și Gibraltarul până la 30 iunie 2020.

Fără a aduce atingere primului paragraf, Regatul Unit se asigură că, până la 30 iunie 2020, în Gibraltar se aplică un sistem de trasabilitate și măsuri de siguranță referitoare la produsele din tutun echivalente cu cerințele și standardele prevăzute de dreptul Uniunii. Acest sistem trebuie să asigure accesul reciproc la informațiile privind trasabilitatea țigărilor în Spania și în Gibraltar.

(4) Pentru a preveni și a descuraja contrabanda cu produse accizabile sau supuse unor taxe speciale, Regatul Unit se asigură că, în ceea ce privește alcoolul și benzina, în Gibraltar se aplică un regim fiscal care să prevină activitățile frauduloase cu aceste produse.

ARTICOLUL 4

Protecția mediului și pescuitul

Spania și Regatul Unit instituie un comitet de coordonare drept forum de discuții regulate între autoritățile competente cu privire la aspectele care privesc, în special, gestionarea deșeurilor, calitatea aerului, cercetarea științifică și pescuitul. Uniunea este invitată să participe la reuniunile comitetului de coordonare. Comitetul de coordonare transmite periodic rapoarte Comitetului specializat.

ARTICOLUL 5

Cooperarea în materie polițienească și vamală

Spania și Regatul Unit instituie un comitet de coordonare drept for destinat monitorizării și coordonării între autoritățile competente cu privire la orice aspect care privește cooperarea în materie polițienească și vamală. Uniunea este invitată să participe la reuniunile comitetului de coordonare. Comitetul de coordonare transmite periodic rapoarte Comitetului specializat.

ARTICOLUL 6

Sarcinile Comitetului specializat

Comitetul specializat:

(a) facilitează punerea în aplicare și executarea prezentului protocol;

(b) dezbate orice aspect, relevant pentru prezentul protocol, care creează dificultăți și care i-a fost sesizat de către Uniune sau de către Regatul Unit

(c) examinează rapoartele comitetelor de coordonare menționate în prezentul protocol; și

(d) adresează recomandări Comitetului mixt în ceea ce privește funcționarea prezentului protocol.

ANEXE

ANEXA I

COORDONAREA ÎN MATERIE DE SECURITATE SOCIALĂ

PARTEA I

DECIZII ŞI RECOMANDĂRI ALE COMISIEI ADMINISTRATIVE

Legislație aplicabilă (seria A):

– Decizia nr. A1 din 12 iunie 2009 în ceea ce privește stabilirea unei proceduri de dialog și conciliere privind validitatea documentelor, determinarea legislației aplicabile și acordarea de prestații în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului[1];

– Decizia nr. A2 din 12 iunie 2009 privind interpretarea articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului referitor la legislația aplicabilă lucrătorilor salariați detașați și lucrătorilor independenți care lucrează temporar în afara statului competent[2];

[1] JO C 106, 24.4.2010, p. 1.
[2] JO C 106, 24.4.2010, p. 5.

– Decizia nr. A3 din 17 decembrie 2009 privind cumulul perioadelor neîntrerupte de detașare realizate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului și al Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului[1].

Schimbul electronic de date (seria E):

– Decizia nr. E2 din 3 martie 2010 privind stabilirea unei proceduri de gestionare a modificărilor care se aplică în cazul datelor de contact ale organismelor definite la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și incluse în repertoriul electronic care este parte integrantă din EESSI[2];

– Decizia nr. E4 din 13 martie 2014 privind perioada de tranziție astfel cum a fost definită la articolul 95 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[3];

– Decizia nr. E5 din 16 martie 2017 privind modalitățile practice aferente perioadei de tranziție pentru schimbul de date pe cale electronică menționat la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[4].

1 JO C 149, 8.6.2010, p. 3.
2 JO C 187, 10.7.2010, p. 5.
3 JO C 152, 20.5.2014, p. 21.
4 JO C 233, 19.7.2017, p. 3.

Prestații familiale (seria F):

– Decizia nr. F1 din 12 iunie 2009 privind interpretarea articolului 68 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului referitor la regulile de prioritate în caz de cumul de prestații familiale[1];

– Decizia nr. F2 din 23 iunie 2015 privind schimbul de date dintre instituții în scopul acordării prestațiilor familiale[2].

Aspecte orizontale (seria H):

– Decizia nr. H1 din 12 iunie 2009 privind cadrul pentru tranziția de la Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și (CEE) nr. 574/72 ale Consiliului la Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului și aplicarea deciziilor și recomandărilor Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială[3];

---

1 JO C 106, 24.4.2010, p. 11.
2 JO C 52, 11.2.2016, p. 11.
3 JO C 106, 24.4.2010, p. 13.

– Decizia nr. H3 din 15 octombrie 2009 privind datele care trebuie luate în considerare pentru stabilirea cursurilor de schimb menționate la articolul 90 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[1];

– Decizia nr. H4 din 22 decembrie 2009 privind componența și metodele de lucru ale Comisiei de audit din cadrul Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială[2];

– Decizia nr. H5 din 18 martie 2010 privind cooperarea în domeniul combaterii fraudei și a erorilor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Consiliului și al Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială[3];

– Decizia nr. H6 din 16 decembrie 2010 cu privire la aplicarea anumitor principii privind totalizarea perioadelor în temeiul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială[4];

1 JO C 106, 24.4.2010, p. 56.
2 JO C 107, 27.4.2010, p. 3.
3 JO C 149, 8.6.2010, p. 5.
4 JO C 45, 12.2.2011, p. 5.

– Decizia nr. H7 din 25 iunie 2015 privind revizuirea Deciziei nr. H3 privind datele care trebuie luate în considerare pentru stabilirea cursurilor de schimb menționate la articolul 90 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[1];

– Decizia nr. H8 din 17 decembrie 2015 (actualizată cu clarificări minore de ordin tehnic la 9 martie 2016) privind modul de funcționare și componența Comisiei tehnice pentru prelucrarea datelor din cadrul Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială[2];

– Recomandarea nr. H1 din 19 iunie 2013 privind hotărârea Gottardo, conform căreia avantajele de care beneficiază resortisanții unui stat membru în temeiul unei convenții bilaterale privind securitatea socială cu o țară terță trebuie să fie acordate și lucrătorilor care sunt resortisanți ai altor state membre[3].

Pensii (seria P):

– Decizia nr. P1 din 12 iunie 2009 privind interpretarea articolului 50 alineatul (4), a articolului 58 și a articolului 87 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului pentru acordarea prestațiilor de invaliditate, pentru limită de vârstă și de urmaș[4].

---

1 JO C 52, 11.2.2016, p. 13.
2 JO C 263, 20.7.2016, p. 3.
3 JO C 279, 27.9.2013, p. 13.
4 JO C 106, 24.4.2010, p. 21.

Recuperare (seria R):

– Decizia nr. R1 din 20 iunie 2013 privind interpretarea articolului 85 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009[1].

Boală (seria S):

– Decizia nr. S1 din 12 iunie 2009 privind cardul european de asigurări sociale de sănătate[2];

– Decizia nr. S1 din 12 iunie 2009 privind caracteristicile tehnice ale cardului european de asigurări sociale de sănătate[3];

– Decizia nr. S3 din 12 iunie 2009 de definire a prestațiilor vizate de articolul 19 alineatul (1) și de articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și de articolul 25 secțiunea A alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[4];

1 JO C 279, 27.9.2013, p. 11.
2 JO C 106, 24.4.2010, p. 23.
3 JO C 106, 24.4.2010, p. 26
4 JO C 106, 24.4.2010, p. 40.

– Decizia nr. S5 din 2 octombrie 2009 privind interpretarea conceptului de „prestații în natură” în caz de boală sau de maternitate astfel cum este definit la articolul 1 litera (va) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în temeiul articolelor 17, 19, 20, 22, al articolului 24 alineatul (1), al articolelor 25, 26, al articolului 27 alineatele (1), (3), (4) și (5), al articolelor 28, 34 și al articolului 36 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și privind calcularea sumelor care urmează să fie rambursate în conformitate cu articolele 62, 63 și 64 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[1];

– Decizia nr. S6 din 22 decembrie 2009 privind înregistrarea în statul membru de reședință în temeiul articolului 24 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 și întocmirea evidențelor prevăzute la articolul 64 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009[2];

– Decizia nr. S8 din 15 iunie 2011 privind acordarea de proteze, aparate mari și alte prestații în natură substanțiale prevăzute la articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială[3];

– Decizia nr. S9 din 20 iunie 2013 privind procedurile de rambursare pentru punerea în aplicare a articolelor 35 și 41 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004[4];

1 JO C 106, 24.4.2010, p. 54.
2 JO C 107, 27.4.2010, p. 6.
3 JO C 262, 6.9.2011, p. 6.
4 JO C 279, 27.9.2013, p. 8.

– Decizia nr. S10 din 19 decembrie 2013 privind tranziția de la Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și nr. 574/72 la Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și nr. 987/2009 și aplicarea procedurilor de rambursare[1];

– Recomandarea nr. S1 din 15 martie 2012 privind aspectele financiare ale donării transfrontaliere de organe de la persoane în viață[2];

– Recomandarea nr. S2 din 22 octombrie 2013 privind dreptul la prestații în natură pentru persoanele asigurate și membrii familiei acestora în timpul ședерii într-o țară terță în temeiul unei convenții bilaterale între statul membru competent și țara terță[3].

Șomaj (seria U):

– Decizia nr. U1 din 12 iunie 2009 privind articolul 54 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind majorările cuantumului prestațiilor de șomaj în funcție de membrii de familie aflați în întreținere[4];

1 JO C 152, 20.5.2014, p. 16.
2 JO C 240, 10.8.2012, p. 3.
3 JO C 46, 18.2.2014, p. 8.
4 JO C 106, 24.4.2010, p. 42.

– Decizia nr. U2 din 12 iunie 2009 privind domeniul de aplicare al articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la dreptul la prestații de șomaj al persoanelor aflate în șomaj total, altele decât lucrătorii frontalieri care și-au avut reședința pe teritoriul unui stat membru altul decât statul membru competent, pe parcursul ultimei lor activități salariate sau independente[1];

– Decizia nr. U3 din 12 iunie 2009 privind conceptul de șomaj parțial aplicabil șomerilor menționați la articolul 65 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului[2];

– Decizia nr. U4 din 13 decembrie 2011 privind procedurile de rambursare în temeiul articolului 65 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și articolului 70 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009[3];

– Recomandarea nr. U1 din 12 iunie 2009 privind legislația aplicabilă șomerilor care întreprind activități profesionale sau comerciale cu timp parțial într-un stat membru diferit față de statul de reședință[4];

1 JO C 106, 24.4.2010, p. 43.
2 JO C 106, 24.4.2010, p. 45.
3 JO C 57, 25.2.2012, p. 4.
4 JO C 106, 24.4.2010, p. 49.

– Recomandarea nr. U2 din 12 iunie 2009 privind aplicarea articolului 64 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului șomerilor care își însoțesc soții sau partenerii care desfășoară o activitate profesională sau comercială în alt stat membru decât statul competent[1].

PARTEA II

ACTE LA CARE SE FACE TRIMITERE

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială[2], astfel cum a fost modificat prin:

– Regulamentul (CE) nr. 988/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009[3];

– Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010[4];

– Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012[5];

1 JO C 106, 24.4.2010, p. 51.
2 JO L 166, 30.4.2004, p. 1.
3 JO L 284, 30.10.2009, p. 43.
4 JO L 338, 22.12.2010, p. 35.
5 JO L 149, 8.6.2012, p. 4.

– Regulamentul (UE) nr. 1224/2012 al Comisiei din 18 decembrie 2012[1];

– Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013[2];

– Regulamentul (UE) nr. 1372/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2013[3], astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1368/2014 al Comisiei din 17 decembrie 2014[4];

– Regulamentul (UE) 2017/492 al Comisiei din 21 martie 2017[5].

Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială[6], astfel cum a fost modificat prin:

– Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010[7];

1 JO L 349, 19.12.2012, p. 45.
2 JO L 158, 10.6.2013, p. 1.
3 JO L 346, 20.12.2013, p. 27.
4 JO L 366, 20.12.2014, p. 15.
5 JO L 76, 22.3.2017, p. 13.
6 JO L 284, 30.10.2009, p. 1.
7 JO L 338, 22.12.2010, p. 35.

– Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012[1];

– Regulamentul (UE) nr. 1224/2012 al Comisiei din 18 decembrie 2012[2];

– Regulamentul (UE) nr. 1372/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2013[3];

– Regulamentul (UE) nr. 1368/2014 al Comisiei din 17 decembrie 2014[4];

– Regulamentul (UE) 2017/492 al Comisiei din 21 martie 2017[5].

---

1 JO L 149, 8.6.2012, p. 4.
2 JO L 349, 19.12.2012, p. 45.
3 JO L 346, 20.12.2013, p. 27.
4 JO L 366, 20.12.2014, p. 15.
5 JO L 76, 22.3.2017, p. 13.

PARTEA III

ADAPTĂRI ADUSE REGULAMENTULUI (CE) NR. 883/2004
ŞI REGULAMENTULUI (CE) NR. 987/2009

În sensul prezentului acord, dispoziţiile Regulamentului (CE) nr. 883/2004 sunt adaptate după cum urmează:

(a) în anexa II se adaugă următorul text:

„REGATUL UNIT-GERMANIA

(a) Articolul 7 alineatele (5) şi (6) din Convenţia din 20 aprilie 1960 privind securitatea socială (legislaţie aplicabilă cetăţenilor civili aflaţi în serviciul forţelor armate);

(b) Articolul 5 alineatele (5) şi (6) din Convenţia din 20 aprilie 1960 privind asigurările de şomaj (legislaţie aplicabilă cetăţenilor civili aflaţi în serviciul forţelor armate).

REGATUL UNIT-IRLANDA

Articolul 19 alineatul (2) din Acordul din 14 decembrie 2004 privind securitatea socială (referitor la transferul şi luarea în considerare a unor cotizaţii creditate privind cazurile de invaliditate).”

(b) în anexa III se adaugă următorul text:

„REGATUL UNIT”;

(c) în anexa VI se adaugă următorul text:

„REGATUL UNIT

Alocația pentru încadrare în muncă și sprijin («Employment and Support Allowance» – ESA)

(a) Pentru sumele acordate înainte de 1 aprilie 2016, ESA este o prestație de boală în numerar pentru primele 91 de zile (faza de evaluare). Din ziua a 92-a, ESA (faza principală) devine o prestație de invaliditate.

(b) Pentru sumele acordate la data de 1 aprilie 2016 sau după această dată, ESA este o prestație de boală în numerar pentru primele 365 de zile (faza de evaluare). Din ziua a 366-a, ESA (grup de sprijin) devine o prestație de invaliditate.

Legislația Marii Britanii: partea 1 din Legea privind reforma protecției sociale 2007.

Legislația Irlandei de Nord: partea 1 din Legea privind reforma protecției sociale (Irlanda de Nord) 2007.”

(d) Următorul text se adaugă în partea 1 din anexa VIII:

„REGATUL UNIT

Toate cererile de pensii pentru retragerea din activitate, de pensii de stat în conformitate cu partea 1 din Legea pensiilor din 2014, de prestații pentru soț supraviețuitor sau în caz de deces, cu excepția cazurilor în care în timpul unui exercițiu fiscal început la 6 aprilie 1975 sau după această dată:

(i) persoana în cauză a acumulat perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de ședere în temeiul legislației Regatului Unit și a unui alt stat membru; și unul (sau mai multe) dintre exercițiile fiscale nu este considerat ca generator de drepturi, în sensul legislației Regatului Unit;

(ii) perioadele de asigurare acumulate în temeiul legislației în vigoare din Regatul Unit pentru perioadele anterioare datei de 5 iulie 1948 ar fi luate în considerare în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din regulament, prin aplicarea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de ședere acumulate în temeiul legislației unui alt stat membru.

Toate cererile de pensie complementară în temeiul secțiunii 44 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială din 1992 și al secțiunii 44 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Irlanda de Nord) din 1992.”

(e) Următorul text se adaugă în partea 2 din anexa VIII:

„REGATUL UNIT

Prestații proporționale pentru limită de vârstă plătite în temeiul secțiunilor 36 și 37 din Legea asigurărilor naționale din 1965 și al secțiunilor 35 și 36 din Legea asigurărilor naționale (Irlanda de Nord) din 1966.”

(f) în anexa X se adaugă următorul text:

„REGATUL UNIT

(a) Credit de pensie [Legea privind creditul de pensie din 2002 și Legea privind creditul de pensie (Irlanda de Nord) din 2002];

(b) Alocații bazate pe venituri pentru persoane care caută un loc de muncă [Legea privind persoanele care caută un loc de muncă din 1995 și Ordinul privind persoanele care caută un loc de muncă (Irlanda de Nord) din 1995];

(d) Ajutor suplimentar de mobilitate la alocația pentru persoanele cu handicap [Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială din 1992 și Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Irlanda de Nord) din 1992];

(e) Alocația pentru încadrare în muncă și sprijin acordată în funcție de venituri [Legea privind reforma protecției sociale din 2007 și Legea privind reforma protecției sociale (Irlanda de Nord) din 2007].”

(g) în anexa XI se adaugă următorul text:

„REGATUL UNIT

1. Atunci când, în conformitate cu legislația Regatului Unit, o persoană poate avea dreptul la pensie la retragerea din activitate în cazul în care:

(a) cotizațiile unui fost soț sunt luate în considerare ca și cum ar fi cotizațiile persoanei în cauză; sau

(b) soțul sau fostul soț al persoanei în cauză îndeplinește condițiile necesare cu privire la cotizație; în orice astfel de situație, în cazul în care soțul sau fostul soț desfășoară sau a desfășurat o activitate salariată sau independentă și a fost sub incidența legislației a două sau mai multe state membre, se aplică dispozițiile titlului III capitolul 5 din prezentul regulament în vederea stabilirii dreptului la pensie în temeiul legislației Regatului Unit. În acest caz, trimiterile la «perioade de asigurare» din capitolul 5 menționat anterior se interpretează ca trimiteri la perioade de asigurare acumulate de:

(i) soț sau fostul soț, în cazul în care solicitarea este făcută de:

– o femeie căsătorită; sau

– o persoană a cărei căsătorie a încetat în alt mod decât prin decesul soțului; sau

(ii) fostul soț (fosta soție), în cazul în care solicitarea este făcută de:

– un văduv care, imediat înainte de vârsta de pensionare, nu are dreptul la alocația de părinte supraviețuitor; sau

– o văduvă care, imediat înainte de vârsta de pensionare, nu are dreptul la alocația de mamă văduvă, la alocația de părinte supraviețuitor sau la pensia de văduvă sau care are dreptul doar la o pensie de văduvă în funcție de vârstă, calculată în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament; în acest sens, «pensie de văduvă în funcție de vârstă» înseamnă o pensie de văduvă plătibilă la o rată redusă în conformitate cu secțiunea 39 punctul 4 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială din 1992.

2. În scopul aplicării articolului 6 din prezentul regulament dispozițiilor care reglementează dreptul la o alocație de asistență, la o alocație de îngrijitor și la o alocație de subzistență pentru persoanele cu handicap, o perioadă de activitate salariată, independentă sau de ședere desfășurată pe teritoriul unui stat membru, altul decât Regatul Unit, este luată în considerare în măsura în care este necesară pentru a îndeplini condițiile referitoare la perioadele obligatorii de prezență în Regatul Unit, anterior datei la care rezultă prima dată dreptul la prestația în cauză.

3. În scopul aplicării articolului 7 din prezentul regulament, în cazul prestațiilor în bani pentru invaliditate, limită de vârstă sau de urmaș, precum și al pensiilor pentru accidente de muncă sau boli profesionale și al ajutoarelor de deces, orice beneficiar al unei prestații în temeiul legislației Regatului Unit care locuiește pe teritoriul altui stat membru se consideră, în cursul ședерii sale, ca având reședința pe teritoriul statului membru respectiv.

4. Atunci când se aplică articolul 46 din prezentul regulament, în cazul în care persoana în cauză se află în incapacitate de muncă ce duce la invaliditate în timp ce se află sub incidența legislației unui alt stat membru, Regatul Unit ia în considerare, în sensul secțiunii 30A punctul 5 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială din 1992, toate perioadele în care persoana în cauză a primit, pentru această incapacitate de muncă:

   (i) prestații de boală în bani, un salariu sau o remunerație; sau

   (ii) prestații în sensul titlului III capitolele 4 și 5 din prezentul regulament, acordate pentru invaliditatea care a urmat incapacității de muncă, în temeiul legislației celuilalt stat membru, ca și cum ar fi perioade de prestații pentru incapacitate de scurtă durată plătite în conformitate cu secțiunea 30A punctele 1-4 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială din 1992.

   La aplicarea acestei dispoziții se iau în considerare doar perioadele în care persoana s-ar fi aflat în incapacitate de muncă în sensul legislației Regatului Unit.

5. (1) Pentru calcularea factorului «câștig», în vederea stabilirii dreptului la prestații în temeiul legislației Regatului Unit, pentru fiecare săptămână de activitate salariată sub incidența legislației altui stat membru și care a început în anul fiscal corespunzător în înțelesul legislației Regatului Unit, se consideră că persoana în cauză a plătit cotizații ca salariat sau are câștiguri pentru care s-au plătit cotizații, pe baza unor câștiguri echivalente cu două treimi din limita superioară a câștigurilor din anul respectiv.

(2) În sensul articolului 52 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din prezentul regulament, atunci când:

(a) în orice an fiscal care a început la data de 6 aprilie 1975 sau după această dată, o persoană care a desfășurat o activitate salariată a acumulat perioade de asigurare, de muncă salariată sau de ședere exclusiv într-un stat membru, altul decât Regatul Unit, și din punerea în aplicare a punctului 5 (1) de mai sus rezultă că anul respectiv este generator de drepturi în temeiul legislației Regatului Unit, în înțelesul articolului 52 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din prezentul regulament, se consideră că persoana în cauză a fost asigurată pentru 52 de săptămâni din anul respectiv în celălalt stat membru;

(b) orice an fiscal care a început la data de 6 aprilie 1975 sau după această dată nu este considerat generator de drepturi în temeiul legislației Regatului Unit, în înțelesul articolului 52 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din prezentul regulament, toate perioadele de asigurare, de muncă salariată sau de ședere acumulate în anul respectiv nefiind luate în considerare.

(3) În vederea convertirii unui factor «câștig» în perioade de asigurare, factorul «câștig» realizat în anul fiscal corespunzător în sensul legislației Regatului Unit se împarte la limita inferioară a câștigurilor pe anul respectiv. Rezultatul se exprimă ca număr întreg, ignorându-se zecimalele. Se consideră că valoarea astfel calculată reprezintă numărul de săptămâni de asigurare acumulate în temeiul legislației Regatului Unit în anul respectiv, cu condiția ca această cifră să nu depășească numărul de săptămâni din anul respectiv în care persoana a fost sub incidența acestei legislații.”

În sensul prezentului acord, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 987/2009 sunt adaptate după cum urmează:

(a) în anexa 1 se adaugă următorul text:

„REGATUL UNIT-BELGIA

(a) Schimburile de scrisori din 4 mai și 14 iunie 1976 privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale)

(b) Schimburile de scrisori din 18 ianuarie și 14 martie 1977 referitoare la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 [înțelegere privind rambursarea sau renunțarea la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură acordate în temeiul dispozițiilor titlului III capitolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71], astfel cum au fost modificate prin schimburile de scrisori din 4 mai și 23 iulie 1982 [acord pentru rambursarea costurilor suportate în temeiul articolului 22 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71]

REGATUL UNIT-DANEMARCA

Schimburile de scrisori din 30 martie și 19 aprilie 1977 astfel cum au fost modificate prin schimburile de scrisori din 8 noiembrie 1989 și 10 ianuarie 1990 referitoare la acordul privind renunțarea la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură și a celor pentru controalele administrative și medicale

REGATUL UNIT-ESTONIA

Înțelegere finalizată la 29 martie 2006 între autoritățile competente ale Republicii Estonia și cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor legate de prestațiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două țări, începând cu 1 mai 2004

REGATUL UNIT-IRLANDA

Schimbul de scrisori din 9 iulie 1975 referitor la articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 [înțelegere privind rambursarea sau renunțarea la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură în temeiul dispozițiilor titlului III capitolul 1 sau 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71] și la articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale)

REGATUL UNIT-SPANIA

Acordul din 18 iunie 1999 privind rambursarea cheltuielilor pentru prestațiile în natură acordate în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și cu Regulamentul (CEE) nr. 574/72

REGATUL UNIT-FRANȚA

(a) Schimburile de scrisori din 25 martie și 28 aprilie 1997 privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale)

(b) Acordul din 8 decembrie 1998 privind modalitățile specifice de stabilire a sumelor de rambursat în ceea ce privește prestațiile în natură în conformitate cu dispozițiile Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și (CEE) nr. 574/72

REGATUL UNIT-ITALIA

Înțelegere semnată la 15 decembrie 2005 de către autoritățile competente ale Republicii Italiene și cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor pentru prestațiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două țări, începând cu 1 ianuarie 2005

REGATUL UNIT-LUXEMBURG

Schimburile de scrisori din 18 decembrie 1975 și 20 ianuarie 1976 privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 [renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale menționate la articolul 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72]

REGATUL UNIT-UNGARIA

Înțelegere finalizată la 1 noiembrie 2005 între autoritățile competente ale Republicii Ungare și cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) și articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 883/2004 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor legate de prestațiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două țări, începând cu 1 mai 2004

REGATUL UNIT-MALTA

Înțelegere finalizată la 17 ianuarie 2007 între autoritățile competente ale Maltei și cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) și articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 883/2004 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor legate de prestațiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două țări, începând cu 1 mai 2004

REGATUL UNIT-ȚĂRILE DE JOS

Teza a doua de la articolul 3 din Înțelegerea administrativă din 12 iunie 1956 privind punerea în aplicare a Convenției din 11 august 1954

REGATUL UNIT-PORTUGALIA

Acordul din 8 iunie 2004 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor pentru prestațiile în natură acordate de ambele țări începând cu 1 ianuarie 2003

REGATUL UNIT-FINLANDA

Schimburile de scrisori din 1 și 20 iunie 1995 privind articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (rambursarea sau renunțarea la rambursarea costurilor prestațiilor în natură) și articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale)

REGATUL UNIT-SUEDIA

Înțelegerea din 15 aprilie 1997 privind articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (rambursarea sau renunțarea la rambursarea costurilor prestațiilor în natură) și articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la restituirea costurilor controalelor administrative și examinărilor medicale)";

(b) în anexa 3 se adaugă următorul text:

„REGATUL UNIT".

ANEXA II

DISPOZIȚIILE DIN DREPTUL UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 41 ALINEATUL (4)

1. Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine[1].

2. Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine[2].

3. Capitolul II din Directiva 2009/156/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe[3].

4. Capitolul II din Directiva 2009/158/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație[4].

5. Capitolul II din Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințele de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE[5].

---

1 JO 121, 29.7.1964, p. 1977.
2 JO L 46, 19.2.1991, p. 19.
3 JO L 192, 23.7.2010, p. 1.
4 JO L 343, 22.12.2009, p. 74.
5 JO L 268, 14.9.1992, p. 54.

6. Capitolul II din Directiva 89/556/CEE a Consiliului din 25 septembrie 1989 de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe[1].

7. Capitolul II din Directiva 88/407/CEE a Consiliului din 14 iunie 1988 de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile în schimburile intracomunitare și la importul de material seminal de animale domestice din specia bovină[2].

8. Capitolul II din Directiva 90/429/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină[3].

9. Capitolul III din Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură[4].

10. Capitolul II din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003[5].

---

1 JO L 302, 19.10.1989, p. 1.
2 JO L 194, 22.7.1988, p. 10.
3 JO L 224, 18.8.1990, p. 62.
4 JO L 328, 24.11.2006, p. 14.
5 JO L 178, 28.6.2013, p. 1.

ANEXA III

TERMENE PENTRU SITUAȚIILE
SAU REGIMURILE VAMALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 49 ALINEATUL (1)

Termenele prevăzute în prezenta anexă sunt datele-limită relevante pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 952/2013.

Situație / regim	Termen
1. Depozitare temporară	**90 de zile**, articolul 149 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013
2. Punerea în liberă circulație	1 lună + 10 zile după acceptarea declarației, articolul 146 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446[1] în ceea ce privește declarația suplimentară; „termen rezonabil” în ceea ce privește verificarea, articolul 194 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 **Maxim: 60 de zile**

[1] Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).

Situație / regim		Termen
3.	**Regimuri speciale**	
Perioada pentru descărcare este obligatorie în cazul regimului de perfecționare activă, al regimului de perfecționare pasivă, al destinației finale și al admiterii temporare [E.D. 4/17 din anexa A la Regulamentul delegat (UE) 2015/2446]. Descărcare prin plasarea sub un regim vamal ulterior, scoaterea de pe teritoriul vamal sau distrugerea, articolul 215 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.		
(a)	**Regim de tranzit unional**	**Maxim: 12 luni de la punerea în liberă circulație**
(b)	**Regim de antrepozitare vamală**	**Maxim: 12 luni după încheierea perioadei de tranziție**
(c)	**Zone libere**	**La încheierea perioadei de tranziție**
(d)	**Regim de admitere temporară**	**Maxim: 12 luni de la punerea în liberă circulație**
(e)	**Destinație finală**	**Maxim: 12 luni de la punerea în liberă circulație**
(f)	**Regim de perfecționare activă**	**Maxim: 12 luni de la punerea în liberă circulație**
(g)	**Regim de perfecționare pasivă**	**Maxim: 12 luni de la punerea în liberă circulație**
4.	**Export**	**150 de zile de la punerea în liberă circulație**
5.	**Reexport**	**150 de zile de la punerea în liberă circulație**

ANEXA IV

LISTA REȚELELOR, SISTEMELOR DE INFORMAȚII ȘI
BAZELOR DE DATE MENȚIONATE LA ARTICOLELE 50, 53, 99 ȘI 100

1. Se stabilește retrocompatibilitatea pentru Regatul Unit și Uniune pentru a se asigura faptul că, în cazul oricăror modificări aduse rețelelor, sistemelor de informații și bazelor de date, precum și în cazul oricăror modificări aduse formatelor pentru schimbul de informații, statele membre și Regatul Unit pot continua să accepte reciproc informații în formatul actual, cu excepția cazului în care Uniunea și Regatul Unit convin altfel.

2. Accesul Regatului Unit la orice rețea, sistem de informații sau bază de date este limitat ca durată. Durata respectivă este indicată pentru fiecare rețea, sistem de informații sau bază de date. În cazul în care autoritățile vamale trebuie să facă schimb de informații pentru punerea în aplicare a procedurilor în conformitate cu articolul 49 atunci când prelucrarea electronică a datelor nu mai este posibilă în conformitate cu prezenta anexă, se utilizează mijloace alternative pentru schimbul și stocarea de informații.

Partea I: Vamă

Sistemul informatic vamal	Tip de acces	Termen
ICS (Sistemul de control al importurilor)	Depunerea declarației mărfurilor înainte de sosire se limitează la: – primirea și transmiterea datelor din declarațiile sumare de intrare depuse înainte de încheierea perioadei de tranziție (în cazul porturilor ulterioare sau al deturnării); – primirea și transmiterea datelor privind riscul aferente declarațiilor depuse înainte de încheierea perioadei de tranziție.	31 iulie 2021
NCTS (Noul sistem computerizat de tranzit)	Toate funcționalitățile aplicate operațiunilor de tranzit în curs, adică mișcările mărfurilor care primesc liberul de vamă și sunt apoi plasate sub regim de tranzit înainte de încheierea perioadei de tranziție. [Nu se aprobă noi operațiuni de plasare sub regim de tranzit după încheierea perioadei de tranziție.]	31 ianuarie 2021

Sistemul informatic vamal	Tip de acces	Termen
ECS (Sistemul de control al exporturilor)	**Confirmarea ieșirii pentru operațiunile de tranzit în curs**, adică mărfuri cărora li s-a acordat liberul de vamă pentru export înainte de încheierea perioadei de tranziție: – pentru operațiunile cu birourile vamale de ieșire din Regatul Unit, pentru a confirma în ECS ieșirea mărfurilor; – pentru operațiunile cu birourile vamale de ieșire din statele membre, și anume birourile vamale de export în Regatul Unit, pentru a primi confirmările de ieșire de la birourile vamale de ieșire din statele membre.	31 ianuarie 2021
INF (Fișă de informații)	– acces numai pentru citire la Portalul specific al comercianților INF pentru comercianții din Regatul Unit; – acces pentru citire și scriere la fișele de informații active din sistemul INF pentru birourile vamale.	31 decembrie 2021

Sistemul informatic vamal	Tip de acces	Termen
SURV-RECAPP (Sistemul de supraveghere a tarifelor – aplicația receptoare)	**Transmiterea de către autoritățile vamale ale Regatului Unit de elemente de date pentru punerea în liberă circulație sau pentru procedurile de export:** – dosarele de declarații de supraveghere netransmise încă pentru punerea în liberă circulație sau pentru procedurile de export în cadrul cărora au fost plasate mărfurile înainte de încheierea perioadei de tranziție; – elemente ale dosarelor de declarații de supraveghere pentru punerea în liberă circulație care încheie sau asigură descărcarea unui regim sau a unei situații în curs.	28 februarie 2021
EBTI3 (Informații tarifare obligatorii europene)	**Date de intrare pentru calcularea datoriei vamale:** acces la informațiile privind deciziile referitoare la ITO (informații tarifare obligatorii) sau la orice eveniment ulterior care ar putea afecta cererea sau decizia inițială [acces deplin pentru consultare].	8 ianuarie 2021
TARIC3 (Tariful vamal integrat al Comunității)	**Date de intrare pentru calcularea datoriei vamale:** transmitere de actualizări zilnice către Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție, cu excepția datelor confidențiale (date de supraveghere statistică).	31 decembrie 2021

Sistemul informatic vamal	Tip de acces	Termen
QUOTA2 (Sistem pentru gestionarea contingentelor tarifare, a plafoanelor și a altor tipuri de supraveghere)	**Date de intrare pentru calcularea datoriei vamale:** gestionarea contingentelor, anularea cererilor de contingente și returnarea cantităților alocate neutilizate.	6 ianuarie 2021
SMS TRA, EXP (Sistemul de gestionare a specimenelor)	Acces numai pentru citire la baza de date cu specimenele de ștampile, sigilii și certificate.	31 ianuarie 2021
SMS QUOTA (Sistemul de gestionare a specimenelor)	Acces numai pentru citire la baza de date cu certificatele de autenticitate necesare pentru a beneficia de contingente.	6 ianuarie 2021
OWNRES [Raportarea cazurilor de fraudă și nereguli în ceea ce privește resursele proprii care implică resurse proprii tradiționale depășind 10 000 EUR, articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 608/2014]	Acces limitat doar la cazurile care implică Regatul Unit (fără acces la analizele globale).	20 februarie 2026

Sistemul informatic vamal	Tip de acces	Termen
WOMIS [Sistemul informatic de gestionare a sumelor scoase din evidențe pentru raportarea resurselor proprii tradiționale în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014]	Acces deplin, care în mod implicit este limitat deja la rapoartele naționale de scoatere din evidențe (acces numai pentru citire începând cu data de 1 iulie 2025 în cadrul lichidării contului separat la 31 decembrie 2025).	30 iunie 2025

Sistem de sprijin	Tip de acces	Termen
EOS/EORI (Sistemul operatorilor economici – Înregistrarea și identificarea operatorilor economici)	Acces numai pentru citire pentru sistemele conexe.	31 decembrie 2021
CDS (Sistemul de decizii vamale)	Acces numai pentru citire pentru comercianții din Regatul Unit și pentru birourile vamale din Regatul Unit.	31 ianuarie 2021
CS/RD2 (Servicii centrale/ date de referință)	Acces numai pentru citire pentru datele de referință; acces pentru scriere numai pentru birourile vamale ale autorităților naționale ale Regatului Unit.	31 decembrie 2021

Sistem de sprijin	Tip de acces	Termen
CS/MIS (Servicii centrale/Sistem informatic de administrare)	Acces numai pentru scriere în scopul încărcării indisponibilităților și a statisticilor referitoare la întreprinderi.	31 iulie 2021
GTP (Portalul generic al comercianților)	Acces la funcțiile generice ale portalului pentru comercianții din Regatul Unit până în momentul în care ultimul Portal specific al comercianților este dezactivat pentru comercianții din Regatul Unit.	31 decembrie 2021

Rețele și infrastructură	Tip de acces	Termen
CCN (Rețeaua comună de comunicații)	Legat de accesul pentru sistemele conexe.	31 decembrie 2021 (sau mai târziu, dacă acest lucru este necesar pentru accize sau impozitare)
UUM&DS (Gestionarea uniformă a utilizatorilor și semnături digitale)	Legat de accesul pentru sistemele conexe.	31 decembrie 2021 (sau mai târziu, dacă acest lucru este necesar pentru accize sau impozitare)
CCN2 (Rețeaua comună de comunicații 2)	Legat de accesul pentru sistemele conexe.	31 decembrie 2021 (sau mai târziu, dacă acest lucru este necesar pentru accize sau impozitare)

Partea II: Acciza

Sistemul informatic pentru accize	Tip de acces	Termen
EMCS Core (Sistem de control al mișcărilor cu produse accizabile)	Suspendarea taxelor: transmiterea către și dinspre Regatul Unit a rapoartelor de primire/rapoartelor de export (IE818).	31 mai 2021
EMCS Admin Coop (Sistem de control al mișcărilor cu produse accizabile – Cooperare administrativă)	– transmiterea către și dinspre Regatul Unit a mesajelor referitoare la mișcările deschise (rapoarte de eveniment, rapoarte de control, cooperare administrativă - anchete privind mișcările deschise ale EMCS); – statele membre și Regatul Unit trebuie să mențină EMCS – cooperarea administrativă online pentru a permite efectuarea de căutări și audituri privind mișcările până la încheierea perioadei de tranziție.	31 mai 2021 31 decembrie 2024

Sistem de sprijin	Tip de acces	Termen
SEED (Sistemul de schimb de date privind accizele)	Acces numai pentru citit, operatorii economici din Regatul Unit fiind invalidați.	31 mai 2021
CS/MISE (Servicii centrale/Sistem informatic de administrare pentru EMCS)	Acces filtrat pentru a fi limitat la mișcările care implică Regatul Unit.	31 mai 2021

Rețele și infrastructură	Tip de acces	Termen
CCN (Rețeaua comună de comunicații)	Legat de accesul pentru sistemele conexe.	31 mai 2021 (sau mai târziu, dacă acest lucru este necesar pentru accize sau impozitare)

Partea III: TVA

Sistemul informatic pentru TVA	Tip de acces	Termen
VAT-VIES (Sistemul de schimb de informații privind TVA)	**Informații privind înregistrarea persoanelor impozabile:** acces reciproc la sistemele informatice pentru Regatul Unit și statele membre[1] în scopul de a face schimb, până la 31 decembrie 2024, de informații privind istoricul înregistrărilor celeilalte părți[2] (datele de înregistrare introduse în sistem înainte de încheierea perioadei de tranziție), precum și de informațiile privind înregistrarea ale celeilalte părți, actualizate după perioada de tranziție (de exemplu, încetarea înregistrării unei persoane impozabile).	31 decembrie 2024[3]

[1] În sensul prezentei anexe, „acces reciproc” înseamnă că Regatul Unit trebuie să se asigure că statele membre au același acces la astfel de date în Regatul Unit ca și accesul pe care Regatul Unit și statele membre îl au la astfel de date în statele membre.

[2] În sensul prezentei anexe, „cealaltă parte” înseamnă, pentru Regatul Unit, un stat membru și, pentru un stat membru, Regatul Unit.

[3] Datele Regatului Unit privind codurile de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanelor impozabile în Regatul Unit trebuie actualizate până la 31 decembrie 2024.

Sistemul informatic pentru TVA	Tip de acces	Termen
	Tranzacții – informații privind cifra de afaceri: acces la sistemele informatice pentru Regatul Unit și acces reciproc pentru statele membre cu scopul de a face schimb de informații incluse în declarațiile recapitulative transmise celeilalte părți pentru tranzacțiile care au avut loc[1] înainte de încheierea perioadei de tranziție și în care sunt implicate persoane impozabile din partea destinatară; Regatul Unit și statele membre nu au acces la informațiile celeilalte părți privind cifra de afaceri aferentă tranzacțiilor care au loc după 31 decembrie 2020.	31 decembrie 2024
Rambursarea TVA	Acces la sistemul informatic pentru: – a transmite statelor membre cererile de rambursare a TVA depuse de persoanele impozabile stabilite în Regatul Unit în conformitate cu Directiva 2008/9/CE și pentru a primi de la statele membre cererile de rambursare a TVA depuse de persoanele impozabile stabilite într-un stat membru;	30 aprilie 2021

[1] Inclusiv tranzacțiile care intră sub incidența articolului 51 alineatul (1).

Sistemul informatic pentru TVA	Tip de acces	Termen
	– a gestiona[1] cererile de rambursare a TVA primite de Regatul Unit și depuse de persoane impozabile stabilite într-un stat membru și cererile de rambursare a TVA primite de statele membre și depuse de persoane impozabile stabilite în Regatul Unit.	31 ianuarie 2022
MOSS (Minighișeul unic)	**Informații privind înregistrarea:** acces la sistemele informatice pentru Regatul Unit și acces reciproc pentru statele membre în scopul de:	
	– a face schimb de informații privind înregistrarea și istoricul înregistrărilor;	31 decembrie 2024
	– a disemina informații privind noile înregistrări MOSS, pentru înregistrările a căror dată de înregistrare efectivă este anterioară datei de 31 decembrie 2020 sau coincide cu această dată.	20 februarie 2021

[1] În sensul prezentei dispoziții, „a gestiona” înseamnă efectuarea tuturor acțiunilor referitoare la o cerere care permit finalizarea acesteia, inclusiv notificarea oricăror sume a căror rambursare este refuzată și detaliile privind modalități de contestație, și rambursarea sumelor admisibile, precum și schimbul de orice mesaje relevante cu sistemul de rambursare a TVA.

Sistemul informatic pentru TVA	Tip de acces	Termen
	Declarații de TVA: acces la sistemele informatice pentru Regatul Unit și acces reciproc pentru statele membre în scopul de:	
	– a face schimb de informații privind declarațiile MOSS, pentru declarațiile depuse înainte de 31 ianuarie 2021 sau la această dată;	20 februarie 2021
	– a-și transmite reciproc modificările aferente declarațiilor MOSS, pentru declarațiile de TVA depuse înainte de 20 ianuarie 2021 sau la această dată;	20 ianuarie 2022
	– a face schimb de informații privind declarațiile de TVA pentru tranzacțiile în care este implicată cealaltă parte;	31 decembrie 2024
	– Regatul Unit și statele membre nu au acces la informațiile celeilalte părți privind declarațiile de TVA pentru tranzacțiile care au loc după 31 decembrie 2020.	

Sistemul informatic pentru TVA	Tip de acces	Termen
	Informații privind plata: acces la sistemele informatice pentru Regatul Unit și acces reciproc pentru statele membre în scopul de: – a face schimb de informații privind plățile primite de la întreprinderile înregistrate în MOSS înainte de 31 ianuarie 2021 sau la această dată; – în ceea ce privește tranzacțiile impozabile în cealaltă parte, a face schimb de informații privind rambursările sau plățile pentru modificări aferente declarațiilor de TVA din cadrul MOSS depuse înainte de 31 decembrie 2021 sau la această dată.	20 februarie 2021 20 ianuarie 2022

Sistem de sprijin	Tip de acces	Termen
CCN/eFCA **Cooperare administrativă în materie de TVA** (Rețea comună de comunicații/aplicație centrală eForm)	Transmiterea cererilor între Regatul Unit și statele membre și urmărirea cursului dat acestor cereri în vederea cooperării administrative în scopuri de TVA.	31 decembrie 2024
TIC VAT Refund preferences	Regatul Unit are acces pentru a-și actualiza preferințele în materie de rambursare a TVA.	31 martie 2021

Partea IV: Asistență în materie de recuperare a impozitelor și taxelor

Sistem de sprijin	Tip de acces	Termen
CCN/eFCA **Asistența în materie de recuperare**	Transmiterea cererilor între Regatul Unit și statele membre și urmărirea cursului dat acestor cereri în scopul asistenței în materie de recuperare.	31 decembrie 2025

ANEXA V

EURATOM

Prezenta anexă stabilește categoriile de echipamente și alte bunuri ale Comunității în legătură cu asigurarea garanțiilor, situate în Regatul Unit în temeiul Tratatului Euratom și care vor deveni proprietatea Regatului Unit la încheierea perioadei de tranziție.

La încheierea perioadei de tranziție, Comisia Europeană transmite Regatului Unit inventarul final al echipamentelor și celorlalte bunuri ale Euratom transferate.

În conformitate cu articolul 84 alineatul (1) și cu articolul 148, Regatul Unit rambursează Uniunii valoarea acestor echipamente și alte bunuri, calculată pe baza valorii atribuită acestor echipamente și alte bunuri în conturile consolidate pentru exercițiul 2020. Comisia Europeană comunică Regatului Unit valoarea menționată mai sus cu ocazia aprobării reglementare finale a acesteia.

Echipamentele Euratom sunt situate la:

– **Sellafield**[1], amplasamentul de reprocesare a combustibilului nuclear al Regatului Unit;

[1] Sellafield Ltd, SELLAFIELD CA20 1PG, REGATUL UNIT

– **Dounreay**[1], fostul centru de cercetare și dezvoltare în materie de reactoare cu neutroni rapizi al Regatului Unit;

– **Sizewell**[2], amplasament dotat cu două centrale nuclearoelectrice, Sizewell A (nu este în funcțiune) și Sizewell B, reactor cu apă sub presiune aflat încă în funcțiune;

– **Capenhurst**[3], centrală de îmbogățire a uraniului;

– **Springfields**[4], uzină de fabricare a combustibilului nuclear;

– Alte reactoare și alte instalații de cercetare, medicale și de altă natură în care se folosesc echipamente de asigurare a garanțiilor.

---

1 Dounreay Site Restoration Ltd, KW14 7TZ THURSO CAITHNESS, REGATUL UNIT

2 EDF Energy Nuclear Generation Limited - Sizewell B Power Station, SUFFOLK, IP16 4UR LEISTON

3 Urenco UK Limited, Capenhurst Works, CHESTER CH1 6ER, REGATUL UNIT

4 Westinghouse Springfields Fuels Ltd, SALWICK PRESTON PR4 OXJ, REGATUL UNIT

Echipamentele Euratom cuprind diverse elemente constând în instalații fixe și dispozitive conexe necesare pentru utilizarea acestor instalații fixe și care fac parte integrantă din întregul sistem instalat:

1. Sigilii:

   – sigilii metalice de unică utilizare;

   – sigilii de fibră optică de utilizare unică și multiplă; și

   – cititoare de sigilii.

2. Echipamente de supraveghere:

   – sisteme de supraveghere a asigurării garanțiilor cu componente digitale și analoge unice sau multiple.

3. echipamente de măsurare (control nedistructiv)

   – diverse tipuri de detectoare de radiații gama cu preamplificatoare și sisteme electronice de numărare pentru măsurătorile privind radiațiile gama;

   – diverse tipuri de detectoare de neutroni cu preamplificatoare și sisteme electronice de numărare pentru determinările neutronice; precum și

– echipamente pentru asamblajul de combustibil proaspăt și uzat și pentru măsurarea conținutului recipientelor pentru uraniu și plutoniu, inclusiv scanere pentru barele și asamblajul de combustibil, balanțe și capsule dinamometrice.

4. echipamente de laborator (care fac parte din laboratorul pe teren de la Sellafield):

– spectrometru de masă (TIMS);

– instrumente de măsurare cu raze gama și raze X (de exemplu, densitometria K-Edge și XRF); și

– cutii pentru mănuși care conțin echipamente de analiză, inclusiv densitometre și balanțe analitice.

Pentru a facilita predarea acestor echipamente în condiții de maximă eficacitate, Regatul Unit și Comunitatea iau măsurile juridice necesare pentru a descărca Comunitatea de obligațiile și răspunderile care îi revin în temeiul acordului din 25 martie 1994 cu
British Nuclear Fuels PLC (în prezent Sellafield Ltd).

5. Echipamente informatice și conexe (în birouri și sisteme de măsurare):

– computere personale, precum și echipamente conexe, inclusiv infrastructură pentru transmisiile de date la distanță (grupuri de baterii și surse de alimentare cu energie electrică, dispozitive hardware care permit controlul mai multor computere, echipamente de rețea, inclusiv fibre optice, cabluri și convertizoare Ethernet, comutatoare, servere de serie, routere de rețea privată virtuală, dispozitive de control de timp și domeniu, cabinete); precum și

– servere, ecrane și imprimante conexe.

ANEXA VI

LISTA PROCEDURILOR DE COOPERARE ADMINISTRATIVĂ
MENȚIONATE LA ARTICOLUL 98

1. Cooperarea administrativă dintre statele membre în legătură cu declarațiile furnizorului privind originea mărfurilor, instituită în scopul schimburilor comerciale preferențiale dintre Uniune și anumite țări [articolele 61-66 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

2. Verificarea dovezilor de origine emise de autoritățile din țări terțe sau de agențiile autorizate de acestea (regimuri speciale de import nepreferențiale) [articolul 59 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447] și verificarea dovezilor de origine emise sau întocmite de autorități sau de exportatori din țări terțe (regimuri preferențiale) [articolele 108-111 și articolul 125 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, articolul 32 din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/1076 al Parlamentului European și al Consiliului, articolul 55 din anexa VI la Decizia 2013/755/UE a Consiliului și dispozițiile echivalente din acordurile preferențiale].

3. Asistența reciprocă în cadrul recuperării unei datorii vamale [articolul 101 alineatul (1) și articolul 102 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, articolul 165 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

4. Asistența reciprocă în cadrul transferului cuantumului datoriei vamale de către statul membru care a acceptat o garanție către statul membru în care ia naștere datoria vamală [articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, articolul 153 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

5. Verificarea dovezilor statutului unional (și asistență administrativă) [articolul 153 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, articolul 212 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

6. Comunicarea dintre autorități în ceea ce privește mărfurile reintroduse [articolul 203 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, articolul 256 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

7. Cooperarea administrativă în cadrul recuperării altor taxe pentru mărfuri plasate sub regim de admitere temporară în conformitate cu Convenția ATA sau cu Convenția de la Istanbul [articolul 226 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, articolul 170 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

8. Asistența reciprocă în vederea obținerii de informații suplimentare pentru a decide cu privire la o cerere de remitere sau de rambursare [articolul 22 și articolul 116 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, articolul 175 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

9. Verificare și asistență administrativă pentru controlul ulterior acordării liberului de vamă al informațiilor referitoare la operațiunea de tranzit unional [articolul 48 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, articolul 292 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

10. Cooperarea administrativă în cadrul recuperării altor taxe în cadrul regimurilor de tranzit [articolul 226 alineatul (3) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, articolele 167 și 169 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

11. Notificarea recuperării taxelor și a altor impuneri în cadrul regimului de tranzit unional sau de tranzit în conformitate cu Convenția TIR [articolul 226 alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, articolul 168 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447].

12. Cooperarea directă și schimbul de informații dintre statele membre cu privire la controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare [articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului].

ANEXA VII

LISTA ACTELOR/DISPOZIȚIILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 128 ALINEATUL (6)

1. Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante [fără a aduce atingere articolului 96 alineatul (1) din prezentul acord][1].

[1] JO L 227, 1.9.1994, p. 1.

2. Titlurile III și IX din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman[1], Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind medicamentele de uz pediatric[2], Regulamentul (CE) nr. 1394/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind medicamentele pentru terapie avansată[3], Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane[4], titlurile III și VII din Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare[5], Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală[6], Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente[7], Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 520/2012 al Comisiei din 19 iunie 2012 privind efectuarea activităților de farmacovigilență prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și în Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului[8], precum și Regulamentul (CE) nr. 1234/2008 al Comisiei din 24 noiembrie 2008 privind examinarea modificării condițiilor autorizațiilor de introducere pe piață acordate pentru medicamentele de uz uman și veterinar[9].

---

1 JO L 311, 28.11.2001, p. 67.
2 JO L 378, 27.12.2006, p. 1.
3 JO L 324, 10.12.2007, p. 121.
4 JO L 18, 22.1.2000, p. 1.
5 JO L 311, 28.11.2001, p. 1.
6 JO L 152, 16.6.2009, p. 11.
7 JO L 136, 30.4.2004, p. 1.
8 JO L 159, 20.6.2012, p. 5.
9 JO L 334, 12.12.2008, p. 7.

3. Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice[1].

4. Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor[2].

5. Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare[3] și Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale[4].

6. Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide[5].

7. Regulamentul (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman[6].

---

1 JO L 396, 30.12.2006, p. 1.
2 JO L 353, 31.12.2008, p. 1.
3 JO L 309, 24.11.2009, p. 1.
4 JO L 70, 16.3.2005, p. 1.
5 JO L 167, 27.6.2012, p. 1.
6 JO L 158, 27.5.2014, p. 1.

8. Articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe[1].

9. Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor[2].

10. Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic[3], articolul 6 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic[4].

11. Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare[5].

---

1 JO L 334, 12.12.2008, p. 25.
2 JO L 131, 28.5.2009, p. 11.
3 JO L 106, 17.4.2001, p. 1.
4 JO L 268, 18.10.2003, p. 1.
5 JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

12. Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive[1].

13. Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor[2].

---

[1] JO L 317, 4.11.2014, p. 35.
[2] JO L 229, 1.9.2009, p. 1.

ANEXA VIII

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ AL COMITETULUI MIXT ȘI AL COMITETELOR SPECIALIZATE

Articolul 1

Președinte

(1) Comitetul mixt este coprezidat de un membru al Comisiei Europene și de un reprezentant al guvernului Regatului Unit la nivel ministerial sau de înalți funcționari desemnați ca supleanți. Uniunea Europeană și Regatul Unit își notifică reciproc în scris copreședinții desemnați și supleanții acestora.

(2) Deciziile copreședinților prevăzute de prezentul regulament de procedură sunt luate de comun acord.

(3) În cazul în care nu poate participa la o reuniune, un copreședinte poate fi reprezentat de o persoană desemnată de acesta. Copreședintele sau persoana desemnată de acesta informează în scris celălalt copreședinte și Secretariatul Comitetului mixt cu privire la această desemnare în cel mai scurt termen posibil.

(4) Persoana desemnată de un copreședinte exercită drepturile copreședintelui respectiv. În prezentul Regulament de procedură, orice trimitere la copreședinți se interpretează ca incluzând persoanele desemnate de aceștia.

Articolul 2

Secretariatul

Secretariatul Comitetului mixt („Secretariatul”) este alcătuit dintr-un funcționar al Comisiei Europene și un funcționar al guvernului Regatului Unit. Sub autoritatea copreședinților, Secretariatul îndeplinește sarcinile care îi sunt atribuite prin prezentul Regulament de procedură.

Articolul 3

Participarea la reuniuni

(1) Înainte de fiecare reuniune, Uniunea și Regatul Unit se informează reciproc, prin intermediul Secretariatului, cu privire la componența prevăzută a delegațiilor lor.

(2) Dacă este cazul, prin decizia copreședinților, la reuniunile Comitetului mixt pot fi invitați să asiste experți sau alte persoane care nu sunt membri ai delegațiilor, pentru a oferi informații cu privire la subiecte specifice.

Articolul 4

Reuniuni

(1) Comitetul mixt își desfășoară reuniunile alternativ la Bruxelles și la Londra, cu excepția cazului în care copreședinții decid altfel.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), copreședinții pot decide ca o reuniune a Comitetului mixt să aibă loc prin videoconferință sau teleconferință.

(3) Fiecare reuniune a Comitetului mixt este convocată de către Secretariat la data și locul decise de copreședinți. În cazul în care Uniunea sau Regatul Unit a prezentat o solicitare de organizare a unei reuniuni, Comitetul mixt depune toate eforturile pentru a se reuni în termen de 30 de zile de la această solicitare. În caz de urgență, Comitetul mixt depune toate eforturile pentru a se întruni într-un termen mai scurt.

Articolul 5

Documente

Documentele scrise care stau la baza deliberărilor Comitetului mixt se numerotează și se transmit Uniunii și Regatului Unit de către Secretariat cu titlu de documente ale Comitetului mixt.

Articolul 6

Corespondență

(1) Uniunea și Regatul Unit trimit Secretariatului corespondența adresată Comitetului mixt. Această corespondență poate fi trimisă sub orice formă de comunicare scrisă, inclusiv prin poștă electronică.

(2) Secretariatul asigură transmiterea către copreședinți a corespondenței adresate Comitetului mixt și distribuirea ei, atunci când este cazul, în conformitate cu articolul 5.

(3) Orice corespondența trimisă de copreședinți sau adresată direct acestora se transmite Secretariatului și se distribuie, dacă este cazul, în conformitate cu articolul 5.

Articolul 7

Ordinea de zi a reuniunilor

(1) Secretariatul întocmește, pentru fiecare reuniune, un proiect de ordine de zi provizoriu. Acesta se transmite copreședinților, împreună cu documentele relevante, cu cel puțin 15 zile înainte de data reuniunii.

(2) Ordinea de zi provizorie cuprinde punctele a căror înscriere pe ordinea de zi a fost solicitată de Uniune sau de Regatul Unit. Orice solicitare de acest tip se înaintează copreședinților, împreună cu eventualele documente relevante, cu cel puțin 21 de zile înainte de începerea reuniunii în cauză.

(3) Cu cel puțin 10 zile înainte de data reuniunii, copreședinții iau decizia privind ordinea de zi provizorie a acesteia. Aceștia pot decide să facă publică respectiva ordine de zi provizorie, integral sau parțial, înainte de începerea reuniunii.

(4) Comitetul mixt adoptă ordinea de zi la începutul fiecărei reuniuni. La cererea Uniunii sau a Regatului Unit, pe ordinea de zi poate fi înscris, printr-o decizie a Comitetului mixt, un alt punct decât cele înscrise pe ordinea de zi provizorie.

(5) În cazuri excepționale, copreședinții pot decide să aplice derogări de la termenele indicate la alineatele (1) și (2).

Articolul 8

Procese-verbale

(1) Secretariatul redactează proiectul de proces-verbal al fiecărei reuniuni în termen de 21 de zile de la încheierea reuniunii, în afara cazului în care copreședinții decid altfel.

(2) Procesul-verbal rezumă, de regulă, fiecare punct al ordinii de zi, precizând, unde este cazul:

(a) documentele prezentate Comitetului mixt;

(b) orice declarație a cărei înscriere în procesul-verbal a fost solicitată de unul dintre copreședinți; și

(c) deciziile adoptate, recomandările făcute, declarațiile comune convenite și concluziile operaționale adoptate cu privire la puncte specifice.

(3) Procesul-verbal cuprinde o listă cu numele și funcțiile tuturor participanților, indicând calitatea în care aceștia au asistat la reuniune.

(4) Procesul-verbal se aprobă în scris de către copreședinți în termen de 28 de zile de la data reuniunii sau la orice altă dată stabilită de copreședinți. După aprobare, membrii Secretariatului semnează două versiuni autentice ale procesului-verbal. Uniunea și Regatul Unit primesc fiecare câte una dintre aceste versiuni autentice. Copreședinții pot decide că semnarea și schimbul de copii electronice îndeplinesc această cerință.

(5) Secretariatul redactează, de asemenea, un rezumat al procesului-verbal. După aprobarea rezumatului, copreședinții pot decide să-l facă public.

Articolul 9

Decizii și recomandări

(1) În perioada dintre reuniuni, Comitetul mixt poate adopta decizii sau recomandări prin procedură scrisă, în cazul în care copreședinții decid să recurgă la această procedură. Procedura scrisă constă într-un schimb de note între copreședinți.

(2) În cazul în care Comitetul mixt adoptă decizii sau recomandări, în titlul acestor acte se introduce cuvântul „Decizie” sau, respectiv, „Recomandare”. Secretariatul înregistrează toate deciziile sau recomandările cu un număr de serie și o mențiune privind data adoptării acestora.

(3) Deciziile adoptate de Comitetul mixt precizează data de la care acestea produc efecte.

(4) Copreședinții semnează deciziile și recomandările adoptate de Comitetul mixt, iar Secretariatul le trimite părților imediat după semnare.

Articolul 10

Publicitate și confidențialitate

(1) În afara cazului în care copreședinții decid altfel, reuniunile Comitetului mixt sunt confidențiale.

(2) În cazul în care Uniunea sau Regatul Unit prezintă Comitetului mixt sau oricăruia dintre comitetele specializate informații considerate confidențiale sau protejate împotriva divulgării în temeiul actelor sale cu putere de lege și al normelor sale administrative, cealaltă parte tratează respectivele informații primite ca fiind confidențiale.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), Uniunea și Regatul Unit pot decide fiecare, separat, cu privire la oportunitatea publicării în jurnalele lor oficiale respective a deciziilor și recomandărilor adoptate de Comitetul mixt.

Articolul 11

Regim lingvistic

(1) Limbile oficiale ale Comitetului mixt sunt limbile oficiale ale Uniunii și ale Regatului Unit.

(2) Limba de lucru a Comitetului mixt este engleza. În afara cazului în care copreședinții decid altfel, documentele care stau la baza deliberărilor Comitetului mixt sunt întocmite în limba engleză.

Articolul 12

Cheltuieli

(1) Uniunea și Regatul Unit suportă fiecare în parte toate cheltuielile ocazionate de propria participare la reuniunile Comitetului mixt.

(2) Cheltuielile legate de organizarea reuniunilor și reproducerea documentelor sunt suportate de Uniune pentru reuniunile desfășurate la Bruxelles și de Regatul Unit pentru reuniunile desfășurate la Londra.

(3) Cheltuielile legate de interpretarea din și în limbile de lucru ale Comitetului mixt în cadrul reuniunilor sunt suportate de partea la acord care solicită aceste servicii de interpretariat.

Articolul 13

Comitete specializate

(1) Fără a aduce atingere alineatelor (2)-(3) de la prezentul articol, articolele 1-12 se aplică *mutatis mutandis* comitetelor specializate, în afara cazului în care Comitetul mixt decide altfel.

(2) Comitetele specializate sunt coprezidate de reprezentanți desemnați de Comisia Europeană și guvernul Regatului Unit. Uniunea Europeană și Regatul Unit își notifică reciproc reprezentanții desemnați.

(3) Toate informațiile și rapoartele pe care un comitet specializat trebuie să le furnizeze în temeiul articolului 165 alineatul (4) din acord sunt transmise Comitetului mixt fără întârzieri nejustificate.

Articolul 14

Raportul anual

Pentru fiecare an calendaristic, Secretariatul întocmește, până la data de 1 mai a anului următor, raportul anual privind funcționarea acordului, prevăzut la articolul 164 alineatul (6) din acord. Acest raport se adoptă și se semnează de copreședinți.

ANEXA IX

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ

PARTEA A

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ PENTRU SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

I. Definiții

1. În sensul prezentului regulament de procedură, se aplică următoarele definiții:

   (a) „parte” înseamnă Uniunea sau Regatul Unit;

   (b) „reclamant” înseamnă orice parte care solicită instituirea unei comisii de arbitraj în conformitate cu articolul 170 din acord;

   (c) „pârât” înseamnă partea acuzată de încălcarea unei dispoziții a prezentului acord;

(d) „reprezentant al unei părți” înseamnă un agent al unei părți sau orice persoană numită de o parte, care reprezintă partea respectivă în cadrul unui litigiu legat de prezentul acord;

(e) „consilier” înseamnă o persoană desemnată de o parte la litigiu pentru a consilia sau a asista partea respectivă în legătură cu procedurile în fața unei comisii de arbitraj;

(f) „asistent” înseamnă o persoană care, în conformitate cu condițiile numirii sale, desfășoară activități de cercetare pentru un membru al unei comisii de arbitraj sau îi furnizează asistență, sub conducerea și controlul membrului respectiv.

II. Notificări

2. În cazul notificărilor dintre părți și comisia de arbitraj se aplică următoarele reguli:

(a) comisia de arbitraj trimite simultan ambelor părți toate cererile, avizele, memoriile și alte documente;

(b) în cazul în care o parte adresează comisiei de arbitraj o cerere, un aviz, un memoriu sau un alt document, aceasta trimite simultan celeilalte părți o copie a documentului în cauză; și

(c) în cazul în care o parte adresează celeilalte părți o cerere, un aviz, un memoriu sau un alt document în legătură cu litigiul, aceasta trimite simultan comisiei de arbitraj o copie a documentului în cauză.

3. Orice notificare menționată la alineatul (2) se efectuează prin e-mail sau, după caz, prin orice alt mijloc de telecomunicații care permite înregistrarea trimiterii. În absența unor dovezi contrare, data primirii unei astfel de notificări se consideră a fi aceeași cu data trimiterii. Toate notificările se adresează Serviciului Juridic al Comisiei Europene și, respectiv, consilierului juridic al Ministerului Afacerilor Externe și al Commonwealth-ului al Regatului Unit.

4. La cererea scrisă a părților sau a comisiei de arbitraj, Biroul Internațional al Curții Permanente de Arbitraj îndeplinește funcția de canal de comunicare între părți și comisia de arbitraj.

5. Erorile minore de redactare din orice cerere, aviz, memoriu sau alt document în legătură cu procedurile în fața comisiei de arbitraj pot fi corectate prin trimiterea unui nou document care să indice în mod clar modificările.

6. În cazul în care ultima zi pentru transmiterea unui document coincide cu sfârșitul săptămânii sau cu o sărbătoare legală aplicabilă Comisiei Europene sau Ministerului Afacerilor Externe și al Commonwealth-ului al Regatului Unit, după caz, documentul poate fi transmis în următoarea zi lucrătoare. Până cel târziu la data de 30 septembrie a fiecărui an, Uniunea și Regatul Unit se informează reciproc și, în cazul menționat la punctul 4, informează de asemenea Biroul Internațional al Curții Permanente de Arbitraj cu privire la sărbătorile legale aplicabile Comisiei Europene și, respectiv, Ministerului Afacerilor Externe și al Commonwealth-ului al Regatului Unit.

III. Numirea și înlocuirea membrilor unei comisii de arbitraj

7. În cazul în care, în temeiul articolului 171 alineatul (5) din acord, unul sau mai mulți membri ai unei comisii de arbitraj trebuie să fie selectați prin tragere la sorți, Biroul Internațional al Curții Permanente de Arbitraj informează cu promptitudine părțile cu privire la data, ora și locul de desfășurare a selecției. Părțile pot opta să fie prezente la selecție. Cu toate acestea, absența uneia sau a ambelor părți nu împiedică efectuarea selecției.

8. Biroul Internațional al Curții Permanente de Arbitraj trimite fiecărei persoane care a fost selectată în calitatea de membru a unei comisii de arbitraj o notificare scrisă cu privire la numirea sa. În termen de cinci zile de la această notificare, fiecare persoană selectată își confirmă disponibilitatea Biroului Internațional al Curții Permanente de Arbitraj și celor două părți.

9. În cazul în care o parte consideră că un membru al comisiei de arbitraj nu respectă Codul de conduită prevăzut în partea B și, din acest motiv, trebuie înlocuit, partea respectivă notifică acest lucru celeilalte părți în termen de 15 zile de la data la care a obținut suficiente dovezi privind presupusa nerespectare a Codului de conduită de către membrul respectiv.

10. Părțile se consultă reciproc în termen de 15 zile de la notificarea menționată la punctul 9. Acestea informează membrul comisiei de arbitraj cu privire la presupusa nerespectare a Codului de conduită și îi pot solicita să ia măsuri pentru remedierea situației. De asemenea, părțile pot decide de comun acord revocarea membrului respectiv și selectarea unui nou membru în conformitate cu articolul 171 din acord.

    În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la necesitatea de a înlocui un membru al comisiei de arbitraj, altul decât președintele acesteia, oricare dintre părți poate solicita ca această chestiune să fie supusă atenției președintelui comisiei de arbitraj, a cărui decizie este definitivă.

    În cazul în care președintele comisiei de arbitraj constată că respectivul membru al comisiei de arbitraj nu respectă Codul de conduită, se procedează la selecția unui nou membru al comisiei de arbitraj în conformitate cu articolul 171 din acord.

11. În cazul în care părțile nu ajung la un acord privind oportunitatea înlocuirii președintelui, oricare dintre părți poate solicita ca această chestiune să fie adusă în atenția uneia dintre celelalte persoane care au fost propuse în comun de Uniune și de Regatul Unit pentru a exercita funcția de președinte în conformitate cu articolul 171 alineatul (1) a treia teză din acord (denumită în continuare „persoana selectată”). Numele persoanei selectate este tras la sorți de către Secretarul General al Curții Permanente de Arbitraj.

În cazul în care persoana selectată constată că președintele nu respectă Codul de conduită, se procedează la selecția unui nou președinte, în conformitate cu articolul 171 din acord, dintre persoanele care au fost propuse în comun de Uniune și de Regatul Unit pentru a exercita funcția de președinte, cu excepția persoanei selectate.

IV. Aspecte financiare

12. Părțile împart în mod egal cheltuielile care decurg din constituirea și funcționarea unei comisii de arbitraj, inclusiv remunerația și cheltuielile care trebuie plătite membrilor acestei comisii de arbitraj.

13. Părțile convin cu comisia de arbitraj, în termen de șapte zile de la constituirea acesteia, cu privire la:

(a) remunerația și cheltuielile care trebuie plătite membrilor comisiei de arbitraj, care trebuie să fie rezonabile și conforme cu standardele OMC;

(b) remunerația care trebuie plătită asistenților; pentru fiecare membru al comisiei de arbitraj, cuantumul total al remunerației care trebuie plătită asistenților trebuie să fie rezonabil și să nu depășească în niciun caz o treime din remunerația membrului respectiv.

Acest acord poate fi convenit prin orice mijloc de comunicare.

V. Calendar și memorii

14. În termen de șapte zile de la instituirea sa și după consultarea părților, comisia de arbitraj stabilește un calendar orientativ al procedurii.

15. Reclamantul adresează comisiei de arbitraj memoriul său în termen de cel mult 20 de zile de la data stabilirii calendarului orientativ. Pârâtul adresează comisiei de arbitraj memoriul său în termen de cel mult 20 de zile de la data primirii unei copii a memoriului reclamantului.

VI. Funcționarea comisiei de arbitraj

16. Președintele comisiei de arbitraj prezidează toate reuniunile acesteia. Comisia de arbitraj poate delega președintelui autoritatea de a lua decizii administrative și procedurale.

17. În absența unor dispoziții contrare în prezentul acord sau în prezentul regulament de procedură, comisia de arbitraj își poate desfășura procedurile și deliberările prin orice mijloc de comunicare.

18. La deliberările comisiei de arbitraj nu pot participa decât membrii comisiei de arbitraj, însă comisia de arbitraj poate autoriza prezența la deliberări a asistenților membrilor.

19. Redactarea oricărei hotărâri sau decizii constituie responsabilitatea exclusivă a membrilor comisiei de arbitraj și nu poate fi delegată niciunei alte persoane.

20. Biroul Internațional al Curții Permanente de Arbitraj furnizează comisiei de arbitraj servicii de secretariat și alte tipuri de sprijin logistic.

21 În cazul în care apare o chestiune procedurală care nu este reglementată de prezentul acord sau de prezentul regulament de procedură, comisia de arbitraj poate decide, după consultarea părților, care este procedura care trebuie urmată, cu condiția ca această procedură să fie compatibilă cu prezentul acord și cu prezentul regulament de procedură.

22. În cazul în care comisia de arbitraj consideră că este necesară modificarea oricărora dintre termenele procedurilor menționate în prezentul regulament de procedură sau efectuarea oricărei alte ajustări procedurale sau administrative, aceasta informează părțile, în scris și după ce le-a consultat, cu privire la motivele modificării sau ajustării și la termenul sau ajustarea necesară.

VII. Audierile

23. Pe baza calendarului orientativ stabilit în conformitate cu punctul 14, după consultarea părților și a celorlalți membri ai comisiei de arbitraj, președintele informează părțile cu privire la data, ora și locul de desfășurare a audierii. Aceste informații se fac publice, cu excepția cazului în care audierea nu este publică.

Comisia de arbitraj poate decide, de comun acord cu părțile, să nu organizeze nicio audiere.

24. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, audierea are loc la Haga, la sediul Curții Permanente de Arbitraj.

25. Comisia de arbitraj poate convoca audieri suplimentare în cazul în care părțile convin astfel.

26. Toți membrii comisiei de arbitraj sunt prezenți pe întreaga durată a audierii.

27. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, următoarele persoane pot participa la audiere, indiferent dacă audierea este sau nu deschisă publicului:

    (a) reprezentanții unei părți;

    (b) consilieri;

    (c) asistenți:

    (d) interpreți, traducători și grefieri ai comisiei de arbitraj; și

    (e) experți, conform deciziei comisiei de arbitraj.

28. Cu cel puțin 5 zile înainte de data unei audieri, fiecare parte adresează comisiei de arbitraj și celeilalte părți o listă cu numele persoanelor care vor pleda sau vor face prezentări în cursul audierii în numele părții respective, precum și cu numele altor reprezentanți sau consilieri care vor lua parte la audiere.

29. Comisia de arbitraj organizează audierea în modul următor, asigurându-se că reclamantul și pârâtul beneficiază de timp egal atât pentru pledoarii, cât și pentru replică:

(a) pledoarie:

(i) pledoaria reclamantului;

(ii) pledoaria pârâtului;

(b) replică:

(i) replica reclamantului;

(ii) pledoaria în replică a pârâtului.

30. Comisia de arbitraj poate adresa întrebări directe oricărei părți, în orice moment al audierii.

31. Comisia de arbitraj ia măsurile necesare în vederea realizării și transmiterii către părți, în cel mai scurt timp de la data audierii, a unei transcrieri a audierii. Părțile pot face observații referitoare la transcriere, iar comisia de arbitraj poate lua în considerare aceste observații.

32. În termen de 10 zile de la data audierii, fiecare parte poate trimite comisiei de arbitraj un memoriu suplimentar cu privire la orice aspect abordat în cadrul audierii.

VIII. Întrebări scrise

33. Comisia de arbitraj poate, în orice moment al procedurii, să adreseze întrebări scrise uneia sau ambelor părți.

34. Fiecare parte are posibilitatea de a prezenta memorii cu privire la răspunsurile celeilalte părți la întrebările adresate de comisia de arbitraj, în termen de cinci zile de la data la care a primit o copie a acestor răspunsuri.

IX. Tratamentul confidențial

35. Orice informații pe care o parte le-a transmis comisiei de arbitraj desemnându-le ca fiind confidențiale sunt tratate ca atare de către cealaltă parte și de către comisie. Atunci când o parte prezintă comisiei de arbitraj o observație scrisă care conține informații confidențiale, aceasta furnizează, de asemenea, în termen de 15 zile, o observație fără informații confidențiale, care este făcută publică.

36. Nicio dispoziție din prezentul regulament de procedură nu împiedică o parte să își facă publice propriile memorii și propriile răspunsuri la întrebările adresate de comisia de arbitraj sau transcrierea observațiilor orale din cadrul ședinței publice, cu condiția ca, atunci când face trimiteri la informații transmise de cealaltă parte, să nu dezvăluie nicio informație desemnată de cealaltă parte ca fiind confidențială.

37. Audierile în fața comisiei de arbitraj sunt deschise publicului, cu excepția cazului în care observațiile și pledoariile uneia dintre părți conțin informații confidențiale sau în cazul în care părțile convin, dimpotrivă, ca audierea să nu fie publică. În acest caz, părțile păstrează caracterul confidențial al audierilor comisiei de arbitraj.

X. Contacte *ex parte*

38. Comisia de arbitraj nu se întrunește și nici nu comunică verbal cu o parte în absența celeilalte părți.

XI. Situații de urgență

39. În cazurile urgente menționate la articolul 173 alineatul (2) din acord, comisia de arbitraj, după consultarea părților, ajustează, după caz, termenele menționate în prezentul regulament de procedură. Comisia de arbitraj notifică aceste ajustări părților.

XII. Traducere și interpretare

40. Limba de procedură în fața comisiei de arbitraj este engleza. Deciziile comisiei de arbitraj se pronunță în limba engleză.

41. Fiecare parte suportă propriile costuri aferente traducerii documentelor prezentate comisiei de arbitraj care nu au fost redactate inițial în limba engleză, precum și toate costurile aferente interpretării de care beneficiază reprezentanții sau consilierii săi în cursul audierii.

PARTEA B

COD DE CONDUITĂ PENTRU MEMBRII COMISIILOR DE ARBITRAJ

Definiții

1. În sensul prezentului cod de conduită, se aplică definiția termenului „asistent” prevăzută în regulamentul de procedură. În plus, „candidat” înseamnă o persoană al cărei nume se află pe lista menționată la articolul 171 alineatul (1) din acord și care este luată în considerare pentru a fi selectată ca membru al comisiei de arbitraj în conformitate cu articolul respectiv.

Responsabilitățile în cadrul procesului

2. Fiecare candidat și fiecare membru al unei comisii de arbitraj evită orice încălcare și orice aparență de încălcare a deontologiei, este independent și imparțial, evită orice conflict de interese direct sau indirect și respectă standarde înalte de conduită pentru a asigura integritatea și imparțialitatea procedurii de soluționare a litigiilor. Foștii candidați sau membri ai unei comisii de arbitraj respectă obligațiile prevăzute la punctele 8, 9 și 10.

Obligații de comunicare a informațiilor

3. Înainte de confirmarea selectării sale ca membru al comisiei de arbitraj în temeiul prezentului acord, candidatul comunică părților, în scris, orice interes, relație sau aspect de care are cunoștință și care este susceptibil să îi afecteze independența sau imparțialitatea sau care ar putea crea în mod rezonabil aparența unei încălcări a deontologiei sau a unei atitudini părtinitoare în cadrul procedurilor în fața comisiei de arbitraj.

4. Candidații și membrii comisiei de arbitraj nu comunică decât Comitetului mixt, în vederea examinării de către Uniune și Regatul Unit, aspectele referitoare la încălcările efective sau eventuale ale prezentului cod de conduită.

5. Membrii unei comisii de arbitraj informează părțile în scris, în orice stadiu al procedurilor desfășurate în fața comisiei de arbitraj, orice interes, relație sau aspecte de natura menționată la punctul 3 de care au cunoștință sau au luat cunoștință.

Obligația de diligență a membrilor unei comisii de arbitraj

6. După ce sunt selectați, membrii unei comisii de arbitraj își îndeplinesc cu scrupulozitate și promptitudine atribuțiile, pe întreaga durată a procedurii în fața comisiei de arbitraj, dând dovadă de spirit echitabil și diligență. În special, aceștia:

   (a) examinează exclusiv aspectele care au fost aduse în discuție în cadrul procedurilor în fața comisiei de arbitraj și care sunt necesare pentru pronunțarea unei hotărâri și nu deleagă această atribuție niciunei alte persoane;

(b) iau toate măsurile adecvate pentru a se asigura că asistenții lor cunosc și respectă punctele 2, 3, 4, 5, 9 și 10.

Independența și imparțialitatea membrilor unei comisii de arbitraj

7. Membrii unei comisii de arbitraj:

(a) este independent și imparțial, evită crearea unei aparențe de încălcare a deontologiei sau de favorizare a unei părți și nu este influențat de interesul personal, de presiuni externe, de considerente de ordin politic, de proteste publice, de loialitatea față de Uniune sau Regatul Unit sau de teama de a face obiectul criticilor;

(b) nu contractează, în mod direct sau indirect, o obligație și nici nu acceptă beneficii care ar afecta sau ar părea că afectează în vreun fel îndeplinirea în mod corespunzător a atribuțiilor sale;

(c) nu își folosește calitatea de membru al unei comisii de arbitraj pentru a servi interese personale sau private și evită acțiunile care pot crea impresia că alte persoane se află într-o poziție specială pentru a-l influența;

(d) nu permite ca judecata sau conduita sa să fie influențate de relații sau responsabilități financiare, de afaceri, profesionale, familiale sau sociale;

(e) evită să intre în orice relație sau să dobândească orice interes financiar susceptibil să îi afecteze imparțialitatea sau care ar putea crea, în mod rezonabil, o aparență de încălcare a deontologiei sau de favorizare a unei părți;

(f) nu discută niciun aspect legat de obiectul procedurii sau de desfășurarea procedurii în fața comisiei de arbitraj cu o parte sau ambele părți în absența celorlalți membri ai comisiei de arbitraj.

Obligațiile foștilor membri ai unei comisii de arbitraj

8. Toți foștii membri ai unei comisii de arbitraj evită orice acțiuni care ar putea crea aparența de favorizare a unei părți în îndeplinirea atribuțiilor lor sau că ar fi obținut beneficii în urma oricărei decizii sau hotărâri a comisiei de arbitraj.

Tratamentul confidențial

9. În orice moment, niciun membru sau fost membru al comisiei de arbitraj

(a) nu divulgă și nici nu utilizează orice informații care nu sunt publice referitoare la orice procedură în fața comisiei de arbitraj sau de care a luat cunoștință în cursul acestei proceduri decât pentru scopurile procedurii respective și, în niciun caz, nu divulgă și nici nu utilizează astfel de informații pentru a dobândi avantaje personale, pentru a favoriza alte persoane sau pentru a afecta intereselor altora;

(b) nu face publice deliberările comisiei de arbitraj sau opiniile oricăruia dintre membrii comisiei de arbitraj.

10. Niciun membru al comisiei de arbitraj nu divulgă, nici integral și nici parțial, o hotărâre a comisiei de arbitraj înainte de publicarea ei în conformitate cu prezentul acord.